Kazanie

Na wniebowzięcie N. Maryi P.

w Kościele Archikatedralnym

1836.

Jak wielka czeka nas w niebie szczęśliwość – i jakiemi środkami takową osiągnąć możemy.

Text. Marya naylepszą obrała cząstkę, która od niey odjęta niebędzie u Łukasza S. X. 42 v.

ao 1836. 2

Wspaniałą i radości pełną przedstawia nam dziś Ko-
ściół Boży pamiątkę! Wielkie i pocieszające ogłasza zda-
rzenie, iż Marya Matka Zbawcy naszego – szczególniey-
sza Patronka Kraju naszego, Stolicy i całego Kościoła
w dniu dzisieyszym rozstawszy się z Światem w Niebie-
skie wzięta iest podwoie! Dziś przeto obchodzimy
pamiątkę Świętey i szczęśliwey Maryi Śmierci, któ-
ra żadnym niebyła karą smutliwą – Jey ubóstwu
i nędzy położyła koniec, a tę dostoyną Bogarodzicę
po trudach i dolegliwościach doczesney pielgrzym-
ki, w mieysce nieograniczonego wesela i naywspa-
nialszy przeniosła chwały!
Dziś mówi Jan S. Damascen, święta i ożywiona
Żywego Boga Arka spoczęła w Jego przybytkach,
cieszy się Jey rodzic Dawid – raduią się Aniołowie
wielbią Archanioły – nucą radosne pienia Moce
Niebieskie, uwielbiaią Cheruby a Serafiny wy-
śpiewuią Jey sławę, bo nieskalana z ciałem
Zdziewi będąc żywym Niebem w Niebieskich
osadzona iest przybytkach!!! Z tąd też i lud wierny
pobożnym naśladowca swoich przodków, święcąc
w dniu dzisieyszym święto, iako niegdyś w iezdzą-
cemu do Jerozolimy Zbawcy, chce iako przyjęcie

Maryi do Nieba, i ztąd swoią okazać duchowną ra-
dość i wesele. O szczęśliwa śmierci! o błogosławio-
ne życie tego świata! o nieporownane przyięcie
na samem Niebie! Zaiste o tychto obydwoch powiedzieć
można, co z S. dzisieyszą opiewa Ewangelia: że Marya
naylepszą obrała cząstkę, ktora od niey odebrana
nie będzie. Bracia Moi! gdy ia ten obraz szczęśli-
wości Maryi wniebowzięty kreślę, nie poczuwa-
cież w sercach waszych chęci podobnego szczęścia?
nie pragniecież po spełnioney drodze tey pielgrzym-
ki dostać się do owey błogosławioney krainy?
O czytam w sercach Waszych te błogie pragnienia
wiotę malujące się w twarzach podobne chęci, ktore
Bog dobrotliwy wlał w serca Wasze, a Jezus
przezto nieoszacowanemi męczarniami swemi, iusto
dziełem okupu naszego sowitą pewność zgotowa-
ney dla nas siedziby szczęścia i wieczney swobody
zaręczył! głos to więc iest Boga oraz i zapewnienie
że nieprożna nasza nadzieia, że my do Nieba przezna-
czeni iesteśmy, bylebyśmy tylko przepisanych dopeł-
nili warunkow. A poniewaz im większe mamy pozna-
nie rzeczy, tem usilnieysze o nabycie takowey bywa
starannie, aby chęci nasze osiągnienia Nieba były skutecz-

ne i trwałe ~~były~~: nad Wielkością onegoż i Sam dla nas zgotowanego szczęścia dziś zastanowimy się.

Jak wielka szczęśliwość czeka nas w Niebie 1°

Jakiemi środkami takowe osiągnąć możemy 2°

W Najświętszym Ołtarza Sakramencie utajony Boże! Który Krwią utaną odzyskałeś nam utracone do Nieba prawo, wiń dziękom Żywienia i względy ciemności rozumu naszego, abyśmy poznali Wielkość Niebieskiego szczęścia, zagrzyj serca naszego miłością tey świętey dziedzictwy, byśmy od Ciebie wskazanych środków do osiągnienia teyże używali! Matko i opiekunko nasza N. Maryo Panno! która z wysokości Niebios gdzie dziś osiadłaś widzisz nasze chęci, udziel nam w tey mierze Twojego błogosławieństwa i niedmawiającego potrzebnego wstawienia się, bo oto upokorzeni prosiemy cię mówiąc Pobożnie Zdrowaś M.

1 Część

Wprawdzie niemoże rozum ludzki sam sobie zostawiony dociec jaką nagrodę zgotował Bóg wybranym Swoim według Pawła S. I Corint. II.9. jednakże Dziękuj Niebu! że nas o Wielkości teyże w piśmie S. uczenia, a tak gdzie rozum ludzki ustaie, nieomylna Nauka Jezusa przewodniczy. Stosownie do tey S. wyrocznii, iścioła Niebieskiey nagrody zasadza się na tem, że ciała Wybranych bożych będą od nieszczęśliwości które ie w tem życiu trapią uwolnione będą wspaniałsze, i żadney odmianie niepodpadające - dusze, wolne od niewiadomości cieszyć się będą poznaniem

Uczestnictwem Stwórcy i towarzystwem świętych i wybranych, a co naybardziey tę nagrodę powiększy i oney nieporównaną wartość nada, że będzie bez wszech miar doskonałą i wieczną. Zastanówmy się nad tem w szczególności.

a. Ciała wybranych będąc wolnemi od niewczasów i przypadków tego czesnych będą wspaniałsze i żadney odmianie niepodpadaiące. Do zupełnego (albowiem) uszczęśliwienia człowieka należy, ażeby ciało, które iest częścią iego także używało świętych rozkoszy, które duszy są zgotowane. Ale iak z tego żyjemy w naszym ciele uległaią wypadkom! Powietrze wpływa na niego i coraz bardziey osłabia — choroby nadwątlaią — niewierność niszczy — głód wysusza — wytrawiaią namiętności i rozpusta — szczególne przypadki kaleczą, wiele [illegible] zgarbiały czyli (do zatrudnienia) go niedołężnem i człowiekowi samemu nieznośnem, a zbliżaiąca się śmierć (rozpraszaiąc te bryła lepianke odmiany podlegaiące) spełnia na nim przekleństwo Boga (wyrzeczone naypierw przez rodzica. Jego plemie): Prochem iesteś, i w proch się obrócisz! Inny los ciała naszych będzie w chwale wieczney, ustanie sam wszystko, gdyż sam z siebie człowieka złożył sam wszelkim nieszczęściom! Nie będzie sam [illegible] łaknąć ani pragnąć, ani przypadnie na nich słońce ani żadne upalenie Apoc VIII v 16 napełnieni zostaną darami domu Bożego. Ubóstwo i nędza nie będzie ich uciskać (uciskać) wiecznie bogactwa zaymą ich mieysce. (Krwi zapomnę Isaia 65. Szczęśliwie nie przystąpi do tych Ps. 90) Sam iedynie Bóg owe przekleństwo, którem obłożył

w osobie Adama plemię ludzkie: Rozmnożę nędze twoie — w
pocie czoła twego chleb pożywać będziesz Gen III. gdyż upewnia
przez Izai XXXII. Dzieło sprawiedliwości będzie bezpieczeństwo
na wieki — lud mój będzie siedział w pokoju — w przybyt-
kach ufności i odpocznieniu wiecznym. Boga tylko chwa-
lić według Augustyna S. będzie zatrudnieniem tych którzy
innego nie maią zatrudnienia, iedyną pracą, którzy nię-
cy niepracuią — iedyną troską którzy troskom niedaia-
ią. Tam przestanie wszystko, równie opuszczona słabość — niemocna
ludzkość; uwolniona niewolność zawsze szkaląca, po wieki
nie będą boleści ani smutku ani narzekania ani śmier-
ci, bo iuż wszystko przeminęło Apoc XXI. 4. śmierci mówię
nie będzie, gdyż skazitelne ciało przyoblecze nieskazitel-
ność a śmiertelne nieśmiertelność 1 Cor XV. Wten czas
spełni się pismo boże które mówi: Pożarta iest śmierć
w zwycięstwie — o śmierci! gdzież iest twoie zwycięstwo
gdzież iest twoy bodziec? Niemasz go więcey, zwyciężona
przez Jezusa, a sprawiedliwi iako słońce przed obliczem
Jego zajaśnieią.

6. Jako wiecie Br. moi: ciała błogosławionych będą nie-
skazitelne — wolne od wszelkich niewygód trudów i bo-
leści; lecz i dusza ta szlachetnieysza cząstka naszey
istności ~~[illegible]~~ wywolniona od więzów ciała i iego namiętno-
ści, obdarzona doskonalszym poznaniem Stwórcy —
w towarzystwie Świętych Jego wieczną dziedzictwo będzie
radość — ~~w [illegible]~~ Wszystkiego w tem dniu niewiele i niedzielny do.

Swiadczą przykrości z powodu żądz i chuci naszych; czę-
sto staczać walkę z ciałem — gdy dusza pragnie podo-
bać się Bogu, ciało ciągnie do świata — gdy chce działać
dobrze, zmysłowość ileż razy stawia przeszkód? gdy coś czynić
wypada dla Boga, o ileż wymówek? gdy swiecka
wola przekonywająca nas o niemoralnym czynie, wieleż
płochych namiętności nie wynajdzie samolubnych wybiegów?
a sam człowiek w takich okolicznościach podobny do
chwiejącej się trzciny woła nieraz z Pawłem S. Ja nie-
szczęśliwy któż mnie uwolni od ciała śmierci? Widzę
w członkach moich zakon, sprzeciwiający się zakonowi
umysłu mojego, nie to co chcę czynię, lecz to czego
nie chcę. Jnaczej zupełnie dzieje się będzie z wybranymi w Niebie.
ustały same już namiętności, i żądze na zawsze, bo
posiadający Boga, w Nim posiada wszystko, ustała
zazdrość, bo jest wieczna pamięć miłości — ustały zabiegi
i troski, bo duch znalazł odpoczynek — ustała [illegible]
[illegible], bo sam więcej nie pamięta smutek, znikła
bojaźń, bo nadzieja zamieniła się w rzeczywistość
słowem jak mówi Augustyn S. Serm. XI. de S. W Niebie
nie masz bojaźni nie masz zazdrości, nie ma za-
[illegible] Ambicyi i panowania, sama tylko przy-
jemna nieśmiertelność, gdyż nie ma tego, cze-
go byśmy nie chcieli, lecz wszystko, czego byśmy
pragnęli. Z tąd i Bern. S. nazywa szczęśliwością

Niebianom zawołał: O duszo moja! kiedyż się wzni-
esiesz w te wzniosłe krainy! kiedy uwolniona od
trudów ciała używać będziesz swobody i radości
na łonie Stwórcy którego poznasz jak jest w do-
bre! Nie tak bowiem bracia! jak tu z budowy
Świata badacy, będziemy w Niebie opiewać Jego
wszechmocność i mądrość — nie z piękności
stworzeń wnioskować na wspaniałość Stwórcy,
nie z dobroci stworzeń na Jego doskonałość, nie
z głosu sumienia na Jego sprawiedliwość i inne
najdoskonalsze przymioty, lecz gdy teraz
widzimy według Apostoła S. Kor. XIII. v. 12 jako w zwier-
ciadle i zagadce, tam twarz w twarz poznamy; gdy teraz
poczęści znamy, w on czas dopełnie poznamy i
poznanemi będziemy. I toto właśnie poznanie
sprawi nam ~~[illegible]~~ niewypowiedzia-
ną radość, po długiem i niedokładnem, którą inna
powiększy pochodząca z towarzystwa Jego wybranych
bożych. Niemasz ~~tu~~ w tej szczęśliwej gromie bowiem sporów i kłótni
gdzie się wszyscy wspólnie miłują — niemasz
podstępów i uciemiężenia, gdzie wszyscy w Bogu
posiadają wszystko — niemasz zdrady i czarney
zawiści, gdzie wieczny panuje spokoy, i ukon-
tentowanie najczystsze napawa wszystkich

niemasz narzekani i smutku gdzie się potkaią
wszyscy i znaydą tych ktorych o straty opłakiwali
a z ktoremi na ziemi połączą się na zawsze. Szczęśli-
wi zatem co powiedział Apostoł Paweł S. do Galatow
XII. v 26 Przystąpiemy do Miasta Swiętego Ży-
wego Jeruzalem Niebieskiego — do wspołeczeństwa ty-
sięcy Aniołow do Kościoła pierworodnych ktory-
są wpisani w Niebie do Boga Sędziego wszyst-
kich i Jezusa pośrednika naszego. A możesz być
towarzystwo przyjemniejsze jak owo Sprawiedli-
wych i Swiętych? Możesz być pożądańsze wspo-
łeczność jak owa Boga i Jezusa?
C. Lecz co nayprzęcey okazuie wielkość niebiańskiey nagro-
dy iest to, że temu szczęśliwemu położeniu na niczem
zbywać nie będzie — że będzie doskonałe i wieczne stosow-
nie do źródła, z ktorego [wypływaią] ukontentowania
ludzkie pochodzą z dostatkow i bogactwa, ale też
jak i one przemijające — pochodzą z posiadania godno-
ści i honorow lecz te jak i samte ... — wypływa-
ią z posiadania pięknych przedmiotow ktore miiaią,
a sama boiaźń utraty tego przemijającego szczęścia
niszczy go prawdziwego. Lecz ukontentowanie tetta S.S.
Pańskich iest szczęśliwość iest zupełną iest wieczne, bo
Bóg iest ich przedmiotem ich nagrodą ich dziedzictwem
i własnością a ten naydoskonalszy i wieczny. Dla

tego powieda Piotr S. 1 Epl. I 3. stawiam strapionych nadzieją
lepszego i wiecznotrwałego życia. Niech będzie mowi on po-
chwalony Bog i Oyciec Jezusa, ktory według miłosierdzia swe-
go odrodził nas w nadziej żywey przez zmartwychwstanie
Jezusa ku dziedzictwu nieskazitelnemu nie pokalanemu
i niewiędniejącemu, ktore dla was w niebiesiech zachowane. A
Zbawiciel przepowiedziawszy swoim uczniom prześladowa-
nia powszechnych i zachęca do wytrwałości ową nagrodą gdy
mowi Joan XVI. 20. Smutek wasz zamieni się w radość, a ra-
dości waszey nikt od was nieodeymie. O rozkoszy Niebian!
o święty Cnoty przybytku! o Oyczyzno wybranych!
Ciało jak mowi Aug. S. Soliloq. XV. nieskażone Młodość
nieustanne piękność - miłość nieostygła - zdrowie nieby-
wa - radość bez umnieyszenia - nie słychać jęków nie widać
smutku szczęśliwość wieczna, bo się posiada naywyższe
dobro. — I takiego to szczęścia używa wniebowzięta
dziś NMP. co do duszy i ciała - doznać tey radości
z poznania Boga - towarzystwa Jego i wybranych bożych
i doznawać będzie na wieki; a czyliż ona nie czyni
żadnego na nas wrażenia? czyliż nie zagrzeje i ostygłe
i do ziemskości przywiązane serca do starania się
o takową? Ach bracia usiłuymy - starajmy się -
starajmy póki jest czas - użyjmy wszelkich sił
do pozyskania tey błogosławioney siedziby, a co w
tym względzie przez świętą Maryą posłuchaymy

II Część.

Do osięgnienia szczęśliwości niebieskiey potrzeba więc
Wiara w Jezu [Jego Nauki] Żywą – nadzieię mocną i miłość Boga i bliź-
bliźniego gorącą, że albo te trzy, iako ze strony Boga
stanowią Warunek jedyny Zbawienia, tak też z strony na-
szey wykonane nadaią niewątpliwą pewność osięgnię-
nia onegoż. A naypierwey

a. Wiara każdemu iest potrzebna do osięgnienia Zbawienia
gdyż bez niey niemożna podobać się Bogu Hebr. XI v. 6
a niedowiarstwo według słów Zbawiciela Marc XVI samo
sobie każdy [kto uwierzy zbawion będzie etc] i potępia, dla tego Bracia moi! mowię
z Apostołem Pawłem Kor. XIII v. 5. wadźmy w nas samych
i przekonaymy się, mamyli powiedzieć w sobie Wiarę
Jezusa [prawdziwą] X Powinno iawnego odszczepieństwa, wielu zło
nie znaydowanie się fałszywych proroków i Nauczycieli
Którzy pod pozorem Religii i Moralności – wdzięcz-
cią podobania się – uchodzenia za ludzi świątych
wdzięcznym systemem dobrym i wyszukanym wspania-
łą rozmową szerzaią nadzieię bezbożności i
wpaiaią iad truiący [i zepsucia] w serca niewinne
b. Naygorliwsi [na pozór] katolicy nie zaprzeczaią że się dzisiey
ni swoiemi Wiary Jezusa! Jest że dziś gdzie towa-
rzystwo w którymby nie wyszydzono się zwrócić na
na Religią i [do Istoty] S. Wiary naszey? Gdzież są
podeszli, którzyby przykładem Eleazara byli Obrońca-

+ Czyli wierzy [mówią] w to wszystko co Bog obiawił, i Kościoł S. do wierzenia podaie? czyli powierzchowność nasza — ~~postępki~~ słowa i uczynki noszą na sobie cechę prawowierności? [Bronimy się im i obstaiemy za Wiarę Oyców prawdziwą?] czyli i nieprzyjaciele nasi poznaią w nas Katolików? Ach dałby to Bog ale podobno ~~[illegible]~~ rzadkey tu dzieje — +

i Religii Oyców swoich? gdzie młodzież obstawaiąca
wzorem Daniela za prawem bożem i wiarą naddzia-
dow? O nieśmiertelności duszy tey wiekami nie zaprzeczoney
prawdzie – o karach w wieczności b. t. p. wszyscy wtenczas
wiary wielki dziś nie powątpiewaią? O zaiste i podobno
nie było wieku, w ktorym by tak mało stawano by się o
o wszystko, co należy do wiary s. jak wieku naszym
wolność w myśleniu, mowie, działaniu – zaniedbanie
nabożeństwa publicznego i prywatnego opuszczenie
słuchania słowa bożego – nie uczęszczanie do Swiętych
Sakramentow – nieuszanowanie Kościołow i lekce
ważenie obrzędow S., słowem niedbałość o honor
Boga i ten iest dostatecznym dowodem, że niemamy
tey wiary doskonałey, ktorą jak mowi August. serm.
290. Zbawiciel niechciał, gdy wyrzekł: Azali
gdy przyidzie Syn człowieczy, znaydzieli wiarę
na świecie? Jak Bracia moi, nie na powierzchow-
ności – lub samem imieniem chrześcian zasadzaymy wiarę naszę nie w ustach tylko, lecz w sercu i w uczynkach
przy każdey sposobności, niechay ona takowa w nas okaże ~~[illegible]~~
~~serca [illegible] nasze niech będzie dobre~~ – życie pobożne święte i nieskazitelne
~~oświecone~~ wiarą przed światem, nie dostawy, ~~[illegible]~~
~~doświadczenie [illegible] gdyż podług zare-~~
~~czenia Jezusa [illegible]~~ stararzmy się ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ utrzymania chwałę Boga, ~~[illegible]~~ potożmy tamę
zgorszeniu, ~~[illegible]~~ rozszerzaymy krolestwa bożego – kro-
lestwa cnoty – ~~[illegible]~~ jak nam ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
zaleca ~~[illegible]~~ a okażemy się prawo wiernemi – i zapewnimy sobie
zbawienie

6. Ktorym Warunkiem do Osiągnienia przygotowaney
nam Nieba iest ~~Cnota~~ Nadzieja to nadprzyrodzone
od Boga udzielone nam Swiatło, mocą ktorego od Pana Ziemi
i Niebios z ufnością oczekiwiemy i żądamy co nam Jego
dobroć i Miłosierdzie obiecać, a wszechmocność i Wierność
w dotrzymaniu przyrzeczeń udzielić może, i rzeczy, przez
Zasługi Jezusa. Nadzieja ta w Bogu, rozciąga się do wszyst-
kich skutkow uszczęśliwienia naszego w tem życiu a szczegulniey
co do wiecznosci potrzebnych rzeczy. Stąd wiara w Jego
nad nami czuwaiącą Opatrzność - ufność we wszelkich
od niego pochodzącą pomoc w nieszczęściu i dolegliwosciach
z tąd uciekanie się doń ciągłe w czasie potrzeby - z tąd
stały i niezłomny Umysł, usuwaiący przeszkody w do-
pełnieniu powinności naszych w każdey dobrey. oto są
skutki Chrześcijańskiey Nadziei. Jż we mnie miał na-
dzieję mowi Psl. XC. 14. wybawię i obronię go - będzie wołał
a ja go wysłucham, z nim iestem w ucisku wyrwę
Go i uwielbię długością dni napełnię Go i okażę
Mu Zbawienie moje. Ale i tu podobno wyznać potrzeba
nieprawość naszą - bo jeżeliby nadzieja nasza byłaby praw-
dziwie czysta, z kądże by pochodziła owa oziębłość ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ w Modlitwie, na ktorą dziś patrzemy? z tąd leni-
stwo i niechęć w przedsięwzięciach, gdyby Bog proszą-
cym tylko i pracuiącym błogie skutki Swey łaski przyo-
biecał? Dla czego przy lada utrapieniu tyle łez pły-

nie, gdy według Uwagi Augustyna S. Serm. 296 powinnością

iest Duszy cnotliwey czerpie Doczesnie w Nadziei błogosławio

ney wieczności? Zkąd. życie wielu szpetne rozpustne i na

zbrodnie? zkąd nareszcie rozpacz i Samobóystwo po dziś dzień

tak zagęszczone? Oto zapewne nie zkąd inąd, jak tylko

że niemaiąc ufności w Bogu i Jego obietnicach – że nie

w nim ale w ludziach i rzeczach tego Swiata położywszy nadzieję a te gdy da

wnie jak wszystko ~~[illegible]~~ znikome i zawodne takie

go nieśmiertelnego życia przynoszą owoce – że nadzie

nadzieja nieśmiertelności w sercach wielu osłabiona, do

ostateczności prowadzi. powstańcież! jeśli we iesteście

i mnie słuchanie zapamiętali Bracia a błogo wam mówię

z Kor. 15. 8 jeśli nadzieję waszą położycie będziecie w Panu

Powstańcie mówię z Dawidem Ps. 145. gdyż błogosławieni iesteście

mając nadzieję w Bogu on bowiem strzeże prawdy, on

czyni sprawiedliwość pokrzywdzonym – da pokarm łaknącym

ym zerwie węzły skrępowanych – oświeci ciemnych, po

cieszy zasmuconych, strzedz ubogie będzie wdowy

sieroty a obłąkanych z więzów grzechu uwolni.

Nareszcie że miłość Boga i bliźniego główna własna

Cnota do osiągnienia niebieskiey szczęśliwości iest koniecz

nie potrzebna, zkąd obaczmy się że ią Sam Stworca za pierwszy i

ostateczny Warunek do zbawienia nakazał, mówiąc

Kochay Boga nade wszystko, a bliźniego jak siebie samego

i że zkąd miłości nayczystsze i nieba godne wypływaią

Cnoty. Koniec niewiadoma iest Nauka Jezusa. Kto może przy

Kazania zachować. Ten iest który mię miłuie a znowu na in=
nem mieyscu pisma S. I Joan. V. 21 przykazanie mamy od Pana
ażeby kto miłuie Boga, i bliźniego swoiego kochał. Ta zasada
Zbawcy nauki nie tayna Wam iest Bracia! jaka siła
chrześciańskiego męstwa i wytrwałości działała w bo-
haterach wiary naszey nawet wpośród samey śmierci!
jaką czystością i niewinnością obyczajów przyozdabiała
pierwszych Chrześcian! — do jakiego poświęcenia się nie byli
oni gotowi dla braci swoich — czytaymy tylko dzieje
Apostolskie, a uzyskamy przekonanie, że jedynie
przez Miłość Boga i bliźnich stali się doskonałe-
mi i odnieśli Koronę żywota wiecznego; i nam przeto
nic więcey nie pozostaie dla zapewnienia Nieba, jak
okazać i ćwiczyć się w tych cnotach, to iest czynić
dobrze dla Miłości Boga i bliźniego.
Wszelakoż przypatrzmy się obyczajom wieku naszego
który tyle szczyci się tą Miłością Boga i bliźnich, znay=
dziemyż nie mowię sposob myślenia, ale mowy i
czynności odpowiadające owey nauce? oto mowy nasze
nasze są ponayczęściey bądź próżne — wszeteczne i
bezbożne — dyskursa, jeśli nie uwłaczające Bogu, to
szkodliwe sławie bliźniego — rzeczy do Relgii S. należą=
ce przedmiotem lekceważenia — odwiecznych, w świą-
tobliwie używanych i długim zwyczaiem uświęco-

ych wyrazow i pozdrowień wstydziemy się odsyłaiąc
nie do przysłańców; zgorszenia wszędzie pełno - obowiąz:
i stanu zaniedbane - przykazania boskie i kościelne ły-
ciącemi wystrzeganiem zhańbione i znieważone; sto:
nem niemoralność i zepsutość wieku naszego do tego
posuwa się stopnia, że pozbywszy się zasad czystey
obyczaynosci cnotliwey, lub niestaraiąc się o nabycie ta-
kowych - rozpościerzywszy się na wszystko co zmysłom przy-
iemne, żyjemy, jakoby Boga wiecznego i piekła nie:
było. I toż to iest miłość ku ~~względem~~ ciebie o wielki Boże
toż na to już przyszło dziś święte prawo twoje, aby
Go człowiek ten nikczemny swoich dzieci zuchwale dep:
tał i znieważał? Toż, gdy ty dla Miłości jego
wszystko uczyniłeś, on tak też miłość twoią wy:
stępkiem i niewdzięcznością odpłaca? Ach straszna!
Lękaymy się skutków tey straszney prawdy - zdrow:
my przyimiemy z Bogiem na Chrzcie uczynione:
Kochaj Go z całego serca, uczynić nie brał ze światem
i jego czynnościami - wyrzec się grzechu. ~~[illegible]~~
Równie też niech nam będzie święta miłość bliźni-
go. Chcecieli wiedzieć na czem ona zawisła, po-
słuchaycie Pawła S. piszącego do Koryntian XIII 4-7
w liście 1szym. Miłość mówi ten wielki Apostoł iest cierpliwa

Znośmyż ułomności bliźnich i bądźmy łagodnemi;
miłość iest łaskawa nie zaniedbaymyż szczodrobli-
wey ręki dla biednych. Miłość nie zazdrości i nie ia-
zazdra kiedykolwiek poprzestańmyż wszelkich drog
ubocznych lub zaspokoieniu własnem, nie kiedyś zazdro
współbraci. Miłość nie nadyma się nie iest czci
pragnąca nie szuka swego uważaymyż i w biednym
współbrata, a na ruinach bliźniego nie budujmy
własnego szczęścia. Miłość nie wzrusza się ku gnie-
wowi i nie myśli złego przedstawiaymyż cierpiący sta-
ne bliźniego i bądźmy pobłażaiącego i łagodnego
serca, miłość nareszcie dodaie Paweł S. nie raduie
się z niesprawiedliwości, ale się weseli z prawdy
wszystko wierzy wszystkiego się spodziewa wszyst-
ko znosi, a ja dodaię ~~[...]~~ że jeśli nie będzie na nic się wszyst-
ko przyda, na niczem zpełznie nadzieja zba-
wienia! —

Rozmyślaycież więc Bracia moi! nad wielkością nagro-
dy zgotowaney nam w niebie, i nad sposobami, którymi
one osięgnąć możemy. Uważaiąc pierwszą pocieszaycie
się nieszczęśliwi cierpiący! których Bóg kalectwem chorobą
lub niedołężnością ciała nawidził — po życiu mozolliwem
On i wskrzesi z grobów mocą od cierpień i nieśmier-
telni w przybytkach Nieba — nie sami tylko te dologliwi

ności cierpliwie! Ale niech się lęka ten, co wszystkie-
niewiernością zgodził ten przybytek ducha - a w rozkoszach
ciała jedynie pokładał uszczęśliwienie, niech się lęka! bo 10a
wraz z ciałem na wieczne wtrącimy będzie męki —
Lo za radość dla was z tey Nauki opuszczeni i biedni ~~i~~
~~-~~ sami w szczęśliwych Nieba przybytkach poznaw-
szy dokładnie Boga, poznacie że ubóstwo, nędza i cierpie-
nia były potrzebne do zbawienia waszego - że ~~x~~ tey [poznanie] łza-
[które wyciskała nędza] że nie padły nadaremnie, ale stały się środkiem wieczney
radości; zdwajającej szczęście wasze niekiedy zgodne z
Wolą Stwórcy! odzyskacie i wy dziatki, niete wam
tu utracone osoby - odzyskacie, lecz nie na chwilę, ale
na wieki w przybytkach Boga i Jego wybranych.
Niech omamiony dostatkami bogacz pokłada swą
nadzieję w doczesnym kruszcu, niech zgromadza
w skrzyniach dostatek - niech tak możny
świata wstępuje z jednego na drugi stopień przewyższa-
jącej godności - niech zatopiony w rozkoszach ziemskich
swe ciało nektarem zapawia, my zaś wzniósłszy
do nieba poglądajmy wciąż jako cel życzeń i ża-
lów naszych! Wiernie stali, mocni w nadziei
gorący w miłości Boga i bliźnich przy dopełnia-
niu powinności obowiązków chociaż słabi, i niedolą
przygnieceni pokonamy potęgę grzechu, zwalczy-
liśmy nieprzyjaciół duszy, a wieniec niedozwolony tey chwały

Zpodnie na Ołtarzach naszych: ~~Zdaje~~ [illegible] Urodzisz się(?)
nam Wielkiego Boga Matko [Patronko nasza] NMP. Ktora z wysoko-
ści Niebios poglądasz na uwielbiających Cię i wzdy-
chających do gornego Syonu w którym dziś zasiadłaś
~~Zwroc~~ [obr. pozostawionych dzieci Twoich z [illegible] nasze wejrze]
wej oczy Twoje Miłosierne Na Nas: przybądź
na pomoc nędznym – dopomoż słabym – pociesz
stroskanych módl się za lud. Ześli wstawienie za du-
chowieństwem przyczyń się za płcią pobożną
by wszystky stali się Spadkobiercami Twojej przyczy-
ny do Boga w sprawie Zbawienia, Ktore obie-
cał Zbawiciel Swojego [illegible] Amen

15ta Aug. 836

Kazanie

Na Wielkanoc w R. 1837.

O Zmartwychwstaniu ciał naszych.

Wstał — nie masz Go tu; oto miejsce gdzie Go położono
u Marka S. XVI. w. 6.

Zbawiciel zmartwychwstał! ciesz się zgromadzony ludu!
Wesel się i radośnemi odgłosy święć dzień ten, który
Pan uczynił; albowiem słuszna i sprawiedliwa jest
rzecz, abyśmy, którzy przed pięciu dniami śmierć
~~Zbawiciela~~ Jego gorzkiemi opłakiwali łzami, dziś ~~Jego~~ zwy-
cięzki powrót z grobu — chwalebne zmartwych-
wstanie wesołą obchodzili uroczystością!
Tak jest zmartwychwstał! spełnione proroctwa — nieprzy-
jaciele zawstydzeni — śmierć pożarta w zwycięstwie —
kamień grobowy odwalony a z przybytku śmierci
zabłysło promyk nadziei lepszego życia: Wstał, nie-
masz Go tu, oto miejsce, gdzie Go położono! Do tej ra-
dości wzywa nas dziś Kościół boży swojemi przybytka-
dem; oto ustały ponure pienia — ustały trwoga
przerażające pogrzebne ceremonie — znikła żałoba,
a ich miejsce zajęły hymny pochwalne — pienia rad-

snie ku czci tego ktory okazał nad nami wielkie mi-
łosierdzie ~~[illegible]~~, śmiercią swoią od śmierci nas uwolnił, a
cudownem zmartwychwstaniem nowe zapewnił życie.
Tak iest! Chrystus zmartwychwstaiąc zapewnił nam
nasze wszystkich zmartwychwstanie. Jako Jezusa ciało
nie pozostało w grobie, tak i nasze w nim na zawsze
nie zostanie; bo chociaż powróci do ziemi z ktorey
iest wzięte, wszechmocność stworcy wskrzesi go na
wzór Jezusa i na wspanialszym jak dotąd postawi
stopniu! Za wielka prawda o jak wielką pociechą nadzieię
napełnić winna serca nasze! ile nieraz pociechy ostatka
dającym stratę swoich, smutnym i nieszczęśliwym cierpiącym! Zaiste
sprawi ona to w każdey dobie, jeżeli dokładne i nie-
wzruszone w tey mierze pozyskamy przekonanie,
ktore ~~zatem~~ w dniu dzisieyszym uroczystego zmartwychwstania
niech będzie przedmiotem duchowney naszey nauki
i zastanowienia.

Zmartwychwstania ciał naszych domagaią się w-
Rozum I.

Zmartwychwstanie ciał zapewnia na S. Jezus
Religia 2.

Wszechmocny pogromco ~~[illegible]~~ wielka śmierci zmartwych-
wstały zbawicielu! ty ktoryś nam ożywił dziś nadzieię ~~naszą~~
błogiey przyszłości — ożyw duchem swoim serca nasze do

podaiąc się prawdy z których dla nas tyle zaspokoje-nia i pociechy, dla Ciebie zaś chwały, wdzięczności i uwielbienia wynika. Uproś nam Twą wielowładną przyczyną &c

Benedicite

1. Część

Co kolwiek w zmysłowym postrzegamy świecie, wszystkiemu na-dał ~~Naj~~ Najmędrszy Stwórca pewną odwieczną ~~ważność~~ dążność, który Zwiedzać, i zamiar, który ~~w~~ wypełnić musi. Temu porządkowi jako część zmysłowego świata podlega ciało nasze; ma ono być mieszkaniem nieśmiertelnej duszy — tej następnie do cnoty i doskonałości władnej ~~…~~ pomocnicy do dopełnienia tego wszystkiego, cokolwiek człowiek jako członek wielkiej świata familii, której Ojcem jest Stwórca, dla wspólnego uszczęśliwienia czynić jest obowiązany. Ale czyż-liż dopełnia ciało nasze tego tak szczytnego zamiaru nadziemi? Zwiększy wszystko siły swej dokładnie? Wieluż spełniło zawód ten należycie? — Oto jedni zmierzają zaledwie żyć poczęli — inni latach młodzieńczych nie-mając sił potrzebnych — inni chorują wzrośli, w zupełnej są niewiadomości przymiotów swoich względem Boga bliźnich duszy swojej i wszystkości; u tych więc ciała siły nie są udoskonalony — zamiar Stwórcy nieosiągniony.

Lecz podobny że ktoś najlepiej używał sił ciała swojego do uszlachetnienia ~~…~~ swojego, czyliż już dopełnił miary powstania? Czyż doświadczenie nie naucza

że im więcej wiemy, tém większa chęć dokładniejszego
rzeczy poznawania; im więcej czynimy, tém lepiej poznajemy
słabemi iesteśmy sami w sobie? tém gorliwiej pragniemy, kie-
niedoskonałością wydaie się nam praca nasza? słowem
ubieganiaby się nasze, niżby podług nas samych zupełne
praca nasza doskonałą, a usiłowania nasze niezado-
walniające; z tąd wniosek: że siły nasze rozwinąć się
muszą — chęć doskonałości uszczęśliwiona, pragnienia nasy-
cone a gdy to w tém życiu nie daje się w niczem nastąpić mu-
si, czyli ciało umieraiące, dusza musi w przyszłości aby się
wydoskonalić, gdyż będąc doskonałym i nieśmiertelnym
iest sprawiedliwości odpowiedzią. Wprawdzie nie poymiemy zda się
to być dzikowi, jak ciało jego które się w proch obraca,
znowu odżyć może; lecz dla Boga którego wszechmocności
podobieństwa nic nie iest podobnego — nie potrzeba więk-
go dowodu rzecz: suche kości popioły rozsypane po świe-
cie światami odżywią się, jak niegdyś rzekł Stwórzmy
człowieka na obraz i podobieństwo nasze: Dosyć iest nie-
ograniczonemu w potędze wszech: Powstańcie synowie
ludzcy, a powstaną się.
6. Wszakże otaczające nas życie i nieżyjące stwory po-
— wadzą nas do tego wniosku; oto w wolnym stadzie świa-
tebny spoczynek Natury uśpiéj, z zbudzającą się wiosną
nowy przybiera ruch i postać odradzającą się przyrodzenie;
Tam gdzie się wszystko na wieki uśpionem być zdawało, ta-
m zaś dziś cudowne siły do nowego i wspaniałszego życia

13

Ukończywszy założony przedmiot, niech mi będzie wolno przemówić upsze słowo do Serc wszystkich, ~~podług~~ w pamięci Świecącego u nas dwuletniego Zwyczaju za cierpiącą ludzkością. Uradowani Zmartwychwstaniem Pańskiem które iuż oraz zadatkiem naszego, chcący radości tę podzielić z Ubogiemi ~~Łebrz~~ Rzeczeni tablic waszey przez Usta Moje. Nieodmówicież im twego wsparcia — nieumiemyiąc pomocy i wspomożenia Nawiedzi naymniejszym datkiem, pomni że są biednemi naszemi — przyjacielmi tak równie jak wy do przyszłego przechadzeni Zmartwychwstania. Jeden mały datek o ile potrafi też opuszczyć, osłodzić cierpień, utagodzić smutku, a Sprawcami tego wszystkiego być wy bydź możecie! Błogo Wam! jeśli przyjdziecie za pojedynczem serca

Waszego, gdyż mówi Pismo S. na lichwę daie Panu, kto wspie-
ra ubogiego. Błogo wam mówię błogo, bo jałmużna
zakrywa wiele grzechów, a Sam Zbawiciel obiecuiąc nagro-
dę tamtym na sądzie obca zapewnia Cokolwiek uczyni-
liście iednemu z naymnieyszych braci Moich mnieście
uczynili —

śmiertelny całym obumarłey [Zniecha] natury a ta w krótko dziennicy odżywa postaci — wyschnione i obumarłe w dzieciom na ściwie nowe nayprzedza kwiatki, ogołocone z liści drzewa kwoce nowem zazieleniają się liściem, zmieszane z trawami i słoneczne kwiaty nowe przybierają barwę i wonią — ptaszęta weselne na cześć Stwórcy znowu zawiązą pieśni, a miliony owadów obchodzić będą melancholicznem brzmieniem swoje odrodzenie się, słowem z nadchodzącą wiosną wszystko nowe przybiera życie, dnie się bydź szczęśliwszemi i zapomnienia doznanych trudów i uspokojenia. Zatem nie masz sposobniejszego czasu do obchodzenia pamiątki zmartwychwstania Chrystusowego, a ten samem przypomina nam naszego wszystko, jak czas niniejszy, gdzie wszystko do nowego powraca życia, nową ozdobę przybiera szatę nową radość — nową działalność.

I jakoż-toż gdy wszystko z swojego powstaje grobu, z tamtych jeden to Arcydzieło Stwórcy — ten Pan całego przyrodzenia, On zato sam ma umierać, aby nigdy nie powstał? — toż miałaby ostatecznie wszechmocnego ręka, która była działała cudów, w wszechmocnym Zbawiciela! Gdy wszystko corocznie odradza się, nasz jeden tylko ciało nigdy nie powróci do życia, i wiecznie w dziwnym tonie ziemi spoczywać? O nie naymilsi Bracia! Oto odradzająca się z wiosną Natura, jest obrazem naszego w przyszłości losu — Wszystko odżywia się i my odżyjemy po długiem odrętwieniu! A więc niech spieszy tolny czas życia! niech upły-

waią godziny jego - niech powstanie burza zniszczy i ogołoci
drzewo życia naszego z jego ozdob; my jednak będźmy
dobrey myśli, gdyż dobroć i wszechmocność Stworcy przesadzi
go w lepszą krainę gdzie wspaniale odżyje i kwieciem więk-
szey przyozdobi się krasy.

c. ~~Dalszy~~ ~~Swiadectwa~~ nadziei ~~Dzieje~~ nas także sprawiedliwość
boska która wymaga aby cnotę nagr. a występek
zaś wymierzoną była kara. A dziejeż się to także w świecie?
Przypatrzmy się światu: coż spostrzeżemy? Oto że nayczę-
ściej cnota nie zawsze należną odbiera nagrodę - pa-
trzymy wzdychaiąc jak występki wznoszą czoło niedziane
czoło a niewinność bywa uciśniona - ludzi bez sumienia
i czucia ludzkości opływaią w dostatki, a poczciwi świa-
tło xxx w nędzy - spostrzegamy niesprawiedliwość tysię-
cy, niewierność pokrzywdzenie bliźnich zaniedbanie przy-
kazań boskich i kościelnych Nabożeństwa: uczęszczania
do Sw. Sakramentow przez kogo? Oto ponayczęściey przez
przez tych którzy swobodnie i szczęśliwie wiodą życie w dostat-
kach; a pokorę cierpliwość skore i ochocze dopełnienie
przykazań wielkiego Boga w ubostwie - w ludziach od świa-
ta jeżeli niewzgardzonych, to przynaymniey mniey po-
ważanych! Czyż może to tak pozostać? O nie grzesznicy
o bynaymniey Niezłomny sprawiedliwy wyznawcy xxx! Jedni i dru-
dzy odbierzecie według waszey zasługi; Nnie przyyść dzień
w którym zdanie rachunku z twojego włodarstwa - w przyszłym
Zmartwychwstaniu ciał wezmie każdy według uczynkow
swoich. Ci którzy ciałem zgrzeszyli, ciałem pokutować będą

co w nátury zarżnęły się sobie; na ciele odbiera nagrody, inaczey mowię z S. Janem Damascenem lib. IV. inaczey by Boga ani opatrzności, a wszystko podlegałoby ślepemu trafowi.

Lecz co dotąd mowiłem Bracia Moi, były to tylko wnioski ludz-kie, domniemywania się niemaiące żadney pewności, a tak ro-myśli, które święta przez mgłę zaciemnionego przebijają się rozumu; lecz prawdziwe o tey prawdzie przekonanie, jedyną i nay-wodną o Zmartwychwstaniu naszem naukę, powziąść Może-my z objawienia boskiego; co rozumu ludzkiego napotyka w ciemności Bog i Kościoł S. Apost. stawia nam w nayjaśniey-szem świetle; przeto jakie dowody podaie nam podczas wzglądem objawienie obaczmy w

2. §.

Jako w Starym jako i nowym Testamencie znaydziemy odży-wienia naszego w przyszłości ślady; owszem conaywięcey niewąt-ne i niczem niezbite dowody poswiadczaiące przyszłe na-sze Zmartwychwstanie.

1. O jakże musiał być przekonany o tey prawdzie cierpiący Job w XIX w 25. gdy na łożu niemocy i nayzwierzchniey nędzy, opuszczony od nay-bliższych krewnych i przyjaciół jedyną ufność pokładał w Bo-gu i w szczęściu mowił: Wiem że odkupiciel mój żyie w dzień ostateczny powstanę z prochu ziemi, i w ciele moiem oglądać będę Boga Zbawiciela mego. i oczy moie oglądać go będą. Zaliżby nie posiadał pewności o Zmartwychwstaniu ciał natchniony duchem bożym Izaias pro-rok, ktory w pieśniach dziękczynnych do Boga tem odzywał się słowy: XXVI. 19-21. Umarli twoi ożyią, zabici moi po-wstaną, ocucie się którzy mieszkacie w prochu, niewaś Rosa

Odzyli czyszczenia — Idź ludu móy, wnidź do komór two-
ich; zamknij drzwi twoje za sobą, skryj się na małą chwilkę
aż przeminie [dzień] zagniewania, w który odkryje ziemia krew
swoią i nie zakryje więcey swoich pobitych. Daniel Prorok
niebył że o zmartwychwstaniu ludzkiem przekonany kiedy z
dobitnością pisze: Wielu z tych, którzy śpią w prochu ziemi
ocucą się, jedni do żywota wiecznego, drudzy na hańbę.
Lecz ci którzy będą uczonemi, zajaśnieią jako światłość na fir-
mamencie: i jako gwiazdy na niebie. Judasz nareszcie Ma-
chabeyski wódz Izraelitów miał że inne o prawdzie wyobra-
żenie, gdy za poległych w obronie kraju towarzyszów broni po-
słał do Kościoła Jerozolimskiego ofiary; wspól mówi Pismo
S. II Maccab. XII. 43-44. gdyby był niebył przekonany o zmartwych-
wstaniu umarłych, zbyteczby rzeczą próżna i nie potrzebna
modlić się za nich.

2° Ale zbliżmy się po szczególnięy prawdy słowom Jezusa; słuchay-
my w słodkiey boskiey Nauce tey zbawienney i pocieszaiącey nadziei
tego o błogiego zapewnienia, a bezwątpienia. Ten boski od-
kupiciel zaspokoi nas słowem i przykładem swoim wzglę-
dem przyszłego zmartwychwstania i losu nad naszych w przysz-
łości. Upewniam Was mówi Js do Żydów Joan. V. v. 24.
że przyjdzie godzina w której wszyscy co są w grobach usły-
szą głos Syna Bożego, [a wtedy wożyią] i wynidą którzy dobrze czynili na
zmartwychwstanie żywota, a ci co złe czynili na zmartwych-
wstanie sądu. Za uciszeniem zmartwychwstaniem i życiem
mówi do Marty opłakującey śmierć brata Łazarza Joan XI.

2.) Kto we mnie wierzy chociażby umarł żyć będzie. I na
coż byśmy więcey jeszcze potrzebowali dowodów, w sobie tenże ostatecznie [illegible]
nasz Pan życia + pogromca śmierci który jako umarłych
którym dał życie, sam śmierć zwyciężył. Z tem wszystkiem
spotykamy się z [illegible] Jezus dla obszerniejszego poświadcze-
nia założonego przedmiotu; z ~~których~~ [wszystkich] Pawła S. z którymi
tajemnicami świętości nayba[r]dziey zdaje się być oswojony
I coż ona mówi?
Wiadomy nauka on Thessal. Epl. II 4 w 13.18 Bracia! chciejcie
nie wiedzieć o tych co ~~pomarli~~ zasnęli, ~~jako umarli~~ żebyście się nie smucili
jako ini co nie mają nadziei. Albowiem jeśli wierzymy
że Jezus umarł i z martwych wstał, tak i Bóg tych co zasnę-
li przez Jezusa z nim przyprowadzi: a to wam powiadamy
w słowie pańskiem, że sam Pan z rozkazaniem i z głosem
Archanielskim i z trąbą bożą zstąpi z nieba, a umarli
którzy są w Chrystusie powstaną pierwsi – potem my którzy żyje-
my porwani będziemy w obłoki i tak zawsze z Panem będziemy. Przeto tem słowy
pocieszajcie się wzajemnie. Zaiste wielka to dla nas śmier-
telnych pociecha; z wiarą czytając te słowa śmierci bojaźń
i grozy śmierci ~~i~~ troski nieszczęścia i smutek przemienia-
ją się w radość, a nadzieja w szczęśliwość
3° Tak iest Bracia Moi! Nadzieja przyszłego z martwych
wstania zamieniając w pewność, – ponieważ ___ Chrystus głowa nasza
z martwych wstał, więc i my członki jego z martwych powsta-
niemy i przez niego ożywieni będziemy – on zwyciężył
śmierć – my tego zwycięstwa staniemy się uczestnikami

On chwałą ~~widomą~~ Boską okryty Ludzi na prawicy Ojca, wszystkim
kojarzeniem jako rzecz swoją pociągnie do Siebie ~~[illegible]~~ członki
Jego ciała przeznaczeni istotnie będą mu podobnemi
a jako w tem życiu był dla nas wzorem, tak też i w
zmartwychpowstaniu na przyszłość, będąc pierwszym między
tymi którzy zasnęli. Wierzących mówi Paweł S. ciało
zmartwychpowstanie, ociec Bóg z Adama skazitelne ciało przy-
bierze nieskazitelności a śmiertelne nieśmiertelności
w ten czas zamiast płaczu i narzekania słychać
głos radosny: Pożarta iest śmierć w zwycięst-
twie. o śmierci gdzież iest twoje żądło? gdzież
iest twoy bodziec? Zwyciężona na zawsze; chwa-
ła niech Bogu za wiele który nam dał zwycię-
stwo przez Jezusa.

Z tey to przyczyny Kościół S. przyjął artykuł ten:
jako niemylny w skład Wiary od pierwszych
już czasów Chrztu; polecając nam koniecznie i
przykładając sposobności o tem do naszego przekonania prze-
konania, gdzie nawet widzimy trumnę Jezusa odpisa-
ną nadzieję pod względem przyszłego zmartwych-
wstania. O którym nam dał, abyśmy wszyscy niechże był
wstaniu przystoiące Wiarą wspólnie Kościoła i Oy-
ców Jego Nauczycieli, ~~dość~~ dosyć mi iest wspomnieć Augustyna
S. który mówi: ciała zmarłych powstaną bez zmazy

16a

bez Zepsutości i przykrości. Dosyć odwołać się do S. Grzegorza W. który naucza Że Zbawiciel poddał się Śmierci, aby nam bojaźń tejże odiął, Zmartwych wstał zaś aby nam Możność naszego Zmartwych wstania okazał i nadzieję tegoż utwierdził. Jan S. nazwie Złotousty tak wielkie o tey prawdzie miał przekonanie, Że ią pomiędzy wszelkich Cnot [illegible] był umieścił. ~~Wskazuje~~ mi nadzieję przyszłego Zmartwychwstania a dni szczęśliwszych we mnie wszelkie Cnot Zasady.

Gdy więc Zmartwychwstania ciał naszych domagają się [illegible] a Nieomylne Sposoby S. Religii naszey Chrześciańskiey Zapewniają; gdy przez ciągłey Wiary w ten Artykuł, Iak Zmartwychwstaniem Zbawiciela nadzieję odzyskania naszego w szczęśliwości powtórnie i nienaruszalnego [illegible], ktoż iest na ziemi by tą pocieszającą prawdą Nienaruszone wrażenia? O Bracia Moi! Wzywicie na tryumf Zba[wiciela] zwiastowania i pomnijcie że On iest także naszym! ~~Przyjdzie czas~~ przyjdzie — przyjdzie godzina i zachwiały kiedy Groby i Mogiły braci naszych po których deptaliśmy otworzą się i wydadzą żywych umarłych — te ciała nasze, pomieszane z prochami przodków naszych, i powstaną — te kości Martwe poruszone, na jeden głos Trąby anioła ożyją, i w jedności społ

się ciało. O coż to za pociecha dla Was prawdziwi
wygnańcy ziemi! Która Wam się pośród cierpień i
kłopotów nigdy nie uśmiechała i dolegliwości nic więcej nie
dała? Dla Was co niemal stękając pod ciężarem utra-
pienia krwawemi zalewali się łzami nieszczęśli-
we Adama dziatki? Oręż więc dziś zapłakany pa-
mięcią rozradujcie się w Bogu i Zbawicielu waszym
albowiem we wszystkiem zmartwychwstaniu będzie
Wam pomyślności słońce. Odetchnijcie ~~przy~~ bogo-
bojni wyznawcy Chrystusa! nadzieja wasza do-
przyjdzie czas, gdzie jako gwiazdy na niebie świecące we-
nie i szczęśliwie w niebie jaśnieć będziecie, bo jest zmar-
twychwstanie! Lecz zadrżyjcie wy na złe nawykli ludzie wy kto-
rzy lekceważycie Cnotę a niczem były zbrodnie złości
po stokroć wy! którzy bezkarnie przestępowanie przepisy
Religii i święte Prawdy jej obrządki ~~zdradzicie~~, bo oto
żyje Mściciel niecnych czynów waszych – jest zmar-
twychwstanie sądu godzina, która potęży samej
bezbożeństwom, niewierności i nieobyczajności przez
zasłużoną odbierze nagrodę. Lecz co ja mówię! Pow-
stańmy zatem z grzechów odrodziwszy się w Cnoty, postarajmy
dobrze chwalebny sposób myślenia, działania, abyśmy odtąd wszys-
cy w swobodności Czystości i niewinności obyczajów
żyjąc, w przyszłem zmartwychwstaniu do odebrania
Cnocie należnej nagrody ochotnie mogli Amen.

Kazanie

Na Zakończenie 40 godzinnego Nabożeństwa w Kościele XX Jezuitów w Lwowie 1837.

W Sakramencie Ołtarza utajony JC, dodaje nam pomocy w potrzebach duszy i ciała.

Przystąpmy tedy z ufnością do Stolicy łaski, abyśmy otrzymali miłosierdzie i znaleźli łaskę, ku pogodnemu ratunkowi. Hebr IV. 16.

Już od początku stworzonego świata domagał się Bóg Ociec od swoich dzieci wiary w objawione prawdy, i ufności w Jego ludziom uczynione przyrzeczenia. Stąd to w S. P. sam, i przez proroków wybranemu zalecał ludowi — stąd przez Syna swojego Jezusa wiary i ufności od człowieka żądał — stąd Apostołowie SS. jako jedyną rękojmię doczesnego i wiecznego szczęścia wiarę i ufność w Bogu zalecali; i żebym o innych zamilczał, dość mi tylko wspomnieć Apostoła Pawła S. do Żydów, który oświadcza szczęście nowo nawróconym, że jako w S. P. obiecana szczęśliwość przez wiarę w Messyasza osiągnąć była można; tak i teraz, gdy Messyasz już przyszedł — gdy jest najwyższym naszym Kapłanem, który zna ułomności nasze, i tym wszystkie od Nieba sam, prócz grzechu, wszelkiej doznawał niedoli, za nas litować się umie, Paweł S. wyraźnie wzywa Nas, abyśmy zbliżali się do tronu łaski i miłosierdzia z wiarą i ufnością, a otrzymamy odpuszczenie i pomoc w każdym razie. Przystąpmy zatem z ufnością do stolicy łaski etc. Ale czyliż kiedy godniejszy czas do żebrania łaski i miłosierdzia u tronu

Boga i Zbawiciela jak w tey chwili, gdy [illegible] nas w
nayświętszym utajony Sakramencie? gdy Kościół S. ustanowił
niniejsze
~~40~~ godzinne Nabożeństwo nie winniśmy to czynić [illegible]
jak tylko, kiedy [illegible] dążyli niosąc utajonemu Bogu za odebra-
ne, nowych domagali się łask i dobrodziejstw? ~~[illegible]~~
i szczególnieyszy którymi więcey Ludy tego potrzeba, jak w tych
dniach, gdy świat oddaie się zbytkom i uciechom — gdzie wszystkie
pełe i niewinność podnosi swe [illegible] czoło — niewinność narażo-
na na tysiące niebezpieczeństw, sam nawet prawy chrześcijanin
na tysiączne do grzechu pokusy i zgorszenia? Zaiste tego
dnie
Za dni które możliwy i przystojny nas uczynił! te błogosławione godziny
te święte chwile w których na tem miejscu w [illegible] ko-
ściele możemy się zbliżyć do naysłodszego Zbawiciela
Jemu oddać cześć powinną, i przedstawić swe gwałtow-
ne potrzeby ciała napełni i duszy naszey! gdy więc
przystępuję do tronu łaski i miłosierdzia
Za są [illegible], a ja chcąc waszą ufność i wiarę w
tego Utajonego Boga wzmocnić, przedstawię, iż on jest
mocen ratować i pomagać nas w potrzebach duszy
i ciała ale w następujących dwóch częściach

Mamy udawać się do Jezusa z ufnością i wiarą bo on
pomoże nam w potrzebach ciała 1.
Mamy udawać się do niego bo on ratuie nas w potrzebach
duszy 2. — W Nayświętszym Sakramencie utajony, lecz
przytomny Boże! Który dla tego mieszkasz z nami
byś pozwolił się czcić i błagać Ciebie Twojemu; udziel

prosiemy Cię i mnie mówiącemu i słuchającym Twojey łaski, żebym ja założoną pracę godnie Ciebie wysłużył, oni zaś z niey korzystać mogli! Za przyczyną Panny NPMPSC

Benedicite

I

Ubogim iestem i w pracach od młodości moiey — Ps. LXXXVII ubogim iestem i iedynym, udręczenia moie rozmnożyły się, to cały stan człowieka opisuje David XXIV. Każdy z nas podpada tysiącznym przypadkom i nieszczęśliwościom — ma rozliczne potrzeby co do ciała, a wszystkich od nikogo jak tylko od Boga Jego wsparcia pociechy i pomocy spodziewać się może.

a. Już to samo że Zbawiciel ku nam zstąpił z Nieba, aby świat przez cię był Zbawiony, i przeczyny; zapewnia nam pomoc Jego i ratunek — Że iest Bogiem wszechmocnym i miłosiernym dla tych, którzy Go o pomoc i ratunek proszą — że iest wszechwiedzącym, wie potrzeby nasze, a jako dobrotliwy, niezawodnie swojego wsparcia, gdy Go o takowe prosić będziemy, udzieli; zapewnia nas bowiem w Piśmie S. Wołay do Mnie w dzień ucisku Twego, a ja cię wysłucham — Jako się lituie Oyciec nad Synami swemi i Pan Zbawiciel (nad tymi co go wzywaią) ~~nad [illegible]~~ przyydźcie do mnie mówi sam Jezus Math XI v 28 którzy pracuiecie i iesteście obciążeni a ja was ochłodzę i tey zaś pomocy i ratunku tem pewniey spodziewać się mamy, że ten w

ołtarzu jedynie dla tego utajony iest, by współczujących proszących wysłuchać. I którież to są te potrzeby ciała naszego, w których żądamy pomocy Boga i Zbawiciela?

Może Cię trapi słabość – dolegają bole? – Może śmiertelnie także ranuła Cię choroba? Nieodżałowany nieszczęśliwy bracie! ale wznieś umysł i serce do Zbawcy Twojego, a on Cię wyrwie z niedoli, bo często leczył niemocnych. – Dziś jako niegdyś owemu powietrzem ruszonemu, rzec On Ci może: Wstań, weź łoże Twoje i chodź – jako owemu ślepemu wołającemu o wzrok: Panie abym widział światłość, wyrzecze: chcę abyś przejrzał. jako owym dziesięciu trędowatym: Chcę byście byli oczyszczeni, idźcie okażcie się kapłanom; bo jeżeli niemocny w kościele Jerozol: na słowa Piotra S. Actor. III. v. 6 W imię Jezusa Nazareńskiego Ukrzyżowanego wstań i chodź – wstał i chodził; cóż dopiero sam Zbawiciel przytomny w N. O. S. uleczy niemoc Twoią;

Może Cię tknęła niedola, i boleśniej nad chorobę lub stratą przyjaciela, brata, siostry lub dziecięcia Twojego? I ty bądź dobrej myśli, albowiem Jezus iest pocieszycielem strapionych. On uzdrowił sługę wzywającego się doń Setnika – przywrócił do życia Córkę Arcykapłana na głos prośby jego – oddał tej nieszczęśliwej Matce opłakującej śmierć jedynaka wskrzeszając go i dając nowe życie – on na końcu odrzucił

przez cztery dni w grobie leżącego Łazarza wzruszony proś-
bami stroskanych Sioster opłakujących Brata, brała.

Może niezgody domowy - złe pożycie w Małżeństwie
nieszczęsne dzieci, niewierne sługi zasmucaią Ci życie gory-
czą - o i wtedy spiesz bracie lub Siostro przed Ołtarz wsza-
mocnego Boga, wołay o pomoc i ratunek; a ten który u-
spokajał nawalności morskie - i strwożonych ~~[illegible]~~ pocieszył uczniów
- ciebie także zaspokoi i pocieszy.

Może Cię nareszcie dręczy ubóstwo i nędza - głód dotkliwie
lub niedostatek - o Bracie? o to ten Sam, który tysiące karmił
na puszczy kilko chlebami - który hoduie ptactwo powietrz-
ne i przyodziewa lilie polne - ten Sam iest też wszyst-
ny bo W. O. S. Do Niego więc z Dawidem wołay: Oczy
wszystkich Panie! są zwrócone do ciebie i ufaią w
Tobie a ty im dasz pokarm czasu swobodnego; i on też
nakarmi i przyodzieie; byleś tylko nie nadużywał jego
szczodroty, i w próżniactwie nie oczekiwał pomocy po-
trzebnej, bo tylko prosszącym i pracującym dopomaga, daie i ob-
darza: Wszak w codzienney Modlitwie prosić nam
zalecał: Chleba naszego powszedniego oto co dotyczą się potrzeb day nam dzisiay
zbaw nas od złego - o uwolnienie od wszelkich nie-
szczęść i dolegliwości, zawieraiąc ocożkolwiek życia mojego
w imie moje prosić będziecie od Wam.

b) Lecz gdyby dla nie przytomnych rozumem ludzkim

Zamiarvie, Sercze litościwy Zbawiciel nie uwolnił nas od tych cierpień w życiu naszem; o ileż jednak z ufności tey, z którą się do'n udajemy, dla nas pociechy, ulgi i uspokojenia! Zaiste! on się nauczał braić. że dźwigać krzyż, stopniowie, iest obowiązkiem każdego człeka, gdyż i on tą samą szedł drogą! że cierpienia czynią nas miłemi Bogu - że Cnota wśrodwód przeciwności staie się trwalszą, świetniejszą, a za chwilowe z wolą Boga połączone umartwienia czeka nas wieczna nagroda i radość. Idźcież tedy udręczeni i cierpiący - idźcie nie szczędząc świata bracia - idźcie do Zbawiciela waszego; przystąpcie z uspokojeniem i ufnością a on was wysłucha pocieszy i zaspokoi. On was o opiece tęskniącego ducha Naywyższej ... S. Zapewnienie iż cierpiąc nawet radować się będzie - bo naucza Nahum Pr. 2 v 7. Bóg iest dobry wzmacnia w ucisku tych co w nim ufność pokładaią a radować się zgodni z wolą Jego uległo z nieprzebranych Opatrzności wyroków, w nadziei wieczney pociechy i obfitey zapłaty nagrody.

Lecz nie tylko w potrzebach ciała wspiera nas Jezus i nie tylko nie każe uciekać się do Niego; więcey iszcze w potrzebach duszy, bo sam mówi: czytaj dusza nie iest więcey jak ciało pożywienie i odzienie? o zaiste! niewątpliwą odbieżemy pomoc i ratunek cielesny, jak sam żąda do Niego się udawali a ojcem w Niebie

II

Każdy, ~~człowiek~~ chcący zachować się na drodze przykazań boskich nieskazitelnie ~~[illegible]~~ usiłujący być cnotliwym i niewinnym sam z siebie wiele ma przeszkód i trudów do zniesienia. Pomimo najlepszych chęci do dobrego raz przeszkadzają mu własne pożądliwości i namiętności ciała — raz natomiast i przyzwyczajenia pomimo przekonania iż źle czyni — Wzgląd na ludzi jest mu pobudką do częstych upadków, a przykłady złe i pokusy zewnętrzne porywają go w odmęt nieprawości i błędów. Ktokolwiek Bracia Moi! zastanowił się tylko tem pomnąc, że ciągle jesteśmy w niebezpieczeństwie utraty duszy i zbawienia; potrzeba zatem pomocy Niebios jest tem naglejsza i pewniejsze przekonanie iż si-łami własnemi ~~[illegible]~~ bez łaski Boga i Zbawiciela naszego Pana nic uczynić nie potrafimy, bez łask pomocy i ratunku o jak obficie uczył nas Jezus!

a. ~~[illegible]~~ Sama wiara, która ogłasza świata, wiele dosta zapewnie! ku uświątobliwieniu naszemu. Bóg jest przytomny wszędzie, naucza Jś Mat. VI. on widzi w skrytości, przenika serce i myśli nasze — jak dzielnego nie doda niedołężnemu człowiekowi męstwa i odwagi do pokonania wszystkich zawad na drodze Cnoty? Wyobrażenie, Bóg na mnie patrzy — mój najlepszy Ojciec, mój dobroczyńca i Sędzia we Wieczności jest świadkiem moich postępków myśli i pożądliwości — On z upodoba-

nim poglada na mnie, gdy się opieramy grzechowym poku-
szeniu – gdy dla miłości Jego wszystkiego wyrzekłam się grze-
chu; a wielki na dodanie odwagi do dobrego. otrzymuję zdrowie Paweł Św.
S. Efez. VI. Zapewnia nas że tylko tarczą wiary w Jezusa, przeci-
wko nadziei, i mieczem słowa bożego możemy pokonać nie-
przyjaciół duszy naszej w liście zaś do Żydów mówi: naprawdę
we każdemu przed Wiarę potrzeba III w 26.

b. Wszakże nie tylko nauką lecz i własnym przykładem wspie-
ra Jezus niedołężność naszą, gdy jako człowiek czynnościami
okazuje co czynić, a czego unikać mamy, co myślimy w naszych stanach by wytrwać w po-
wołaniu. Dowie więc tylko swoje życie na zbawienie ludzkiego,
a zobaczysz w nim wzór najczystszej cnoty! Cóż nie czynił
by oddać prawdzie świadectwo – by dopełnić woli Ojca nie-
bieskiego – by zbawić wo ludzi? był toż co w stanie Jego
zniechęcić odwagę i wyczerpać cierpliwość? dla Boga
znosił najokropniejsze niewdzięczności, pokazał nam daj
zostawił przykład, abyśmy wstępowali w ślady Jego. i
dodaj, że dobra droga życiowa i pracowała kto idzie za mną nie błądzi. to czem nasze serce [illegible] XIV
był nam Mistrzem i Zbawicielem, powinno dawać i wiodą na
drodze [illegible]
drodze Istny sprawiedliwości nauczył się wytrwać, powin-
na Boga niezmienność i Zbawienie nasze! ‡ ale będzie miał światło życia.

c. Jeżeliby zaś te uwagi pochodzące z Wiary w Jezusa i
Jego przykładu nie były dostateczną podporą ~~[illegible]~~
Zbawienia duszy naszej, pomnijmy na wszystkie zapewnie-
nia Zbawcy naszego, — który nam pomoc wszej tak

ważnej sprawie wyraźnie przestrzega — pomnijmy my naszych
którzy Jego doznali łaski! Proście a otrzymacie mówi On, to
jeżeli wy którzy jesteście złemi, dajecie dobre dzieciom waszym;
jakoż by Ojciec niebieski nie dał ducha swojego tym, którzy
go o takowy prosić będą? Apostołom S. zapewnia swojej po-
mocy i wsparcie gdy mówi: ja jestem z wami aż do skończe-
nia świata [illegible] ~~[illegible]~~
Piotr, Tomasz i Paweł Apostołowie święci, (dowody na to) otrzymali od
Mistrza swojego Zbawiciela łaskę pocieszającą, a ten ostatni w liście
swym do Tymoteusza I w 1. Rozd. sam wyznaje: Ja który byłem
pierwej bluźniercą i prześladowcą dostąpiłem miło-
sierdzia Bożego — łaska Jego bardzo obfitowała
we mnie. Oprócz tem szczególniejszym i jedynym zesła-
nia z nieba na świat Jezusa było, [illegible] wszystkie w łasce
każdego, a grzeszników naprowadzenia na drogę prawą,
~~Zbaw~~ bo sam wyraźnie o sobie mówi nie przyszedłem wzywać
sprawiedliwych, lecz grzeszników; nieprzyjaciele zaś
Jego naigrawali się z niego mówiąc ten przyjmuje grzesz-
ników i jada z nimi. O! któż to jest ten, który mówił grze-
sznej: idź odpuszczone są ci twoje grzechy ale więcej nie
grzesz? Któż to owa niewiasta co szukając grosza [illegible] tak troskliwie? Któż to ów troskliwy pasterz, który 99 owieczek
zostawia na puszczy a szuka jednej zgubionej? Kto na-
reszcie ów miłosierny Samarytan lituje się nad biedą

zranionego od zboycow, i leżący wino i oliwę w rany Jego
Otóż Bracia Moi! w tych wszystkich obrazach i pod obrazami
słowach wskazanie Zamie Siebie Naylitościwszy Zbawiciel
Który leczy niemoc duszy naszey — z zgubionych grzesz-
ników odszukuie kiełki — a w rany Sumienia naszego
leje balsam łaski — pociechy i odpuszczenia!
Jeżeli zatem nie pokoi Cię sumienie, pospiesz na ten
ku ~~Ołtarz~~ z wiarą i upokorzony Ołtarz, znaydziesz tego, którego krew jak mówi
Paweł S.ty oczyszcza ~~Zbaw~~ od wszelkiey nieprawości —
oto tylko w życiu Swoiem odpuszczał grzesznikom;
uzyskasz boże miłosierdzie i łaskę jako Magdalena
przebaczenie jako Piotr — dwóch niewyczerpany litości
jako Samarytanka u Studni Jakoba — jeżeli błądzisz
w niewiadomości, on Cię oświeci — jesteś słabym, On Cię
wzmocni, — jesteś nieumiejętnym On Cię nauczy; słowem
w każdey niedoli w każdey niemocy duszy twojey;
jey potrzebuj wsparcia pomocy i pociechy; gdyż dla
tego przyszedł na Świat aby każdy który weń wierzy
nie zginął ale miał żywot wieczny. Joan
A więc Bracia Moi! kiedy Zbawiciel przed którego
stoimy obliczem, wspiera niedolności nasza, ratuie i pocie-
sza nas w potrzebach duszy i ciała — gdy w nim znaydziemy
wszystko co zupełnie szczęście nasze ubezpieczy i może
podwyższyć w Nim ufność naszą, — podwoymy modlitwy

podwoyny wzdychania; z tem zaś chęci Służenia Mu
w niewinności duszy i zachowania przykazań JEzu S.
połączony. Oto właśnie iest teraz czas swobodny – oto na-
stępuią dni zbawienia – w post ten przy modlitwach czuwa-
niu – umartwieniach ciała łzach i wzdychaniach serdecznych
zebrany łaski i miłosierdzia Jezusa, który sercem skru-
szonem i pełnem pokory niegardzi; odnowiony zawod ży-
cia świętego. odrodzony się w Cnoty, a łaska Jego będzie
zawsze z nami, on nas dopomoże – wysłucha, wesprze
w potrzebie i we wszelkiem pocieszy utrapieniu!
Tak iest o Panie y Boże nasz utaiony w N.O.S. słuchu-
ieny się to i przypłakany – Ty tylko bogactw i poświę-
cay duszę naszę błogosławieństwem Niebieskiem,
by się stała Mieszkaniem Twojim! Zachoway nas
od złego na duszy i ciele. Zachoway w pośród na-
walności świata pod opieką Twoią, dodaj chęci i wy-
trwałości w dobrem, abyśmy za przewodnictwem
Twojey łaski do oyczyzny niebieskiey niezmazani
grzechem doyść mogli
Amen

w R. 1837.

23

Kazanie

Na Boże Narodzenie

Dzień Narodzenia Jezusa jest dniem odrodzenia naszego; zatem dniem radości i dziękczynienia.

A Słowo ciałem się stało i mieszkało między nami
u Jana R. I w 14.

Wielką i rozumem ludzkim nie pojętą obchodzimy Dziś Br. moi tajemnicę łaski i miłosierdzia Boga nad Nami — wielkie i światu niezwykłe zdarzenie; bo oto ten, którego z obietnicy Boga cztery tysiące lat z upragnieniem oczekiwano, którego Patryarchowie z tęsknotą wyglądali, natchnieni duchem bożym prorocy przyjście ogłaszali, Syn Boży Słowo opuściwszy Niebo, Dziś przyszedł na świat rodząc się z Maryi; i Słowo przedwieczne stało się ciałem i mieszkało między Nami; by zostającym w ciemnościach i śmierci dać Nowe życie, i który potracony od ludzi powrócić, wspaniałą

czym wlał w serce balsam nadziei, a grzesznikom
otworzył dotąd zamknięte Niebo; słowem dziś Na-
m się narodził Zbawiciel [redacted], w Mieście Dawido-
wym, a narodzeniem Jezu przyniosło światu
pociechę, Zaspakojenie i Zbawienie. I jakoż nie miałby
dzień ten tak Świetny, tak ważny, tyle dla nas obojętnym? nie-
być nam dla tego, że w Religii Jezusa już zrodzeni i wy-
chowani jesteśmy, nie czuć z tey doroczney pamiąt-
ony która nas napawa radości i wdzięczności ku
temu Narodzeniu Pana? Bracia moi! poznaymy
nasze szczęście, które nam się dostało w udziale z Na-
rodzenia Jezusa; zanućmy dziś z duchami niebieskiemi
pieśń równie radosną jak dziękczynną, na cześć te-
go który okazał nad Nami Miłosierdzie swoje
wstępujące na te niskości ziemskie; bo dzień Na-
rodzenia Jezusa jest w istocie dla Nas dniem radości
i Dziękczynienia! Jak to okaże tego dalszy Mo-
wy moiey! —
Ty zaś Wszechmocny i litościwy Stworco nasz, Który
Który niechciałeś zatracenia lecz zbawienia wszystkich
ludzi dając nam Syna twego, pobłogosław niedołężnym

usiłowaniam Moim, aby dobroczynny skutki Narodzenia Jego wykładając ludowi Twojemu pobudził go do naśladowania się w Tobie i wdzięczności. Matko Zbawcy naszego N.P.M.! Twą wielowładną przyczyną wyjednay nam łaskę, a niech się jakoż zawsze, tak i dziś pozdrowieniem anielskiem pieniem mówiąc Zdrowaś. Benedicite

I Część.

Przyjście Na Świat Każdego człeka Można nazwać wielkiem zdarzeniem; każdy rodzą się bowiem rozmaite, bo wielkości lub upodlenia, potęgi i męstwa lub nieudolności anielskich cnót lub piekielnych przymiotów przyczyny z sobą zarody, które rozwinięte w dalszem życiu, do szczęścia lub niedoli jego własnej i innych, a nawet całego pokolenia przyczynić się mogą. Poświadczenie powszechne historya, kreśląc nam ludzi, którzy się cnotą lub występkiem wsławili, a swoim wpływem losy narodów stanowili. Jeżeli zaś o ludziach to powiedzieć można, o jakoż wielkiem dobroczynnem i pociechy pełnem nazwać należy narodzenie Jezusa, którego skutki tak błogie spłynęły na cały ród ludzki, i przymioty tak świetne, bo cały świat uszczęśliwiające owoce! Zaiste z narodzeniem Jezusa

odrodziliśmy się do nowego życia, i staliśmy się uczestnikami łask i dobrodzieystw przyrzeczonych przez niebo, które nam zapewniaią wieczne i szczęśliwe życie.

a) Według zasad rozumu i Religii, to tylko życie ~~ado~~ nieba iest prawdziwe, które zasadza się na miłości Boga i ztąd wypływaiących cnotliwych uczynkach; gdy przeciwnie zmysłowość i bydlęce hołdowanie ciału niszczy iego lepszą zasadę. Aby poznać stan człowieka po upadku pierwszych Rodziców dosyć iest przytoczyć słowa Pawła S. do Efezów IV. w 18 którymi w. oto chodzili w próżności umysłu, ciemnościami zaćmiony maiąc rozum — oddaleni od Żywota Bożego dla nieumiejętności która w nich iest i zaślepienia serca. Inną wszelako postać przybrał iuż przez Zbawienia ludzkiego z Narodzeniem Jezusa; pozbyli się oni tego zwierzęcego, a uzyskali nowe prawdziwie ludzkie życie. Rozwiązani zostaliśmy Paul. ad Rom. VII. w 6 od Zakonu śmierci w którym byliśmy trzymani; abyśmy służyli Bogu w nowości ducha. Jako w Adamie wszyscy umarli, tak w Jezusie wszyscy

odżywieni zostaliśmy I Corint. XV. w 22. Okazała się mówi
dalej Paweł S. ad Titum III w 4-8. dobrotliwość i ludzkość
Zbawiciela naszego Boga nie z uczynków i sprawy któreśmy
uczynili, ale według Miłosierdzia Jego – zbawił nas przez
odrodzenie i odnowienie ducha S. Jak więc Prz. mówi
z odrodzeniem naszem w Jezusie, nowego wdzieliśmy na
siebie człowieka, a odżywienie nasze stało się ku napra-
wiedliwieniu żywota Rom. V. w 12. A któż jest który by dziś
nie rozradował się weselem wielkiem w Bogu Zba-
wicielu swoim? Któż jest któryby nie wielbił tej ra-
dosnej, że oto zostałeś dziecięciem odkupienia dziś od-
żyłemi prawo ciała, a myśl i serce skłaniamy nade-
wszystko już do Nieba, które odtąd stało się Jego dziedziną,
bo przyszedłem mówi Jezus Joan. X w 11 aby żywot mieli
i obfitszy mieli. Żywot wieczny jest właśnie tobym
nauka Jan S. I Epla X. 5. a kto weń wierzy ten ma ży-
wot wieczny. W Jakże niedostępne natem
6. Z tem odrodzeniem naszem w Jezusie, powstały w nas
także nowe uczucia wyobrażenia, chęci i nadzieje,
które w sobie były zawierała, słodki spokojny. Przed
przyjściem na Świat Zbawiciela, brodził świat w
ciemności i niewiadomości, a niegodne o Boga poję=

nia, spłaszczały skromne o sobie samym wyobrażeni
i łatwy! Dziś Chrześcianin widzi wszystko do jedney
zmierzające celu, a tem jednem jest Bóg u Niego. Ten
Bóg nie jest dla niego obcym z niedościgłym [illegible]
lecz Oycem wszystkich, który aczkolwiek wszystkie kocha
swe dziatki, wzbraniające słońcu ie oświecać, a dżdżo
wi nawilżać ich niwy.
Poznaje też sam siebie dokładniej — wzniosłą
swoich ziemi którym jest obleczon, od ducha bożego
który w nim mieszka. Swoje tu istnienie nieogra-
niczone ułomności lęky, bo posiada w ~~[illegible]~~ któ-
ros droższy nad skończoność. Swoje powołanie
uważa wyższe nad zatrudnienia tegoczesne, a
powinność swoją nieograniczoną. Martwa litera
prawa, to działa dla wieczności. Wypadki szcze-
gólne, klęski powszechne, dzieła przyrody, są
w oczach jego dzieła Boga stwórcy, któremu jeden
pochwalne śpiewa hymny, już uwielbia i stawi
już Nareszcie który [illegible] zdumiały! — a co umysł [illegible]

jego za prawdziwe uznaje, czynnościami okazać usiłuje.
Tam gdzie niewierny i nieznający naszego Boga wszystko
sobie pozwolonym być mniema; czego skłonności chcą,
czego zwyczaje świata wymagają; odwodzony w dzikie całe
Ginąc trzymali się zasady: czym dobre, chociaż z myślowa-
niem się sprzeciwia, unika tego, chociażby nayprzyjem-
niejszą miało naspoić zmysły jego rozkoszą; Gdy
światowiec nazywa mądrością niesprawiedliwości spo-
koynie łakomie prawie dla innego zamiaru, bo
dla chwały Boga, zbawienia współbliźnich; gdy w
ostatku zawsze rozpełniony bywa się przeszkody i prze-
ciwności, Ten niedawałaiąc na nie podwajać swe
siły pokonywa trudy, zwyciężą przeciwności nie
stając w przedsięwzięciu, a chociażby nawet ubezz
musiał spokoynie wszystka dobra tem w nadziei
lepszego życia, w nadziei błogiego przyjścia chwały
wielkiego Boga i zbawiciela J[ezusa] Ch[rystus]a, w nadziei niebios
wiecznego i ś[więtej] Jerusalem gdzie w poświęconej
tych; Amoto a Barany; Bogiem swoim wiecznie
żyć będzie. ~~i z wiernym~~ dobrym pokonem połyskał cię się; zacho-
wana mi iest Korona sprawiedliwości, którą mi Bóg odda

Widzicież tedy Bracia Moi ~~[illegible]~~ odmianę w człowieku
w Chrzcie odrodzonym. Jest ona wielką i przenikającą
całą jego istotę. — Wzrok jego jest czysty i niezmą-
cony — władza sądu dojrzała — wiadomości rozliczne —
działalność pewna i mocna, a umysł skromny i nie-
winny. Człek ~~stał~~ stał się dziedzicem! ale nie człowieka,
Boga; żyje w śmiertelnem ciele, lecz nie on, a żyje
w nim Xtus II Corinth. v 17.
A jeżeli Narodzenie Jezusa przed 1837 laty świat cały uwe-
selił — jeśli Niebianie hymnami oczywali chwałę Boga a
pokój ludziom na ziemi — jeśli Anioł pasterzom z tego
Wielkiego Zdarzenia kazał się radować, o któż by mi dał
wymowy, abym i w naszych sercach te błogie uczucie
wzniecił radości! wszakże przez Chrzest św. odrodzeni
jesteśmy Nowym w Chrystusie Stworzeniem — nowe przybrali-
śmy życie, nowy sposób myślenia, Nowe uczucia wzbudza
Zacna Nadzieja, cieszcie się więc i radujcie się ~~[illegible]~~
w ~~Panu, a skromność wasza niech będzie znana całemu~~
~~światu~~; a ponieważ ta radość jest skutkiem polepszo-
nego bytu naszego i otrzymanych od Boga dobrodziejstw,
które są wielkiej Ceny, słuszna jest zatem i sprawie-

wa abyśmy duszą pociągnęli wdzięczności dla tego
Ktory oycem iest Sprawcą i celem

II Części

Samo wyobrażenie odrodzenia naszego, obaczmy dosta-
tecznie, że nie iest pierwszem dzieciom; lecz szczęśliwem ludzi
bożych iest rozsądna i naymiłościwsza istoto! Tobie ktoregoś
nas postawił Synom, winniśmy tę błogą przemia-
nę! Dla tego Paweł Swięty przypomina nas w liście do Kolos.
I v 12. Dzięki czyniąc Bogu Oycu, ktory nas godnemi uczynił
działu dziedzictwa Świętych w Swiatłości; ktory nas
wyrwał z mocy ciemności i przeniosł w krolestwo
Miłego Syna swojego, w ktorym mamy odkupienie
przez niego i odpuszczenie grzechow przez krew jego
Dzięki Jezusowi winniśmy, ktory będąc Bogiem Philip.
II v 6. wyniszczył siebie samego stawszy się człowie-
kiem, i był posłusznym aż do śmierci krzyżowey
Dzięki Duchowi Sw. ktory tak cudownie działał na
na odrodzenie Syna Bożego! —
Aby się do tey wdzięczności pobudzić dosyć iest Br. moi

pomyśleć, czem byśmy byli bez tego, który się dziś dla naszego
zbawienia narodził? porównaymy ciemność błędu, z
światłem wiary, którą nas oświecił? wielkość występku
i zatracenia który na nas ciążył, z ową wolnością synów bo-
żych, którą nas obdarzył? z innemi samolubstwo, z
ową miłością którą nas natchnął? słabość naszą
z Xtusowem męstwem a rozpacz pod względem przyszło-
ści, z ową błogą nieśmiertelności nadzieją?
Podziwiaymy Miłości Syna Bożego, przez którego odrodze-
ni jesteśmy! nie pochodziła ona ani z krwi ani z woli
zepsutey ani ciała Joan. 1. w; lecz chciał, aby żaden nie
zginął ale miał żywot wieczny, a każdy dostający w
ciemnościach przyszedł do poznania prawdy, a radość
zabrzmiała w Niebie nad grzesznikiem pokutę czy-
niącym. W tym celu przyjął słabości ludzkie na siebie
będąc Bogiem. od lat dziecinnych zaymował się ulepsze-
niem rodu ludzkiego zwracając uwagę jego na Boga-
nauczał czynić dobre, ratował nieszczęśliwych obieca-
jąc im nadgrodę byle się tylko do niego zbliżyli,
w godzinie nawet srogiey śmierci, zapomniawszy cierpie-

o Sobie nostatecznie dayniewpadły społeczności człowieka. J
szczodliwszą jeszcze większych Zawar Miłości Jego dowo-
dow? czyliż i te nie są dostateczne aby serca nasze
Zapalić wdzięcznością ku Niemu, który Go posłał Oycie.
Niechże więc Bracia! Zanuciemy Mu pieśnią dziękczynną
Niech przepełniona pierś nasza wdzięcznością odgło-
si także i Miłosiernemu Jezusowi nas nawet aż do ostatnich
Kraiow Ziemi! Lecz czyż zaledwie że tym pieniem
dopełniemy już obowiązku wdzięczności? Omylibyśmy
się Bracia! i wdzięczność nasza byłaby bezowocnym kwiatem
gdyby tylko w głośnych okazywała uczuciach
Syn człowieczy dał ludzkim przykazania, by one wypeł-
niaiąc, wyświęcone przezeń uzyskali Niebo, pełnimy więc
takowe, bądźmy wzorem cnoty dla innych, a skarbem
uzyskaney Zasługi Zbadamy się wdzięcznemi i uzyskamy
Niebo. Odrodzeni w Jezusie ad Ephes. IV. w 13 dojdźmy w jedno-
ści Wiary i poznaniu Jezusa, czyniąc prawdę w Miłości
i wzrastając w Nim, który iest głową naszą
b. Wtorym wdzięczności naszey ku Bogu dowodem niech
będzie uporządkowanie umysłowości naszey. Gdybyśmy
bowiem folgowali chuciom i namiętnościom naszym, odga-

(c) Żali ciału i pożądliwościom jego, a zatem grzech popeł-
niali od którego nas Xtus uwolnił; nietylko stalibyśmy
winnemi obojętności względem własnego Zbawienia, ale i
w Nas dzieło okupu ludzkiego, nayohydniey-
szego występku, to iest niewdzięczności ku Bogu! I ow-
szy Samcy! na cóż przyda się błądzącemu drogę wska-
zywać, kiedy nią iść niechce? Co za korzyść z światła
długu senu, który błądzi w ciemnościach? Na jakie ko-
nice odkupienia tenum który występkami prawie nad
własnem zatraceniem? Dzieiesz błogiey Nieśmiertel-
ności niszczy życiem nieobyczaynem? Wypowiedzie się
służby Świata i więzom grzechowym, które nas dotąd krępo-
wały, zaprzec się siebie samego, walczyć z przeciwnościa-
mi, i oddalać wszelkie zawady na drodze Cnoty, czynić
postanowienia dobre i one codziennie odnawiać, oto
są dowody Bogu miłey wdzięczności za okup i od-
dzenie Nasze.

(c) A ponieważ niezadługi naszy jakiey iuż mowiło miłość Boga ku ludziom
sprawiły od zaraz; gdy Syn Boży miło-
ścią powodowany nas odkupił, a stawszy się czło-
wiekiem i połączywszy się bliżey z rodem naszym, ni

tość bliźniego naywięcey zalecał ~~z pomocą~~ całey
~~Swojey Religii zalecał~~; przeto naywiększym Wdzięcz-
ności Naszey ku Niemu dowodem będzie miłość bliź-
nich. Wszak to naucza Paweł S. Jeżelibym umie-
jętnie mówił językami, jeżelibym cuda czynił
i widział wszelkie tajemnice świata, a nie miał miło-
ści, niczem jestem. Wszak sam JXs mówi wtenczas
tylko uczniami Moiemi jesteście jeśli się będziecie kochać
wzajemnie; a ta miłość będzie dopełnieniem całego
prawa Bożego i naszey ku Niemu wdzięczności nay-
pięknieyszym dowodem.

Nuc. Kończę ja już mowę moją do was w przekona-
niu, iż wasi powzięli radości naszey z Narodzenia
Chrystusa powody, oraz i wdzięczności ku Bogu i Jezusowi
za dar wielki odrodzenia naszego. — Cieszcie się więc
dnia dzisieyszego, ciesząc się zawsze, ale tylko w Panu, a skrom-
ność Wasza niech będzie znana całemu Światu!
Z ową radością połączmy wdzięczność, którą ciągłem
i statecznem zachowaniem praw bożych okazać usi-
łujmy — myśli i serca Nasze, jako odrodzonym

w Kościele przyszłoi, niech będą zawsze Swięte i niewin[ne]
a pobudką działalności Miłość Boga i bliźniego
Gdy ostatniey dziś szczególniey dawszy dowody i
nieprzerwany dałem, że ku wsparciu cierpiącey ludzkości
która odzieżna skrzepła, zwyciężona niedostatkiem i
nędzą, ogołocona z odzienia i przytułku, przez usta moje [redacted]
[redacted] do Serc waszych, z dobroczynności wznadto ~~danych~~
do których z pierwszym ... tych naymniey 29ch uszczęśliwić, ...
niech wszyscy ubodzy przyjaciele Xsa [redacted] pokrzepie-
ni darami Waszemi zapomną w tey chwili swoy[ey]
Niedoli, wzradniaią się w Panu z odwiedzenia Błogo-
go, niech wychwalaią Miłosierdzie Jego, a zamia-
com ulgi w swoich cierpieniach niech uproszą wszelkiego
Niebios błogosławieństwa Amen.

Nauka

Na Wielki Czwartek w R. 1838.

Widząc Jezus że przyszła godzina, aby szedł z tego świata do Oyca, umiłowawszy swoich którzy byli na świecie do końca ich umiłował. u Jana R. XIII. w. 1.

Myśl o śmierci Br. moi! wzrusza umysł i serce każdego człeka, a im żywiey sobie kto takowe przyyście do wieczności przedstawia — im wyraźniey te okoliczności, które wielkiemu towarzyszą zdarzeniu, tem większe iest wzruszenie! W takiem położeniu znaydował się Zbawca nasz Jezus, którego dzieci przedśmiertny w tey chwili obchodziemy. Części bowiem zawadzały niektórzy Żydów w sposobie chwały a które i przewrotność pisma uczonych w szczególności, którzy udaremnili Jego trzech letnie nauczanie — czyli [illegible] przyszła [illegible], śmierć i męka — okropna która już następowała — czyli nareszcie rozstanie się z uczniami których po oycowsku nauczał, i ich losem zatrudniał się; wszystko to zaymywało umysł Jego boski, a serce napełniało nayprzykrzeyszą troską (?). Z tem wszyst-

kiem, by spełnił swoje boskie poselstwo, i były kto-
rych aż do końca umiłował nowy i naydzielnieyszy
dał dowód miłości; nim umarł cierpiące ukazowi
Ofiarę którąby samotrzeć Świat wszystkie dotąd istą-
jące przewyższała, Stwórcy przynosiła cześć Jego
godną a Świata Zbawienie. Umiłowawszy swoich
którzy byli na Świecie do końca ich umiłował.
I któż to są Ci których aż do końca umiłował?
czyli tylko Apostołowie ~~bił~~ ich współcześni? o by-
naymniey! i my także w tey liczbie jesteśmy-
i każdym razem w tey stanowczey chwili zatra-
dniał by - równie i za nas Następnie cierpiał
i umarł, bo On jest Bogiem i Panem wszyst-
kich wieków i ludzi! — Pójdźcie więc dziatki do
Oyca - niewolnicy grzechu i śmierci do Odkupicie-
la, dziedzy do Pana; stańmy w duchu wiary przy
umieraiącym, a co nam w drogiey dostarcza zbawie-
nie posłuchaymy. bo jeżeli każdy z osobna miłe
są słowa z boleścią serca [illegible] ostatnie
wspomnienia Oyca lub dobrodzieia, tem bardziey
nam obowiązkiem być nie może pamiątka dnia
dzisieyszego, w którym Kościół S. ogłasza przed-

Śmiertny Jezu testament, z którego nasza wielko-
powiedna szczęście i nieśmiertelność wypływa!

31

Już zbliżał się prawem oznaczony czas paschy
Żydowskiey — już liczne tłumy potomstwa Abra-
hama z różnych krajów zewsząd dążyły do Jerozo-
limy by tam dzięki [illegible] w kościele prawego [illegible]
[illegible] Boga — już nareszcie przyszedł i ów sza-
nowny wieczór, w którym zwyczajem nadzia-
dów miał lud Izraela wielkanocnego pożywać
baranka; stał i Jezus w Wieczerniku z Uczniami [illegible]
z tem gorzkiem przeczuciem, że już więcej ~~ani~~ nie będzie
jadł ani pił z niemi aby przyszło Królestwo
boże Luc XII Nastąpiła wszystka cisza — myśli
trwożliwe — przeczucia jakieś złowieszcze dzy-
nują wszystkich — Jasnez i szanowana
wieczerza skończona a szczątki chleba i wina
pod nabarwionemi smutkiem i goryczą dzy-
nują z tod Świętalny! — Wtem wznosi głos
swój dobrotliwy Jezus pożądaniem mówi do ucz-
niów pożądałem pożywać z wami tey paschy pier-
wey niżbym cierpiał; a wziąwszy chleb, dzięki czy-

nił być niebieskiemu, łamał go i dawał Uczniom
mówiąc: Weźcie i pożywaycie to iest ciało Moie kto-
re za was wydane będzie. potem wziął kielich z wi-
nem i rzekł: Weźcie i piiycie z niego: to iest kielich
Krwi Moiey która za was przelana będzie — to
czyńcie na Moią pamiątkę. O cudo niesłychane! o
nieprzebrane źródło Miłości Boga i Zbawiciela Moiego
wołam z Augustynem S. Serm. XIII de tem. Pan Aniołów
stał się człekiem, aby człek mógł pożywać pokarm Aniel-
ski. W chwili odeyścia swego do Oyca ukrywa Swoie
bóstwo i człowieczeństwo w postaciach chleba i wina
aby iako dobry Oyciec pozostał z swemi dziatkami
aż do końca świata — wszystkich maiąc ciałem [illegible]
się węzłem Miłości, bo mówi Kto pożywa ciało Moie
i piie Krew Moią, mieszka we Mnie a ja w nim
cieszy i wzmacnia naszą pielgrzymkę ziemską
Gdy do nas woła przyidźcie do Mnie którzy pracuie-
cie i obciążeni iesteście a ja was ochłodzę. Zaspoko-
i nareszcie tym ubóstwionym [illegible] szczęśliwości wiecz-
ney gdy oświadcza że pożywaiący tego pokarm ma ży-
wot wieczny. a piiący z tego źródła żywota nigdy

pragnienia mnie niebędzie; słowem jak mowi Xtus S.
Howadt. w Epl. ad Cor. Eucharystya iest nerwą duszy
wszelkim umysłu Zrzodłem pociechy i nadziei, iest
Zbawieniem Swiatłem i Zyciem. Br. moi ktorych
pobożnosc dzis do tey Swiątyni, ku uczczeniu pamiąt-
ki ostatniey wieczerzy jako najwyższego dowodu Mi-
łosci Jezusa sprowadziła, uczczmy ją z uszanowaniem
przed Zbawcą naszym a tę niepojętą Miłość, wza-
jemną wypłacamy Mu miłością, ktoraby do ostat-
niech chwil życia nie wygasła — Czyli to przyjmu-
jąc będziemy Najświętszy ten Sakrament, czyli przy Mszy
S. przytomnemi będziemy, oświadczamy Sercem Jego
i Miłosierdziu nad nami — Przyjmujmy Go zawsze
godnie, a żaden jednak, ani większy ani słabszy
ani żadnego niech tu nie zbliża się; sąd bowiem i
potępienie udziałem iest niegodnie przyjmującego
Tako iest pierwsza, ktorą nam dzień dzisiejszy
wskazuje Uwaga.

II. Druga ktorą nam Ewangelia S. przypomina, iest
umycie Nog Apłow, ktore Xtus po wieczerzy przedsię-
wziął, Sam bowiem czytamy: Wstał od wieczerzy
złożył swe szaty, a przepasawszy się prześcieradłem nalał

wody w Miednicę i począł umywać Nogi uczniom

i t. d. Lecz cóż? poznamy dla czego to uczynił? Oto

sam dalej mówi: Przykład moy dałem wam abyście

jako ja wam uczynił, także drugim czynili; bo jeżeli

ja wasz Pan i Nauczyciel umywałem Nogi wasze,

i wy sobie wzajemnie takoż myć powinniście

~~o duszę dbać trzeba w zgodzie żyjąc bo [illegible] skarga płaci~~

Ale o jak wielce mylilibyśmy się, sądząc, że samem

dosłownem wypełnieniem tego rozkazu już uczy-

nimy zadosyć powinności naszey! Nie umywania

Nóg jedynie żąda Jezus, ale ogólniey owey Cnoty

Matki wszelkiey Świątobliwości, Pokory, miłości

braterskiey i wzajemnego szacunku. Pokora mówi

Origines contra Cels. Libr VI. iest tak wielkiey wagi Nauką

że nie jaki kolwiek codzienny, ale sam Jezus Pan i

Zbawiciel iest jey Nauczycielem. Dla tego mówi

S. Efrem Serm XV bez odwłoki porwijcie się do tey błogosławioney Cnoty

Cnoty, a bądźcie pewni, że nią dobijecie się zwycię-

stwa i zdobędziecie Królestwo Boże. Dla tego iesteś

maiętnym, poznay i uznay nawet w żebraku twoje-

go brata – iesteś oświeconym lub panem, nie zapominay

iż i ten, który los w swoim [illegible] zgon, [illegible] prawo

do swey ludzkości; a miłość bliźniego ~~niezwykła~~ powinna swey Maiestatu
dostoyeństwa i godności, utwierdzona przykładem Zba-
wiciela, zwłaszcza nieodstępna od Naylichszey usłu-
gi dla brata chociażby jako Judasz zła był swoim
wrogiem; jako bowiem pycha skruszona wbez-
denną przepaść pierwszych Niebianów gdy zapomnie-
li że są stworzeniem, a wyniosłości i zarozumie-
nie pierwszych Rodz. że upadli stanu ducho-
wi przyczyną ich do upadku; tak pokora
skromne o sobie rozumienie i poniżenie się
wzorem Jezusa zniżającego się u Nóg Uczniów
swoich uczyniła podobnym tylko nadała przy-
mości Naszey stanie się korzeniem z tąd pniem
Cnót wszelkich których kwiat naypiękniey-
szy Miłość Stwórcy i bliźniego.
O szczytna Wielkiey Cnoty przykład w tey Chwili
widzić będziecie! Naymilszych Bracia — Naydostoy-
nieyszy Nasz Arcypasterz wzorem Jezusa umy-
wać będzie Nogi 12. Ubogim Starcom — nie z ciekawo-
ści więc ani lekkomyślności zagarniey, lecz w duchu
prawdziwie Xtiańskim spoglądaycie na ten obrzęd

piękny, ~~[illegible]~~ [nad linią: nie chciei by pokory] i tey Miłości braterskiey
Którą Zbaw: Xtus Pan ukochał.

III ~~Na ostatniey~~ ~~wieczerzy~~ [nad linią: Po] bezkrwawey ofierze wi-
dzieliście w dniu dzisieyszym zdumiewaiącą Ceremo-
nię poświęcenia Olejów S[tych], Ceremonię godną
Ze wszech Miar wiadomości waszey! — Wiedzieć
należy że troiaki iest co do Nazwy: ~~[illegible]~~ [nad linią: pierwszy] oley
S. to iest dla Chorych, biorący już od Apostołów swoy
początek, Którym namaszczali chorych aby za ta-
kie duchowne otrzymali odpuszczenie grzechów i wzmoc-
nienie przeciw napaściom ducha złego, a poddaniem
się na wolę Boga znosili cierpliwie Niemocy.
Jnny iest oley S. wiernych, i Krzyżmo, których Kościół
S. używa do namaszczenia ochrzczonych, przyj-
muiących Bierzmowanie — mianowicie kapłanów
i Królów aby ci wszyscy wzmocnieni łaską
duchowną (Zorkie), sumiennie i wiernie wypełniali po-
winności powołania swoiego! O ileż tu znowu mamy
powodów dziękczynnie Bogu i Jezusowi który prócz drugi-
go okupu, postanowienia N. Ciała i Krwi zalecą-
mienia nadto owem namaszczeniem S. zbawie-
nie przez duchowne dzieła na uświątobliwienie nasze

IV Z resztą Xnie! że w dniu dzisieyszym w każdym z Kościołów jedna tylko Msza S. odprawiała się, a wszyscy Kapłanie z rąk jednego Naś. Sakramentu przyjmowali; iest to ~~na te~~ pamiątka że Jezus sam z Apostołami bezkrwawą Ofiarę Ciała i Krwi Swoiey Uczniów do pożycia dawał. Że N. Sakrament osłoniony zostaie na osobnym składanym Ołtarzu, przy odgłosie drewnianych narzędzi zastępujących dzwonki; oddalenie się Jezusa w Smutku na Modlitwę z Wieczernika — ~~Zmartwienie~~ Smutek Apostołów i Milczenie po odeyściu Jego — zranienie — nareszcie obnażenie Ołtarzów, ogołocenie Zbawiciela z Szat przy Męce, jako przepowiedział Dawid w Psal. XXII który się przy tey odnawia Ceremonii, niemniey Smutek i Żałobę Oblubienicy Kościoła S. oznacza. Ach Bracia Moi! Któżby mi dał ~~dziś~~ wymowę abym malując cały Smutny obrzęd dzisieyszy mógł nim skruszyć przerażić i Zbawienną Boiaźnią napełnić Serca Wasze — ~~Wiemniey wszystkie te dobrodzieystwa których jako prawdziwi Katoliccy w Kościele S. nadmieniamy staramy się Nadmieniony obrzęd~~

~~ki Jezus ustanowił N. S. nauczyć nas pokory~~
~~w tem Sakramencie~~ poznaliście z uwagą moiéj
jak wielką uczynił nam dziś łaskę Zbawiciel Nasz Pan
i jak wymaga od nas dyspozycyi poznania ~~Kościoła~~ S. Korzy-
staymyż z tego wszystkiego – ~~[illegible]~~ niech
się odnowi w nas starodawna Ojców ~~[illegible]~~ wiara
którzy te dnie w ostrey pokucie zachowaniem
zmysłów uspokojeniem samych siebie poście i modlitwie
przepędzali a błogich skutków odkupienia
niezawodnie dostąpimy. Amen

Kazanie

Na Wielkanoc 1840.

Jezusa szukacie Nazareńskiego ukrzyżowanego: wstał, niemasz Go tu, oto miejsce gdzie Go położono. Marci XVI w 6.

Spełniła się więc przepowiednia proroków! ziściło się co sam Zbawiciel o sobie powiedział! Zawstydzeni nieprzyjaciele — ich zamachy zniszczone — spełniło się, albowiem okrutnie męczony i zamordowany Jezus chwalebnie zmartwychwstał! Zanućmy mu dziś wesołe alleluja, a łzy smutku i współubolewania nad cierpiącym niech się zamienią w radość podzięki i chwały! — bo oto który umarł, zmartwychwstał, który zabitym jest teraz godzien wziąść moc i bóstwo, siłę, cześć, chwałę i błogosławieństwo.

Wszakże radość nasza niech będzie szlachetną i najszczytniejszych ugruntowana pobudkach, ponieważ nasze pascha czyli Wielkanoc nie jest owo żydowskie znaczające wyjście z niewoli egipskiej przez środek morza czerwonego i puszczy arabskiej do ziemi obiecanej; ale jest przejściem z niewoli czarta i grzechu, do błogiej synów bożych wolności, z śmierci do życia duchownego, z padołu płaczu i narzekania do krainy błogosławionej wieczności; mówię Jezus

Męką i Śmiercią Swoją pokonał śmierć i piekło, a zmar-
twychwstaniem swojem zabezpieczył nam dzień wieczny.
Dzień więc dzisieyszy jako jest z jedney strony tryumfem
Jezusa nad nieprzyjaciełami Jego, tak z drugiey dla nas
przedmiotem duchowney radości; gdyż w Nim rozumiemy że
zostało wszystko, cokolwiek stało na zawadzie odrodze-
niu się naszemu do żywota wiecznego.
Jezus zmartwychwstał — dał dowody boskości swojego,
tem samem potwierdził że nauka Jego jest Boska,
wiara nasza nie próżna; a zmartwychwstając jako
człek upewnił nasze w przyszłości zmartwychwsta-
nie. — Ten przedmiot ile pocieszający i wzniosły
ważny dziś dla naszey nauki i zasługujący pod
uwagę, a ja mówić będę że

a. Zmartwychwstanie Jezusa dziś jest podstawą i fundamentem
wiary naszey 1º

b. Że zmartwychwstanie Jezusa jest zadatkiem na-
dziei naszego w przyszłości zmartwychwstania

Zwycięzco śmierci i grzechu Zbawicielu Jezu który zmar-
twychwstaniem swojem potwierdził fundament wiary na-
szey i ustaliłeś los nasz w przyszłości, wesprzyj
mię mówiącego o tak ważnym przedmiocie, abym po-
mnożył dziś Twoją chwałę a zbawienny ludu Twego po-
żytek. Ave Maria

I

Smutny zaiste! byłby nasz los dziś! gdyby Nauka, której się kierujemy jako jedyną przewodniczką w drodze Zbawienia, była niepewna; sama bowiem ta niepewność niepokoiłaby człeka, a prowadząc go z odmiany w odmianę, rzucając jako łódkę bez sternika, w tę i ową stronę, zaprawiałaby życie i myśl o przyszłości goryczą; z tą wątpliwością runęłaby nasza Wiara, runęłaby wszelka budowa Cnoty i Moralności. Ale niech będą dzięki niewysłowione Bogu, który oświadczając nas, po ojcowsku postarał się o uspokojenie nasze. W osobie jednorodzonego Syna Swojego dał nam nauczyciela, a ten nie zaniedbał aby nas przekonał, że jest od Boga posłany. Sam czynił cuda — sam powoływał się na przepowiedzenia proroków — sam jakiego nigdy wskazał drogi prawdy kazał czytać pismo. Ale pogardzający jego boskie poselstwie, a gdy Zakonodawcowie i przeciwności Żydów znaku z nieba większego nad te wszystkie, domagała się, rzekł Ile im zagniewany: Rodzaj zły i cudzołożny Math XII w. 39 znaku szuka, ale nie będzie mu dany jeno znak Jonasza Proroka; albowiem jako był Jonasz w brzuchu Wieloryba trzy dni i trzy noce, tak będzie Syn człowieczy we wnętrznościach ziemi trzy dni i trzy noce; z tąd poznajemy że Chrystus pomimo innych dowodów zmartwych-

wstaniu swoje uważał ~~Jez~~ jako naywiększy i niezbity
dowod boskiego swojego poselstwa, a tem samem bo-
skości Nauki, którą opowiadał. Zkąd
Pisma S: Apostołów nazywaią Ewangelią S. ogłoszeniem
Zmartwychwstania; Paweł S. Korynt. XV. 14 wyraźnie oświad-
cza, że gdyby Chrystus nie zmartwychwstał próżną byłaby
wiara nasza przez co okazuje że głównym fundamentem
i podstawą wiary naszey iest Zmartwychwstanie Jezusa
II Tego samego zdania chociaż poniewolnie byli nieprzyjacie-
le Jezusa – uważali oni cud ten zdarzyć się mogący, jako
jedyny do rozkrzewienia wiary zbawienney, dla tego wszel-
kich użyli ostrożności środków, aby go zniweczyć. Przyp-
liśmy mówią Mat. XXVII v 63 do Piłata, iż zwodziciel ten
żyjąc powiedział gdyby zabity po trzech dniach zmartwychwstanie
rozkaż tedy aby do trzech dni grob strzeżono, by snać
uczniowie Jego nocą skradłszy ciało nie głosili że zmartwych-
wstał, a tak rzeczy ostatnie staną się gorszemi jak
pierwsze. Na co rzekł im Piłat: oto macie straż, a idźcie
strzeżcie jak wiecie. Postawili tedy straż, zalecaiąc żołnierzom
pilne baczenie, a nadmiar ostrożności opieczętowali ka-
mień którym grob był przywalony, aby wszelkiemu za-
pobiedz podstępowi, i zniweczyć przepowiadane
Zmartwychwstanie. Lecz cóż są o Panie i Boże moy
usiłowania ludzkie – cóż zabiegi, sprzeciwiające się Twoim
odwiecznym rozporządzeniom? Spełzły one na niczem,

postużyły jedynie do zaostrzenia srogow Twoich – do
uwydatnienia dzieła Wszechmocności Twojey, niemniey u-
twierdzenia Wiary S. przez Zmartwychwstanie Jezusa! bo
oto postrzegamy w swoich zamiarach Boga, zadrżała
ziemia – taiemnica? [illegible] – odwala się kamień, przera-
żeni strachem uciekaią żołnierze, a grob prożny obja-
wia światu że ztąd Zmartwychwstał! Stwierdzaią
tę prawdę żołnierze przybyli do nayiwyższey rady z oznaymieniem
iey powieszenie i przekupstwo żołnierzy aby milczeli, a-
niżeli opowiada niewiernym to cudowne zdarzenie – ztąd
Sam ukazuie kilkakrotnie Uczniom swoim i [illegible]
że żyie, a tak wszystko jednogłośnie opiewa to prze-
konanie że prawdziwie Zmartwychwstał!! Chociaż żydy
nie przestaią nieprzyiaciele Jego prześladować Jego Ucze-
nikow – chociaż dobieraią sposobow uciśnienia ich
przekonani jednak o Zmartwychwstaniu a zatem o zaszczy-
tności Swoiego Mistrza, nawracaią świat, i nadaią
mu imię posłać! ~~Wiadz~~ swoie ~~obiecaniy~~ o Juda i sobą z
Boga S. Swoje bluźnierstwa i zaślepienie gdzie o śmierci swoie
Zmysłowo? Coż powiem teraz wy o Żydowie którzyście nay-
grywaiące się z Ukrzyżowanego wzywali, aby zstąpił z
krzyża, a uwierzycie weń: nie zstąpił, bo was chciał
nauczyć cierpliwości – zalecić pokory – dopełnić posłuszeń-
stwa a w ostatku dokonać dzieła miłości, patrzcie ~~nie zstąpił~~ jak we-
zasmucony oddaie mu ~~posłał~~ swe rany szpitałem kościoł, jako ~~zwycięzca~~
~~krzyża, ale ... dzisiay Zmartwychwstał ...~~
zwalił zwycięstwa piekła i śmierci, i drugi ugromniki okupu ludzkiego.

za którym według naszych liczeniarów na wszystkie wyniosłby [illegible]

go na ołtarzu swoich ołtarzy, które uwielbionemu świat cały sta-

wia. — W nim iście zdrajcy ucznia ukrzyżowali z martwych powstałego Męczenników,

Męczenników, którzy go Bogiem i Zbawcą ukrzyżowanego uzna-

wali, i dla niego swe ... a tu zabójcy i bałwochwalcy, odrzucony przez nas

na Świecie, który Go wyznaje i cześć boską mu oddawa

składa.

Tak jest Bracia moi! Zmartwychwstanie Jezusa było, jak

widzieliście, podstawą i fundamentem wiary S. bo zmartwy-

chwstały dowiódł tym cudem że był Synem Bożym, a

[illegible] Naukę Jego boską, chwałą mu wieczną i po-

dzięką, że ustalił jedynie uszczęśliwiającą nas wiarę S.

wszechmocny i łaskawy, także ugruntował w nas Nadzieję,

[illegible]

[illegible] przyszłego Zmartwychwstania Naszego

[illegible], o czem

II

W skutek grzechu pierworodnego, przekazane ciało nasze

śmiertelności, nie nadaremno tylko pozostanie w prochu.

Nominęłaby tyle innych ... naszego dowo-

dów o jakie Moc przemawia do przekonania Naszego

w tey wielkiey uroczystości dziś przybyła: Jezus z martwych

wstając dopuścił przeciwnikom swego, że zostanie umęczony

i ukrzyżowany i powstanie z grobu dnia trzeciego, a przeto

i przepowiedzenie Jego o Naszem zmartwychwstaniu ziści się tym

przyidzie godzina mówi u Jana S. V. w ktorey wszystkie ciała w grobach usłyszą głos Syna Bożego, i powstaną jedni do życia wiecznego, drudzy zaś na ogień wieczny. Między temi prawdami zmartwychwstania Jezusa i naszego tak iest ścisły związek, że jedna bez drugiey obstać się nie może. Jeśli zaś zmartwychwstał pisze Paweł S. do Corint. I cap. XV. jakoż mogą z was niektórzy mówić, że nie masz zmartwychwstania umarłych? więc ani Christus nie zmartwychwstał, ani Bóg go wskrzesił. Gdy atoli Bracia moi! niezbite o zmartwychwstaniu Jezusa mamy dowody; naymnieysza o losie naszym na przyszłość nie zachodzi wątpliwość —— Lecz nie dosyć na tem; wielki ten Apostoł idzie dalej, i ową tak dla nas ważną prawdę naydokładnieysze podaje nam wytłumaczenie. Zbiera naydzielnieysze Zbawcy naszego własności; a z tych czyni wniosek na zmartwychwstanie nasze. Słuchaycie! bo tak mówi: (Bo z człeka śmierć, przez człeka zmartwychwstanie) Jako w Adamie wszyscy umierają, tak w Christusie wszyscy będą ożywieni I Cor. XV. v. 22 et seqq. Jakośmy wynosili wyobrażenie ziemskiego człeka, tak ponosimy wyobrażenie niebieskiego. Jezus iest pierworodnym między wielu braćmi, on iest głową naszą; jeśli tedy głowa nasza iuż zmartwychwstała jakożby my, członki iego mieliśmy zostawać w wiecznych śmierci i złej szczelnie ciemnościach? On iest pierwszy z powstałych umarłych

za [kra] który Zmartwychwstał, czyliżby mógł nas braci swo-
ich okupionych drogiej Krwi wylaniem nabycie
ne wszakże zupełne zbawienie? jakoż nareszcie nie podawa-
ć Klucza, Królestwa Niebieskiego, niemamyż mieć pra-
wa Dziedzictwa Chwały Zmartwychwstania [illegible]
Która nam od Ojca światłości jest obiecaną?
Ach bracia Moi! nadaremnie byłbym nałożył mier-
ne siły Moje, chcąc was o tej prawdzie Mocniej
przekonać; chybabyście niebyli prawemi Katoli-
kami; chybaby Ojców Naszych Wiara wygasła
w sercach Waszych, abyście płacząc wyrokami
owemi Wielkiego pogan Apostoła niezawołali
z czującym sercem Job XIX. Wierzemy – Wierzemy że
odkupiciel nasz żyje, a [Zmartwychwstałych] w ciałach Naszych oglądać
będziemy Boga i Zbawiciela Naszego.

Z tego przekonania o jakże obfite dla nas wy-
płynąć źródło radości pociechy i zaspokojenia.
Nieszczęśliwy ten tu na ziemi, który znosi z upa-
dku i trudów! Który potem skrapiać kęs codzien-
nego Chleba, Zasilający siebie i swą Rodzinę, o jak
słodką jako pocieszająca jest dla siebie ta Wiara, że
to pracą wyniszczone ciało, te siły pod spruchniałe ko-
ści, te wytargane nerwy niedługo będą w grobie; ale
sprawiedliwy wskrzesi je Pan do nowego w pamięt-

go potężny dźwigał w celu wymierzania ci obiecaney
Nagrody! Jakiekolwiek cierpiący niedolę, ubogi i
prześladowany bracie! i ty upadasz pod ciężarem lo-
bole głód, prześladowania bezrobocie [?] nareście drogich
ci osob wydzieraią ci serce — tracisz odwagę, a może
czarna chwyta cię rozpacz — ~~ale~~ stoy przebog!
Xtus Zmartwychwstał! oto nadzieja przyszłego
Zmartwychwstania — dziś ustoy twe bole — tam gdzie
Zbawiciel iest, znaydziesz dla siebie Mieysce wypocz-
nienia po trudach i cierpieniach — tam kraina gdzie ani
choroby ani ubostwa, ani smutku ani łez, ani
nienawiści ani wrogow niebędzie, tam znay-
dziesz drogie sercu twojemu osoby, które utraciłeś
teraz [?], znaydziesz je i połączysz się aby
się nadzieji ~~...~~ nierozłączyć. A więc błogo nam
ze jesteśmy tak, odyszczonym [?] Nadzieją! Niech
Wszechmoc [?] we twoy Nadziei dotyka nas na tey
Ziemi — niech świat [illegible] ~~...~~ jad swoy
wyrzuca na nas — wśrod śmierci nawet okrutna rzeź
drogie węzły krwi i przyjaźni, nieulęgaymy
gruzami podłości ciosami, bez uzbroieni wiarą
Zmartwychwstania naszego dzielnegaymy [?] Mężnie
poddawaymy się na wolę Boga za ciężar; na głos
Archanielskiey trąby powstaniemy z grobow, po

za nagrodę prac i trudów, zepsuciu podpadające ciało
przyjdzie niezkazitelność, a śmiertelne nieśmie-
rtelność! Błogo nam mówię przetoż zawołamy
Bogu Sprawcy tego szczęścia żywemi pałającemi
z Piotrem Śtm 1 Epla I w 3-4. Błogosławiony
niech będzie Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa, który według
wielkiego miłosierdzia swego odrodził nas ku żywej
nadziei przez zmartwychwstanie Jezusa, ku dziedzictwu
niezkazitelnemu.

Gdy atoli temi pocieszającymi wyrazami Bracia Moi
przychodzą mi na myśl słowa tegoż samego dziś wspom-
nionego św. Pawła do Koryntian, który mówi w tejże księdze
Wprawdzie zmartwychwstaniemy lecz nie wszyscy od-
mienieni będziemy XV. w 51. Gdyż jako nic wyższego stanu
dążący według ciała nie będą mogli wejść do kró-
lestwa wiecznego, los więc ten błogi nie będzie
udziałem tych, którzy albo w niewierności żyli, albo
przez pokutę, z grobu nieprawości powstając zmar-
twychwstali tym dniem do nowego pociechy życia. O
grzesznicy! czyż to za okropny dla Was wyrok! wy
powstaniecie, ale nie dostąpicie chwały wieczney
powstaniecie, aby pomnożyć liczbę owych nieszczę-
śliwych o których Zbawiciel mówi że rzekną górom:
Padnijcie na nas i ~~zakryjcie~~ nas od gniewu Jego.

41

wiecznego Sędziego. Lecz dosyć — nieztumimy ~~ża~~ radości dzisieyszey tym przerażaiącym obrazem, poydźmy raczey za radą S. Grzegorza Nazianzeńskiego który w dniu dzisieyszym w te do ludu odzywał się słowy: Dziś zbawienie Swiata. Xtus powstał z grobu, powstańcie z nim i wy, Xtus z umarłych wstał do Nowego życia, ocknicie się i wy ze snu opieszałości i nieczynności — zrzućcie starego człowieka — zaczniycie nowe życie

Chrystus zmartwychwstał, zakończył sam na sobie dzieło odkupienia. i Xtus zmartwychwstał w nas — a zwyciężcie nieprzyjaciół naszych, powstańcie z grzechu śmierci, żywicie się z nim —

[illegible]

Dayże o Jezu dziś tryumfuiący, abyśmy ~~[illegible]~~ mocną podstawę wiary S. naszey iż Twe Zmartwychwstanie, będzie ~~[illegible]~~ niezbitym dowodem naszego zmartwychwstania, ~~[illegible]~~ dostąpili ~~[illegible]~~ Swiętey ~~[illegible]~~ Nadziei ~~[illegible]~~ a zwyciężywszy tak wielkie przeciwności na tym padole płaczu — mogli kiedyś w krainie błogosławionych Ciebie wielbić i kochać na wieki

Amen

Za Ubogiemi:

Jeszcze parę słów pozwolcie Mi Bracia do Siebie powie-
dzieć za Nieszczęśliwemi, ktorzy wsparcia Waszego potrze-
bują. Dzień dzisieyszy, iest dniem radości dla Nas, ale dla
Nich, dniem Smutku, bo ich uciska Niedola.

W pierwszych Xstwa czasach, aby radość ze Zmartwych-
wstania Xsa upowszechnić, uposażano Wdowów i
Sierotów — Niewolnikom darowywano wolność, nie-
szczęśliwym ocierano łzy nieszczęścia, a w ostatku
przy Spotkaniu się, radosnem ozwaniem: Xtus zmar-
twychwstał witano się i całowano wzajemnie; co było
dowodem wdzięczności ku Xstowi oraz wykonaniem Miło-
ści braterskiej ktorą szczególniey zalecał. Przenieśmy się wię-
cej myślą i Sercem w owe szczęśliwe pierwiastki Xstwa, odnów-
my ich szlachetną Miłość i niezatrzymujmy w imię Xsa
datku ubogim, aby [illegible] doświadczoną hojno-
ścią Waszą dziś pocieszeni, rozweselili się w Panu, i
prosili Go o błogosławieństwo obfite dla dobroczyń-
ców Swoich —

Kazanie
na Zielone Swiątki w Roku 1840.
O Skutkach Łask Ducha S. w Apostołach, i dzisieyszych Chrześcijanach.

Pocieszyciel Duch S. ktorego Oyciec w imie moje, pośle, nau-
czy Was wszelkiey prawdy, i przypomnie wszystko, com
Wam powiedział u Jana S. XIV w 26.

Kiedy Zbawiciel Jezus zapowiedział Uczniom swoim bliżkie z niemi
rozstanie się i powrot do Oyca; smutek napełnił ich serce, albo-
wiem przewidywali, że zostawieni sobie samym, rozpocze-
tego dzieła nawrocenia Swiata uskutecznić, atem samem woli
i Nakazu Jezusa dopełnic nie będą w stanie. Cieszac ich prze-
to, przyrzekł: że nie zostawi sierotami, — przyszle innego
Nauczyciela, ten zastąpi Jezusa miesce — cieszyc ich będzie
i nauczy wszystkiego, co do wykonania poruczonego im dzieła
potrzebnem będzie. Pocieszyciel Duch S. mowi on ktorego Oy-
ciec w imie Moje &c Uczniowie niewątpiąc o wyrokach Jezusa
oczekiwali spełnienia obietnicy, a że pociski nieprzyiaciół
Jezusa i ich dosięgały, siedzieli zamknięci i odosobnieni, trawiąc
czas na Modlitwie. Właśnie 50 dni minęło juz po zmar-
twychwstaniu Jezusa, mieszkancy Jerozolimy obchodzili pamiąt-
kę otrzymanego po wyiściu z Egiptu na Gorze Synay prawa; gdy
oto powstał szum jakoby przychodzącego wiatru gwałtownego
napełnił cały dom w ktorym zostawali, okazały się języki
jakoby ognia, ktory usiadł na każdym z nich, a tak napełnieni

Zostali wszyscy duchem świętym, i poczęli mówić różnemi językami
Actor II vo 1–4 O cudo! wszechmocności i dobroci Boga! ludowi Izra-elskiemu daje prawo na tablicy na kamieniu wyrytą wpośród grzmotu i błyskawic który go strachem przerażało, w Nowym zaś przymierzu wlewa w serca wiernych Ducha swojego, który oświeca rozum, serca zapala miłością Boga, a całe ich jestestwo napawa niewypowiedzianą słodyczą i błogim duszy pokojem!

Pamiątkę tego cudownego zdarzenia obchodzi w dniu dzisiejszym świat chrześcijański, a świątynia nasza z tem większą uroczystością, ile że na mocy nadanych sobie od Stolicy Apostolskiej przywilejów i odpustów przez godzin 40 N. O. P. ku publicznej czci wystawia, pragnąc, przez gorące modły przed utajonym w N. S. Zbawicielem, złożyć Mu dzięki za to niewyczerpane światu wyświadczone dobrodziejstwo, niemniej uprosić dla nas łaski Ducha Sº które równie jak i tamte są nam potrzebne do osiągnienia przeznaczenia naszego. Gdy atoli byśmy podane dobrodziejstwa, istotnie ocenić, i onych że stosowne do zamiarów użyć potrafimy; nieodzowną będzie w dniu dzisiejszym, który że tak powiem jest dniem urodzin Kościoła Sº zastanowić się: jakie dary od ducha Sº odebrali apostołowie i jakie z nich czynili użytki; jakie łaski Ducha Sº spływają na nas katolików, i co my ze naszej strony czynić powinni. a te dwie uwagi będą stanowić przedmiot mowy mojej, i waszej pilnej w słuchaniu uwagi. Duchu przenajświętszy oświecicielu umysłów ludzkich, którego pomoc

i wtey chwili iest nam nieskładnie potrzebna. Wlej promyk światła
Twojego do serc naszych, jako niegdyś na Apostołów, abyśmy podniosłszy lu-
dzi Wielmożności Twojey, tem ochotniey natchnienia Twoje przyjmowali
a idąc za niemi w sławie postępować mogli. Oblubienico Ducha Najśw.
Niepokalana Dziewico Maryo, wstawże się za nami w tym względzie,
a my w skutku wdzięczności pozdrowiemy cię słowy Archanioła: Zdrowaś

I Część

Chociaż wstępujący zbawiciel do nieba rzekł był uczniom swoim: jako
mnie Ociec posłał, tak i ja was posyłam, idąc tedy na cały świat, na-
uczajcie wszystkie narody chrzcząc je w imię Oyca i Syna i Ducha S.
znając jednak ich niewiadomość i prostotę, niedokładne a nawet
błędne wyobrażenia o Jego Nauce — królestwie, śmierci i naślado-
wania, na którychby wpośród nieprzyjaciół wystawieni być mogli
zalecił im by się nieoddalali z miejsca dopóki nie zostaną
obleczeni mocą z wysokości Luc. XXIV. w. 49. Posłuszni temu
rozkazowi pozostali w Jeruzalem oczekując obietnicy, a w
dniu dziesiątym zstępujący na nich Duch Święty w postaci ognistych ję-
zyków napełnił darami swojemi, oświecił bowiem ich rozum
nauczając wszelkiej prawdy — serce odiąłby zagrzał miłością
Boga, dając nakoniec dar mówienia różnemi językami, u-
sposobił ich do rozszerzenia Nauki Jezusa po całym świecie.

a. I tak co do pierwszego. Nieprzerwani towarzysze Jezusa nie
byli w stanie pojąć Jego nauki, często bowiem zapytywali Go, co ta
lub owa mowa ma oznaczać, ani też zgłębić tajemnic. Ziemsko-
ścią przejęci nie mieli dokładnego wyobrażenia o Jezusie i Jego kró-
lestwie, prowadzili nawet spory między sobą, który z nich będzie
pierwszym, gdyż utrzymywali że Jezus posiądzie królestwo tego

[świata] gdzie oni [zajmą] pierwsze godności. Lecz gdy Duch Ś. dziś
wstąpił na nich, naraz spadła zasłona z oczu ich, wiara
stała się mocną, zniknęły błędy, ustały namiętności wszystkie
objaśniły się im jasne, tajemnice i podobieństwo od Jezusa o-
powiadane, znajome figury i przepowiedni z P. Ś. przy-
tłaczane już odkryte; mówią uczenie i mądrze jako mę-
żowie surowszej sławy i jedynie sprawie boskiej poświęce-
ni – zawstydzają naucznych żydowskich, a dobitnością
mowy kruszą zobojętniałe serca. Piotr Ś. który nie
był w stanie jednej niewiasty odpowiedzieć, że jest ucz-
niem Jezusa, dziś powstaje publicznie że łeb powiem na
cały naród wykłada nieprawość i mówi w imieniu
wszystkich uczniów: Mężowie Bracia! Jezusa Naza-
reńskiego od Boga pochwalonego i wystawionego
cudami [dawcę życia wyście] zabili, tego Bóg wskrzesił jako nam
wiadomo bośmy byli świadkami! Ten a jest kamień
węgielny od was odrzucony, – przez niego niemasz
zbawienia Actor. II et III. Czyńcie pokutę. Do prze-
konującą mową nawraca po pierwszy raz trzy tysiące
inną raz pięć tysięcy do wiary Ś. tej. Co większa
zakonni mniejszej pisano, spisują też [świętych] w księgi, z
których po dziś dzień świat czerpie naukę, porady
i przestrogi, których najmędrsi szukali w księgach świa-
towych mędrców a to [raz] wszystko sobie, że oni wziąwszy Ducha
przenajświętszy który kamieniem roznieci ich wzajod do

Swiatta II Feniatk IV. a Dziesz Ze tabe powiem Niemowląt chwała Twoja Psl. VIII.

6. Gdy atoli poimino Udzielonego daru Mądrości i Uczciwości, którym duch S. usposobił Apostołów do rozszerzenia Wiary Świętey, wdniość Narodów i niewiadomość ich Mowy niezwyciężoną stawiała przeszkodę, dał im także dar Mówienia rożnemi językami, aby ją w całym Swiecie opowiadać mogli. ludzi zas zdumia ... Zaledwie przed chwilą dolni ... wyjtowić się, Natychmiast, po przyjęciu ducha S. z podziwieniem będących na ten czas w Jerusolimie Cudzoziemców mowią, obcą Mową, płynnie, dobitnie; a gdy się to dzieje ze zdumieniem pyta każdy: Niezaż to Galileyczycy? jakoż się to dzieje że każdy z nas słyszy mowę w ktorey się urodził? jakoż Parthowie i Medowie, Elamita i Mieszkańcy Mezopotamii - Krainy Żydowskiey i Kappadocyi - Pontu i Azyi, Frygii i Pamfilii, Egyptu i Lybiynów słyszemy ich Mowiących naszemi językami? Zaiste! Są to wielkie sprawy Boga Actor I w 7-11. Wprawdzie nie przestało i tu jeszcze dzieje powszechnie w Swiecie na Czas..., ktorzy dobre ... na ... swoje - powstają niektorzy i ... Swiętych ... Piotr. Dzieją ten ... Actor. II w 13-17. i opowiada, że niepitstwo przyczyną tego cudownego dania, lecz spełniona obietnica boża przez usta Joela Proroka: gdzie mowi: Cap. II w 28 wyleje Ducha Mojego na

Sługi i Służebnice moje i będą prorokować i Siedachy-
nie. na ostatek
C. Darem Mądrości i oświecenia udzielił Duch S^ty Apostołom
Ognia Miłości i chwały Bożey, który zapalając ich serca
wysłowieniu na wszystko wskazuje. Słabe i od lada chwiej
ce się trzciny, stały się Mocnemi podstawami prawdy
i mieszkającego umysłu w opowiadaniu Nauki Jezusa: bojaź
ni i jako owce po zabiciu Pasterza rozproszeni, zgroma
dzają się publicznie — dają świadectwo Jemu opowiadają
go po rynkach i ulicach, co większa stają przed Sędziami
i mieszkając do wyznania Swe życiem przez pracę ogła
szają Ukrzyżowanego Bogiem a karę okrutną Jego
Zabóycom jeśli pokuty czynić nie będą i nie nawrócą
się. C. Za Stolicą jest nie już Jerozolima — 12. bez zna-
czenia powagi i pomocy zaymują cały w owczas znajo
my Świat: głos ich jak mówi Pismo S. wchodzi się
po całey ziemi, a słowa ich aż do krańców onego z
wielkimi dla Jezusa skutkiem, i odległym miejsca opowiada
nia Apostołów innych zamieszkał Piotr S. nie wahał się
nawet weyść do Rzymu Stolicy Cesarzów i Panów
owczesnego Świata, zatknąć Krzyż Jezusa na gruzach
pogańskich ołtarzy, a inni Jezusa opowiadać w ostatnich
zakątkach Świata. Uchodząc znosząc prześladowania, cierpią
trudy, głód i zimno z radością nawet podają gło-
wy Swe pod Miecz Katowski, — ostatniem tchem życia

opowiadaią, że Jezus iest Synem bożym, a krew ich staie
się nasieniem Chrześcian! O ktoż iest z katolików ktoby
nie uwielbiał w tem Męstwie wytrwałości i odwadze
S. Apostołów hoyney łaski Ducha S.? odpowiedzieli oni
ludzie dupełnie, a jako S. Paweł S. mówi niemaiący
inney wiadomości jako Jezusa ukrzyżowanego, inszego
sprawa, jako ubóstwo innego zalecenia jak wytr-
wałości i cierpliwości, żadnego oręża jak krzyż z [illegible]
s. krzyżyli [illegible] bałwochwalców, obalili ich świątynie, [illegible] zgruntowali kościoły
królewski wyższy, słowem nawrócili świat cały.
O szczęśliwa odmiano! wszakże i My przez tych bo-
haterów wiary S. dziś szczycimy się imieniem Chrześcia-
nie to mamy zawdzięczyć że nie czcimy ~~dziś~~ bałwa-
nów ~~bałwanami~~ ale czcimy Oyca który iest w Nie-
biesiech. Łaska to Ducha S. tak wielkie w nich sprawiła
skutki. lecz godnie odpowiedzieli swemu powołaniu; ale uważmy
jeszcze ~~[illegible]~~ jakie łaski my także odbieramy od Ducha S.
i jak onych używać w

II Części.

Łaski i dobrodzieystwa które od Ducha S. odbieramy jedne
tyczą się w powszechności wszystkich Chrześcian, inne każdego
z nas w szczególności. Jako katolicy – dzieci jedney Matki
Kościoła S. niemniejszemy byli obojętnemi, co Duch S. dla
niego a tem samem dla nas uczynił. Patrzcie oto 18
upłynęło wieków jak stoi ten kościół chrześciański, ciągle pra-
wie nękany prześladowaniami; a przez dni istnienia swego

liczy podług zwycięstw które odniósł nad Nieprzyjaciółmi swemi
Powstały zaraz w pierwszych początkach Jego, prześladowania
Wielcy Swiata sprzysięgli się na Jego zgubę - wymyślano się na wy-
szukanie Sposobów, by wyniszczyć w Zawiązku ten rodzay ludzi; po ob-
szernych Swiata Krainach płynęła Krew męczenników - co wię-
kszą w wyznawcach Śmierci godnym było najwyższą chwałą; a po-
ciek bezkarnie tyranie - osłabła ręka krwi chciwa, Krzyż Jezusa
zwyciężył a na gruzach pogańskich bożyszczów stanęły pra-
wemu Bogu poświęcone ~~[illegible]~~ Ołtarze - wszakże niedługo
trwał ten pokoy Kościoła, z Jego potem łona powstali
Wrogi, przez to wydziony Kacerstwa, rokosze, i niedowiar-
stwa, które szarpały [niepokalanej jednak gołębicy z Łaski] Wnętrzności tey dobrey Matki w osta-
tku i niedawnemi czasy źle zrozumiana filozofia, chciała zada-
ć kłamstwo czystem i rozbójstwo, interes zmierzchu przyszedł prawie
dła do tego, że obalono Ołtarze, zburzono domy Boże, mor-
dowano kapłany, znieważono wszelką świętość, sądzi-
łbyś, że wpośród tey burzy niechybnie zatonie Stara
Piotra Łodka, a [ucichła burza zajaśniało słońce pokoju ~~[illegible]~~] przecież stoi nieporuszona, jako Skała
w swojej sile - wzrasta jako drzewo które swe dzielnie kona-
ry pościely rozpościera dziś; w prawdzie nie brakuje i po dziś
dzień ~~[illegible]~~ na łonie którey ~~[illegible]~~ [illegible] zadają rany, lub nieprzy-
~~[illegible]~~ Woyna zwyciężyć Go, bo stoi zbudowany na Skale, a podług
Zapewnienia Jezusa bramy piekła nie potrzebują Go obalić
bo duch Boży ~~[illegible]~~ [czuwa] nad nim i utrzymuje. bo Ducha S[więte]go
Act. Apl. XX. postanowieni i Natchnieniem Jego rządzą
Biskupi ~~[illegible]~~ którym ~~[illegible]~~ udzieła da-
ru Mądrości w Słowie umiejętności i wykładania

Pisma S. I Cor. XII o Zupełności udzielonej Bożej Mocy namiest-
nikom Kapłanom, Którzy Każdego z udzieleniem dostatnych da-
rami [illegible] pokazaboga nasze zbawienie [illegible]
Otoż widzicie iż utrzymanie i wzrost Kościoła S. winni-
śmy Duchowi S. bo on według słów Piotra S. Apost. actu
28 jako Duch prawdy uczy mnie i bez błędu zachowuje.
6. Lecz równie jak cały Kościół, tak każdego z nas wszczególności
obsypuje łaskami Swojemi Duch S. ~~[illegible] obsypanie dla~~
~~wreszcie~~, Sami bowiem przez się nic zasługującego nadprzyrodzonego ~~uczynić~~ nie jeste-
śmy w stanie, wszelka zdatność nasza jest od Boga. To twierdze-
nie opieram na wyraźnych wyrokach Samego Zbawiciela,
który powiada że jako latorośl bez winnej macicy nie może
przynieść owocu, tak i wy beze mnie nie możecie nic uczynić
tudzież na obietnicy Jezusa Joan XIV że Duch S. którego poślę
pozostanie z Nami aż do końca świata.
– I w rzeczy samej: [illegible] niedoli [illegible], czyliż po-
dobna aby ludzi zagłuszeni od żądz świata i ciała, zaparli
Siebie samych: pogardzali bogactwy – sprzedawali swe dobra
a nabyty z tąd pieniądz składali u Nóg Apostołów na wsparcie
ubogich; aby Samolubcy stanowili że tak powiem jedno
serce i duszę: Zacięci bałwochwalcy przelewali krew za
Wiarę Jezusa; osiwiali w nieprawościach stali się chrześcia-
nie [illegible] trwali wszyscy na Modlitwie w Kościołach codziennie
i przyjmowaniu Ciała i Krwi Zbawiciela: a przecież tak
[illegible] – a temu Bohaterami, których ani prześladowa-
nia, ani [illegible], ani pośmiewiska ani [illegible] wydaje

dłoje Śmierci nieodstraszyły od Miłości Boga; i Piotra były
pierwsze słowa! A jakoż się to stało przez Niego, spytacie?
odpowiadam: Ten sam Duch Ś[wię]ty, który dziś zstąpił na Apostołów
oświecił ich rozum i [illegible] tak mocne przekonanie o Bóstwie
S. Piotra świadczył o tey Zbawiennych skutkach, zapalił serce
Miłością Boga i [illegible] tak dalece, że wszystko co się [illegible]
to chwały Jego i Zbawienia rwać się [illegible]. Czytamy
bowiem w Dziejach Apost. VIII. v. 14 Jego że Apostołowie usłyszawszy
że i Samarya przyjęła Wiarę, Piotra posłali tam [illegible] i
Jana, którzy włożyli [illegible] ręce i Modlili się aby
mieli Ducha S[więte]go. Toż samo uczynił Paweł S. w Efezie a
wierni otrzymali Ducha S[więte]go. Mówili ~~[illegible]~~ językami
i przepowiadali rzeczy przyszłe ~~[illegible]~~ najmniey [illegible]
i Apostołowie rzeczy swojey ponechowywali, ~~[illegible]~~ włożyli ręce
też i ich Następcy, a odbierali także Ducha S.
A w naszych ~~[illegible]~~ czasach cóż się dzieje? Czyż się
cięła się [illegible] aby nas Zbawić niemogła [illegible]
odgadła [illegible] aby nam ~~[illegible]~~ [illegible]
[illegible] pomocy. Wierni! Zaledwie przyszedłeś na
Świat Synem gniewu jak mówi Paweł S. [illegible]
by sprawił odrodzenie się twoje, uwolnił cię od niewoli
grzechu i Ducha złego i uczynił cię dziedzicem Króle-
stwa Niebieskiego, gdyż według słów Zbawiciela Jan III
do Nikodema wypowiedzianych, Któż się nie odrodzi z wody

Ducha S. niewiadę wcyi do Nieba.

Przy Sakramencie bierzmowania tenże się duch Sty z duszą twoją, aby się tem ściśley połączył z Bogiem! przez włożenie rąk biskupa modlitwą, i namaszczenie olejem oświeca twóy rozum sposobami zbawienia byś poznał co ci potrzebne i którędy do osiągnienia onego, zasila wolę twoją do zachowania S. ustaw Jego, i całą istność twoją napełnia odwagą i męstwem, abyś nietylko tę wiarę statecznie wyznawał, i podług niey żył, lecz dla niey [redacted] przeciwności, a nawet i śmierć ponieść był gotów.

W Sakr. Pokuty z obfitszey łaski dostępuiesz odpuszczenia grzechów! Oto Duch Sty którego Jezus dał Apostołom swoim mówiąc Weźcie Ducha S. którym odpuścicie ... daie się poznać twoią nieprawość, przeraża twoie serce okropnością występku i Miłosierdziem Stwórcy, a w imieniu Jego kapłan zapewniając rozgrzeszenie, jedna się z Niebem i napełnia duszę twoją pokojem! Słowem we wszystkich Sakr. S. które nam Kościół S. udziela poświęca nas, albo udzieloną już łaskę pomnaża, dając Bogobojne natchnienia, lub pobudki uważania chcących się w dobrem zagrzewa serce miłością Stwórcy, i Jego sprawa Ale wszystko działa tenże sam Duch S. I Cor. XII. który udziela one dary podług upodobania, albowiem bez niego ani imienia Jezus nie jesteśmy w stanie wymówić. Rom XIII

Ale Może powiesz N.! gdy tak obfite i skuteczne środki łask Ducha S. dla czegoż dziś tyle spostrzegamy odzistych w Wierze

sobie zepsucie obyczajów? dla czego te błogie łaski Jego skutki
których okazały w Apostołach (Żarliwość, odwagę i Mądrość prawie) [illegible] z powietrza dziecinnego? Bracia
Zaiste smutne to ale prawdziwe jest wasze spostrzeżenie
lecz przyczyna tego nie w bezskuteczności tychże łask, ale
w naszym (zaniedbanych) [illegible] szukać należy. Przypomnijmy sobie,
Kilka razy bez szczerości i prawdziwem obrzydzeniem grzechu z lekkomyślności
(i niedbale) przystępowaliśmy do S. Sakramentów — Kiedyśmy też za
pomnieliśmy o otaczających nas przedmiotach z umysłem i duszą
i usilnością (rzeczy szczęśliwy do Pana ... w ...) Modliliśmy się, kiedyśmy pokornie [illegible] jedynie niebieskie Boskie
nie dla czczej chwały [illegible] ratowali nieszczęśliwych, i na
pociechy balsam w rany strapionego Serca. o jakże błogi
pokój rozlewał się w Sercach naszych, jak słodkie było
zadowolenie, w umyśle tem, niczem był dla nas świat
i jego Marność, Bóg łaską, niebo było najmilszem
dla nas przedmiotem, a to było dowodem że Duch boży
Zamieszkał w nas, bo działał Serce i umysł nasz
zdolny do przyjęcia Darów Jego. Lecz gdy nie je
steśmy przygotowani (w powszechności ... wieje) — gdy nie znamy się mocy łask
ale owszem obojętnie (wszystkie władze ...) gdy niechęć Boga i niezdrowie
Serc naszych (to wszystko) gdy za Efez. IV. w. 17, 19 żyjemy nasze życie
Pogan w próżności umysłu — brodzimy (w) ciemnościami
Zamroczeni — oddaleni [illegible] od żywota bożego dla
niewiadomości i zaślepienia Serca gdy [illegible]
[illegible] Samym Sobie wydajemy na nieczystości
ku popełnianiu wszelkiej nieczystości i łakomstwa, gdy
(... na ... dla ...) Któż nie widzi, że Duch boży odstąpi, a także jego

w nas darczenie, i przy każdey łaski Sam otrzymania twoiey łaski, Sam pomocy od nas Duch S[wię]ty od Kapitul.

Bracia Moi. Z ciągu Mowy Moiey poznaliście, co Duch S[wię]ty uczynił Ap[osto]łom i co nam czynić niemniey przekonaliście iak oni tych darow używali, i z iakiemi my ich używamy! O my wszyscy którzy w tych dniach Wzgardzicie owych tak do Sakr. Bierzm. dostąpić zapisane głęboko te uwagi Moie w sercu waszym! By dostąpić skutków z tego Sakramentu, odzywaycie często Wiarę Waszą, - oczyszczaycie sumienia Wasze, rozważaycie nad zmysłami waszemi - Miłość Boga i bliźniego niech Was zapala do świętych i Xtian godnych postępków, odnawiaycie postanowienia Służenia Bogu. My zaś którzy iuż dawniey te obfitości łask przyięli, ale wszystkie wygnowali Ducha S[wię]to z Serc naszych, a wnieyśćie to przyięliśmy ducha świata i grzechu, który odłącza namiętności, zaciemnia rozum, serce napełnia niechęcią ku temu co iest święte, a wyobraźnie ohydnemi zarażenia obrazami, my mowię którzy naywięcey potrzeba łaski znaydziemy pokoju - a on od nas ucieka, ponieważ stawiamy Zbawieniu każdym przeciwieństwa i śpieszemy na gdzie wieczną ach! ocknijmy się porzućmy do powinności naszych - wyspowiadaymy szczerze świątki i Ieśli duchowi, oddawaymy serce Duchowi Bożemu, który nam iest dawno iest poświęcone, wzywaymy go gorąco by przywrócił, a z nim żywa niezachwiana wiara, czystość

obyczajów, świętości i niewinności duszy — pewne dla
zbawienia naszego (i trwałego) znamiona. Przyjdź więc o Duchu Ś.
napełniy serca nasze darami twojemi jakoś cię
napełnił Apostołów, przyjdź o szczęśliwości Ojca, op
nasz wdowi, (abyśmy poznali co jest prawdziwe szczęście podług słowi naszym) przyjdź o miłości Boga zapal nią wszyst
kie serca nasze, (albowiem gotowe serca nasze dla ciebie) przyjdź i ostatni Panie który jesteś począt
kiem i końcem zbawienia naszego

Amen

Kazanie

przy rozpoczęciu Nabożeństwa na cześć S. Fran-
ciszka de Hieronimo Soc. Jezu kanonizowanego
w Rzymie w Maju 1839 w kościele OO. Jezui-
tów Miane 1e 8bris 1840.

Dobrem potykaniem potykałem się zawodu doko-
nałem wiary dochowałem, na ostatek zacho-
wan mi jest wieniec sprawiedliwości który mi odda
Pan sędzia sprawiedliwy II ad Timot. IV. w 7-8.

Dzięki niech będą nieskończone najwyższej Bo-
ga opatrzności, Ame.! która nam w świętych wykładuje ży-
cia świątobliwego doskonałe wzory, a zostawiwszy
zgotowany bohaterom wiary nagrody nieśmier-
telnej, dla zachęcenia naszego gdzie na tym
świecie czasem ich świętych chroni!

Dzięki niech będą ukochanej Matce naszej
S. Kościołowi katolickiemu, który z mocy nadanej
sobie od Jezusa, w pośród powszechnej radości, te
wzory cnót ogłasza, i nam do naśladowania
przekłada. Oto przed chwilą wysłuchaliście list paster-
ski, czyli tak zwaną Bulę Ojca S. Grzegorza XVI. który
jako namiestnik Jezusa Franciszka de Hieronimo zmarłego,
męża, Szanownego Towarzystwa Jezusowego, kapłana

bo oto Syn Boży opuściwszy niebo -- ...

i Missyonarza Prowincyi Neapolitańskiey w poczet
Świętych wyznawców, uroczyście policzą, i dziś na-
szy jako wybranego Sługę bożego zaleca!
Jako potrzebne więc dzieło temu powszechnemu
tymi, Zaczynamy dziś uroczyste trzydniowe nabożeń-
stwo z tem większą duchowną radością na cześć
Boga który iest cudowny w Świętych swoich a ku
uwielbieniu S. Franciszka; ile że tenże przez gor-
liwość w rozszerzeniu wiary S. nieskażoną nie-
winność życia, przez gorącą miłość Boga i bli-
źniego jako z jedney strony stał się godnym tego
uwielbienia; tak z drugiey [illegible] być według nauki
Kościoła S. wzorem dla nas codziennego życia.
O Chwi! nie więcej ~~[illegible]~~ rozważa atem życia tego S. Sługi
bożego, ten więcey może ~~[illegible]~~ wytrwalej ~~[illegible]~~ i ~~[illegible]~~ o dostojności ~~[illegible]~~
jego ~~[illegible]~~, którego z ~~[illegible]~~ życie ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
wzorem Kapłana S. dochował wiary, i dowodu do-
kona ~~[illegible]~~ i otrzymał wieniec sprawiedli-
wości. jako gdy wszystkie każdemu nieśmiertelnemu ~~[illegible]~~ i otrzymał go, a otrzymał przez
nie inaczey
wiary, i na niey wzniesioną budowę cnót wszelkich.
A ponieważ Świat teraźnieyszy od tak owego wy-
mawia się życia mniej do niej podobnem, tak
dla wzbudzenia heroizmu S. naszego, jako też dla
o Kaznodzieja ~~[illegible]~~ tego z daleka, a
pobudzenia się do naśladowania onegoż, nad

Łzami Jezusa zastanowny się: a podziwiamy W Kazaniu tedy dziś

a, że Franciszek S. wiary Bogu dochował 1ᵉ

b, że S. zawodu dokonał 2ᵉ

c a przeto słusznie dana Mu iest Korona Spra-
wiedliwości 3ᵉ

50

W tych trzech punktach (zdarzeniach) znaydziemy i chwałę
Świętego, znaydziemy drogę ~~życia~~ i pobudki do podo-
bnego życia.

W. N. S. U. Boże! który w wybranych Sługach Two-
ich wskazuiesz nam wzory świątobliwości, udziel
łaski pomocney do uważania żywota
Franc. Sᵒ abyśmy w Nim podziwiawszy dzieła Spra-
wiedliwości Twoiey, łaską wsparci, Twoiey chwale i
Jezusa czcie, a nasz zbawienny pomnożyli po-
żytek. Za przyczyną WNMP Boże.

I Część.

Nadaremnie wysila się wielu tegoczesnych Xtian
chcących udowodnić, że bez wiary w Jezusa obeyść się
potrafią. Nieszczęśliwi Mędrkowie! podobni
do starców, pozbawionych światła oczów, wle-
kących się na osłabionych nogach i bez przewodnika

ka trupiszcza ale ciało; swoje niezawodnie wpadnie
w odmęt przepaści, która ich nie doczesnego
ale wiecznego pozbawi życia; bo bez wiary nie-
masz prawdziwey cnoty, a tem samem bez wiary
niemożna być zbawionym. Wiara Katolicka
mówi Xtom S. w Math. XXI iest światłem duszy
ozdobianiem życia i podstawą wiecznego zbawienia
Szczęśliwa za Jey przewodnictwem postępujący
będzie Świat zbawienie. Zkąd to pochodziło,
że wszyscy, którym wieczność obojętna nie była,
z mroku niewiadomości mieli na skałę, która
S. na którey Jezus zbudował swóy kościół, i w nim
szczęśliwie podobnie [illegible] znaydzesz w Arce, przyczyniła
przykładem tablice [illegible].
Z liczby tych był S. Franciszek de Hieronimo.
Nie tyskając życia Jego cosyćby było katolikowi
nadmienić iż go Kościół policzył do grona wy-
znawców; bo mierzył Niebo z [illegible] i Świa-
ta którey Jezus nauczał, i łaskawy rozszerzał, kaganiec dawało chwilę
dla dowody [illegible], aż aby mu imię w Neapolitańskim
przeminąć. Urodzony 1642. w Grottali [illegible]
dla [illegible] pobożnych Rodziców Leonar.

da; Gentiliski którzy już pojął pierwsze zasady Wiary S.
już zamiłował się całą duszą i sercem [illegible] gardził
dziecinnemi zabawy, a nayprzyjemnieyszą dla niego zabawą [illegible] zwykł zawsze
[illegible] do Pana [illegible] gorącą Modlitwą, o co uczący nauczał
Ewangelistów Wiary Swoich nauczycielów [illegible]
tię Naymilszą było Jego zabawą przygotowany
do uczestnictwa S. Tajemnic, już jako dziecię uczył
się zapytywać się studyów i pacierzy S. nabożeństwa, bo Matka
za w swoim pobożności [illegible] uczącego wychowywała Boga;
i aby [illegible] Dziecko swoje wpierw Zakonni poradziłem wy-
doskonali się i tak [illegible] zabezpieczyć [illegible]
dziecię mógł przygotować do tego Zb. [illegible] wstąpił
w 19 [illegible] lat [illegible] liczą 12
[illegible] do zgrom. pobożnych Kapłanów
S. Kajetana, gdzie często rozmawiając Tajemnic
Wiary S. nauką i Modlitwą tak się wyszkolił
że Mu doktor Kościoła i nauczanie katechizmu powie-
rzono [illegible] którymi to zawsze, pilnością i przez dobrze [illegible] uczył
Ewangelistów Wiary godnie odpowiadał, że go nawet dorosłe chęt-
nie i z [illegible] i pokorą słuchali. Tak zaś Syn sposobem coraz
większe o sobie dawał nadzieje w 15 roku życia
na kleryka poświęcony został, a przebiegłszy za-
wód nauk niższych i filozofii z wielką zaletą w-

bo oto Syn Boży opuściwszy niebo - zstąpiwszy trudów

Parencie, na Nauki prawa i teologii
do Neapolu udał się i tam poświęcenia wy-
ższe kapłańskie otrzymał, do których gorącą
Modlitwą, rozmyślaniem nad prawdami i innemi
duchownemi ćwiczeniami gotował się w przeko-
naniu że ciężar samym Aniołom straszny
na siebie przyimuie.
Ale zaledwie wstąpił w ten nowy zawód kapłański
już okrąg działania i chcąc jego rozszerzenie wiary staje
mu się za szczupły. Gorliwy więc o chwałę Boga wstę-
puie do Zgromadzenia XX Jezuitów w których
jako oliwa urodzayna w domu bożym nay-
wspanialsze wydał owoce; nie tylko bowiem że
sam okazał się wzorowym zakonnikiem w każdym
względzie, ale nadto jako missyonarz opowiadaniem
słowa bożego, słuchaniem spowiedzi nawróceniem
grzeszników, szafowaniem tajemnic S. wszelkiego
nietylko, co większa pragnąc za wiarę S. życie i duszę
żądał u swych przełożonych i błagał
aby go do Japonii lub Indyi posłano.
Oto to dusze! którzy nietylko Boga widzą i
oto są którzy dobrze zrozumieli wiarę S.

i jej występow w moralności całego życia
nauczyciela. O! któż mi dał wymowę Chryzostoma
gruntowność Augustyna - Szczerość w wystawie-
niu się Bogu abym ci ciebie Młodzieży te rysy
doskonałego młodzieńca w pośród których głęboko przy-
patrzyć się temu wzorowi Stanisława Sgo; którego nie ta
możność która cię zaymuje - nie ta lekkość
wysokość, która [illegible] w tych la-
tach dwunastu ta nie obojętność dla wiary S.
która w tobie dziś z boleścią serca postrzegamy
ale te zasady wiary od pobożnych rodziców wdzięcznie pojmu-
jące ~~zasady wiary~~! rządziły nawet dziecin-
nemi Jego zabawami - widzenia w Religii i bogo-
bojności a w ostatku udoskonalenia się w nau-
kach zaymowały czas Młodocianego wie-
ku. a które tak mu przyniosły tak obfite wydały
owoce religijności i cnoty, tak błogie skut-
ki zdały nie tylko na jego doczesność i wiecz-
ność ale nadto stały się młodzieży podstawie
Zaiste! śmiało mu powtórzyć należy z prorokiem
Jeremiaszem: Dobrze jest człowiekowi który

bo oto Syn Boży opuściwszy niebo - zeszedł

dźwigą jarzmo od młodości swojej, to jest jarz-
mo w Kościele Bożym. Jerem. Tren. III. 27.

Rodzice! pożądający w świętym naszym (tylko) bogobojnego wychowania dzieci! Narzekacie na niesforność dziatek waszych; ale nie narzekajcie na dzieci, na was samych narzekajcie, bo wy wychowania ugruntowanego w zasadach religii nie dajecie, kształcąc ich w rzeczach światowych [illegible] naukach, Religię zupełnie zaniedbujecie [illegible], i w świat, zabawy i rozrywki [illegible] na oko ich [illegible] i wprowadzacie, ale w zachowaniu praw Bożych skutecznych nie mają w was przewodników — uważane u nich śmie-
nie przeciw światu zgoła nawet za mało, ale uchybienia przeciw Bogu za nic uważacie; sło-
wem dzieci wasze nie mają zasad wiary, nie mają z was dobrego przykładu; przeto bez religii dobremi być nie mogą, bo nie znają religii.

II Część

Jako dobre drzewo rodzi dobre owoce, a złe drzewo cierpkie i niesmaczne; tak gruntownie w sercu osadzona Religia rodzi wspaniałe cnoty, a niewiadomość występki. Niech świat teraźniejszy co chce głosi o tak zwanych zasadach Moralności — niech się pyszni powodami rozumu

niech powie dla swoje czyny czynności kmiecia; wszyst-
kie te powody działalności ludzkiey, gdy nieudol-
ności naszey się ją wstanie ochronić Go od grze-
chu, dotychczas tylko wiara + z dokładnością poskro-
mić wszystkie namiętności, jednorą stałe ztąd ludzkiey
i sprawiedliwa, cnot heroicznych, a jeszcze Religii
katolickiey zachowany iest wszystkich wyrazem oświecać
których na świat przychodzących pokonywać
występki zaziewać cnoty, walcząc a nie być
zwalczoną, przemieniać a nakazać słabe niedołężne w
silne niezwalczone i stałe! Wystawiony Apostołów chorze!
ty z krwi Męczenników z zapamiętaniem zwalczony Zastępie! Wyz-
nawców Ludzkich chwalebna gromado! i wy zła-
bey płci, Mężne bohaterzy! Was wzywam pomo-
cy słuchaczom mowie, a dali z szczęśliwość
pośród mąk — wytrwałość w przeciwnościach —
poskromienie zmysłów w pokusach, dawane
nad sobą samym stałość czystość i niewinność
życia nie są skutkiem wiary, która się tej oddała
ktoby? Tak jest czyni! Święci przez wiarę zwyciężyli
królestwa — z działali sprawiedliwość otrzymali obiet-
nice, mówi Pismo S[więte]. Tąż samą drogą postępywać

bo oto Syn Boży opuściwszy niebo — Żadyśmy

Franciszek Ksr de Hieronimo. Zakończywszy nowicyat, posłuszny rozkazom swoich przełożonych przeszedł z Towarzyszem pod okiem Missyonarzem (1671) Bruno de Otranto w Apulii, gdzie wśród wszelkich przez trzy lat przeszkód wprawdzie, a jednak z wielkiem błogosławieństwa bożego skutkiem [illegible] opowiada.

Został potem sam Missionarzem prowincyi Neapolitańskiej, gdzie nie tylko w samem Mieście ale i w okolicach w niedzielne dnie i święta nadzwyczajny przyjeżdżał, aby szukającym nawałej rady i pomocy swojej do ciała wskazał; nie będąc zaś w stanie sam wszystkich zastąpić, u[illegible] w swoje miejsce pomocników, którym poruczył słuchanie grzeszników, i zachęcanie ich do pokuty i poczwstu na[illegible] [illegible]. Ponieważ na duchownych ćwiczeniach rozpowiadanie słowa bożego, najczęściej było jego przeszkoda, każąc na miejscach publicznych szczególnie zaś gdzie się więcej zgromadzało ludu, stąd to umiesiony gorliwością kazań wystąpił jednak nie przestając, dnosił zgorszenia

nawracał grzesznikow, a nie tylko serce
ich obrzydliwością od grzechu przerażał, że wszystkich poddawających
się do grzechu bez różnicy stanu mógł zbawić, lecz
o Zbawiciela Stw. szukali i Zbawiciela wiary by pow-
stali z nieprawości. Stał się tylko wszystkim dla
wszystkich odwiedza więzienia biedy z pociechą
ślą ich na galery – zwiedzali szpitale, w ostro-
wach klasztorów umarła dwa-
lata ludzie, wszędzie niesie pomoc radę i
pociechę, wszystko nawet do po-
wadzał pobożny obrzęd procesyi krzyżowej
drogi na odpuszczenie grzechów, przy której
jako najpierwszy pobożnik, wolny stanem
gospodarzy wielki Zbawiciela przeciwny, niezaz-
łacy gorszące występował.

Jako zaś innych do drogi do doskonałości dobrej
przewodniczył, tak i sam na nią postępował.
Wszystkie bowiem Jego sprawy i dążności cnoty jedynie
do Boga i wzmocnienia Królestwa Jego według
nabadu Jezu: Szukajcie najprzód Królestwa
bożego i jego sprawiedliwości, a wszystko wam będzie
dodano. Ztąd pochodziło, że zatrudniony we dnie s

bo oto Syn Boży opuściwszy niebo - każdy szy

Apostolską pracą, nocy bezsenne prawie na
modlitwie i rozmyślaniach pobożnych trawił — pełen
mocy w Bogu wpośród nayweselszych przeszko-
ód kiełku błogim i cierpliwości Bożych niewąpił
cierpliwie z miłości ku Boga wzmacniała go poco nadała Jego siły
Posłuszeństwo Starszym tak wysoko umacniał
Stopniu, że i wnaydrobnieyszych rzeczach nie-
miał własney woli pomny na słowo boże lepsze
jest posłuszeństwo niż cała patena Ustawy
Zakonne wykonywał ściśle — Ubóstwo zaś
aż do grobowey Deski tak zachowywał ściśle
że prócz niezbędnie potrzebnych rzeczy nic nie-
posiadał. Chcemy jest [illegible] ubogim prawdziwey pokory był nayczel-
nieyszym wzorem, bo gdy dla Świątobli-
wości wielkiey na[illegible] żywał świętem
Ondię nabywał Franciszkiem [illegible]
według Grzegorza [illegible] lub Mor. który mówi iż im
bardziey Mężowie S. postępują w cnotach
tem więcey niegodnemi być się zdadzą
To właśnie Adam powinno takie cnoty [illegible]
Odznaczał [illegible] przeciwności. Ubogaciła, [illegible]
i nic inne niedoświadczał, ale tylko same, same

same prześladowania były ... ; tak i ta
godzinie Przyjścia swojego iuż okazała się ...
bo duszą się że wszystkie cierpliwie, a za niego przyjąć modlić
się i onym całego Serca przebaczała.
W takich to pracach i biedach, cierpieniach zobożnych
i wypełnianiu wszelkiego oddaje ...
Ste Franc. 74ro roku wieku, a 46 w Zakonie ...
mogąc twierdzić że dobrym bojem potykała się zawo-
du dokonała, sama bowiem śmierci która ... 1716
zastępowała że to wszelkim oddaniu się na Wolę Boga ... pod
gorącej Modlitwy i pociechy religijnej okazała się
Wielkim chrześcijańskim i przeszedł do lepszego
Życia! O kiedyż jak zbawienny szczęśliwymi byli ..., gdy-
byśmy byli postępywali torem który nam tak zbawienne
kobiet w S. Pańskich. Ziemia zaś ta była by
dla nas rajem — życie na zasadach Wiary S
ugruntowane przeplatane mniej wielkich
radości, śmierć nawet która się taka ...
... zbawiony, moglibyśmy ... za
pożądanego postanowienia, która nas wzywa ...
do wiecznej szczęśliwości. Za przykładem więc
S. Naszego Życiem na Świecie i z pokornym ... starajmy uciekać się
Za ... wszystkimi Świata wzpoczynamy walkę ciała postra-

ko oto Syn Boży opuściwszy niebo — ...

mieyscy umysły, weźmy na siebie brzemię przykazań
Jego które jest lekkie a jarzmo służby Jego które
[illegible] nie dopełnia pełnomocnik [illegible]
jest słodkie, a tak postępujące osiągniemy
koronę sprawiedliwości, gdyż błogosławionemi
którzy strzegą dróg Pańskich Sap. Wola
boża jest poświęcenie Nasze abyśmy się wstrzy-
mali od wszelkiey zmazy, a każdy posiadł
naczynie swoje w czystości I Thess. IV
~~Postępujmy [illegible]~~, gdy ~~[illegible]~~ wiedzieliśmy postanowili-
śmy jako [illegible] S. wiary dochowywać Bogu:
zwodzić [illegible], dobadamy [illegible] jako za to od-
bierać nagrodę [illegible]

III Część

Cóż jest? jest nie [illegible] gdzie nawet i zbrodnia [illegible] przedmiotem [illegible]?
Cnota jest naturalną nagrodą cnoty, którą jej
każdy sam nawet zbrodniarz ~~oddawać~~ nie jako jest powinny.
Gdzieby ~~więc~~ cała [illegible] dla cnoty jest potrzeba
~~[illegible]~~ nauczyć, jakoby Bóg miewał na-
gradzać i ~~[illegible]~~ tych, którzy dochowa-
niem Jego S. woli ~~stali się~~ wyszczególnionemi?
Którzy poddawszy się Jemu, wolą [illegible]

ciałą swoją i estestwo pod Jego S. jarzmo zwali-
ły Swiata i jego rzeczy, a stali się naśladowcami
Syna Bożego. Tak iest Br. moi! już Eclezyastyk
III w. 44. Duchem Bożym natchniony dalece: Mą-
drość Swiętych niech ogłaszają narody a chwałę
onych niech opiewa kościoł w objawieniu Jana
S. III w. 12. Zapewnia Bog mowiąc: Kto zwycię-
ży uczynię go kolumną kościoła mojego, nie
wyjdzie więcey z niego, a imię Boga napiszę
na nim i imię nowego Jeruzalem niebieskiego
Tego szczęścia dostąpił S. nasz Franciszek, albowiem
dla Kościoła Bożego odznaczył go Bog już w tem życiu
a po śmierci uwieńczył wielką ~~chwałą~~ chwałą
Co do pierwszego pomijam obfitość łaski ktora
go Bog hoynie obdarzył, iż będąc Synem Zawodu
wytrwał do końca, bo bez łaski Boga nie iesteś-
my nic uczynić w stanie; ale chcę mówić o Naszej
na cuda, ktore przez Jego modlitwę okazały się ludziom
na dar przepowiadania rzeczy przyszłych ktorym go Bog obda-
rzył ~~[illegible]~~; te albowiem dary nadprzyrodzone są nagr-
odą świątobliwych ludzi o ktorych Zbawiciel mowi: Wiernie
Swoje wyrzucać będą czarty, węże brać będą; jeżeliby

bo oto Syn Boży opuściwszy niebo - zeszedłszy

woś Zalutego jeżli, szkodzić mi z tego będzie, nadziemo
w twoje ręce i przedstawię ją [illegible] Franciszkeli [illegible]
[illegible]
Ale błogosławi rybakom, [illegible] którzy na prożno przez całą noc się zastawiali
[illegible], jako niegdyś Jezus uczniom, i naprzód
ją tej i ich dziecięcia rybaki. Maryę Alwirę Cassier
uwalnia nabożną Modlitwą od [illegible]
gorączki sługę, [illegible] bakowanie od apopleksyi [illegible]
[illegible] Józefa Gricco od nieruchomości Nogi
a Cajetana Santaw 80letniego starca od zastarzałego wrzo
du [illegible] czwartego [illegible] Franciszka Studentce i
dziecię ubogiej wdowy, [illegible]
[illegible] Idącego do [illegible] zabicia swojego
[illegible] [illegible] odkrywa złej zamiar
jemu i do [illegible] [illegible] potrzebującemu pomocy
chciał [illegible] osoba zjawia się i dat
kiem go wspiera [illegible] nagłości [illegible] biała [illegible] rodzonego
[illegible]
1 [illegible] swojego [illegible] powieda i [illegible]
następnie [illegible] Człowieka który go [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
który go [illegible] i nadzieję [illegible] sobie odpowiada
odpowiadał [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] jest [illegible] dzień [illegible]
[illegible]. Jakoż dusza [illegible], gdyż [illegible]

1. i wiat Powiadam tak

W. S. Boga w oczach Boga zwierzchność pewność że
na łono Stwórcy swojego, który go chwalił i dał szczęście
wierzący Co więcej jeszcze i po zgonie okazał Fran. S.
w ... okazał się dobroczynnym dla wszystkich gdyż jako środ-
kiem do Boga Teresa Cudnicka Lamrys od Melancho-
lii, wielkiej choroby, a Lekarz Ambrozelli od rany śmier-
telnej nieuleczona zostali, a za wystawienie obrazu
S. Naszego u grot ... w klasztorze w Grotta-
li, a wołającym rozbitkom Morze w Neapolu, zagrażające
zatopieniem, i dwa pierwsze Okręty i ludzi ocalił uspokoiło
się ... i jedni
Jemuto i wiele innemi cudami za życia i po
śmierci uwielbił Bóg sługę swojego Franciszka:
pod wierny sługa go ... Po gdzie było
okazał się dla opowiadania słowa bożego lub
w celu innym dobroczynnym, wszędzie towarzyszyły
Mu największe szacunek, i uwielbienia — po śmier-
ci ... dobytkami się ciało jego i ... zaś ... dla
... jako Relikwii. Jeżeli ... dla ... wdzięczności zaś
... miasto Neapol podało do rządu
duchownego prośbę, już w lat 14 po jego zgonie, by
proces kanonizacyi tego S. bohatera wiary
wszczęto. Lecz nie tylko Neapol, ale i inne wiele

Nie growiwaje przyjęte chcąc. Także [illegible] przyspieszeniu i usilnej do tych
prośbom przychylić się nie dozwolona Stolica apostolska po
wstrząśnieniu rzeczy przez Arcybiskupa Neapol.
sprawę tę do Akt publicznych ku dalszemu użytku
złożyć rozkazała, po lat 27 Benedykt XIV
Papież te heroiczne dzieła Sł. Br. potwierdził — Pius VII
w Roku 1806 całe życie za prawdziwe uznał, i w owego poczet
błogosławionych policzył, szczęśliwie zaś teraz
rządzący Kościołem Ojciec Ś. Grzegorz XVI. po długich
naradach, i rozważaniu całego życia jego w gronie
Świętych wyznawców d. 26. Maj 1839 solemnie
umieścił, i cześć jego jako nieustającą wiernym
polecił, tak bowiem jest iż ten który całe życie
swe poświęcił Bogu przeniesiony w niebieskie
Krainę należy odbierać hołd i uwielbienie od
pozostałych na ziemi, a był nam wzorem,
wejścia do Nieba abyśmy za nami przyjęli Bern.
Wdowińskiego ... rysie
Hieronim podnaliście Br. jak święcie i
doskonale dochował Bogu Wiary — jak nigdy
nie potykając się dokonał zawodu, jak
wynagrodził Go Bóg w tem życiu i po śmierci,

jak nakoniec mowiący [illegible]

bluźnierstw wielkiey Chwały [illegible] w skronie jego!

Więc Prawi katolicy nie zbliżaymyż się na [illegible]

[illegible] Oycu Synu, i [illegible] na ktore całego życia pracą [illegible] zamowania [illegible]

[illegible] may [illegible] Jego Bogu nie pobaczania

[illegible] w obronie i rozszerzeniu wiary S.

Swoy i uczynkami [illegible] bo każdy [illegible] do tego sposobnym. O Szczęśliwi

katolicy! Ktorym Bog ze źrodła niewyspowiedzianey dobroci

Swojej coraz nowe wyprowadza wzory Cnoty i [illegible]

Wiarę naszą [illegible] życia. sposobem [illegible] Towarzy-

stwa Jezusowego, [illegible] Szczęśliwi że [illegible] Pan, ktorego imię nosicie

w [illegible] z pośrodka Was stał doskonałym

wzorem na pokrzepienie sił waszych w zawodzie

Apostolskim [illegible] jak Szczęśliwi że

pamiątkę trzechwiekowego istnienia waszego

sam uświetnia zdarzeniem. Szczęśliwi po trzykroć

Szczęśliwi! bo oto macie [illegible] w Niebie, oto jeden

z Was jak mowi Pismo S. [illegible] do Boga

Niech ten tryumf S. Religii naszey nie wygasa

w Sercach naszych - niech Cnoty S. Sługi bożego

będą skazowką życia naszego [illegible]

Ktory z wysokości Niebios poglądasz na niedolne

bo oto Syn Bożey opuściwszy niebo - [illegible]

usiłowania przynoszących w stanie, które zaszczyt ...

im oddać, przyczyniaj się za nami do Twojego i Naszego

Boga, abyśmy ~~wszyscy~~ odniósłszy dzieje spełniwszy ~~duchowne~~

w dniu przeszłości bez której nie można z łaski ... po ziemskich

~~ich~~ obyczajów naszych dokonywali zawodu, chodząc drogami

przykładu ~~Jego~~ a w ostatku obyśmy dnia ~~sądu~~ sprawie-

dliwy, który odda i koronę sprawiedliwości i nas

wszystkich przypuści do towarzystwa Twojego i

innych świętych w królestwie swoim niebieskim.

Amen.

1. 8bris 1840.

Szukać Jezusa przez całe życie powinniśmy.

Gdzie jest który się narodził Król Żydowski? albowiem widzieliśmy gwiazdę Jego na wschodzie, i przyjechaliśmy pokłonić się Jemu. Math. II w. 2.

Często z odwiecznych Boga wypłynęło św. wyroków aby ~~[illegible]~~ dla wszystkiej ludzkości rozproszonego narodzie mający Zbawiciela, całemu był ogłoszony światu. W skutek tego ~~[illegible]~~ zaledwie przyszedł Jezus na świat w Betlejemskiej stajence, anioł boży objawia to dziwny ludowi Jer. w kochających pasterzach – światłość z nieba oświetlająca ubogą chłopkę wskazuje miejsce dokąd oczekującego Mesyasza z wiarą szukać mają, a że prawie świat cały miał być zbawion gwiazda na wschodzie ~~wschodząca~~ w osobie Mędrców pogany iż już przyszedł ten w którym pokładać mają nadzieję. – Ci postrzegłszy ci trzej święci mężowie opuszczają swe siedziby – idą od kraju do kraju od miasta do miasta ~~[illegible]~~ szukając dawno oczekiwanego – przybywszy do Jerozolimy śmiało zapytują: Gdzie jest który się narodził Król Ż.? Tu * powiedziano że w Betlejem jest ten

ko oto Syn Boży opuściwszy niebo – żądawszy

szczęśliwem Miejscem nie zastanawiając się [illegible] [interlinear: stósownego] przyjaźni
Którego dodawali od Heroda i Starszyzny — ani
osobliwościami Miasta i kosztu, ani też przed
Tem trwogą, którą Herod i cała Jerozolima na
zapytania przyjęta była, udają się w dalszą
drogę a zastawszy nowo narodzone dziecię wstępują [interlinear: upadają na kolana]
~~oddają~~ Mu pokłony i dary, ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~

O cudów opatrzności bożej ~~[illegible]~~ o nieograniczo-
nej Miłości Stwórcy ku człowiekowi jak że dziwne-
go drogi Twoje którymi go do siebie prowadzisz! Dziś
ten sam Bóg który powołał [illegible] niebami [illegible]
ców do Wiary w Syna Swojego — ten sam Bóg [illegible]
się z nami nie używał dawniej, bo nas [illegible]
cniejszego jest używał [illegible] [illegible] [illegible]
bez którego Zbawienia osiągnąć nie możemy [interlinear: a [illegible]] go
dla czegoż nie używamy nas ta gorliwość do [illegible]
Jezusa jaka owi Królowie pałali? dla czego [illegible]
drogę Życia naszego tak opojętna tak [illegible]
bez celu, że wszystko nas obchodzi ~~[illegible]~~ [interlinear: [illegible] [illegible] S. [illegible]] prócz
nas w Jezusa [interlinear: przez] Religii [illegible] O Bracia dzisiejsze
my wzorem Mędrców S. w całem życiu naszem [illegible]
a Kościół pielgrzymki naszej będzie niezawodny, bo [illegible]
dziemy i posiadać będziemy na Chwile tego na [illegible]

gdy ~~[struck]~~ atoli nie każdy może zrozumieć tej codziennych słu-
chać jako w całem życiu, objaśnić to usiłuję ~~w [struck]~~
dalszym ciągu mowy mojej, która stanowić będzie przedmiot ~~[struck]~~
dzisiejszego kazania.
Oby łaskę na którego cześć i chwałę mowię poświęca,
pełen, udzielił nam potrzebnu błogosławieństwa, mnie
aby tak wielką prawdę godnie mógł ogłosić; ~~[struck]~~
Wasza zaś serca Wasze skłonić, aby tak jak drzewa etc. aby to
ziarno nauki Jego obfity przyniosło owoc, które
to łaskę racz nam wyjednać niepokalanie poczęta
Dziewico Matko, wspól z Archaniołem zauważam
mówiem Cię mówiąc Zdrowaś Marya

I.

Nauka Jezusa w całem życiu nie tylko znaczy mnie prze-
konanie że jest synem Bożym, i od Ojca Kapicielem Świata, lecz
nadto z tą drogą ~~[struck]~~ do szczęśliwości Jego naukę także
zabezpieczyć przeciwnym, abyśmy w każdej okolice życia naszego
dowiedzieć się mam na pokazanie ~~[struck]~~ ~~[struck]~~
~~gruntownymy kształtami na~~ wypełnianiu Jego przepisów
na porzuconych z ~~[struck]~~ wypełniających z nagrodach
które obiecuje, więcej zalety, jako na doczesnem całym
spełnieniu, ~~[struck]~~ Zyski tak wielkie znaczną Jego
nauki i obecności abyśmy z dowodem w każdej chwili
życia zażywać mogli: jeżeli Ciebie o Panie posiadam Ciebie znam
jeżeli pewnym będę tego drogiej takli niestety jest
ziemia - w tem niebo - znaczy to wskazanie, że tak wiem

bo oto Syn Boży opuściwszy niebo - ...

S. jest większym dobrem niż bogactwa honory i do-
stojeństwa; ona bowiem zbawia grzeszników, opuście-
zastępionych chorym daje zdrowie — sprawiedliwym
za takie zasługi wieczności zamiłowanie łaski. A kto zas
utrzymuje o Religii Jezusa bezwątpienia ~~stara się~~
~~[illegible]~~, aby ~~[illegible]~~ poznał dokładnie co ona ku nauce pomieszcza i
których istotą rozszerzy ~~dokładnie poznać, i s[illegible]~~
~~[illegible]~~, będzie korzystał z nabożeń-
stwa publicznego i naszej relig. by pomnożyć swoją wiedzę
o Bogu umocnić wiarę i wzrastać w dobrem. Ale i
sprawiedliwi służenie jemu Jezusa. A czyliż my tym być
postępujemy torem? starajmy się nabyć dokładnej wie-
dzy? słuchamy w duchu ochotnym nauk religijnych? od-
dajemy z kościoła Jezusa ku uwielbieniu Jego Majestatu? odosob-
niamy się od Świata w celu zebrania i podniesienia my-
śli i serca naszego do Boga? stajemy się w Jego obliczu przez na-
bożeństwo i [illegible]? Ach podobno więcej nas tu
[illegible] więcej świat i jego próżność, [illegible] jak Religia Jezusa, [illegible] jak Jezusa [illegible]
jak Paweł S. do Philipp. II w 21 mówi Nas samych więcej [illegible]
Jezusa szukamy. Niechże tedy przykład S. trzech królów od-
w [illegible] objawmy jak oni ochotą spieszyli do Jezusa
nie gwiazda nam Go wskazuje ale nauczyciel [illegible], lecz
wiara ugruntowana świadectwem pisma S. i choć [illegible]
nie w Betlejem On nie znajdujemy lecz [illegible] zasłony [illegible]
nie w ubogim żłobku, lecz na ołtarzach [illegible]
kędy zamiast złota, czystą miłość naszą, zamiast kadzi-
dła pokorne modlitwy, a zamiast myrry aby pokut[illegible]
[illegible] jako największe dary ofiarować możemy; i [illegible].

II zamiaru

Wszakże nie dopięlibyśmy gdybyśmy z wiarą w Jezusa nie łączy-
li ufania w nim, to jest Nadziei; doświadczenie albowiem uczy
że ~~przedsięwzięcia~~ [illegible] nasze bez Boga, pełną na [illegible],
najlepsze postanowienia rozbijają się o zmysłowość na-
szą i wrodzoną do złego skłonność. Choroby i nieszczęścia
jak w czasie jako i osób nam miłych, zakrwawiają nie
~~[illegible]~~ bez nadziei nam [illegible] aż [illegible] zbyt się niecierpliwość
najczulsze serca i ostawiają trwogę aby wszyscy
pozostać wiernemi Bogu i Jezusowi, pełni nadziei
i ufności w niedoli nam ciężarze [illegible] Mamy
Niego, i podnosić serca i umysł ku temu co nam obie-
cuje wiara. ~~Gdyż~~ [illegible] Wiara nasza ~~[illegible]~~ się poruszyły
góry i zasłaniały wody, gdyby cały świat [illegible] powstał prze-
ciw nam, nic nam się stać nie może ufającym w Bogu
który on jest mocą i nadzieją naszą Ps. 45 Wierz Bogu
mówi Eccl. II v 6. a on cię wydźwignie — prostuj drogi
swe, a miej nadzieję w nim; żaden bowiem nie był zawsty-
dzon który w nim pokładał nadzieję; gdyż jak S. Pa-
weł S. mówi ad Cor. I v 20 spełnienie obietnic jest pewne
niewzruszone tylko przez Jezusa, którą miłość ku nam
jest rękojmią że [illegible] Ojca w niebie który prosił za-
do Nas — Tej ufności kościoły dają nam w dzisiejszej
[illegible] S. Trzey Królowie. Nie dosyć że zostali szczególniej u-
wierzyli w Jezusa, ale jak tylko uwierzyli zaraz całą swoją
ufność w nim położyli — [illegible] wychodzą z domów swoich
familii i ojczyzny, opuszczają kraj własny i idą w dal.

bo oto Syn Boży opuściwszy niebo — zstąpiwszy

Zwaną Sobie krainę, niedowalając nato, co po ich [illegible]
byłoby oddartych Modłe, nie pomni nakiedy jako
Swiadczyć, na przypadki ktorym ~~[illegible]~~ podpierałby
gli, albo zaufali temu, ktorego podanie — Ktory ich
powołał do Siebie. O gdybyśmy dnie te tak pięknie
składowali wdzięcznie! gdybyśmy tą nadzieją, i ufnością
w Boga i Jezusa, pokrzepiali w ucisku, dolegliwościach,
upadającego ducha naszego — gdybyśmy się w potrzeb
naszych z tą ufnością przybliżali do tronu łaski
i miłosierdzia Jego; zaiste! otrzymalibyśmy
moc i wsparcie w czasie potrzeby. Hebr. V. v. 16 stalibyśmy
się wiernemi Boga i Jezusa! Ale czyli tak czynimy
Oto zaledwie powoła nas się nieszczęście, nas kłopotami
już nawiedzamy — przyjdzie na nas niedostatek, już
szemrzemy; [illegible] nam interesa podług życzenia
przerwały i kłamliwości że o nas zapomniał
gdybyśmy zawsze [illegible] policzył włosy nasze — [illegible]
że Aniołom swoim pilnować nas, gdy [illegible]
swym środkiem postępujemy [illegible] Jego opatrzność
czuwa nad nami. W nas przeto jest przyczyna
że nas nie wysłuchiwa, bo nie [illegible]
że nie szukamy najprzód królestwa bożego i jego
sprawiedliwości — pod którym to warunkiem wszystko
nam dać przyobiecał, a wszystko że może to od
mocznego nie jest ku wszystkim dziwnym uczenia, Zatem

swoiey pomocy Jego żądać będziemy ~~[illegible]~~ gorącey nieskończoney tego słodkiey nadziei
Kto by nie ufał Bogu podobny dostatniey który wiary ...
myśli naprzód Samo Złota weyśmia rodzinnie całe na swoie
ręce, tak godni jesteśmy być wysłuchaniami każdy razy
ki na Jego Stą wolą, a zostawili by serce nasze — cało-
wać będziemy rękę dotykaiącą nas do cierpień, aby dla świętey
wieczności i Walcie z Dawidem Tyś Pan i Bóg moy
Tyś Nadzieja Moja w Tobie ufałem, daruy iżbym nie
zginął na wieki:

III

Jeszcze nas ostatek uwagi, którey nas Pan Królowie
Swoim Duchem przedkładamy w ... Jezusa; jest
dzisiejsza ku Niemu Miłość, którey dał dowody.
Widoczne często nawet w niego na samo zjawienie
się gwiazdy — widocznie w nim położyli Nadzieje; ale nawet
postanowili oglądać go ~~[illegible]~~ i ... — gdy przyszli
obecności jego ~~go~~ probowani i Złotem drogiemi podar-
kami, wyznając przez złoto że jest Królem — kadzidłem
że jest naywyższym kapłanem, a myrrhą że Mu
przyjdzie umrzeć za nie prawości świata.
Co w tych świętych mędrcach widziemy, niech i nam dzisiey
nie dla Jezusa — którego poznamy przez wiarę że jest Bogiem
i Panem naszym potężnym — dobrym i miłosiernym —
którego nie w nim będziemy nadzieję że ~~[illegible]~~ doczesność i
wieczność nasza od niego zależy; a nadewszystko niepodobna
abyśmy ~~[illegible]~~ tylu dowodach Jego Miłości, nie podamy ...

bo oto Syn Boży opuściwszy niebo — każdy

kę do wzajemności – aby serce nasze nierozłącznie uczy
szczerością ku Niemu Miłością, którą się wszystkie
nieczystości Jemu miłych obejmowała, którą bowiem
kocha Pana uważa słowa Jego, a którą go miłuje,
będą Drogi Jego Cant. II w. 16. Za Miłość ku nam Jezusowi
ku miłości zawdzięczających Niedzieli, a nie, tłaczemi
znaleźć go i posiadać ~~z Nim~~ na wieki. Za ato
Ma być połączona z miłością bliźnich, boć to jest
miarą Miłości Bożej 1 Epist. Joan. V. 2. Ma być go-
wą na trudy cierpienia niebezpieczeństwa nad mien
nawet samą dla Jezusa. Ma w ostatnim mierzą ga-
kę aż do Nieba i wołać ciągle z Dawidem wiecznie
Ps. 83 Żąda dusza Moja do przybytków Twoich
ich Panie! Serce i ciało Moje rozweseliło
się w Tobie Bogu żywym.

Gdy tedy tylko przez wiarę znamy, o Jezu
przez Nadzieję stała w uczynione nam obietnice
i gorąca Miłość znalezionego Niedzieli i połączenie
z Nim na zawsze – gdy z cnót tych boskich były
dla nas wszystkie Nauki pociechy i zaspokojenie
na czas i wieczność; o dla czego tedy Religia któ-
ra nam je udziela tak mało w nas znajduje p

wszystkich narodów? dla czego uważamy ją jako rzecz
mnieyszey wagi, gdy poświęcamy pielęgnowa-
nie tego życia, Jest według Jey Zasad o bożey
naszym rozprzestrzenianiu zachowuje? Ach Bracia
cie strzeżmy nas samych – szanujmy Religią S.
i jey przykłady pełnijmy do poświęcenia ku Światu
Jego prawdziwości przekazujmy, a słowo boże prawo-
dą stanie trwać będzie na wieki. Odnowiony
Zatem przy stole ołtarza ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ w tey uroczystey Chwili, kiedy go
przed wieki poganie uznali, odnowiony świą-
na Chrzcie S. uczynione przymierze. Utwierdzmy
wszystko o Panie i Zbawicielu Nas w którym
to czegoś Jezus Nauczał, i przeszłości Swej Do..
nia podał – z ufnością oczekiwać będziemy
Twojey pomocy, tak by potrzebnej Nam do
doczesnego i szczęśliwszego wiecznego życia
postanawiamy Miłować Cię odtąd nad wszyst-
ko stworzenie, a tę Miłość Ku Tobie świątobli-
wem i niewinnem okazywać Życiem. Panie
i Boże nas utwierdź w postanowieniu na-
sze Amen

Kazanie

Na wielki Czwartek 1841.

Weźcie i pożywajcie to jest ciało moje – weźcie i pijcie z tego kielicha, to jest bowiem krew moja. Markus XIV. w 22–23.

Podobnie dziatki do ukochanego Ojca – Sieroty do opiekuna Uczniowie do Mistrza – dusze do Zbawcy waszego! przybliżcie się i uważajcie, że chociaż Jezus [illegible]te życie Zbawieniu waszemu poświęcił, dziś jednak w ostatnich chwilach swej ziemskiej pielgrzymki o sobie zapomina; a Wami jeszcze zajmuje się. Gdy bowiem mówi Ewangelia S. Jana XIII. umiłował swoich na świecie, aż do końca ich umiłował, a widząc że przyszła godzina aby przeszedł z tego świata do Ojca, odprawiwszy prawem Mojżesza przepisaną Wieczerzę, wziął chléb w ręce swoje błogosławił i mówił: Weźcie i pożywajcie to jest ciało moje, które za Was wydane będzie i znowu wziął kielich z winem i mówił: pijcie z niego to jest kielich krwi mojej, która przelewaną będzie na odpuszczenie grzechów – to czyńcie na moją pamiątkę.

Ktokolwiek masz serce czułe, ktokolwiek niedość pojąć myślą swoją tę tak uroczystą chwilę tkliwy i powróć do Niewoli z której wyswobodziła cię ręka Wszechwładnego, bo oto Syn Boży opuściwszy niebo – zażywszy trudów

dom nad Miarę jakoby niedość było, że wziął za Jego
Ofiarą, dał się poczesnicom dla okupienia narodu ludzkiego
dość ciało Swoie za pokarm, a Krew Swoią za napoy,
aby jak mówi Paweł S. do Efezow V. 10. ~~[illegible]~~ zbudował
Sobie Kościoł chwalebny nie maiący zmazy, czyli aby
~~nie~~ nas samym sposobem połączonych z Sobą tym Sakramentem, świętemi
i szczęśliwemi uczynił!
O Bracia Moi! cóż to za litość nad nędzą naszą! co za nad-
miar miłosierdzia Boskiego ku Nam! i jakimże sposobem
taką wzajemność potrafiemy? Odpowiem: nie-
czym! jak tylko, gdy woli Jego i przykładu dopeł-
niemy, który nam dzisieyszy Ewangelii Świę-
tey wystawia — Tajemnicza nad tem z uwaga bo ta
jest treść Mowy Moiey do was, oraz i przedmiot
wasze zbudowania duchownego!

I

Już wspomniałem Bracia Moi! że Jezus oddalając
się od swoich i godując się na śmierć krzyżową dał im
w dowód wieczney Miłości ciało swe na pokarm a
krew za napoy i to czynić przykazał na pamiątkę
[illegible]
chciał ~~tey~~ aby uczniowie Jego ~~za~~ Nayświętszy Sakra-
ment ciała i Krwi przyimowali, a tem samem jak
mówi S. pisze do Korintian XI. śmierć Jego, która poniosł
dla zbawienia Świata ogłaszali, i z nim niejako na
zawsze byli połączeni. Z tey przyczyny należy [illegible]

I. Wszyscy przystępowaniu wiernym do stołu pańskiego a chrześcijanie katolicy spełniający tego znaku swej wiary – okazania – wiecznego zbawienia a cowięcej wyznawa Zbawicy swojemu posłuszeństwo. I jakoż obojętni katolicy którzy to albo bardzo rzadko albo nigdy do tego N. Sakr. nie przystępujecie, dajecież wy dowody posłuszeństwa Waszego ku Jezusowi który Was tyle ukochał, że nie jako Matka swem Mlekiem niemowlę, ale ciałem i Krwią własną karmi i poi? także to ponosza Was umierającego Ojca Przyjaciela i Zbawcy wezwanie który o sobie zapominając Wami się jedynie zajmował, i to jego ostatnie życzenie wypuszczenie dostawił: to czynicie na moją pamiątkę Wielki Boże! w codziennym życiu wola umierającego jest święta, a Ty Boski Zbawicielu! który raczył abyś nam łaskę i Miłosierdzie u Ojca wyjednał, tyle znajdujesz w nas niewdzięczności!

Ach! ta drogosna chwila przedśmiertelnego Jezusa – ta ubostwiona wielkość w ostatnich dniach godzinach życia Ten wzór najszczęśliwszej Cnoty w pośród cierpień niech nas poruszy napełni pobożnemi myślami – niech podniesie serce do nieba które nam Jezus Niebo i Zbawienie wyjednał, a pomni na słowa Jego: Ktoby nie pożywał tego chleba życia wiecznego Mnie nie będzie. przystępujmy często do tej S. uczty, lecz z takiem usposobieniem

jakiego wielkość tego Sakramentu wymaga, tym
bojaźnią posłuszeństwem dany dowody wdzięczności
Za ustanowienie Wielkiego ~~S.~~ ~~Sakramentu~~ [illegible].

II

Inny sposób zawdzięczania się Jezusowi za ustanowienie N. Sakr. Ołtarza jest, abyśmy Go miłowali, jako On nas ukochał. Z miłości ku narodowi ludzkiemu opuścił Ojca, bo i zstąpił na ziemię — miłość z niewymowną przyjęła na się człowieczeństwo, gdy jego nie był Bogiem; miłość ku człowiekowi wzięta, że poniósł srogie męki i zelżywości, i nam zapełnił krwawy obrzęp narodu ludzkiego Sam Siebie w tym Najświętszym zostawił Sakramencie I czem że temu Panu tak wielką ku nam grzesznym odpłaciemy miłość? Niczem innym jak tylko Miłością! W prawdzie takie do wypowiedzenia słowo: miłuję Boga i Jezusa; ale ach! jak wiele wymagające! aby się nie stało chełpem, bezrozumiem, a nawet bluźnierstwem! Prawdziwa miłość Jezusa zależy na wiernem przypomnieniu Przykazania i zachowaniu prawa Jego — zastosowaniu i najmniejszych czynności słów i myśli do tego — uciekaniu się rozlicznych przez Niego zalecanych cnót, a chronieniu się zdrożności słowem w zastosowaniu woli swojej do woli najwyższego, bo kto Mnie miłuje zachowuje prawa Moje mówi Jez. Joan.

Niechże ja przy tym dniu tak świętym tak uroczystym obżywać i wszyscy wzgłębić miłości naszej — niechcę

przypodziè jak wielu Katolików oddaleniem się od tego
iżby o nich powiedzić można że nie czują Jezusa — nie wspom-
nam jakobym słyszał żalącego się Zbawiciela przez usta
Oseasza Proroka XI. Nakarmiłem ich i na własnych
ramionach pielęgnowałem ich a oni mię za podnóż-
rzucam nareście zasłonę z tylu świętokradzkich spo-
wiedzi i Komunii [zuchwałe] nieuszanowanie Kościołów zgorsze-
nia podczas [illegible] i tym podobne zdrożności, ~~[illegible]~~ [illegible]
złe i niemoralne życie Katolików, które ją dowodzą że
nie kochają Jezusa; ale wołam do was wszystkich mię
słuchających: Miłujmy Jezusa bo On nas pierwey
ukochał, i sam siebie za nas wydał — kochajmy go
nie tylko w tych dniach Jego Męce poświęconych ale
w każdey chwili życia, bo te są darem Jego miłosier-
dzia w młodości czystej [w nędzy czyli] ~~[illegible]~~ [lub radości] czy gdy zdrowi
lub w chorobie, czy w dniach życia lub przy śmier-
ci niech hasłem naszem będzie: Jezus Zbawiciel
Moy i nadzieja Moja! Jezus celem Miłości mo-
jey, bo on mię wprzódy ukochał — On siebie wynisz-
czył i dał [ciało i krew] na zakład duszy Mojey w Nay-
świętszym Ołtarza Sakramencie! Nareszcie

III

Wdzięczność nasza za ustanowienie N. Sakr. okazujmy
Jezusowi gdy w ślady Jego naszey pielgrzymce wszystko [illegible]

będziemy. Przykład moy dałem Wam abyście tak
jak ja czynili Matthaeus. I czegoż to żądasz po nas
naydroższy Zbawicielu! Jakież to nam do naśladowania zostawiasz [illegible]
Spoyrzyjmy oczyma wiary a zobaczemy go usługującego
go uczniom swoje w wieczerniku pod przymiotami chleba
i wina — widzieć będziemy upokorzonego u nóg ucz-
niów, które umywa, a tym czynem wdziera ich prze-
żadne o sobie rozumienie, oraz ~~[illegible]~~ na[illegible], że im
więcey kto wznieść się uważa, tem mniey się
w oczach własnych być powinien, że w miarę tego
jak się upokarzać będziem — wywyższy nas
Pan Bóg. Jeżeli ja Pan i Nauczyciel was umy-
wałem nogi wasze i wy wzajemnie sobie to czy-
nić powinniście czyli raczey dawać dowody S. poko-
ry która jest matką cnot wszelkich!
O święta cnoto Zbawcy naszego pokoro wołam z Bern.
S. Serm. in Epiphan. iakże zawstydzasz naszą wy-
niosłość. bo czyliż przystoi abyśmy wynosili się
nad drugich, którzy równie jak my nędznemi
cośmy ludźmi pełnemi błędów i ułomności:
którzy bez łaski Boga nic nie mamy nic nie
możemy, jeno grzeszyć i coraz bardziey od celu
przeznaczenia naszego oddalać się? Nauczmy
się więc dziś od Jezusa być pokornemi — pokora nasza

Że nam niedołęstwo naszę – da poznać błędy – pokora
pamięci nas uczynić na wzór Jezusa, słowem pokora sta-
nie się w nas Matką cnót wszelkich, a tem daj-
my dowód Zbawicielowi naszemu Miłości i wdzięczności
której słowem i przykładem zalecał.

Z tego co dotąd mówiłem, sądzę poznaliście, że usta-
nowienie Najświętszego Sakramentu Ołtarza naj-
zbawienniejszy Jezusowi zawdzięczamy – gdy dosyć
Uczyńmy często i godnie będziemy przystępować
Miłować go całą miłością, jaką on nas miłował
a w ostatku ćwiczyć się w pokorze, której i
dnia dzisiejszego sam wielki dał nam przykład
uniżając się do Nóg Apostołów umyciu, która czynność
w owych czasach była zatrudnieniem najniższej
klassy ludzi. A więc Bracia Moi! Dziś uczcij-
my z Bogiem i Zbawicielem naszym święte i nigdy
nieprzerwane przymierze: odnawiając Męki i Śmierci
Jego pamiątkę, dla zasilenia dusz naszych tym Anie-
lskim Chlebem i okazania naszej ku Niemu wdzięcz-
ności – życie ~~naszę~~ niewinne niech będzie świadkiem naszej
ku Niemu Miłości, a pokora głęboka na wzór
Zbawiciela podstawą cnót wszelkich – które zapew-
nią Nam szczęśliwe przez Jezusa wyjednanego Zbawienia.
Amen

Kazanie

Na Wniebowzięcie N. Maryi Panny 841.

O połączeniu pobożności z życiem czynnem do osiągnienia Zbawienia potrzebnem.

Marya naylepszą obrała cząstkę, która od niey odjęta nie będzie u Luk. S. X w 42.

Zdawałoby się może niejednemu z Nas Słu. ~~na pierwszy rzut oka~~, że przytoczone ~~odemnie~~ dopiero słowa świętey Ewangelii, żadnego niemają z uroczystością dzisieyszą związku; dzień bowiem ten, jest dniem śmierci Nayświętszey Maryi Panny oraz i nagrody Jey zasług w niebie; Ewangelia zaś S. wspomina o dwoch niewiastach, z których Marta krzątająca się około przyjęcia Zbawiciela, uskarża się na siostrę Maryą, ~~która~~ oddaną nabożeństwu i słuchaniu słowa Bożego niepomagającą Jey w robotach. Gdy atoli uważymy, że pismo S. oprócz słownego rozumienia, często zawiera w sobie moralne znaczenie; gdy idąc za ~~przy~~ przykładem OO. SS. w Marcie czynne życie, polegające na dokładnem wypełnieniu obowiązków wszelkich, w Maryi zaś wzór bogomyślności oddalonej od gwaru świata, i szukającej jedynie Boga i nieba uważać będziemy — znając nadto jako uroczystująca dziś NMP. obydwom tym powinnościom zadość uczyniła; nie będziemy się dziwić, że Kościół S. słowa Jsta: Marya naylepszą sobie obrała cząstkę dziś do tey wniebowziętey Panny Matki

stosuje, jako bowiem z jedney strony dyszac nadzieimi, z

Martą wszelkie obowiązki stanu i powołania ściśle spełnia

tak z drugiey, pobożnością owey Maryi i rozważaniem po

Zbawieniu wyszczególniała się, t. Zatem [illegible] wska

zana postępując drogą w [illegible] w niebieskie podroje a [illegible]

Samem nadziejest obrała cząstkę lepszą, która od Niey [illegible]

kiedy więc w oczach wiary S. spoglądamy okiem w niebo, i [illegible]

stępny się z. N.G. szczęścia — kiedy wzdychając do tey dro

~~Słowem~~ powiększymy ~~[illegible]~~ najpewniey ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ja. Panie

powiększyła, i przyczyniła się nasza do Boga, dla czego ~~[illegible]~~

~~[illegible]~~ najpewniey naśladujmy wzór cnoty wspaniałości [illegible] Br.

uwielbiać pusny ~~[illegible]~~ naśladować; ~~tak jest~~ ~~[illegible]~~

~~[illegible]~~ naszej ~~[illegible]~~ uwagę naszą ~~[illegible]~~

~~[illegible]~~

Uwielbiać pusny NMP. ~~[illegible]~~ gdyż jako łączyła troskliwość

Marty z Bogomyślnością Maryi I. C. —

Naśladować w tem pusny NMP., bo chybiamy na

~~[illegible]~~ łącząc tych obydwóch sposobów do uzyskania Zbawienia

W.N.S.O.U.B.! Któryś nam wskazał Ty Niepokalanej Matce Twoiey wzór połączenia zatrudnień doczesnych ze staraniem się o Zbawienie, spraw prosiemy, abyśmy tym przykładem pobudzeni tak używali rzeczy doczesnych, żebyśmy nie postradali Nieba. U proś nam tę łaskę Twoja [illegible] lowtadna przyczyna a my cię podziwiamy [illegible]

I,

Powiedziałem Br. Moi! że NMP. łączyła troskliwość Marty z bogomyślnością Maryi a z tąd zasługuje na naszą cześć i wielbienie. Przeciągnijmy tylko pismo S. i w Nim rzucone do NPM. niektóre rysy, a przekonamy się o tem.

a. Pominąwszy łaskę, której Bóg każdemu człowiekowi do ~~pobłogosławionego wieczności~~ życia świątobliwego udzielił, a którą NMP. tak hojnie obdarzył, i na Matkę Synowi Swemu przeznaczył, ~~najczystsza dusza i najwięcej dostąpi łaski NP.~~ własnym ochraniał błogosławieństwem nad wszelką podłość i znikomość świata! pobożne rozmyślanie o Bogu — odosobnienie się od świata — rozważanie cudownych dróg którymi Bóg człowieka przez Naród Izraelski prowadził do tego celu, aby z pośrodka jego wyszedł ten, w którym wszelkie pokolenia błogosławione będą — miały gorące pragnienia wpośród powszechnego ~~pobłądz~~ -nia i ~~zatwardzenia Boga~~ — aby niebiosa spuściły sprawiedliwego, gorąca modlitwa połączona z głęboką pokorą, oto były codzienne zatrudnienia w których NMP. najbardziej smakowała! Taką znalazł ją Anioł oznajmujący Macierzyństwo Syna bożego — taką Elżbieta ogłaszając duchem proroczym że będzie Matką Zbawiciela — Symeon przepowiadający że Jej serce miecz boleści przeniknie — w kościele

gdy zwalazła 12letniego Syna wpośród Nauczycieli Zakonu,
i Pisma uczonemi, pod krzyżem w ostatku gdzie na
męki i skon Syna swojego patrzyć musiała, wszędzie równa
głęboka pokora, uwielbianie niedościgłych dróg Pańskich,
zgadzanie się z wolą Nayjwyższego, i gorąca Modli-
twa odznaczały Ją od innych córek izraelskich;
co większa gdy Nayświętszego złożono do grobu, żywą
wiarą, że Go sam Bóg nie dozwoli ani da oglądać zepsu-
cia, gdy zmartwychwstał zaś uczniowie w Jego przyrzecze-
nia i modlitwa były Jey nayjmilszém zatrudnie-
niem, mówią bowiem dzieje Apost. I że <u>wraz z Aposto-</u>
<u>łami jednomyślnie trwała na Modlitwie</u>
Jakkolwiek więc słabe i niedokładne są te rysy życia
N.P.M. Pani! wskazują wszakże, że Jey niewinna
dusza, nim wzięta została do Nieba, zatrudniała
się Bogiem, rozważaniem prawd Świętych i Tajemnic
i uwielbiała niedocieczone Zamiary Jego w ciągłey
a pobożney Modlitwie.
6. Ta atoli bogomyślność nie przeszkadzała Maryi Pannie
w dopełnieniu obowiązków zewnętrznych. Jako Matka
Syna Bożego dopełnia nayściśley obowiązków Macie-
rzyństwa. Przed okrucieństwem Heroda, chcącego zgła-
dzić Jey Syna uchodzi do Egiptu, po śmierci jego tęż
samą przebywa pustynię, z powrotem do Nazaretu; zga-

bionego Młodzieniaszka szuka i znayduje w kościele
Jako już nauczyciela nie odstępuje, owszem obiega
z nim Judeą, Samaryą, Galileę, i słucha nauk Jego
w ostatnich nawet chwilach Syna Jezusa, gdy się sprzysię-
gła Starszyzna aby Go zgubić znosi wspólnie obelgi i
zelżywości, stoi pod krzyżem strwożona i bolejąca, dopóki
Józef z Arimathei i Nikodem nie złożyli w grobie, a wszyst-
kie posłuszna poleceniu Syna swojego oddaje się Ja-
nowi w opiekę. Otóż wszystkie których opatrzność
w stanie rodzicielskim postawiła – którzy dopełnienie tego
obowiązku tak wielkiego innym poruczanie, nauczcie
się z przykładu Matki Zbawiciela, że dbać bezustan-
ku – wychowywać dziatki w pobożności i bojaźni
pańskiey – być przewodnikiem w cnocie jest niezbęd-
nym ważnym obowiązkiem!
Gdy zaś obowiązków Matki dopiero wskazanym dopełniała
NMM. sposobem, i powinności względem innych bliźni-
były Jey obce. Zaledwie dowiedziała się NM. od Anioła, że
Elżbieta Jey krewna w starości poczęła Syna – natychmiast
udaje się do niey, by jey złożyć życzenia i podzielić radości
że Bóg zdjął z niey przekleństwo niepłodności – Czynną była
miłość Maryi ku Nowożeńcom w Kanie Galileyskiey
gdy za wstawieniem się Jey Pan nasz i Zbawiciel cudow-
nym sposobem zaradził niedostatkowi wina – Czynną

nareszcie, gdy przytomnością swoją Uczniów stroskanych po
Zgonie Mistrza cieszyła, i z niemi wśród prześlado-
wania i utrapienia dzieliła, nim ją Jez. wziął do
Ephezu i Symowolium wspierał opatrzeniem!
Jak tedy Br.! upłynęły dni życia Maryi! praca – ubóstwo
dolegliwości z jedney, a pokorne poddanie się woli
bożey z zaparciem własnem, cierpliwość, święte i
nieposzlakowane życie z drugiey strony, były ową nay-
lepszą cząstką, którą sobie obrała; przeto też cieszy się
w Niebie z Bogiem, szczęśliwa ach wszystkie szczęśliwa,
bo ta od Niey nigdy odebrana nie będzie!
Pokłon więc i cześć przeczystey niech będzie Dziewicy
Uwielbiaymy i nućmy pochwalne pieśni, bo wielkie
z nią Bóg uczynił Dzieło! trzykrotnemi hymny
opiewaymy Jey chwałę, bo oto także z pobożno-
ścią życie pracowite i na zasadach Wiary ugrun-
towane, wzięta jest dziś do Nieba; ale niedość
na tem, starayiny się, gdy więcey może chybiamy ją
naśladować, a o tem w II.
Obdarzeni od Boga duszą i ciałem, obydwiema powinniśmy
działać ku uczczeniu Jego Stwórcy i Zbawiciela wła-
snego; szczyci obyczaj pozostał przy wyrazach dzisieyszy

S. Ewangelii naśladować Maryą w bogomyślności, a Mar-
tę w wykonaniu pilnem i trwałem przykładaniu cnót
zewnętrznych, bo te nam tylko zjednać mogą niebo.
Nie powiedzież [bowiem] nam pewny ktoś (Emaudes.) przed tron
sprawiedliwego Sędziego ani złota ani srebra ani
klejnotów twoich — dostoyność i zaszczyty twoje
tu zostaną — piękność ciała zniszczeje — przyjaciele
u grobowca ustanie, tylko z sprawiedliwości cnota
pójdzie ~~[illegible]~~ po zasłużoną nagrodę! a gdy to
jest nieomylna prawda dla czegoż się o to tak
nie staramy? Oto nieszczęścia! Zanadto zamiłowa-
liśmy to życie i jego znaczność jak abyśmy mieli
naśladować Matkę Zb. naszego w bogomyśl-
ności — zanadto wygodnemi jesteśmy abyśmy się
czynnemi w życiu chcieli Jego przykładem po-
święcili. Rozważmy obadwa punkta z osobna
a. [Co do pierwszego] zastanowimy się ~~nad naszemi~~; i zapytaj-
my siebie [samych] jak to bywały nasze Nabożeństwa?
Upadaliżeśmy jak należało w pokornym [przedsięwzięciu] przed
Majestatem boskim? wielbiliżeśmy Jego wszech-
mocność? cieszyliżeśmy się z Jego dobroci i litości
nad Nami? Jak często, powiem że jesteśmy peł-
ni błędu i nieprawości, zadrżeliśmy pomyślać.

sądzę że jest sprawiedliwym? Czyliż rozważaliśmy
dzieła Opatrzności, zastanawialiśmy się nad
Tajemnicami S. Religii naszej, kiedy szczególniej
nas Kościół S. Matka nasza, do tego wzywa?
Słowem jakże często ~~rzadko~~ podnosiliście serce pałające miło-
ścią Boga, i Jezusa do nieba i kosztowaliście sło-
dyczy Świętych wielbiących Pana Światów
lub nucących Mu hymny pochwalne!
O nieszczęśliwi Synowie Twoi! My nieznamy
po największej części tego S. uniesienia – serca
nasze są zimne twarde i niechutne na te rozkosze
niebieskie, ~~przyzwyczailiśmy się nawet dzisiaj~~
~~ażeśmy mało wdzięczni i nadto~~ sądzimy
żeśmy wszystko uczynili, gdyśmy kiedy jaki odmówili pacierz, ~~gdyśmy tylko~~ na
chwilę albo przypadkiem znaleźli w kościo-
le na Nabożeństwie, który to czas często na
rozhoworach lub zbieraniu wzorków zmie-
nych, ze zgorszeniem i przykładem tych, co chwalą
Boga w duchu i prawdzie, przepędziliśmy.
Otóż więc z kąd to pochodzi Bracia moi? Oto
że żyjemy ciągle roztargnieni – zajęci tysiącznemi
interesami, jeno nie interesem Zbawienia duszy

ci — że nie szczędzimy się przybliżaniem Boga i Jego
Łaski, lecz nadmiernymi troskami: słowem cieszymy się przed-
tylko uciechami Świata, a wstręt mamy od rzeczy
Ś. i ~~...~~ Które to uciechy porywają ducha naszego, krępują go, i nie-
pozwalają, aby się wzniósł do Boga! —
Lecz może kto pomyśli sobie — tym sposobem postępu-
jąc potrzeba by ustąpić z towarzystwa ludzkiego po-
rzucić zatrudnienia stanu i powołania i oddać się
na pustynię? Nie Duszo! o coś tak myśleć
bo to by było nierozumnem; bo Bóg sam pracować
i modlić się nakazuje — bo Paweł S. i inni Apo-
stołowie Act XX żyli z pracy rąk a przecież ten pierw-
szy bez przestanku modlić się każe — bo Religia
S. wskazuje nam nie tylko świętych zakonników
i pustelników, lecz pracowitych rolników, tak trze-
źwych i rzetelnych rzemieślników jak Królów
i Książąt, równie Kapitanów jak i Żołnierzy, tak Panny
jak i Matki i Wdowy, które przy pobożności obo-
wiązki swego stanu dokładnie pełnili; a wszak-
że i Jezus nie brał za złe Marcie, że się trudniła
doczesnemi rzeczami, lecz karcił jej zbyteczną
troskliwość. Pobożność więc z zatrudnieniami docze-
snymi da się pojednać — w pośród pracy powołania
wszystkich naszych zwracajmy umysł i serce do Boga

pamiętny o Bogu zawsze i wszędzie — wdzięczni przypo-
minaymy sobie szczodrą Dobroć i miłosierdzie ku Nam, a ta-
kie ~~[struck]~~ wzywaiąc Jego modlitwą przy pracy i zatru-
dnieniach poradzania wstępnie nas troskliwemi doprowadza ~~nas~~ do Nieba.
Ztąd i szczerego niemasz w Nas celu, któreby przy-
kładem N.M.P. było Bogu miłem i nam ku zbawieniu.
Widzimy w prawdzie ludzi zajętych dniem i nocą pracą
swoich bez spoczynku — szkodzących spokojności
i zdrowiu; ale dlaczego? gwałtujących nawet duszy swoiey i zbawienie Oto dla zebrania dostatków
dla pozyskania wziętości u świata, dla dogodzenia ~~[struck]~~
namiętnościom, słowem dla własnego interesu; nie zaś by
z pracy naszey wiarą przepisany uczynić wszystko.
Nieumordowani jesteśmy dla nas samych, lecz gdzie idzie
o bliźniego, ~~[struck]~~ — gdzieby należało otrzeć łzy nie-
szczęśliwych, ubogich; a gdzie nieść pomoc współbrat-
tu w biedzie i utrapieniu; obojętni; tylko ma-
jąc w sercu, samolubstwo, wygody ciała, próżność, nie
zaś Miłości Boga i bliźnich — przykazania wiary i
i najczęściej cele za pobudkę działania naszey działal-
ności! I Możemyż ~~[struck]~~ przy tym sposobie myśle-
nia i działania spodziewać się Nieba? Możemyż oto-
jeśli oddalać owey chwili — która o przeszłości
naszey rozstrzygnie? Wszak ~~kochaymy~~ przyjmuj Boga i bliźnie-
go, iż zakładem naszego zbawienia; modlitwy i
pracy podstawą naszego szczęścia — wypełniaymy

obowiązali dokładnie się dla Boga, dla własnego i bliź-
nich pożytku, ~~[illegible]~~ oto iest nayłatwiejsza ~~[illegible]~~ którą kto chodzić będzie nie
uchybi drogi prowadzącey do Nieba!!

Jeżeli tedy Bracia Moi! którzyście się zgromadzili
do tey Swiątyni, by oddać zasługom Matki Zbawiciela dziś do
Nieba wziętey, hołd należyty i radowaliście się z Jey
uwielbienia w Niebie, pragniecie podobnego szczęścia;
uważaycie często te drogi, któremi żyjąc postępo-
wała i onemi chodźcie. Nie przodków dostoyności—
nie Macierzyństwo Syna Bożego, ale Jey własne
naśladowania, rozmyślanie częste o Bogu i Jego własno-
ściach — ciągłe z Nim połączenie się w Modlitwie i
nabożeństwach — uległość Jego wyrokom, nayglęb-
sza pokora, dopełnienie zawsze Jego przykazań.
Tak iak S. Augustyn mówi, nie dla tego że w
niey słowo przedwieczne stało się ciałem, lecz że
słowa Boże wiernie zachowywała była posłuszną,
że wzięta iest do Nieba i posadzona obok Syna
Swojego! Ona więc niech Nam będzie wzorem
w życiu, przewodniczką na drogach błędnych tey
pielgrzymki, gwiazdą świecącą w ciemnościach

błędu i grzechu, do niey uciekaymy się o pomoc i ratunek, gdy nieprzyjaciel duszy naszey utrudniać będzie drogę cnoty i stawiać na drodze nasze przeszkody, a pod Jey opieką, łącząc się ciągle z Bogiem i pełniąc niedościgło-żwanie Jego przykazania niechybnie nieba

Amen.

Kazanie na Wielkanoc 1842

Zmartwychwstanie Jezusa iest podstawą wiary naszey
jest zadatkiem drogiego zmartwychwstania naszego szczęścia

Zmartwychwstał nie masz go tu; oto mieysce gdzie
byli położyli. u Marka S. XVI. w 6.

Po dniach boleści i smutku — po dniach wyniszczenia
i upokorzenia Syna Bożego aż do śmierci krzyżo-
wey, zajaśniał nareście dzień radości i wesela,
dzień zwycięstwa i tryumfu Jezusa! Dziś spełnione
proroctwa: że nie ujrzy Swiętey Pański zepsucia
ani pozostanie w grobie! dziś ziściły się słodost-
ne przepowiednie: Dnia trzeciego zmartwych-
wstanie: dziś kamień grobowy odwalony — pie-
częć jego skruszona, a z grobu tego łożyska śmierci
głos wychodzi Niebianów zapewniający niewia-
sty: Nie masz Go tu zmartwychwstał; oto
próżne mieysce gdzie Go położyli byli.
Toć jest prawda moi! Zbawca nasz zmartwych-
wstał — to świadczą Niebianie, to głoszą niewia-
sty — to poświadczają Uczniowie Jego i ci,
którzy Go widzieli — ran Jego dotykali się, z nim

jedli i przez 40 dni rozmawiali, to nareszcie cho-
ciaż nie chcieli nieprzyjaciele Jego przyznać, a gdy
niemogąc zaprzeć prawdy, do kłamstwa się ucie-
kają, przekupując żołnierzy u Grobu: powiedzcie:
"że gdyście spali, uczniowie ukradli ciało"
Z tego tedy wielkiego zdarzenia cieszmy się, i radujmy
się z wami dziś wołam z Aug. S. de pasch. słuszna
albowiem i sprawiedliwa jest, abyśmy się teraz do-
roczne o Zmartwychwstaniu Jezusa wesołemi o-
piewali hymny, któryśmy niedawno śmierć
Jego gorzkiemi opłakiwali łzami — abyśmy
się radowali, bo ten, co dla zbawienia świata
wycierpiał się i umarł, zmartwychwstaniem
swojim odniósł zwycięstwo nad śmiercią i
piekłem, pojednał nas z Bogiem, i przyszł-
ość naszą ubezpieczył! Gdy bowiem według
z Pawłem S. ad Rom. VI. z nim pogrzebani byliśmy
przez Chrzest w śmierci, z nim zmartwychwsta-
liśmy przez Chwałę Ojca Niebieskiego do żywo-
ta wiecznego. Zmartwychwstaniem ~~swojém~~ do-
wiódł Jezus Boskość swojej Nauki — tym ludem
ugruntował wiarę, nadzieję i do wszystkiego

oney przyczynił się, zmartwychwstaniem swojem nareszcie los nasz pod względem doczesności i Wieczności poprawił, o tych [illegible] prawdach ile pełnych pociechy i zaspokojenia dla nas Xtian mowić do Was Br: postanowiłem okazując że

zmartwychwstanie Jezusa jest podstawą Wiary naszey w 1 Części

że jest zadatkiem doczesnego i wiecznego szczę-ścia naszego w 2ᵉⁱ

Nayświętszy Zb. Jezu ktoryś chwalebnie zmartwychwsta-jąc moc bostwa Twojego tak jasnie okazał, pozwol w tey chwili pobożnego zgromadzenia, abyśmy te zbawienne prawdy ku Twojey chwale a naszemu pożytkowi poznać i one w sercach naszych zachować mogli przez przy-czynę NMPanny.

I

Gdyby Nayświętsze Życie Jezusa i Jego usiłowania ku ~~[illegible]~~ uszczęśliwieniu rodu ludzkiego, tą okropną Męką i Śmiercią krzyżową zakończyły się były i ubolewalibyśmy wprawdzie nad niewinnym, lecz los Jego byłby dla nas zagadką sprawiedli-wości Boskiey niedocieczoną, przedsięwzięcia Jego wiel-kie bezskuteczne, nauka podeyrzana, a całe zgro-madzenie wiernych mu Uczniów poszłoby było w rozsypkę

Lecz gdy Jezus zerwał pęta Śmierci i do nowego po-
wrócił życia, gdy sprawdził proroctwa i swoje
własne przepowiedzenia; los jego został uspra-
wiedliwiony. Sprawiedliwość Boska w najwięk-
szym okazuje się świetle — Nauka Jego nacecho-
wana boskiem i prawdą, a on sam dokonaw-
cą wielkich Boga zamiarów w uszczęśliwie-
niu człowieka i przewodnikiem do nieba, któ-
dokąd Synom Adama było zamknięte!
Tak jest Br. moi! Jezus zmartwychwstający przeko-
nał nas o swoiem boskiem posłannictwie — okazał że
Nauka Jego jest boska, że wiara nasza nie jest
czcza, a nadzieja nie płonna, a nie masz imie-
nia w którymby Świat był mógł zbawionym
tylko Imie Jezusa ukrzyżowanego i zmartwych-
wstałego, który jest kamieniem węgielnym całe-
ey Świętey Budowy.
Wszakże tę prawdę potwierdza także przedsię-
wzięcie Jego nadzwyczajne. Jak tylko wieść rozeszła się
że Zbawiciel żyje; gdy św. Magdalenie — sam ukazał się Ma-
rii — św. idącym do Emaus — i ukazał się Uczniom
z niemi rozmawiał i ich nauczał; o naukach pody-

dla nabrały nowey mocy umysły; Zaczęli ukrzyżo-
wanego i Zmartwychwstałego ogłaszać światu
Zatwardziała się Synagoga Żydowska, niezdolna o-
przeć się słowu bożemu, a świat cały zdumiony
uyrzał się bydź ślepym; co większa Rzym Stolo-
wa Świata i błędów wydaje pierwszych Męczen-
nikow Wiary Xtowey – Efez i Korint ogłaszają
na gruzach bałwanow swoich Zmartwychwsta-
łego – Jerozolima – bez co mówię? Krwią Nay-
świętszego i Jego wyznawcow zbroczona, nosi
po dziś dzień smutne świadectwo ukarania swo-
jego że się sprzeciwiała prawdzie, w swojem u-
pokorzeniu wzgardzie i bezpetnem wszystki-
em bożego wyproszeniu! / Od czasu jak Xtus
Zmartwychwstał Krzyż haniebnej śmierci
narzędzie stał się naydroższym w koronach ~~[illegible]~~
Monarchow klejnotem i ozdobą zasługi – W nim
widzą Narody godło swojego zbawienia [Na tem znaku] osła-
biało ramię prześladowców – dziwne i upokorzy-
ły się umysły, a historya wskazuje nam na
imię Jezusa ukrzyżowanego i Zmartwychwsta-

podziwienia godną przemianę zaciętych mędrców
w pokorne Ewangelii sługi, okrutników w łagodnych
rozważniejszych nareszcie w ostre przyodzianych
~~pokuty~~ włosiennice.

c. Atoli nie tylko pierwsze Kościoła czasy powodowa-
ne cudem Zmartwychwstania Jezusa przedsięwzięły Jego
nauki; 18 nadto następnych wieków pod tymże godłem wyzna-
wały Wiarę; i my sami żądający przyjęcia w gro-
no Kościoła przez Chrzest S. wszyscy wyznawaliśmy Jezusa umęczo-
nego i Zmartwychwstałego? Na tej podstawie nare-
dzie przetrwał Kościół S. tyle burz i nieszczęść, z
których zawsze wyszedł dzielniejszy i wspanialszy;
a chociaż ta przemiana [illegible] [illegible]
Mocy; nie postrzegł jednak Kościół [illegible] od Jezu-
sa wierny swojemu przekonaniu najwspanialsze owoce;
~~wspaniałe~~ owoce; stałość w Wierze, dzielność i
niewinność obyczajów, które zasłużyły nieba.
Niebo albowiem nie może innego fundamentu położyć
według Pawła S. I Cor. III jako ten jest od Jezusa
położony, a ten jest: Jezus umarł za grzechy
nasze i zmartwychwstał. O szczęśliwi
którzy przez tysiącznych dowodów boskiego po-

ku wiary naszey, posiadam ją ludem Zmartwych-

wstanie Jezusa Zarzęczona! które przez uczniów za-

powiedziane powszechnem uznaniem przez tyle

wieków stwierdzone, dziś powszechna świata katoli-

go radością ogłaszali. Wyznawayciż tedy ten

artykuł wiary S. że statecznie — niech bezbożność

i niedowiarstwo niewywiera na nas tego jadowi-

tego wpływu abyśmy o ~~[illegible]~~ artykule

artykule ~~[illegible]~~ wiary S. mieli powątpiewać; ow-

szem uznawaiąc tey, że to ~~tego~~ [illegible] nayświętszego Zba-

wiciela, i Zmartwychwstałego, ~~[illegible]~~ że

Zmartwychwstanie Jezusa zapewnia nam doczesne

i wieczne szczęście o czem

II

Stąd Jezus swoją boską na świat przyniosł naukę, i

nie posiadał nauki nic pewnego pod względem przyszło-

ścigo dnia; niemniey przy niezgodności zdań uczonych

i grubey ciemnocie ludzie nie ~~mieli~~ prawideł

podług których mogliby być w zdaniach obyczajach i dusz

cierpiąc naukę pociechy i uspokojenie. Stan

przeto ducha potrzeby być niepewny, a do osią-

gnienia doczesnego szczęścia każdy podług swego

zdania używał środków, bezwzględnie czyli ~~tego~~

te, do pożądanego doprowadza skutku lub nie?

Ztąd jedni bez drugiey owey hołdowali namiętno-
ści, inni na wszystkie zakładali swe szczęście, a
niemogąc znieść ciężaru niepewności i dolegliwości
ani znaleźć w ulubionym przedmiocie dla spokoj-
ności gwałtownym sposobem odbierali sobie życie.
Inaczey wszelkie odkąd przyjęła się w świecie religia; wiara w dawno
zmartwychwstanie Jezusa, a tem samem pewność o zmartwych-
wstaniu ludzi, o wiele niepewności ludzkiej nauki
sposobów życia powinny i uspokojenia. Wie on iż
odłączył jego dusze, w domu ostatecznym pozosta-
nie, i wiele swojej oglądać będzie Boga — przeko-
nany o pewności słów Zbawiciela: W domu Oyca
mojego wiele jest mieszkań, a ja pójdę zgotować
wam miejsce aby sam był tamże gdzie jest miesz-
Hedo Pan. W tey wierze widzi się być najszczęśli-
wszem stworzeniem Boga, przeznaczeniem swojey
nieśmiertelność — życie szkolnicą stąd, dążeniem do
zbawienia duszy na wieczność przeznaczonej, a
środkami do osiągnienia owey, cnotę i świętość
jako Bóg jego jest święty.
Chociaż przygoda na życie utrapienia, utrata dobrowol-
majątku i inne dnie gorzkie, któreby mu nie-
podobają, zamiast rozpaczy, serce jego napełni
się ufnością w Bogu, bo przekonany że Boskiego

swe nawiedza w tém życiu, aby ich odkupić z kłamu grzechowego — a potem zbawić — że kochający Ojciec widzi potrzebę doświadczenia swych dziatek tym sposobem, jako potrzeba było aby Jezus cierpiał i tak wszedł do chwały swojej; że nareszcie te cierpienia nie mogą iść w porównanie z chwałą która go czeka!

Utrata miłych i drogich sercu osób, nie przywiedzie do rozpaczy ani zbytecznego żalu, jako owych którzy nie mają nadziei przyszłości; przekonuje go bowiem wiara że po krótkiej przerwie złączy je w przyszłem zmartwychwstaniu doskonalsze i nie rozłączy się z niemi nigdy!

Niestałość dóbr tego świata — ubóstwo i nieszczęśliwych a i szczęście i szumnych wszystko plon nie zraża go, bo poznaje mądrość Boga w dobieraniu sposobów, którymi ludzi prowadzi do siebie; wiary przekonanie go że w przyszłem zmartwychwstaniu inaczej będzie że ta podana i nieuznana cnota tam obficiej będzie wynagrodzona, a występek od [illegible] tem cięższa kara; im obfitszemi dary choć nadaremnie usiłowała go dobroć boska pociągnąć do poprawy życia! W ostatnich nareszcie życia chwilach, gdy nikną nadzieja zdrowia

opuszczają siły — boleści dokuczające mniey się oko
śmierć się zbliża i wszystko opuszcza człeka,
a jak okropny byłby stan jego, gdyby go nie
pocieszała wiara: Człowiecze! ty nie umierasz jak
zupełnie jako inne twory — śmierć nie jest dla
ni wyrokiem, jeno przeyściem do lepszego, bo
nigdy nieustającego życia; do życia gdzie wieczne
szczęście, wieczna swoboda — gdzie nie ma strachu ani
narzekania, nad twoje będzie wspaniałe[illegible]
nie od stworzenia, a duch twoy spocznie na łonie
Boga i Stwórcy Twojego.

O błogi nam dniu błogi! Jezus Zmartwychwstał
— Zmartwychwstaniem zabezpieczył nam nieśmier-
telność; tem samem dodał mocy znoszenia prze-
ciwności — wytrzymania troski w tem życiu,
zesłania śmierci w ciszy, która była
jest przeyściem do lepszego życia.

6. Tak jest dniu śmierci jest przeyściem do lepsze-
go bo wiecznego życia, do szczęśliwości, którego nam
Bóg stworzył, a której[illegible] w pierwszych czło-
wieku utracili byli. Jezus umarł i zmartwych-
wstał, aby nas, gdyśmy się stali nie przyjacielami

Boga z Nim pojednał i zbawił adRom. V. w. 10, więcej
nadto odebraliśmy: ponieważ uwolnieni zostawszy
od kary wieczney i zatracenia, zupełnie odrodzeni
powstaliśmy z grobu śmierci, pozbywszy starego
człeka uszczęśliwieni, w poczet Synów Bożych
przyięci zostaliśmy, braćmi Jezusa i współdziedzi-
cami Królestwa Niebieskiego S. Joan Chrysost. Homil.
Zatem jest Zmartwychwstaniem i życiem, kto wierzy
we mnie nie umrze lecz będzie miał żywot wieczny

O czyliż nie jest słuszna i sprawiedliwa chęmy
dziś Zbawcy naszemu złożyli podziękę cześć i uwiel-
bienie za Zmartwychwstanie, oddając uwielbienie wiarą za-
szłą, a zapewniając doczesne i wieczne szczęście, tyle
sprawił pociechy i uspokojenia.
Tyś jest o boski nasz Zbawicielu! nikomu innemu
jak tylko Tobie winniśmy zawdzięczyć pewność wiary
naszej i błogą nadzieję szczęśliwej wieczności. Ty
pokorny w tęsknotach, uszczęśliwiony w Zmartwych-
wstaniu, zwyciężyłeś moc śmierci i zniszczyłeś
moc piekła, i dziedzictwo przepowiedziałeś pomny
Oto w duchu żyje Ś. wiary uznając Twe bóstwo w Twój grób
otwarty, dostrzegamy płynąc zdroje

Twojego i naszego wywyższenia; Zsyłając więc dziś
łaskawie z Twoim miłosierdzia na nas, daj tesz by
Ducha Twojego obyśmy oczyścili się z brudu wsz[...]
tku i nieprawości, szczerem sercem oddalili od wszy[...]
chwili, w której zmęczyłby nas z grzechu dziś [...]
wołasz do posiadania wszechmocnego Nam Nieba

Amen.

27° Maii 842.

1842.

Kazanie na Boże Narodzenie

A słowo stało się ciałem i mieszkało między nami

u Jana S. I.

Zajaśniał nareszcie dzień z upragnieniem oczekiwany! dzień uspokajające westchnienia Patryarchów, Proroków i tylu milionów oczekujących odkupienia Izraela! Niebiosa spuściły rosę, a obłoki sprawiedliwego, otworzyła się Ziemia i wydała Zbawiciela! Syn Boży Słowo przedwieczne zstąpiwszy z nieba stał się człowiekiem w przeczystych Maryi wnętrznościach, a opuściwszy [illegible], dziś rodzi się w Betlejem i zamieszka między nami. Aniołowie opiewają to cudo: Chwała Bogu na wysokościach a pokój ludziom na ziemi którzy są dobrej woli. Posłaniec niebieski ogłasza tę nowinę pasterzom i nadzwyczajna gwiazda zawiadamia o tem zdarzeniu Pogany, aby świat cały dowiedział się, że przyszedł ów w którym narody nadzieję pokładały, iże się z pokolenia Dawida zrodził ów, który rządzić będzie ludem Izraelskim; Jako że od tego szczęśliwego zdarzenia 1842 lat upływa, kościół S. jak

zacosze tak i w dniu dzisieyszym [takowe] tą łaską sonde-
nowiną, [ustąpiła] co skutki onego dotąd nie przestaią spłynąć
na cały ród ludzki. O wielki więc dniu święty! dniu
błogi! Swiat twoy pierwszości spełnieniem - Stwo-
rzenie ludziom radość Aniołom! Otóż to rodzi
aby Swiat przeszłości był zbawiony:
By atoli zamiarowi Kościoła S. odpowiedzieć; by go
i dopodyfliwie duchowny obchodzić pamiątkę Narodze-
nia Zbawiciela; niedosyć jest na tych i podobnych roz-
dozie uczuciach, owszem potrzeba wyższe wyjście rzą-
dy, zastanowić się nad błogiemi skutkami tego Bo-
ku i z tąd stosowne [braciszek] podzycia zasady; gdyż inaczej
Uroczystość ta stałaby się tylko Ceremonią, nie mającą
przed Bogiem zasługi. Tymczasem rozważmy tę chwa-
łowemu pobożnemu rozważaniu; a iako okazuje
jak błogie skutki spłynęły na ród ludzki z Naro-
dzenia Jezusa; przekładać postanowienia które u-
szczęśliwie Mamy, by tych skutków stać się uczestni-
kami.

I

Z upadkiem ~~pierwszych ludzi~~ w raju, utracili pierwsi ludzie
i ich następcy wszystkie te własności, które im nadały do-
brodziejstwa łaski Boga i Zbawiciela. Rodzaj przyczyniony
wola więcej ku złemu, którą utraciła łaski Boga, a nadewszystko ko-
rzygodność za Ojców, za który żadość uczynić nie był w stanie,
[illegible]
to były następstwa złego, które popełnili. W skutek tego
ginęła wiadomość o Bogu, i Jego prawach z każdym poko-
leniem co raz ~~więcej~~, a im ~~dalej~~ po sobie pozostały
wieku, co raz grubsza wkorzeniła się niewiadomość w
narodach — Skłonność najpierwsza, i przekonanie człowie-
ka, że naj ~~[illegible]~~ zdolności jego, stały się zagadką
nawet uczonym, a ~~[illegible]~~ jarzmo bałwochwalstwa
przesądu i zabobonu ciężyło na barkach zhańbione-
go człowieka. Gdy takiej wiedzy, nie lepsza była mo-
ralność, błędy i występki panowały na świecie — po-
zwalano sobie wszystkiego co sprzyjało zmysłom i podnie-
cało namiętności; co większa występkom stawiano ołta-
rze i poświęcano świątynie, na których wszelkie płonęły
ofiary — Gdy atoli Jezus przyszedł na świat, wszyst-
ko inną przybrało postać; przed Jego nauką pierzch-
ła pomroka błędów, jako mgła nocna przed wschodzą-
cym słońcem, upadło bałwochwalstwo, a jego miejsce

Zajęty prawem Bogu wdzięczne ołtarze, w dniu ludz
że tobie powiem, wrócił do poznania prawdy, ~~[illegible]~~ zatlił
się w sercu ludzkiem nadzieja przyszłego życia - błogiej tej
nieśmiertelności, a stąd moc i siła, do pokonania przeszkód
w drodze cnoty. Któż nauka o powinnościach wzglę-
dem Boga siebie, i innych — obietnica nagród i kar w
przyszłości, zniszczyła przesądy, zmniejszyła wątpliwości
pokonała błędy i występki a ustaliła cnotę, tak dalece
że podobnie tak jako i w naszych czasach tylko
twardy rygor, wolnomyślność bez dozoru niedowiar-
stwo odznaczało się występkiem, gdy uchodziło jej
świętemu naśladowaniu. Słowem jest otworzyła swoją
Nauką Światu drogę do coraz wyższego ukształcenia
Moralnego, coraz większej doskonałości.
Któż to jest dziełem, że dziś prawa w dniu uznane
Któż dziełem że cały szczęśliwe dzieje w niewiązanych
postępy, że barbarzyńskie kary łagodzą owe występy
a powszechny pokój i bezpieczeństwo zmieniają
państw granice, że prawodawstwo ma na względzie [illegible]
kość, że swawolny handel ludźmi prawie ustał.
Powiemże nareszcie jeszcze jest to dziełem, że w podziwie do
wiem kwitły liczniejsze ziemskie i [illegible] albo ja

rzadsze, że stadła małżeńskie świętsze – wychowanie
dzieci rozumniejsze, pokoje domowe doskonalsze, a
wiara, sumienność, życzliwość, wspaniałomyślność
i inne cnoty pomnażające dobro wspólne, częstsze
dziś, jak niegdyś u pogan i Rzymie! Daleko by się
więcej postąpili ludzie w myśleniu ~~[illegible]~~ doskonałości ~~[illegible]~~ i cnocie, gdy-
by się ś. Nauki Zbawiciela mieli pilnie obejmować, gdy-
by niezgodnie ~~pozornej~~ filozofii błędnego światełka rozumu swojego, który pod-
sycając namiętności własnego rodzaju, chodzili
za tem Światłem, które oświeca każdego człeka na
świat przychodzącego.

6. A cóż mam powiedzieć o okupie od grzechu, karzy
wieczney, o odzyskaniu łaski poświęcającej. Wiadomo
~~[illegible]~~ jest katolikom że za grzech pierworodny nie
byliśmy w stanie żadnej uczynić Boskiej sprawiedliwo-
ści – rozumem przyćmionym i wolą zepsutą, poda-
wać dobre i one wykonywać pomimo dobrych chę-
ci my się stali nieprzyjaciółmi Boga, wykluczeni
od posiadania Nieba! O smutny losie Synów Ada-
ma! o nieszczęśliwa upadku chwilo! jakże gorzkie na
czas i wieczność przyniosłabyś Nam owoce; gdyby
nie zlitował się Pan nad Nami, a Nowo [illegible]

o Krzeptemi usty nie powiedział nas, jako niegdyś Jere-
miasz Prorok 40. lud Izraelski: Nieprawości wasze
~~[illegible] wasze~~ wami od przedzielone – Sprawiedliwości Bożej sta-
ły się zadosyć. Tak jest Br. Moi! Jezus przyszedł na
świat, aby duszę swą położył za nas, sprawiedliwy za
niesprawiedliwych I Timot. II. 6. gdyśmy byli nieprzyjacio-
ły Bożemi pojednał nas z nim tak dalece że zbawieni
będziemy; dał nam wszelkie łaski w sakr[amentach] ku zasługowaniu
chwały w wytrwaniu w onej ~~[illegible]~~ i nabyciu jej wiecz-
ną. S. contra Pelag. IV łaskę miłości abyśmy potrzebne
dobre aż do końca życia wykonywać mogli. Ale nad-
to wszystko mówi S. Xtom Hom. X in Epist. ad Rom. nie tylko
tyle odebraliśmy przez Jezusa ile potrzeba było do zgła-
dzenia grzechu, lecz daleko więcej, albo uwolnieni od
kary, całkiem odrodzeni, powstaliśmy pozbywszy się sta-
rego człeka, odkupieni, poświęceni w poczet synów Bo-
żych przyjęci, usprawiedliwieni staliśmy się braćmi Jezu-
sa i współdziedzicami Królestwa Jego, w którym z nim
jako głową naszą połączeni będziemy –
Otoż to są dobroczynne skutki śmierci! które spłynęły na
przez narodzenie Jezusa – umierając też on aż do tych [illegible]
popsutą naprawił naturę naszą oświecił rozum, [illegible]

do dopełnienia dobrego – Krzyżową zmyła nieprawość naszą i pojednawszy nas z Bogiem zamknięte otworzyła Niebo. Nad temi więc zastanawiaymy się często – w dniu dzisiejszym [illegible] i następnych rozważaymy je w zebraniu ducha, tak bowiem obchodząc pamiątkę Narodzenia Jezusa, do Świętych i Bogu miłych odnowimy się postanowień, które ~~Nam~~ wiecznie dobre przyniosą korzyści: a o tym w

II

By godnie i z pożytkiem obchodzić dzień narodzenia Zbawiciela – dzień który życie przyniósł światu dobrodziejstwo i stał się początkiem zbawienia; potrzeba pewnego usposobienia ducha, któreby myśli i serca oderwało od świata a połączyło nas z Bogiem węzłem nierozerwanym. Chrześcijanin katolik [redacted] rozważający [redacted] to cudowne zdarzenie, czyliż podobna by nie pomyślał, że przez człowieczeństwo Jezusa wywyższony nad wszelkie Stworzenia? że przez grzech Adama pozbawiony łaski Boga – przez Jezusa stał się przyjacielem Jego? że nareszcie tenże Jezus, Bóg prawdziwy, nie w swojim własnym ale w człowieka interesie, przyjąwszy nieudolność człowieka, [redacted], obsypał łaską, a wy:

niewdzięcznymi dla siebie samego ~~ojca~~ Ojca Stada? czyliż mowię że w podobnej
niewoli i trwożki nie ja wstanie wzbudzić w sobie ~~d~~
~~radości~~ i wdzięczności? Jakie jest Bracia! tylko nie do
~~którzy~~ tylko o bojaźliwym mienie swe własne i bliźnich dobro nie-
zważały będzie, ten w którym ~~by~~ wszystkie dziesiejsza niewyb
dzie tak szczytny radości i wdzięczności! bo jeśli obchodziemy
dzień urodzin Ojc. przyjaciół i dobrodziejów z ...
szczerym radości — jeśli radujęcie błogosławiemy
dniowi w którym niebo obdarzyło nas dobrym
Monarchą, o jakże daleko więcej mamy powodów w
dzień Narodzenia Jezusa, który dziś się narodził nas więcej umiłował
jak Ojc. i przyjaciele nasi, który nam więcej uczynił
jak wszyscy dobroczyńcy, ludzkie sądzają? Okazmy
my zatem serca nasze radości i wdzięczności, który
~~z~~ ciemności błędu grzechu i śmierci ~~...~~ wyzwolił ~~...~~
tem niebieskim oświeceniu, łaskę Boga wzmocnił
i nadzieję wiecznego szczęścia pokrzepił ~~jesteśmy~~
dzięki niesiemy Bogu, który posłał dla okupu naszego
Syna swojego na świat — dzięki Jezusowi, który zstąpił
z nieba, człowieczeństwo na się przyjął, a po tylu
trudach i pracach krzyżem własnym nas okupił.

6. Że brak uczucia radości i wdzięczności niech nie będą
niechcący [illegible] w mniejszych [illegible] ani [illegible] [illegible]
jedynie zrażające, i niech zachęcą się w postanowieniu [illegible] poddać się Bogu i Jezusowi, a z ochotą i statecznością wypełniać to co on zaleca; bo na tem zależy godne i miłe Bogu obchodzenie nawiedzenia Jezusa.

Chwałę Boga na wysokościach, a pokój ludziom dobrej woli tylko oglądała Aniół. Okazała się łaska Boga Zbawiciela każdego mówi Paweł I ad Tit. II wszystkim ludziom nauczająca nas, abyśmy zaparłszy się niezbożności i świeckich pożądliwości trzeźwie, sprawiedliwie i pobożnie żyli na świecie [w teraźniejszym]. Gdy nic się przykłada uczucia, jeśli w usposobieniu do tych czynów nie przechodzi, próżna i grzeszna jest radość, jeżeli serca w dobrem nie wzmacnia, a niegodna tego imienia wdzięczność, jeżeli odebranych dobrodziejstw na dobre nie używa. Kto obchodzi pamiątkę Nawiedzenia Jezusa, a nie przestaje grzesznym, staje się winnym obojętności ku wielkiemu Zbawieniu i najczarniejszej niewdzięczności ku swojemu Zbawicielowi. Kto się nie zdoła odrodzić, skłonności swe namiętności i chuci, dla tego daremnie rodzi się Zbawca, bo jak może być zbawion, gdy od niego odchyloną wiedzie drogą? Na co światło Jego nauki, gdy chodzi w ciemnościach? Na co okupienie od kary, kiedy ją na dzień

gniewu i żądza nie przestaje gromadzić? Na co tyle pocz...
kiedy sobie sam życie do prawa gorycz? w ostatku co
pomoże błogiey nieśmiertelności nadzieja, gdy lekko-
myślnie sam sobie gotuje piekło? Lecz Bracia moi!
porzucawszy i
zaczniemy teraz czynić z dzieła okupu naszego u-
żytek — poskromić starannie namiętności — oddalmy
pijaństwo i brudne łakomstwo, kłótliwych, nieumiarkowanie
i cielesności — unikajmy wszelkiego nam próżnowania
uczyńmy rozbrat ze światem, i z ostrożnością pr...
czuwajmy nad zbawieniem naszem a bezwzględnie ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ odrzucony pogardzamy naszemu
~~[illegible]~~

c. A ponieważ Miłość Boga, która podstawą
jest wszelkich dobrych przedsięwzięć i wszelkie
Cnoty jak mówi Aug. S. serm de Sgesima — ona sło-
dzi pełnia słabą nadzieją — usuwa powszechne
zamysłowości i zwycięża pokusy — nie dna niebez-
pieczeństwa samey nawet wielkiej się śmierci; ma-
jąc tak wielki dziś dowód Miłości Stwórcy ludz-
kiego w zesłaniu na świat Syna swojego, ofiarujmy
Mu w dowód wdzięczności Miłość naszą, lecz
nie usty, ale sercem, nie słowami, ale ...
bo tu niech się wzbudzi w całym naszym ...

niech obecnie nasze myśli chęci i czyny — niech drog-
użyjmy wszystkie zabawy w dniu ~~Zbawienia~~ Chrystusowej i
~~[illegible]~~ i przyjmiemy Bogu ~~[illegible]~~.
~~[illegible]~~ nas danych w ofierze.

Z tego com dotąd mówił B.[racia] poznaliście nieo-
cenione, błogie skutki przyjścia na świat Zbawi-
ciela; gdyż ~~[illegible]~~ narodził on nas przeznaczeniu
naszemu, oświecił, umocnił, ku dobrem pojednał z Bogiem
i rozpostarł łaskę swoją, by na wieki zbawił.
Obchodźmyż tę pamiątkę tak drogą, wdzięcznym
sercem z radością wzajemną — obchodźmy postano-
wieniem mocnem zaprzania się złego i spełnia-
nia powinności naszych, obchodźmy posłu-
bieniem kochać Boga i bliźniego nade wszystko, a
dzieło błogiego skutku naszego nie będzie daremne.
Sam bowiem słowo tego domagać się po nas, gdy
nam odrodzić się każe z złego — niech ścięta
władnego Męczeństwo według Sw. Szczepana
Bogu w ofierze — według Sw. Jana jako on przyjął.
dobić się Miłością Boga i bliźniego — na
wzór Młodzianków przy niewinności świecić
w prostocie i pokorze służyć Panu Bogu — Amen

nię dla tą wskazówką a Ty nowo narodzony
Zbawicielu! Zmacniaj nas łaską Twoją w
każdej życia chwili, abyśmy tak postępując
godnemi stali się wyjednanego nam przez
Ciebie nieba

Amen

Nauka na Wielki Czwartek 1843.

Przykład dałem Wam, abyście jakom ja wam uczynił, tak i wy czynili u Jan. XIII. 15

Po trudach i [illegible], po pracach i cierpieniach, zbliżył się nareszcie czas, w którym Zbawiciel, dopełniając rzeczy przepowiedni proroków miał dokonać dzieła swego [illegible], i położyć duszę swą za ród człowieczy! Już odprawił wjazd uroczysty do Jerozolimy — już okazał się gorliwym obrońcą chwały bożej w Kościele — już mu nieprzyjaciele [illegible] nań spiskli; [illegible] lecz on śród gorącej Modlitwy do Boga ~~[illegible]~~ Za nato, za pamięć o sobie, i jedynie swojemu zatrudnia się ~~[illegible]~~ duchem wiary widzimy Go dziś w tym Kościele — odbywającego wieczerzę starozakonną, spostrzegamy umywającego nogi Uczniów swoich; patrzymy, jak w zakład ~~[illegible]~~ wielkiej Miłości daje ciało swoje na pokarm, a krew daje na napój, i to na pamiątkę swoją czynić rozkazuje.

Jeżeli mowy i upomnienia umierającego Ojca drogie są pozostałym Sierotom — jeśli wola jego chociaż po wielu latach święta jest dla żyjących; a dla

Czegoż nie mieliby katolicy w niewygasłey pamięci
zachować rozkaz Zbawiciela swojego, który im testamen-
tem niejako przekazał: przykład mój dałem wam.
Sądzę przeto że nie możemy godniey obchodzić to
wielkie zdarzenie, jak przypominając sobie naydrobniey-
sze jego szczegóły, brać (będziemy) z tego nauki i do wypełniania
onych zachęcić się. Otwórzmy za tem ten rozdział
Jana S°, a co ku nauce i przestrodze naszey służyć
Zobaczmy

I

Przed dniem świętym Paschy widząc Jezus, że przyszła
godzina aby odszedł do Oyca, umiłowawszy swoich, do koń-
ca ich umiłował. Już stosownie do woli Jego
zgromadzili się Uczniowie w wieczerniku, już wie-
cza prawem Moyżesza nakazana, na pamiątkę wyjścia
ludu z niewoli egypskiey, (odprawiona) a on podwójnie zbliżającey
się śmierci [illegible] czyniąc się, i (tu) nauka się [illegible]
mina się ostrzega, (udowodnia) a chcąc nieustaiący dowód zostawić
swojey miłości, przemienia chleb w ciało swoje, a wino
w krew swoją i sobie podając im daje. Wziąwszy chleb
mówi [illegible] błogosławił i mówił Weźcie i pożywaj-
cie to jest ciało moje które za was wydane będzie, a
wziąwszy kielich z winem pobłogosławiwszy rzekł: Pijcie z
niego, bo to jest kielich krwi mojey, która za was prze-

tany będzie; to czyńcie na moją pamiątkę, jakobych chciał
powiedzieć: Ile razy to czynić będziecie, pomnijcie na
Mnie przyjaciela waszego — który za was dałem ciało
Moje na męki i przelałem krew swoją, to niech
was przekonywa jak drogiemi byliście sercu Mojemu
odnawiajcież tę pamiątkę i miłujcie się wzajemnie, ja-
ko ja was umiłowałem! Oto! oto chwila usta-
nowienia tego Najśw. Sakramentu, dzień pamiątki
dzień tey wieczerzy w której przyjmujemy ciało
i krew Jezusa, odnawiamy pamiątkę męki Jego, na-
pełniamy się łaską Boga i odbieramy zadatek
wiecznej chwały! Dla tego Najdostojniejszy Arcypa-
sterz nasz w zastępstwie Jezusa odnowił dziś tę ofiarę. Tego
przykładem podawał uczniom swoim Kapłanom i inszym
wiernym to najświętsze ciało i krew Zbawiciela do po-
żywania — Przystąpmy więc tedy w tych dniach do
tego stołu Pańskiego, a przystępując przypominay-
cie sobie jak nas nieskończenie ukochał, gdy śmierć
dla nas podiął [i sam siebie na pokarm zostawił] przykładowa, przypominayce sobie Jego
Ś. Nauki i upomnienia, Jego ufność w Bogu, pod-
danie się zupełne woli Ojca Niebieskiego, Jego [illegible]
w ogrojcu, [illegible] w domu Annasza Kaifasza
i Piłata, cierpliwość wpośród mąk, modły za nie-
przyjaciół; a tem widokiem przeradzeni pobudźmy się do

naśladowaniu tych Ludzi

miłości jego oczyszczenia grzechu a tem samem do go-
go przyjmowania tego Nayś. Sakramentu.

b. Bo jeżeli kościoł Salomona zbudowany ku czci Boga znalazł upodobanie, że był z naydroższego drzewa i nayszczerszych zbudowany kruszców — jeżeli Arkę do schowania Tablic Moyżesza, rożdżki Aarona i Manny, kazał Bóg z naydroższego zrobić drzewa i nayczystszym obciągnąć złotem; o jak daleko czystszem powinno być serce, w którym ~~chce Bóg zamieszkać~~ nie tablice, lecz sam dawca prawa — nie pokarm doczesny lecz ~~dawca~~ Pan dya i Stwórca Bóg i cały utajony chce zamieszkać? Zaiste ten nayświętszy niema żadnego wspołeczeństwa z grzechem. serce grzeszne jest dla niego zniewagą nieprawości, co wydaje właśnie on świętokradzce, gdyż jako Paweł S. zapewniał: sąd i potępienie sobie ten przyjmuje, kto w stanie grzechu zbliża się do stołu Pańskiego. A więc grzesznicy nie przystępuycie się do tego św. stołu, żaden Judasz, ... lecz oczyszczeni z nieprawości po wyznaniu szczerem z żalem serdecznym z pokorą i postanowieniem poprawy, a wtedy będzie wam ku zbawieniu.

II

Druga część S. Ewangelii dzisieyszey opowiada nam historyą umycia nóg Apostołów przez Jezusa. Wstawszy bowiem od wieczerzy złożył szaty swoje, przepasał

ze prześcieradłem — począł umywać Nogi Uczniów
i obcierać prześcieradłem. O Święta Zbawcy naszego
miłości!! o nieporównana Syna Bożego pokoro! Syn
Stwórcą obadwie ow że jako z jedney strony
Sam jest który może zmyć brud nieprawości Na-
szey, tak z drugiey naucza, że tylko przez pokorę
Zaparcie siebie samego, powściągnienie Namiętno-
ści i poświęcenie się dla bliźnich godnemi stajemy
Się Jego Królestwa. jeśli nie umyję ci nogi mówi
do Piotra S. nie będziesz miał części ze mną.
Nie jakoby, tłumaczy ś. Augustyn S. umycie Nóg
Koniecznem było do Zbawienia; ale że tobie dowód
Miłości braterskiey pokora, i okazana czystość sumienia
jedynem tego warunkiem! Pokaż jest że Bra-
cia szczęśliwsi tey Nauki! chcesz że wszelkość tey
skutki! Pan świata u Nóg stworzenia. Syn boży,
w postaci niewolnika, a przecież tak dzielnie uczący
słowem i uczynkiem! To widząc mamy jakby
Jego Uczniem być też będziesz i prześladowcę nie przyjmuje
Swego? Spoglądać znowu na współbrata, którego
spółkość równemi tobie niedostatkiem do szczę-
ścia? Póki jesteś zdolnym nasycić twą zemstę

dogodzi duszy, ktorey nam [illegible], lecz nieod-
rywaiący wzroku twego od tey wielkiey sceny, gdzie
Syn Boży u Nog Apłow; słuchay co mowi przy-
kład Nowy dałem Wam, abyście to uczynili
ści co ja wam uczyniłem

Na tey Zasadzie działa też Kościoł S. Matka nasza.
Nie tylko bo zaleca nam miłości pokorę jako naycel-
nieyszey Cnoty, ale nadto przedstawia one za
wzor w obrządkach! Dziś to Dzi, i zdumiewa się
Swiat cały widząc włodców Swiata u nog Ubo-
kow — dziś naznaczonego [illegible], y [illegible] na Oyc-
S. Następca Jezusa, wstępującego z tronu Swiata, jedyny Nogi ubogich piel-
grzymow ze wszystkich Części Swiata; my sami ogla-
damy w osobie dostoynego Arcypasterza umywa-
szego Nogi Starców, których niedołężność [illegible]
a stąd wypływające Ubostwo w naywyższym postac-
ci stawia, nie w innym celu, jak tylko, aby dać Swia-
tu przykład, że nie dostatki, nie dostoyństwa, i godno-
ści; ni urodzenia wysokość lecz miłość wdzię-
czna, poświęcenie się dla bliźnich, i pokora
przy obrzędem Świętym, fundamentem za wszy-

cnoty. Żadna budowa [cnót] w Sercu naszem wznieść się niemoże mówi Jan Cassian S. jeżeli za fundament jey nie podłożymy pokory. Przez pokorę, mówi Kassian S. [illegible] tego ducha – przez pokorę naśladowcy Jego [illegible] królestwa, Męczennicy otrzymali Koronę żywota, a doskonałym nazwać się ten niemoże, który niema pokory.

Rozpamiętywaymy zatem Bracia Moi! ten dzień tak ważny w S. Religii naszey, tak pełny nauki, i pociechy. Rozważając ustanowienie Nayśw. Sakramentu Ołtarza pobudźmy się do miłości tego, który nas tyle ukochał, że położył życie swoje za nas, i nieśmy mu na ofiarę wszystkie chęci i każde [illegible], niech niema w nas udziału ani grzech, ani świat ani namiętność, lecz niech żyje w nas Jezus, a my w nim! Zdumiewając się zaś nad pokorą Zbawiciela u nóg Apostołów, poznaymy jak koniecznie nam potrzebna do osiągnienia naszego przeznaczenia. [Rozpamiętywając wszystkie cnoty] pokorą dopełnimy przykazania Jezusa – pokorą [poznamy słabość samych siebie pokorą] zwyciężymy namiętności nasze i zawady w drodze Zbawienia, pokorą w ostatku zbogacimy się w cnoty i staniemy się podobnemi Jezusowi, i będziemy z nim wywyższeni. Amen

Kazanie

na Wniebowzięcie N. Maryi Panny.

Marya naylepszą obrała cząstkę która od niey odjęta nie będzie u S. Łuk. X w 42

Chociaż odczytana Ewangelia S. nie ma w Ołtarzowem znaczeniu żadnego z dzisieyszą Uroczystością związku; jednakże uważając jak nayśw. Matka Zbawiciela pogomyślniey owey Maryi z Sm Łazarzem Marty w daleko doskonalszym stopniu łączyła; to jest nie tylko ~~nie tylko~~ w Domu nayczystszych Jezusa przyjęła wnętrznościach ale i całe życie swoje przy Nim Jego poświęciła, słusznie z Kościołem S. ~~[illegible]~~ powiedzieć można: że naylepszą obrała cząstkę która od Niey odjęta nie będzie; bo w nagrodę tych czynów wzięta jest do Nieba, które wiecznem Jey zostanie Mieszkaniem. To przekonanie dzieli Świat prawowierny od początku swojego aż do naszych czasów; a przodkowie nasi, [illegible] uznając ją swoją Panią Królową i Matką, zbudowali przed 4 przeszło wiekami tę Świątynię i poświęcili pamiątce Jey wniebowzięcia w którey po dziś dzień cześć i uszanowanie należne odbiera. Wspólnie tych dzieci, i my dziś stojący Bracia! * ośpiewamy z Kościołem S. Wzięta jest Marya do Nieba cieszą się Anieli błogosławiąc Panu bo z całym sercem na

Wieki; byśmy Jey szczęścia z tego uczestnicie, i polec-
nyli się macierzyńskiey opiece.
Gdy atoli temi zatrudniamy się myślami nie powsta-
w sercu naszem chęć podobnego szczęścia? ktożbyż dzi-
pielgrzymka – zagłami przeciwnościami – zawiedzeni w
nadziejach nie pragniemy owych przybytków Nieba, gdzie
niema smutku, ukończone trudy, przeszły nieszczęścia – wie-
czny panuje pokoy? O niewątpię ja o tem; bo sam Bo(g)
włał to pragnienie w serca nasze, którego atoli świat zaspo-
koić niezdoła! Ale te chęci osiągnienia Nieba, nie są dosta-
teczne; Królestwo Niebieskie gwałt cierpi, a gwałtowni go
porywają, mówi Jezus. pracować i walczyć nam trzeba, wydo-
pozbyć się niewoli złości i wytrwać w niey, lub za-
szły łzami pokuty zetrzeć zmazy sumienia; oto jedy-
ny środek osiągnienia Nieba.
I o teyto prawdzie chcę ja dziś do Was mówić Bracia.
Chcemyli osiągnąć Niebo, żyjmy cnotliwie – lub zgrze-
szywszy szczerey pokucie oto treść dzisieyszego
Kazania! –
W niedołężności moiey, Twojego żądam wsparcia wsze-
chmogący Boże! Ty któryś to sprawił, sam ogła-
szał świętu, a serca czyste postanników Twoich do opowiada-
nia jey łaską Ducha Św. napełniał, wesprzyj i mnie sło-
wieczego, abym ją także godnie mógł okazać ludu
Twojemu. Wstawże się także za nami NMP. &c

I

Przybytek Chwały i Majestatu bożego — mieysce pokoju i wieczney radości. Skarbnica łask i wszelkiego szczęścia, oto jest aczkolwiek słaby rys Nieba, który nam kryśla Oycowie S. ~~więli~~ Tu to ~~niego~~ chce Bog umieścić wszystkich ludzi — On pragnie ich szczęścia — do tego daią wszystkie śrzodki zamiary, stworzenie człeka, odkupienie, łaska Ducha S. Sakramenta S. słowem wszystko to ~~Tak to~~ się by człek był zbawiony. Bez współdziałania atoli samego człeka stać się to niemoże Bog cię stworzył bez ciebie mowi Augustyn S. lecz zbawić cię bez ciebie niemoże; potrzeba nam samym pracować na Niebo — współdziałać z łaską Boga — potrzeba żyć według woli i przykazań Jego, i nieskazitelnem życiem na to zasługiwać sobie.

I Mijam powody w danym w tey mierze, bo gdy mowię do katolików dosyć sądzę będzie zwrócić ich uwagę na Pismo S. i Naukę Kościoła S. O wy którzy pragniecie Nieba słuchayćie co mowi Zbawiciel! Podobne jest Krolestwo Niebieskie skarbowi ukrytemu w roli; sprzedawszy więc wszystko trzeba nabyć tę rolę, przekopać ią i orać, aby ten skarb znaleść — Podobne jest Krolestwo Niebieskie wieńcowi zwycięzkiemu lub nagrodzie najemnikowey, walczyć tedy należy i długo z nieprzyjacielem, by go osiągnąć, nieść ciężar dnia i pracy, by w wieczór odebrać nagrodę. Podobne jest Krolestwo Niebieskie ziemi obiecaney i Mannie padającey z Nieba. walczyć tedy o tę ziemię trzeba jak niegdyś Izraelitowie, i zdobyć

ści, by weyść do niey, a Manna dana była jedynie zwy-
cięzcom ludowi, jak mowi Jan S. ktory walczył i zwyciężył.
Nareście podobne jest Krolestwo niebieskie portowi lub przy-
staniu na brzegu morza, kierować więc dobrze okrętem życia
trzeba, chronić od burz nawalności i mielizny by szczęśli-
wie zawinąć do portu wiekuistey chwały; czyli jak mowi
Hieronim Sty Kto pragnie królować z Jezusem niech będzie
wolny od wszelkiey nieprawości, niech przykład życia jego
naśladuje; bo tylko świętych, i sprawiedliwych, czystych
i niewinnych przyimie niebieska Brama!
b. Niewinnością życia, poskromieniem zmysłow, zaparciem siebie samych i poświęceniem się zupełnem Bogu
dostąpili Święci Panowie Nieba; a wspomnienie ich czynów
krotkie naywymownieyszym tey prawdy dowodem. Opuści-
li wybrani boży ten świat, mowi S. Efrem, i żyją z
Chrystem, albowiem żyjąc w ciele, żyli jakoby bez ciała, posia-
dali dobra tego świata jakoby nie posiadali, bo szu-
kali nieba. Pielgrzymami byli na ziemi, bo żyli dla
wieczności, szczęśli duszę ale nie ciało, bo ubiegali się
za tem co jest w niebie, nie zaś co na ziemi. Do niebie-
skich tylko uciech zabaw i piękności wzdychało ich serce
bo przemijające ziemskie nie zdołały ich zaspokoić; pościli, a
zostali nasyceni — płakali a pocieszył ich Bog, wielu
położyło nawet doczesne życie by uzyskać wieczne;
słowem pracą i trudami zapełnili swe przeznaczenie

przeto odpoczywają teraz w pokoju, a nagroda ich obfita jest u Boga.
Lecz co Oyciec S. mowi o duszach swojego czasu; to powtarzają inni Nauczyciele Kościoła o następnych — a to jednogłośnie opiewają wszystkich o Uwielbionej dziś N. Maryi Pannie, że nie wskutek Macierzyństwa Syna bożego, lecz dla cnot osobistych uzyskała łaskę Boga i wzięta jest do nieba. Niekłopotliwie ty byłbym, gdybym chciał wyliczyć wszystkie ale dosyć będzie przytoczyć Bernarda, który mowi: „Słusznie w pełności Swiętych jest jej mieszkanie, bo posiadała wiarę Patryarchow, nadzieję proroków, miłość i gorliwość o chwałę Boga Apostołów, stałość Męczenników, czystość Panien, niewinność Aniołów!

Zgledny — Niewinność dziecię — czystość obyczajów, połączona z wiarą w Jezusa jest warunkiem osiągnienia nieba. Porownaymyż teraz naszą stawność obecną z owem S. Pawłem, które dopiero określiłem, a poznamy jak daleko jesteśmy od osiągnienia onego. Pominę obojętność wielu na wszystko co jest świętem, a która spłodzona jest nadzwyczaj bezbożność — niewspomnę o niedowiarstwie, które już jest od Boga ogłoszone, lecz zapytuję się mniemających się być prawdziwymi Katolikami: Czyli zawsze dopełnialiśmy powinności stanu i powołania naszego? byliżeśmy zawsze pokornemi, w którym to

Czemuż byśmy nie Bogu podobania? Zdobiłaż czysto-
ta Anielska Cnota serca i ciała nasze? czemuż żeśmy
modlitwę, [pobożne rozmyślania] nieglosowne pracom Bożemu - [więcey] przed dogodzeniu
skłonnościom naszym! [jak] Zabawy i rozrywki świata?
jesteśmy z gotowi poświęcić wszystko a nawet życie
nasze, byśmy podobać Boga i dopełnić Jego wolę Jego?
Ach! bracia Moi! zachowanie nasze codzienne
inaczey wykładuje; z zawstydzeniem wyznaymy że
nasz słudze niestali przeciw [lekkomyślnie] pełni przekroczeni i
grzechu, a w tym stanie niezdolamy dostąpić nie-
ba. I coż będzie Mamy czynić? [powinnyśmy być posiłkowani łaską] Oto jedlesnny nied-
chowali niewinności chrzcielney pokutę, bo ta otwiera grzesz-
nikom Nieba ocalem w [illegible]

II.

Skłonność do grzechu, nieszczęśna po Adamie spu-
ścizna, w który wpadamy powinno nayskutecznieyszych po-
stanowić z jedney strony, świętość i niewinność chy-
bayący, do otrzymania Nieba koniecznie potrzebne, z
drugiey, łatwo dowodzą potrzebę czynienia pokuty
gdyż bez niey zginęlibyśmy, ile że codziennie sta-
cziny i przykazania boskie przekraczamy. Na nic
się nie przyda wszelkie rozumowanie - na nic wszystka
filozofia, bo dość jest wiedzieć że Bóg jest święty i spra-
wiedliwy - śmierć pewna - wieczność niezawodna, by po

utraciè niewinności chwycić się pokuty jako jedynego środka Który nam pozostaje. dla tegoteż całe pismo S. starego Nowego Testamentu jest ze sobą porówno ciągłem upomnieniem ludzi do pokuty. Już sam Bóg wskazał pierwszych Rodziców gdy zgrzeszyli na pokutę gdy ich wydalił z Raju, a w miejsce przyjemności, których tam używali, rozkazał na siebie w pocie czoła pracować znosić dolegliwości i w ostatku powrócić do Ziemi z której ich utworzył. Noe budujący Arkę z rozkazu Boga niebyłże opowiadaczem pokuty zepsutemu Swiatu, by uszedł potopu? Ile razy zboczył lud Izraelski z drogi przykazań boskich, nieprzypominaliż posłannicy Jego Prorocy, by czynił pokutę się nawrócił, bo inaczej zginie? Tak jest Bracia Moi! A w dowód tey prawdy przebaczył Niniwitom pokutującym, darował podwojną winę Dawidowi opłakującemu swe nieprawości, gdy tymczasem zakamieniały Swiat zabrał potopem, Sodomę grzeszną piekło... zesłał ogień z nieba, a ręka boska dosięgnęła ~~[illegible]~~ .... ~~[illegible]~~ (odrzucających rady) przekraczających obojętnie Święte Jego przykazania.

6 Sam Odkupiciel Swiata ogłaszał tę prawdę, bo przyszedł szukać i zbawić to co było zginęło. I jakże często wołał: (odmieńcie wasze życie przejmijcie się duchem) czyńcie pokutę, bo się przybliża królestwo

Królestwo boże. Ztąd to rady nie wyszukiwał grzesz-
ników, aby ich do pokuty skłonił. Powieść o Mar-
notrawnym Synie niebyłaż to wskazówka jak
grzesznik powrócić może do Boga i zbawić swą du-
szę? W skutek której nawrócenie się Piotra S. Magdaleny
Zacheusza i innych ~~w[illegible]~~ niebyłaż tego dowodem?
Skutki łaski i miłosierdzia Boga.
Apostołowie i Ojcowie S. Kościoła ogłaszali Chrzest wo-
dy a po utracie odzyskaniey niewinności Chrzest pokuty
na odpuszczenie grzechów, przepisywali warunki stano-
wili zasady i prawa, podług których grzesznicy zadosyć
uczynić mogli Bogu. ~~Których~~ Temu podziś dzień świadczą Ko-
dexy Soborów w nakładaniu uczynków pokutnych grzesz-
ników; co dowodzi że po wszystkie czasy uznawano po-
trzebę pokuty za grzechy, by się podobać Bogu i otrzy-
mać niebo. O pokuto mówi [illegible] (de [illegible] powiedział) cóż powiem no-
wego o tobie? Ty sama wskrzeszasz co było zwiędłym
otwierasz co było zamknięte, łagodzisz przeciwności, stra-
pionym dajesz łaskę i rozpaczających odzyskasz nadzieją.
Dla tego wyszczególniali się przodkowie nasi jako z jedney
strony świątobliwością życia tak z drugiey pamiętni
na ułomność ludzką, ostrością pokuty; żyjąc podobnie tam
na świecie i w różnych powołaniach, że lada wykroczeniem
poddawali się ostrey pokucie przez wiele dni miesięcy i
lat, przedsiębrali uczynki w celu przebłagania Boga, i

przychodziemi włożeniem się w przysionkach Kościoła błagali przechodzących o wstawienie się modlitwami swojemi do Boga, aby im przebaczył. I dlaczegoż dziś nie używamy tego środka ku poprawie i zapomnieliśmy sobie stanowić? Czyliż skróciła się ręka sprawiedliwości bożej trwać z proro-kiem aby nas za tak wiele ciężkich grzechów nie karał? albo miłosierdzie Jego, by nam nie przebaczył? dla czego tak rzadkie stały się u nas tej pokuty? czyliż to co u przodków naszych było grzechem dziś stało się cnotą? Czyli upokorzyć się przed Bogiem - przebłagać Ojca obrażonego, który daje upokorzonym łaskę stało się dziś rzeczą wstydu lub upodlenia? to za nierozsądnie mówi Grzeg. S. super Ps. V. niewszyscy grzeszyć-ranić sumienie i obrażać Boga - a wszyscy się wstydzą te rany, uciekać się do lekarza. i wyznając według sobie samemu z grzesznikiem grzech mój jest przed Tobą. Obmyj mnie od nieprawości moich! - O ludzie, o dusze jak zemsty głęboko upadli! oddaliliśmy się od Boga zapomnieliśmy i pokuty Jezu które imię na sobie nosiemy. przymnożyłyśmy Niech wszyscy wstąpią niech się we łzach stanie - niech serce wzdycha od żalu wszystkie i boleści, bośmy odstąpili od Boga, zdeptaliśmy prawo i obrażaliśmy się niewdzięcznem, bo tylko takiem zachowaniem się odpuścimy się z grzechu i osiągnąć możemy Niebo.

I w tym

I w tym względzie niech nam będzie wzorem uwielbiająca N.M. Panna; która chociaż była najniewinniejszą, ostrem życiem, umartwieniem ciała, odmawianiem ustawicznego Modlitwami i innemi dobremi uczynkami służyła Bogu; Sądziłbyś że największą będąc grzesznicą, ostrą wysługiwała mu się pokutą. Wszakże przeto Bóg na służebnictwo Jej, wynagrodził Ją, umieścił w chwale Syna swojego i napełnił weselem.

Jeżeli tedy powstańmy dziś! ożywieni duchem wiary i pragnieniem po skończonej doczesnej pielgrzymce posiądziemy niebieską szczęśliwość, którą N. Panna Maryja dziś dostała się w udziale; prowadźmyż Jej przykładem życie cnotliwe — życie zastosowane do woli Boga i Jego przykazań — z tem połączmy Jej pokorę, która jest Matką cnót wszelkich, i zaparłszy się zmysłowości ciała, w świątobliwości żywota chodźmy jako przystoi na wybranych Bożych. Niech świat zepsuty co chce prawi o przyjemności; my pomnim, że on przeminie a prawda Pańska trwa na wieki dobijajmy się o te skarby, bo ten tylko wart korony, kto walczył i ubiegał się o nię — A jeżeli o świecka Rzeczywistości zapomnieliśmy o Bogu i cnocie — jeśli Sumienie ten bezstronny świadek czynów naszych, i

Sędzia wyrzucać nam będzie niegodność naszą po-
żądania nieba; natenczas błagamy Cię w objęcia
Miłościwego Ojca i Boga, wołając: [illegible]
Twe Ś. prawo przestąpiliśmy o Panie! którzy
odtąd poprawieni wystąpili, uczynimy zadość
Jego sprawiedliwości, a Ty wszystkich błagają-
cych, odpuść pokutującym i przyjmij w grono tych,
którzy a Zbawiciela utracili szatę niewinności, ta-
ni wszakże pokutą zmyli skazy sumienia.
Amen

98 1844.

Kazanie
na Dzień Zmartwychwstania Pańskiego

Zmartwychwstanie, które dowodzi że wiara nasza jest prawdziwa — i że nadzieja nasza względem przyszłości nieomylna.

Jezusa szukacie Nazareńskiego ukrzyżowanego, niemasz go tu, zmartwychwstał. Marc. 17. v 16.

Zajaśniał tedy dzień ów wielki — dzień przez Zbawiciela zapowiedziany! Spełniło się że umęczony i ukrzyżowany nie zostanie w grobie, ani ciało Jego podpadnie zepsuciu — Anioł Boży pierwszy głosi tę nowinę: niemasz go tu, zmartwychwstał, oto miejsce, gdzie go położyli byli: śmierć zwyciężona, jej żądło skruszone —! a więc w radosnem uniesieniu [illegible] zanucimy Mu hymn pochwalny: Godzien jesteś o Panie Baranku któryś zabity jest, wziąć chwałę, moc, bóstwo i błogosławieństwo, albowiem odkupiłeś nas i uczyniłeś nas Bogu naszemu królestwem, i będziemy królować na wieki. Ave. Zmartwychwstaniem ~~[illegible]~~ Jezusa nietylko wszystkich przeciwników i Jego własne spełnione przepowiednie — nietylko wiara Jego usprawiedliwiona a ~~[illegible]~~

poselstwo boskie dopełnione; ale nadto cudem tak niezwykłym potwierdził się w radzie — niedowiarstwo ich na stronie — nieprzyjaciele zawstydzeni, kościołowi Jego ś. tryumf zgotowany, — nauka Jego ś. przez co pełnym po-cichem zabezpieczona, a wyznawcom jey błoga nieśmiertelności nadzieja zapewniona. O! zaiste, dzień ten jest wielki; jest święty — dzień który całemu światu nowy nadał postać, a rozpędzając ciemności błędów oświecił nam prawdę którey się trzymać i wskazał ku doli na przyszłość którem się powodować mamy; jakiey mocy wielki i święty jest dzień dzisiejszy albowiem dzisiejsze zmartwychwstanie Jego dowodzi prawdziwość ś. Religii naszey i zapewnia naszą nieśmiertelność. Oddaymyż tedy Bracia! hołd podziękowania i uwielbienia zmartwychwstałemu; a nad wyższemi prawdami dla pożytku naszego nieco obszerniey zastanówmy się.

Jezus zmartwychwstał to dowodzi że Religia Jego ś. jest prawdziwa to część 1.

Jezus zmartwychwstał a przez to zapewnił nam nasze zmartwychwstanie to będzie część druga

Z Samey niepokalaney Istoty
~~Zmartwychwstania Jezusa~~ przypisywali ~~niepewny~~ Zwartych ja
Sciance ~~mie~~ Jego ~~b~~ moc Zbawienną przeklinaniu
Swiata o Swoiey boskie i Stwórca dziwni Maile
Mordercow do Piłata przypominaiący Sobie że
ów Zwodziciel żyiący rzekł: po trzech dniach z martwych-
wstanę: kaz więc pilnie Strzedz grobu: aby
Uczniowie iego nie ukradli ciała: i nie ogło-
sili że Zmartwych wstał a tak błąd ostatni
~~nie~~ będzie większy, jako pierwszy. Ale cóż da

Zabiegi ludzkie i przeciw wyrokow Bożych?
Nie pomogło opieczętowanie grobu — na nic
przydała się straż bo oto Ten którego
strzeżono umarłym być na szyszy według
Żydów od przeznaczenia i chwalebnie
Zmartwychwstał, a to cudownie

I

Chociaż prawdziwość i boskie pochodzenie Religii Jezusowej niezliczone stwierdzają dowody; zmartwychwstanie wszakże Jego jest jednym z największych i najmocniejszych, z którego inne swey mocy i pewności nabierają. Otym Apostoł Paweł S. tak był przekonany, że się nie wahał powiedzieć I Cor. XV Jeśli Chrystus nie zmartwychwstał, próżna nauka nasza jest błędna – a wiara nasza nie ma żadney podstawy, stalibyśmy się fałszywemi świadkami przeciw Bogu. Tak jest Br. moi! tylko zmartwychwstanie Jezusa daje moc wierze naszey, dowodzi że od Boga wzięła swóy początek a zasady jey nacechowane piętnem niezmienności i świętości. Na nic by się przydało Apostołom gadać o jey doskonałości, opowiadać cuda które Jezus dokonał, i powoływać się na proroków którzy o nim przepowiadali, gdyby jego przepowiedzenie że powstanie z umarłych i pewny by im się zmartwychwstania nie były spełnione, nie [illegible] poselstwo Jego było by wątpliwe, a tryumf dla nieprzyjaciół pewny. wszak nieprzyjaciele naygrawający się z Ukrzyżowanego mówili jeśli jesteś Synem Bożym zstąp z krzyża a uwierzymy. Lecz inna postać rzeczy teraz jeśli gdy powiemy przekonani, że Chr.

siostra Marty, słuchać Boga cały dzień, za naymilsze

Zmartwychwstał; Zniknę powątpiewania. bo ten któ-
ry własną mocą zerwał pęta śmierci i piekła, nie
jest słabym człekiem lub jak co go ogłosili nieprzyja-
ciele, zwodzicielem; ale jest Panem życia i śmierci
Synem Nayywższego Bogiem od wieków, a tem samem
Nauczycielem prawdy, posłannikiem bożym, który
my dopełnił wszystkich przepowiedni a nawet da-
nego narodowi przeciwnemu znaku Jonasza proroka
że jako Jonasz trzy dni był w głębi morza, tak
on po trzech dniach pobytu we wnętrznościach
Ziemi zmartwychwstał – co świętość i prawdzi-
wość Jego dowodzi Nauki.
nieprzyjaciele Jezusa sprzeciwiali się
b) To cudowne Zdarzenie przekonało i utwierdziło ucz-
niów Jezusa i współczesnych o prawdziwości przedtem
opowiadanej Nauki. Zaledwie dowiedzieli się że
Zmartwychwstał; a już nieprzyjaciel rozproszeni zgro-
madzają się – trwają jednomyślnie na Modlitwie i stają
ochoczo bożemu. Wcale niedowierzali więcej Jezusowi ale
utwierdza Braci – Tomasz gdy się dotknął boków
Mistrza swojego wyznaje go być Panem i Bogiem
powoływali się na to zjawienie, opowiadając co widzieli, wyb[illegible]
swoim – Szczepan nawet niezważny głośno
co słyszeli i widzieli; słowem ogłaszają wszy-

Zowanego i Zmartwychwstałego, Jego Naukę bez
bojaźni – dla niey wszystko przekładowania – nie
niewdzięczność odłączonych od Krat – rozszerzając nareszcie
na męczarnie i poddaje głowę pod miecz katow-
skiej Wierząc Jezusa Panem i Bogiem swoim.
Ludzieska zaślepiona Jeruzalem dlatego przeko-
nywać, (oręż) mieszkańcy jey przyjmujące kraje Zmar-
twychwstałego Jezusa – kraina żydowska słucha z po-
dziwieniem głosu Apostołów a od wschodu do zachodu
brzmi odgłos krzyża Ukrzyżowanego. Na podstawie
tey wiary upadają bożyszcza pogan – gdzie ich
to ruinach ich świątynie a na ich miejscach wzno-
szą się Ukrzyżowanemu poświęcone ołtarze który z
nastawi każdego stanie się zaszczytem Cnoty i ozdobą
Władców Świata, który oddając Cześć Zmartwychwstałemu
wstałemu z Jesaiaszem XLV w 14. poddaje dalszemu
Ołtarz się wołać nieprzestaje Ty jesteś Bogiem
naszym Bogiem Izraela – Ty jesteś Zbawi-
cielem ~~[illegible]~~ Świata.

c: W nas samych Bracia! cóż jest co odbywuje
S. Wiary przodkow naszych? Gdybyśmy nie mieli
przekonania o Zmartwychwstaniu Jezusa nie miała-

takby niepewność układami naszemi? Nie mówiliżby my jako owi do Emaus idący Uczniowie: Myśmy się spodziewali że on odkupi Izraela, a oto zawiedziona nadzieja! o przeciwnie wierząc że Jezus zmartwychwstał, wierzemy że był Bogiem – że nauka Jego Święta – tajemnice wiary Katolickiey rozumowi niedościgłe, zbawienne – przykazania Kościelne, rady pożyteczne słowem że każda w Kościele Jego Ceremonia poszanowania i uwagi godna. W wierze w Zmartwychwstałego widziemy tryumf Cnoty zawstydzony występek – obojętność dla duszy i stanu krzyż Jego Uczniów nadzieja, rozumowania bezbożnych – przewrotności i bluźnierstwom, a nieżąmeli się w tey przewrotności Ludzi nayczęstszym złem i odnogą wiecznego zatracenia! A więc Bracia Moi! wołam z Pawłem S. ad Ephes. VI. przepasawszy biodra wasze tarczą Swiętey Wiary pokrzepiciele, abyście mogli zwalczyć nieprzyjaciela dusz Waszych; wyznawając ją i Zmartwychwstałego Jezusa jako jedyny cel dążności naszey nadziei – Niech Świat przewrotny zbiera wszystkie swe siły, niech dowodzeniem w dniu ocalenia pociechy przeciw wierze naszey nic on nie wymyśli, co

by już dziełem niebyło. Prawda Zmartwychwstania
która przez 18 przeszło wieków dowiedziona a tem sa-
mem i prawdziwość Wiary naszey — Lecz przeydźmy do
~~[Zważmy teraz] że to Zonczy prawdy~~ obecney że Zmartwychwstanie
które zapewnia nam Nieśmiertelność a o tem

w II C.

Gdybym was chciał przekonywać jako ludzi bez względu
na Religią, o nieśmiertelności naszey — mógłbym przytoczyć
dowody z samey natury w którey nic nie ginie, tylko w inne
przekształca się twory — mówiłbym o wewnętrznem czuciu
które nam inne wskazuje życie, o dobroci na reszcie Spra-
wiedliwości i Mądrości Stwórcy z których wnosiłbym
że nas do lepszego i ~~trwalszego~~ przeznaczył życia.
Lecz gdy do Katolików, o dniu Zmartwych-
wstania mówię, dosyć będzie na takowe powstanie,
dowieść że Zmartwychwstanie Jezusa zapewnia nam
nieśmiertelność. ~~Zate jest Zm. Zmartwychwstania~~ [Chrystusa Pana]
~~Które~~ jest podstawą naszego, a obydwie że tak są
z sobą ściśle połączone, że z pierwszego na drugie
wnioskować, co więcey o jednem bez drugiego po-
myśleć zaledwie można.
Słuchaymy co nawet w tym względzie Paweł Sty
Wiemy mówi on do Rzymian VIII. Że nas Bóg nayprzód

Siostra Marty, służyć Bogu całe życie, za naymilsze

abyśmy byli podobnemi Synowi Jego, że nas powołał
abyśmy byli członkami Jego tam, gdzie on jest głową
3tio Wiemy że on jako pierworodny między braćmi
pierwszym między umarłemi, tak pierwszym był do zmartwych
wstania, że ciało Jego nie podpadło zepsuciu w grobie
aby było zadatkiem i spełnieniem nadziei naszej. Że
zmartwychwstanie Jego byłoby udaremnione, gdybyśmy
nie mieli zmartwychwstać. — Wiemy że Chrystus Pan
który nas uprzedził i którzy w pokoju i jedności
z nim spoczywają — odbierają błogosławionego zmartwych
wstania a przeto i ciała ich chociażby były roz
szarpane od zwierząt — podarte od żywiołów lub spa
lone, Wszechmocna ręka sprowadzi z czterech
Stron Świata do całości i ożywi znowu
Dlatego pisze Apost Narodów Koryntyanom: Że
że się znajdują między wami Wierni, którzy twierdzą
że Chrys zmartwychwstał, przeczą o zmartwychwsta
niu ciał ludzkich powątpiewający, które to ostatnie
jest koniecznym następstwem pierwszego. Jeżeli
powiadacie że Chrys zmartwychwstał dla czegoż twier
dzicie że niemasz ciał zmartwychwstania: więc jeśli
niemasz ciał zmartwychwstania, ani Chrystus zmar

101

zmartwychwstał. Owszem dalej on słowa prawdziwe
naucza, a pokazując najznamienitsze dowo-
dy Jezusa wnosi z nich na nasze zmartwychwsta-
nie. Jezus Syn Boży mówi on jest naszym Zbawi-
cielem, nowym pierwszym przodkiem do ratowania nas jako
Adam w którym zgubieni zostaliśmy; stąd żeśmy dalecy
obyśmy w dzień zmartwychwstali, którzy w Adamie
umarliśmy i jakośmy nosili najprzód obraz ziem-
skiego Adama — odtąd nosili niebieskiego nastali.
przez śmierć i zmartwychwstanie Jezusa nabyliśmy
prawa do dziedzictwa wiecznego, otóż jesteśmy
dziedzicami królestwa niebieskiego i współdziedzi-
cami Jezusa, jakożby się to stać mogło, gdybyśmy
nie mieli zmartwychwstać? Ale na cóż tu siłę
dowodzić tę prawdę która jako każda prawie [illegible]-
nia pewna dotyczy, do każdego z nas przema-
wia trafia, Posłyszmy jest powodzić słowa Grze-
gorza S. który mówi Jezus umarł obyśmy się nie ba-
li śmierci — Zmartwychwstał byśmy byli pewni
naszego zmartwychwstania!

O jakże wiele w tej prawdzie nauki dla nas!
My zmartwychwstaniemy! Zmartwychwstaniemy

Siostra Marty, służyć Bogu całe życie, za największe

z tem samem ciałem, które więcey niżeli o duszę
staramy się — któremu dogadzamy — którego za narzę-
dzie używamy do popełnienia złego — stawiony przed
Bogiem i Jego Aniołami w tem ciele naznaczonem
niemowie piętnem zbrodni, lecz nieprawości! Ja po-
wstanę obnażony mojemi nałogami zdrożnościa-
mi — stanę przed całem światem abym był zawsty-
dzon, był usłyszał wyrok okropny mojego od-
rzucenia! Ach br.! umiłowani starajmy się tak dalece
zwróćmy się do Boga i Cnoty od któregośmy się grzecha-
mi oddalili!
Ja zmartwychwstanę na wzór Zbawiciela! Te
członki które umdlewały pod ciężarem pracy
i trudów odzyszą były wziąwszy nagrodę za prace i trud.
Ja który tyle utrapienia, nędzy i niedostatku
cierpiałem — głód dokuczał — boleści trawiły mię o
łoże, z którego ani powstać ani umrzeć zdołam
Ale o słodka nadzieja! ja zmartwychwstanę —
odkupiciel moy żyje a w dniu ostatecznym oglą-
dać będę Boga i Zbawiciela mojego. On otrze łzy
moje uleczy rany, zaspokoi serce, nie będę więcey
płakać i narzekać skończy się wszystko, a doczesne

prace boleści i cierpienia krótkim wynagrodzone
zostaną radością.

Otóż Bracia moi! widzicie jak wielkie zaspokojenie wielką naukę i pociechę przynosi pamiątka Chrystusa Uroczystości dzisiejszej! Zmartwychwstaniem Jezus przekonywa nas o prawdziwości Jego Nauki i upewnia że my także zmartwychwstaniemy poddawajmyż zatem zaraz nasze pod to słodkie jarzmo [illegible] i niedowiarczy lekceważąc Boga który nigdy [illegible] wszyscy wypełniajmy najściślej wszystkie jego przepisy obawiając się zatem według na ów dzień powszechnego zmartwychwstania wszak mówi także Apostoł Paweł do Koryntian: wszyscy wprawdzie zmartwychwstaniemy ale nie wszyscy odmienieni będziemy, tylko sprawiedliwym jest ten los błogi zachowany a bezbożni w swoich ciałach zdrowo [illegible] i zasłużoną od Boga odpłatę; a więc powstańmy dziś z tego grobu nieprawości naszych. Chrystus zmartwychwstał aby nie umierał, my poprawmy życie prowadźmy je w cnoty — Ubóstwo, krzyż, utrapienie znośmy cierpliwie a każdy pewni że praca nasza nie będzie daremna. Amen

[illegible] słodkie i lekkie nosząc

1845.

Kazanie na Wielki Czwartek

Wziął Jezus chleb, i dzięki uczyniwszy łamał i mówił: Weźmijcie i pożywajcie, to jest ciało moje . . . to czyńcie na moją pamiątkę.

I Koryn. XI. 23

Zbliżył się nareście czas, w którym Zbawiciel po 3letniey pracy i trudach w zawodzie nauczycielskim, spełnić miał największą ofiarę — bo położyć duszę swoją za grzechy świata! Gdy czas ten uroczysty nadchodził chciał jak nam dzisieyszy przypomina obrząd, zgromadził przed ostatni w Wieczerniku uczniów swoich — odprawił wieczerzę prawem Mojżesza przepisaną — jako umierający Ojciec dawał dziatkom swoim zbawienne rady i upomnienia przepowiadając ich los przyszły a gdy wszyscy byli wzruszeni, dał im ku pociesze i zaspokojeniu wiecznotrwały dowód swojey nieograniczoney miłości, i postanowił Nayświętszy Ołtarza Sakrament, jak to opowiada Ewanj. S. przed dniem S. paschy wiedząc Jezus

Siostra Marty, słuchając Boga cały dzień, za największą

że przyszła godzina aby odszedł do Oyca, uczniów
swoich którzy byli na świecie, do końca ich umi-
łował; i wziął Chleb dzięki czyniąc etc. potem wziął
Kielich etc. *To czynie na moją pamiątkę.* jakoby
chciał powiedzieć: odnawiajcie się pamiątkę Męki
i Śmierci Moiey, podaiwaiąc sobie pokarm duszy wie-
czny, a jeżeli ja z miłości ku Wam ~~[illegible]~~ duszę
Moją i niey położę, tą samą miłością ku Mnie
dążcie do celu który Wam wskazałem.
Dla tego w dniu dzisieyszym przy Mszy S. każe
nam kościoł S. [illegible] *Szczycić się krzyżem Jezusa w któ-*
rym jest Życia Zbawienie i Zmartwychwstanie
nasze; dla tego odśpiewane przy [illegible] Mszy S. Glo-
ria in excelsis Deo wzywa nas do dziękczynie-
nia [illegible] za wyświadczone nam łaskę, a celebru-
jący w dniu dzisieyszym nie tylko Biskup dzieli
Kapłan offiary udziela Nayśw. Sakr. nie tylko
wiernym wszego stanu, ale nawet i Kapłanom.
O Bracia moi! gdybyśmy się przejmowali Du-
chem ~~[illegible]~~ Jezusa, który Go ustanowił, gdy ten Nayśw. usta-
nowił Sakrament — gdyby ta miłość — ta dobroć
to staranie o własną duszę zajmowały nas, które

w owey chwili daley niey ważny Jezus dla nas; do pewne byłoby więcey przystępuiących do tey S. Uczty; ale któżby przystępuią z większą gorliwością i pobożnością, a tem samem z większym pożytkiem przystępowa- żeby przystępowali. By zatem to nastąpiło, pozwolcie, abym Wam w krótkości zamiar ustanowienia Nayśw. Sakr. i powinności nasze w tey mierze przedłożył; a mianowicie dla czego Jezus postanowił Nayśw. Sakr. Ołtarza w 1ʷ; z jakiem usposobieniem mamy Go przyimować, aby ten zamiar był osiągniony w 2ᵉ.

I

Miłość Jezusa ku narodowi ludzkiemu, która spowodowała zstąpił z nieba i przyjął człowieczeństwo – która Go wiodła na krzyż z pomocą, by świat zbawił, powodowała Go także w ostatnich rozstania się z dziećmi chwilach, że postanowił Nayśw. Ołtarza Sakrament, i chwalebnie, aby ta tą drogą przeniosła Myśli i Sumienia Jego – To ciało i Krew Nayśw. złożone na Ołtarzach, zasilając zwolenników Jego przeciw zgorszeniom świa-

Siostra Marty, służyc Bogu cały dzień, za nayniższe

umacniała ich wiarę, a przez wiarę ugrunto-
~~wywała~~ Miłość, bez ktorey ani tu, ani w przysz-
łości niepodobna zbawić się. Zaiste Syn Boży stał się Chlebem
aby Chleb był Bogiem mowi Thomasz S. Dałbym
bie samego Ciałem da pokarm bo juz więcey dać
niemogł S. Augustinus.

1. Pierwszy cel dziś Jezusa w ustanowieniu Nod-
był, aby utrzymać w pamięci dobrodzieystw
Swoich wielkie okupu ludzkiego dzieło. Pamiąt-
kę uczynił dziwow swoich mowi wszechmogący
Pan Psal. 110 v 4 miłosierdny i litościwy Pan dał
pokarm tym ktorzy się Go boją. sam Jezus naka-
zuje: to czyńcie na moją pamiątkę, a Paweł S.
naucza, ilekroć razy pożywać będziecie ogłaszaycie
Śmierć Pańską I Corin XI. To przypomnienie ma
odżywiać wiarę w ukrzyżowanego, ktory nie tylko
~~na~~ raz ofiarował na kalwaryi ale i odnawia za każ-
na Ołtarzach Oycu Niebieskiemu Ofiarę się i
połączyć nas z nim nieprzerwanym węzłem
w wszystkich pragnieniach myślach i czynach
Swoich na zawsze, alowdaw obwajnica: kto pożyw-

 1845.

ciało Moje i pije Krew Moją mieszka we Mnie a
Ja w Nim. Nareście ~~[illegible]~~ karmić duszę naszą
do żywota wiecznego; to jest: by pożywając ciało
to Nayśw. nieżądała więcey chleba nieprawości, a
pijąc Krew Nayśw. nie pragnęła napoju z kałuży
grzechu i bezbożności. Oycowie wasi mówi Zbawiciel
u Jana S. VI. w. 49-50 pożywali Mannę i pomarli
kto pożywa pokarm który Ja dam niebędzie wię-
cey łaknął a napoy Móy będzie rękoimią dla tem
wytrwającem na żywot wieczny.

2. Umacniając Jezus wiarę Uczniów swoich usta-
nowieniem Nayśw. Sakr. i polecając obchodzenie
tejże pamiątki tey, chciał także umocnić
ich ludzi, by wzmocnieni Jego słowy obietnica-
mi a co większa Jego ciałem i Krwią Nayśw. łącząc
się z Nim nayściśley — pokonywali zawady i tru-
dności, pocieszali w smutku, wodzili na prze-
ciw Nieprzyjaciołom, a tem samem zostali Mu
zawsze wiernemi. Jakże się stało bracia! słuchajcie ola-
dat. Gdy bowiem po śmierci Jezusa powstały na nich
ciężkie prześladowania ze strony żydów, zgromadzali

Siostra Marty, słuchając Boga całe życie, za naylepszą

się skryć na Modlitwę, a pomni na słowa Mi-
strza Swojego <u>to czyńcie na Moją pamiątkę</u> przy-
pominali sobie Jego naúki przestrogi i obietnice po-
żywali tam Chleb Anielski z Miłości ku Niemu, któ-
rym Zasileni mężnie znosili ataki nieprzyjaciół
i tak dopełniali Woli Mistrza Swojego.
A gdy później nietylko Żydzi; ale także pogańskiego
Świata władcy sprzysięgli się na wykorzenienie Kościoła;
gdy nieprzestrzeżono wszelkiego rodzaju katuszy i okru-
cieństw by wystraszać ich od zachowania wiary i do
bałwochwalstwa skłonić — Zgromadzali się w
pieczarach podziemnych — gdzie modlitwach po-
chwalnych i dziękczynnych zasilali tym N. darem
i ponieważ najczęściej wzajemnie do wytrwania w wie-
rze i Cnocie, co większa chorym posyłali ten Aniel-
ski pokarm i więzionym za wiarę, aby tym
wzmocnieni mogli walczyć i umierać za wiarę
i S. Ukrzyżowanego Boga prawd. I dla ~~tego~~
zdumiewali Pogańie jak każdego wieku każdej płci
stanu i godności ludzie gardzili wszelkiemi groźby

i z ochotą wydawali się na naywyszukańsze
prześladowania męki i śmierci: a przecież nie
zaprzali się Boga, owszem kładli życie swe dla niego.
3. W tey samey wierze że Nayśw. Sakrament jest
pokarmem duszy na żywot wieczny, - tarczą:
jak mówi Xtom. S. <u>na przeciw nieprzyjaciół duszy</u>
przodkowie nasi Naddziady jako w każdym dniu,
tak szczególniey w ~~o~~ utrapieniach prywatnych
i publicznych karmili się przed tym utajonym
Bogiem, uczęszczali do Swięgo Stołu Pańskiego,
a któż z nas niewie z jaką gorliwością i poboż-
nością byli dla wiary? jak surowa zdobiła ich
Cnota? jakie gorliwe i ściśle wypełnienie obo-
wiązków Stanu? jak porządne wychowanie
dzieci? jaka karność domowników? jakie nare-
szcie oddanie się na wolę Boga w każdey przy-
godzie? Zaiste! ten Bóg utajony był zawsze
<u>z niemi oni</u> dopełniali. Jedno w składu <u>to dzyrce nabożności pa-</u>
<u>nięgliu</u>, on zaś umacniał ich Wiarę, i Cnotę

1845.

Siostra Marty, służąc Bogu całe życie, za neymilsze

Uważając wszelkie to co my dopiero mówił, a bacząc
z drugiej strony (odległości w wierze) ~~na marnotrawstwo~~ obyczajów; — dzisiej-
szych Katolików, zdaje się [że albo] albo Bóg cof-
nął im swe łaski i dobrodziejstwa, albo ten Ustawy
nie wypiera już tych błogich skutków, które sprawiały
wały na pierwszych Chrześcian i pobożnych naszych
(Przodków) co do 1go mylibyśmy się strasznie, bo Bóg
i słowo Jego jest prawdą wieczną, a on zawsze ten sam
w swoich działaniach; lecz co do drugiego, ubliża On
zawsze swojej łaski, gdy postępywaniem naszem
stajemy niegodnemi stajemy się. Uważmyż przeto
jak mamy ten Naysw. przyjmować Sakrament
aby zamiar Jego był osiągniony

w II Części

Nie odnosimy błogich skutków z przyjęcia Naj-
potrzebnych. bo albo nieczęsto się stawiamy do niego, albo
zbliżając się nie mamy należytego przygotowania
Słowa Zbawiciela to czyńcie na moją pamiątkę,
nie czynią w sercach wielu wrażenia, przykazania
Kościelne nie mają posłuszeństwa, a przykłady
pobożnych nie znajdują naśladowców. Wielu ach

bardzo wiele wyspartoli się zła, niedowiarstwo
opanowało umysły wstydzą się przed ukrzyżowanym
Bogiem ugiąć kolana, a przystępowania do tego
Stołu odsyłają do prostaczków. Młodzi w Moc
dobrego tonu wyłamują się z pod tego zniewalające
ligii, a gmin ciemny depcący naśladuje lepszych
innych i w tym mniemaną zakłada oświatę,
aby się nie bał Boga i nie słuchał przykazań Jego.
Ale bądźcie wy wszyscy co w Uroczystości Wielkanoc
gardzicie tą Nayśw. Tajemnicą, gdyż powiada Bóg
przez Ozeasza Proroka IV v 6 Odrzuciłeś umiejęt-
ność i ja cię odrzucę, abyś mi nie służył - Zapomnia-
łeś o Zakonie twoim, i ja cię zapomnę i synów
twoje. Nieszczęśliwszej [illegible] mówi S. Hieronim,
jeśli niedopełnia zakazu.

6. Lecz aby przyjmujący ten N. Sakrament pożądany odnie-
śli skutek, z żywą wiarą nayprzód przystępować po-
winni; to jest chociaż zmysły nasze zwyczayny chleb
obaczają, wiara niech wskaże nieograniczony Bo-
ga Majestat, przed którym na twarz upadają
Aniołowie. — Potrzeba tej wiary okazuje Paweł

Siostra Marty, służyć Bogu całe życie, za nayniższą

S. wspomnionym liście do Koryntyan gdy zaleca czyście wnieść przedtym tym Anielskim Chlebem i codziennym, a tych coby to zaniedbali czynić, kiedy na pocześć tego Chleba przyjmujących. Bez wiary niemożna podobać się Bogu. Zatem ani z pożytkiem przystępywać do S. Ołtarza tajemnic, ani doznać pomocy w potrzebach duszy – ani światło w ciemnościach ani pociechę w troskach zalanym w nieszczęściu przeciwnie grzech ten niegodnie przyjmuje. Złą W Morzu ~~usposobione~~ się trzeba doświadczać i probować, odzywiając ~~twoja Wiarę~~ żałową, wejrzeć w siebie samego czy godnym jest przyjmować nie pokalanego Baranka? czyli posiada szatę godową niewinności bez której niemożna wejść na gody Baranka niebieskiego? i zapośród tez pokutnych? której nie mająca żadnej winy przystępować inaczej bowiem Sąd i potępienie przyjmować będzie. Biada mówi S. Remigiusz przyjmującym niegodnie, albowiem wraz z Judaszem wydają Jezusa na krzyż. Dla niegodnego przyjmowania mówi Paweł S. I Cor XI. v. 30 wielu niemocy w was chorych i słabych, wielu pomarło, gdy [illegible]

bowiem sami się sądzili nie sądziłby was Bóg – i niekiedy

c. ~~[illegible]~~ Prócz wiary do godnego przyjmowania ciała i krwi
Zbawiciela; ~~gdyż~~ potrzebny jest miłość ta anielska cnota która dla
Boga wszystko chętnie czyni znosi cierpi i ~~[illegible]~~
Za, ona jest podstawą i Matką cnót wszelkich; bo w
którem że dziecię Boga stworzony więcej znaleść pobudek
do kochania Go i Jezusa jak w tey Najśw. Tajemnicy?
Oto z Miłości ofiarował Bóg Syna swojego dla zba-
wienia Świata – Syn Boży z Miłości ku nam stał
się człowiekiem ofiarował się na męki, z Miłości ~~stał~~
~~[illegible]~~ Siebie samego do spożywania niepokalanego pod postaciami chleba aby się dziennie potę-
dzyć i uczynić łaski Swoich uczestnikami;
~~[illegible]~~ O jakoż nie mamy Go pragnąć
nie mamy pożądać do serc naszych, i zamiłować
się w tym który nas tyle ukochał? Miłością tylko
Taskę gorącą Miłością odpłacić możemy Jego
Miłość, a z miłością przyjmując Go wdzięcznie
w Cnoty, i dopełnić Jego zamiarów.
d. Na ostatek żywa wiara w tę N. Tajemnicę
połączona z Miłością, powinna z wdzięcznością
gdy przystępujemy do Stołu Pańskiego, cnotę

Siostra Marty, służyć Bogu całe życie, za najmilsze

pokory, co z głębi serc naszych wydobywające się
uczucie, że powinno Możliwego pośrednika
z naszej strony — dla rozlicznych nieprawości
błędów i niedoskonałości niegodni jesteśmy przy-
nywać Eucharystycznego Boga do serca naszego
jeno w zaufaniu, że jako dający nadzieję, naj-
większych Dobrodziejstw Grzesznikom, tak wielkiej
Miłosierdzia Swojego, i nas przyjmie, wstąpi
do serc naszych tam barwić stałe i potężnym się
okaże. To uczucie ~~okaże~~ [nam tam wyższą większą] ~~[illegible]~~
~~naszą~~ [w niej] a obdarzając się do słów Kto wyrażamy my
mowy! [szczerym] Panie nie jestem godzien abyś wszedł do
serca mego. [odejdź ode mnie Panie, bom ja grzeszny] ~~[illegible]~~
~~[illegible] co o sobie~~ Im więcej w moment niższo-
naszej zagłębiamy się tem chętniej on [nam] udzieli się
z tem większą Dobrocią, poda nam ojcowską rękę
by nas podnieść, tem więcej pociągnie nas do sie-
bie, i w czasie przyjęcia naszemi uczyni że tak
powiem ludźmi:

Gdybyż Braciszkowie! Zawsze wiarą, czystem su-

mieniem, przyjęci Ciałem Boga Jezusa i pokorą przy-
stępować się będziem do N.O. Stołu — duszą i ciałem od-
dawszy się Jemu z upragnieniem przyjmować
Dzienny Boga często do serc naszych; o! natenczas roz-
rodzimy się w wszelkiego rodzaju Cnoty — Świat i
Jego znikomość okaże nam się w swojej praw-
dziwej Wartości, a my połączeni z Jezusem wdy-
stawać będziemy do Jego Stołu przybytków — Wtenczas
Zamiar Jezusa w ustanowieniu N.O. Sak. będzie
osiągniony. Kto pożywa ciało moje i pije krew
moją mieszka we mnie a ja w nim — tego
wskrzeszę do żywota wiecznego Amen.

1845.

Kazanie
na Wniebowzięcie N. Maryi Panny

Marya najlepszą obrała cząstkę, która od niej odjętą nie będzie u Łukasza S. X w. 42.

Obchodzimy dziś Br. Moi! pamiątkę przejścia N. P. M. z tego świata do wieczności – przejścia mówię, albowiem gdy dopełniła dni doczesnych, podług zdania OO. S. z ciałem i duszą wzięta jest do Nieba. Aniołowie towarzyszą Jej w tę błogą krainę, – Cherubiny i Serafiny śpiewali Jej chwałę, a całe grono duchów niebieskich wprowadzają dziś w przybytek wiecznego szczęścia; nie przystało albowiem, by na Niej pokalanej początkowy spełniło się przekleństwo na człowieka rzucone: Proch jesteś i w proch się obrócisz, ani też, by wnętrzności które nosiły Zbawiciela Świata podpadły zepsuciu; owszem potrzeba było, aby jako ciało Jezusa nie podpadło w grobie; tak i Maryi wzięte było do Nieba.

Dziś przeto dzisiejsze nie jest dniem smutku, lecz radości, lecz więcej, iż za wzorem życia zasłużywszy sobie na ten tryumf i tę chwałę, do której jest wzięta, a jako owa w Ewang. S. wspomniona Marya, Siostra Marty, służyć Bogu całe życie, za najmilsze

chwała zasłużenie. Czciciele Wniebowzięcey Maryo! ktorey chwale dzieci dzisieyszy poświęcony. Jakkolwiek bądź wznosi was Jey chwała, jey Szczęście; niemniey wiedzcie, że po Bogu, sama była tego szczęścia sprawczynią; zachowała bowiem słowo Pańskie w swem sercu. Życie Jey było Święte, śmierć zatem Święta, a nagroda wielka być musiała. — Jeżeli zatem pragniecie być uczestnikami tego Jey szczęścia — życie to Jey naśladujcie, przez naymilszą serca Jey przynoście ofiarę, i naygodniey ukażcie. — Co oby tem jaśniey okazało się następuiący podział kazania Mojego: Marya wzięta jest do Nieba, bo całe życie zasługiwała sobie na takowe. Jak mamy urządzać życie nasze aby pozyskać niebo!

O Maryo Matko Zbawiciela naszego. ciesząc się z wywyższenia Twojego, oraz wzdychamy do owych niebieskich przybytków w których królujesz, zapal serca Twoich dzieci ogniem miłości Twojey i Syna Twojego, abyśmy ciebie naśladując znaleźli się kiedyś w krainie błogosławionych, zlej na nas w tey chwili obfite błogosławieństwo o które prosząc pozdrawiamy Cię Zdrowaś Marya

I

Chociaż w Piśmie S. niewiele znayduiemy szczegołow życia
Maryi; to iednak o czem wspomina, połączone z nauką OO. Ś.
dostatecznie przekonywa o Jey świątobliwości życia.
Bog przewidując osobliwsze cnoty Maryi, [illegible] już
w samem poczęciu od skazy grzechu pierworodnego jako
potrzebnie uwolnił, i obsypał hoynie łaskami tę, ktora
szczęśliwością swoią dziedzy świat między niemi miała zadziwić.
Ztąd cudownie z niepłodney urodzona Matki, Marya poświę-
cona Bogu w dzieciństwie, na wychowaniu zawsze odwie-
rnych lat swoich spędziła w bogomyślności i niewinno-
ści pocieszała swoich rodziców.
Wiek dziewiczy stanu Maryi jest wzorem Zakonow i Kongre-
gacyi: w potrzebie ubostwa i pracy do udoskonalenia się
w Zakonie Panieńskim, bo między duchem a ciałem panowa-
wała naywiększa zgoda — zmysłowe przedmioty nie
miały szkodliwego wpływu na Jey cnoty. [illegible]
[illegible] obie jej serca przymykała niewinne drogi świata [illegible]
[illegible] i skały niebezpieczne, o ktore tak często rozbija
się niewinność, bo łaska Boga z ktorą współpraco-
wała, strzegła Ją nieustannie! Zabezpieczała
Maryą zstępuiącego z nieba wysłańca Bożego Archa-
nioł! by jey zwiastować Macierzyństwo Syna
Bożego. Skromna — [illegible] Na Sądzie iego trwożyła się

nie ~~zadrowaniu także~~ i ~~ktorze~~ stałey ~~Już~~ tarydzie gdy usłyszały
Kiedy: Bądź pozdrowiona łaski u Boga pełna – Marya błogosławionaś
jesteś między niewiastami, i błogosławiony ten
którego będziesz Matką; a gdy ten Zbawca [illegible]
wodzi Jey stanowczym odpowiada głosem: Duch
wstąpi na Cię, i moc nayprzyzwoitszego ~~przyjmie w Sobie~~
a to co porodzisz Synem Nayprzyzwoitszego nazwane
będzie niepoymujące w całe Zamiarow Bożych
z największą, jako tylko uległość i pokora Katolicka
Może wierzy odpowiada: Oto ja służebnica Pańska
niech Mi się stanie według słowa twego Bracia
i Siostry w Xcie! Tey szczególnie Ołtarz Młodzieży! ktorey
Serce nieznało nawyknościom – ktorey dusza niesplamiona
grzechem wpatruycie się w tey wzor pobożności
pokory i Uległości ~~[illegible]~~ przed Bogiem, a przez wdzięczność
do szczęśliwej Matki Świata tego niepokalaney – naśladuycie
to Dziecię Maryi, ktore nayprzod piękne i czyste jako
wiosniany poranek, podniey rozkwitnęło się w dzieci-
ństwie niewinności nie mające żadney skazy grzechu!

II Ale uważmy dalsze dzieje Maryi, a ~~ta~~ dobaczemy
go uwieńczonem rzeczywistemi Łaski zasługującem
na swoją Nagrodę, w ktorey ją dziś uwielbiamy

Zaledwie poznała od Anioła ~~[illegible]~~ wolę

Boga ~~[illegible]~~; już spieszy do pokrewnej swojej

Elżbiety, gdzie chociaż Sama wymagałaby od 19 [illegible] Pa-

[illegible] wszelkiej wygody, usługuje jednak trzy Mie-

siące, oddaje się bogomyślnym rozważaniom. Powró-

ciwszy do Nazaretu, posłuszna prawu, spiesząc na popis

ludu i położenia swojego do Betlejem, córka królów

Królów i kapłanów nie znajduje miejsca dla siebie

u ludzi, ni pomocy, i w ubogiej stajence schroniona rodzi

Zbawcę Świata, którego tylko ogrzewają bydlęta.

A chociaż Aniołowie opiewają Jego chwałę, chociaż

Mędrcy wschodu upadają przed Nim na kolana

Symeon w Kościele poznaje Go być Panem i

Zbawcą Swoim; niemniej jednak boleści przenika

Serce Maryi gdy starzec przyszłe onego głosi losy,

co większa gdy w nocnym postrachu uchodzić

musi z dzieciątkiem do Egiptu, przed wrogami

którzy dybali na życie Jego, i tam w ~~[illegible]~~ obcej ziemi

pośród Narodu barbarzyńskiego żyć się nie-

znana i bez wszelkiej pomocy. Zaiste! nie jedna

Matka w tych okolicznościach ogarnęłaby rozpacz,

lecz Marya znająca zamiary Boga z Łaski pragnie

naypokorniejszej ~~[illegible]~~ pełnić woli Boga, karmi się wprawdzie Ciałem, lecz raczey w duchu ~~[illegible]~~ i pielęgnuje tego, który ma zbawić świat od grzechu, co się staje nardzędziem w ręku boskiem do Zbawienia Swiata!

Po powrocie z Egyptu osiada znowu w Nazarecie, a tam i tu cierpień, kłopotów! Ubóstwo doymujące, staranność o utrzymanie życia, praca, wychowanie jedynaka, i inne życia koleje dokonują upokorzenia Maryi do których Smierć Józefa S. przyczyniła się.

III Gdy nakoniec Jezus nauczycielski urząd rozpoczął, przez trzy lata dzieliła z nim tułactwo, niemając jak owe ptaki głowy przytulić, z nim przybiegała miejsca Palestyny, a oddaney słuchaniu słowa bożego nadzieję niedostatku na cierpieniach. Nieraz to krwawiło się Jey Macierzyńskie serce gdy musiała słuchać obelg faryzeuszów miotanych na Jezusa Syna, gdy Go oskarżano jako mającego wspólnictwo ze złemi duchami, lub nareszcie jako zdrayce i buntownika godnego śmierci. ~~[illegible]~~ Ofiara cierpień Maryi do najwyższego doszła stopnia gdy Go widziała | jako to Syna pojmanego | zniesławionego u Heroda, Piłata, ogłoszonego ~~[illegible]~~ godnym śmierci i przybitego do krzyża, i śmierci podlegającego, razem ze swe ~~[illegible]~~ umierała. Te cierpienia

Stanowią podstawę JKS chwały i cel naszego uwielbienia. Ale o
Mój Boże! Któż ja jestem abym mógł godnie skreślić cudy
tey, Którą Ty wybrałeś dla Jey doskonałości za matkę Syno
wi Twojemu? Którą duch S. znalazł czystą, i niezmazaną grzechem
jaśnieyszą nad słońce, piękniejszą nad [illegible] nad chwałę?
Której bogoboyność pokorę, świętość, i niezmierność ogłaszali
prorocy? Których własnemi głosem opiewać chwałę i doskonałości Oycowie S. [illegible] udawali się do [illegible]
dnych opiewać [illegible]; szczególnie [illegible]
mowią że nie dla zasług przodków — nie dla godności Macierzyń
stwa, ani dla szczególnych od Boga jey nadanych przywile
jów dla osobistych zasług wzięta jest do Nieba. Oddaymy się
pokłon przeczystey dziewicy osadzoney w przybytkach
Niebieskich, a z jey przykładu nauczmy się jak o Niebo starać
się mamy

II

[illegible] wszystkie nasze [illegible] tam z pobożnem staraniem opiekę
Przekonani że jesteśmy na tej ziemi przechodniami i
nie mamy stałego pobytu, podnośmy wzrok i serce
jeśli nie jesteśmy zupełnie obojętnemi, do Nieba, gdzie
prawodawca nasz króluje. Wszakże na nic się przy
da tęsknić i wzdychać, nie [illegible] żądać jedynie
od Boga błogiej przeszłości, jeżeli nie dopełniemy [illegible]
tego, co od jeśli jedynym warunkiem osiągnienia Nieba
stanowi. Jeżeli chcesz wnyjść do Królestwa Niebie
skiego zachowaj wszystkie przykazania mówi JKS

Żyć więc według woli Stwórcy, porzucić naymniey troski
o wszem nużyć dla ciała i świata — wznosić w każdey
dobie ducha do Stwórcy i uważać Go za cel ostateczny
naszey na Ziemi, szczęśliwości: Żyć w stanie łaski
a przez względ na Boga wyłącznie jedynie przystępować
oto są drogi prowadzące do Niebieskich ... (wszystkim)
ad 1mo przykład tego mamy na NMP w niebowzięciu; swię-
tą bowiem niewinną i nieskalaną ... grzechem była
w życiu doczesnym, wszelkie Jey czynności były dla Bo-
ga nieb. ... tęskniła za Niebo; Dla tego i grzeszniku, jak długo jest grzesz-
nikiem, niema żadnego przed Bogiem ... duszą jego staje
się jako martwą, niegodną względu Naysw. Boga: do póki
twego duch jest ośw->cony, niepoprawiony do poprawy, a tru-
gorzący pokuty niezebrał, plam sumienia ... W tym
nieszczęśliwym stanie według nauki ... ad Cor XIII.
i naywiększe wykonywał dzieła, zewnętrznie były lichemi,
ku... jeżeli w miłości Boga miejsce niemamy,
żadnych ... na żywot wieczny ... prawdy przy-
kład mamy na Królu Saule, który 40 lat siedząc na tronie
Izraela, dwa lat tylko od Boga policzonych swojego wszelkiey ... a potem
panowania; dla tego? bo lat dwa tylko był w łasce

wiedliwie, reszta zaś przeszła w nieprawościach, i dlatego
niemiały przed Bogiem dostępu na Wieczność. Gdy spra-
wiedliwym jesteśmy i bez skruchy, usłuchajmy Pana do nas
Iz. XVII. a ofiary wszystkich nieprzyjmuję, mówi Pan, bo
pełne nieprawości są ręce wasze, bo nieczyste są zgroma-
dzenia wasze. Złączmy Słuchacze Br.! i głęboko zapisz-
my w serca nasze, że aby pracować godnie na Niebo, co
Stanie tamże, to jest bez grzechu znajdować się mamy,
bo sobie żniwo, nieczystą zasiewane ręką, niedojrzałe
na Wieczność, a ofiara nieczysta, równie jako Kaina
odrzuconą zostanie

Co do 2go Człowiek istota obdarzona rozumem i zdolna pozna-
nia Boga, i posiadać najwyższe szczęście, osobliwie posta-
wiony jest na Świecie, aby poznawał i czcił Stwórcę,
przez które czyni stał się godnym kiedyś posiadania
Nieba. Z siebie będąc niczem, nie swoje jest ale Boskiej
woli służy ma mówi Aug. S.; dla tego, aby czyny swoje
wszystko zasługujące były na czas wieczny, nie z ludz-
kich pobudek — nie ze skłonności naturalnych,
nie dla korzyści doczesnych, ale z Miłości i dla Chwały
Boga pełnione być powinny; Kto bowiem dla Świata dzia-
łając, od Świata odbiera nagrodę; kto dla doczesnych
zysków korzyści tu już odbiera nagrodę, ale stracił mówi Aug. S.

nagrody, bo ta niemając na celu Boga, nie będzie nas
towarzyszyć do Wieczności – podobnym staje się do Izra-
litów, których w 600000 liczbie wyszedszy z Egyptu – dwoch lu-
dy i przykrości podróży, a tylko dwoch dostało się do Ziemi
obiecaney, ponieważ niemając jak mówi Bazilius Pauski 105.
na celu Boga a natrafiwszy na trudności mruczeli
przeciw Panu. Pracujących na zbawiennych Zamiarów
potępia Izaiasz proroku 59 v 5. 6 z pająkiem, który
snując twoią dzieło wyniszczała się, aby ułowić muchę.
Narobili mówi on pajęczyny, lecz Sukni z niey nie bę-
dzie, umordowali się pracując a praca ich bezskuteczna
na; gdy przeciwnie [illegible] S. Luc. V. Zaprzestawając po całej
nocney daremnej pracy, [illegible] Jezusa, [illegible]
ryb połow zebrał. Sprawiedliwy mówi Duch S.
Sapient. IV. jeśliby śmiercią był uprzedzony, będzie w odpo-
cznieniu – wielki stan [illegible] jest żywot niepokalany
stawszy się doskonałym w czasie krótkim, pędził lat wiele
albowiem podobała się Bogu dusza Jego. Jeśli więc Br. moi
wszystkie nasze czyny w imię Boga i Jezusa dla
wielkości Jego poczynać, działać i kończyć, aby
u Niego miłe i zasługujące na żywot wieczny
ukoronowane były. Ja [illegible] nam będzie w stolicy

WWMP. Która wszystkie trudy prac i upokorzenia dla miłości ..... Boga, a czyniąc zawsze wolę Najwyższego, wielbiąc Jego we wszelkich niedościgłe zamiary, zbogacona w cnoty i wzięta do Nieba; Jey zatem przykładowi postępujmy. A chociażby złe skłonności nasze, chociaż naszy zagrodziły, chociażby namiętności nasze pochłonąć nas usiłowały – chociażby zakały uchwycie nas przywołały – fale pychy ~~zazdrości~~ gniewu i innych nawałności zguba grozili – nie dbaymy nań, sercem czystem, wolnemy przeciwnikom, z miłości ku Bogu pozbywaymy się ze światem i ciałem, ~~[illegible]~~ a ~~[illegible]~~ dopłyniemy do portu szczęśliwej wieczności. Tę zaś o Matko nasza

Kazanie

na Wielkanoc w R[oku] 1847.

Jezusa słuchania Nazareńskiego ukrzyżowanego: wstał, niemasz Go tu, oto miejsce gdzie go położono. u Marka S. XVI w. 6.

Co niegdyś Bóg w St. Zakonie pod obrazami wznieśmi odznaczył — co prorocy w jasnem słowie ogłaszali, co nareszcie sam Zbawiciel tak najsprędzej przepowiadał, to w dniu dzisieyszym spełniło się! Dziś bowiem Jezus Chrystus po trzech letnich trudach najwyższego zawodu — niesłusznie osądzony i niesprawiedliwie skazany na śmierć, ukrzyżowany i pogrzebiony, dziś mocą zerwał pęta śmierci i chwalebnie zmartwychwstał! Niemasz Go tu mówi Anioł odwiedzającym grób niewiastom, wstał z martwych — oto miejsce, gdzie Go położono.

Nasiona ta padła klęskającą w dzwolinie rozgłoszona, ucieszyła trwoga i smutkiem przejętych Uczniów gdy się widzi swe [illegible] nadzieje spełnione. [illegible] pozna Moc Boża

odkupienie które się stało całemu światu — dziś upadać, w duchu wiary, przed tym ubogim żłobkiem

o którey przy męce Jego dwaj [illegible] byli
kochaj — Tę radość Apostołów i ~~[illegible]~~ Ucz-
niów, że Zmartwychwstania Jezusa podzieła dziś
Świat cały dobi, nie jako ze szczególnieyszego zda-
padku tylko jako dokończenia Zbawienia swojego, jako zwy-
cięstwa Śmierci i piekła; jako ~~[illegible]~~ tryumfu i chwały
Jezusa — jako zdarzenia, nareszcie na którym spoczywa
pewność wiary naszey, na którym gruntuje
się nadzieja przyszłości naszey: Alec Zmar-
twychwstał, opiewa dziś Kościół, więc i my zmartwychwstaniemy.

Gdy zaś szczególnieyszym zamiarem świąt
dzisieyszych jest poprawa serca i obyczajów, nie poprze-
stawaymy na samey radości, lecz szukaymy
w ~~[illegible]~~ dzisieyszym naszego zbawiennego wzbudowania. Chrystus Zmar-
twychwstał więcey nie umiera; i my mamy Zmar-
twychwstać, a szczególnie grzech jest śmiercią duszy; byśmy
przeto godnie zmartwychwstali w świętości,
ze śmierci grzechu do życia świątobliwego powstać
powinniśmy; i to jest, na co waszą uwagę zwró-
cić dzisiay umyśliłem. Żebyśmy się zaś do-
kładniey wytłumaczyli: Obacz pewność
Zmartwychwstania naszego ze strony Boga

przedstawie warunku do godnego z martwych wstania ze strony naszey w Ł.

I

My z martwych wstaniemy, a duch nasz połączy się z ciałem, które zamieszkiwał za życia. Tę wiarę wpoił w nas Bóg który ją wymyślił, on zalał to duchem w serce każdego człowieka. Przebiegniemy świat cały, zwiedźmy narody od jednego krańca ziemi do drugiego — przeglądniemy nayodleglejsze zabytki zamieszkałego lądu, wszędzie znaydziemy to wyobrażenie tey wiary, to przekonanie: że z człowiekiem nie kończy się wszystko. Z głębi serc naszych wydobywa się głos: Człowiecze! ty nie zginiesz zupełnie! śmierć jest tylko przejściem do lepszego życia w którem nieśmiertelnym żyć będziesz! Są u tobie ludzie którzy zdrożeni namiętnościami, przywiązani do ziemi, zbytkami występkami, niewiedzą w zmartwych wstanie, nie, jakoby mi Bóg odmówił tego błogiego stanu, ale że się lękają tey prawdy którąby wzięcie obudzić mogła w sumieniu, oka-

zaś [w całej] sprawiedliwości występki, i ich nie pokuci, ci
~~umierają~~ [szacują] dzięki samych przeciwności, że podobni innym
tworom stanu się z równaniem dni spełniać,
a za grobem nic dla nich nie masz. O ludzie
ślepi – ludzie zapamiętali jakżeście godni po-
żałowania! Toż ty Pan stworzenia [istota rozumna], i twoje
bydlę jednakowego mają dochować losu? Toż często
Twe [zabiegi tylko wyprowadzone] naczynie duszy do dobrego – karmiony [przymiotach ducha] Sakra-
mentami, ozdobiony zdolnościami – z tych [wszystkie] zniszczo-
ne i wyniszczone, z jednem dni spełnieniem twoim
na zabawę wystawiony sobie zawód? O poda-
łaj tylko chwilę jeszcze. niech przyjdzie na cię ubó-
stwo i nędza – niech wypłacony go do rozpłyknąć
i z nim na łoże boleści, wtenczas opuszczony odmie-
ta chwytać będziesz się myśl [o przyszłości], bić się szczęśliwą i
zebrać litości Boga, któregoś zapoznawał!

2. Wszystkie Świętości mądrość i sprawiedliwość
Boga domaga się naszego nieśmiertelnego istnienia.
On jako święty kocha dobre a złem się brzydzi
najmędrszy podaje człowiekom środki za zasługo-
wania coraz bardziej cnoty, a obrzydzenia wy-

stępku sprawiedliwy odpłaca każdemu według
spraw jego. Gdyby się nie było zmartwych-
wstania, nie byłoby nawet złego i dobrego —
nie mielibyśmy bodźca do wytrwania w cnocie
i poskromienia zepsutey natury naszey —
Przestępca praw boskich i ludzkich, zadowo-
lony że uszedł sprawiedliwości ludzkiey nie lę-
kałby się niczego więcey, a cnota jakkolwiek
sama w sobie wspaniała, przy niedołężności
ciała, trafiając na tyle zawad i trudów,
wystawiona często na prześladowanie
ubóstwo i nędzę, słabieć by musiała, nie ma-
jąc wyższey pomocy, i wyższego zachęcenia. Musi
więc być przyszłe zmartwychwstanie
Bóg obiecał się obrońcą i wynagrodzicielem
cnoty — sam sędzią [illegible] mądre zało-
[illegible] zamiary, Bóg odda każdemu według
spraw jego. W tym wielkim domu Boga
przywrócona być musi równowaga, a ten
który tu na ziemi nie spełnił swego przezna-

[illegible]rodzieystwo które się stało całemu światu — dziś u-
padać, w duchu wiary, przed tym ubogim żłobkiem w

ziemia), Musi wskrzesić swe ziarno i przy-
niesie należyte owoce. Ale
3° Najpewniej okazuje się (pewność) zmartwychwsta-
nia naszego z nieomylnych Boga wyroków
Każda prawie Strona Pisma S. zmierza do
tego celu, wszędzie tej prawdy niezliczone
(z których kilka przypomnę) znajdujemy dowody — Przez usta Daniela proroka
XII zapowiada on: że ci, którzy spoczywają w
(przez Chrystusa ze wszechmocności ducha)
prochu ziemi powstaną — ci ciesząc się ...
Job XIX pociesza się w swojej niedoli że zmar-
twychwstanie i w ciele swem oglądać będzie
Boga Zbawiciela. Machabeusz (posłał) pieniądze
za poległych braci i przesłał dary do
kościoła Jerozolimskiego na ofiarę — którego samo
Pismo S. mówi daremnie byłoby, gdyby nie wierzył
i nie spodziewał się ich zmartwychwstania
Paweł S. 1 Cor XV nazywa zmartwychwsta-
nie Jezusa fundamentem wiary, i nadzieje ...
(i w rozważaniu o zmartwychwstaniu ... Mówi)
dalece ... jeśliby umarli nie powstali, ani
Jezus nie zmartwychwstał a do Tessalon.
IV v12-15 pisze (w te słowa:) Nie chcę abyście niewiedzieli

o zmartwychwstaniu i nie smucili się jako ci
co nadziei nie mają, albowiem wierzymy że Jezus
umarł, i zmartwychwstał, tak Bóg tych co po-
marli wskrzesi z nim – i my niegdyś do tego zmar-
twychwstaniemy, a na głos trąby powstaną
umarli wszyscy, i połączymy się z nimi i
z Jezusem zawsze będziemy. On bowiem jako nam
sto Grzegorz S. pomocą śmierć abyśmy mogli
umierać nie bali; zmartwychwstał aby wia-
rę naszą że zmartwychwstaniemy utwierdził.
Tą jedną drogą prowadził i ... do ... nieśmiertelności
To przekonanie wiara zmartwychwstania które
w których
mieje się powszechnie ... Kościoła, Apo-
stołowie przyjęli ją za wyznanie wiary,
którą codziennie powtarzamy. To wierzę
w ciała zmartwychwstanie. O modły
Kościoła za umarłych, ceremonie przy
pogrzebach solenne, są dowodem
kochania i czci dla zmarłych jako że wia-
ry, że mocą Boga powstaną i będą
nieśmiertelne. Zaiste. nie słońce dla tych

ewidentnie które się stało całemu światu – dziś u-
padać, w duchu wiary, przed tym ubogim z Tobią w

tak prędko, gdybyśmy chcieli wszystkie dowo-
dy Zmartwychwstania naszym mowiące
przeprowadzić: Wy Sami Br! jesteście o
tem przekonani, ja mowiłem, abym Was tylko
nadzieią tak wielką dla Nas Zmartwychwsta-
nia Pańskiego zatym wiarę utwierdził
tę pocieszaiącą prawdę przypomniał
i z tąd Zbawienną wyprowadził naukę
dla tego przeydźmy do 2 Uwagi Kazania
i przypatrzmy się warunkom ze strony
naszey, do spełnienia się Mającym, abyśmy
kiedyś godnie Zmartwychwstali

II co do Drugiey

Dwojakie będzie zmartwychwstanie nasze
~~[illegible]~~
przyszłe, Dusza musi odebrać dla ciała
nagrodę, którey jey świat odmowił, albo
występek, który się targał bezkarnie i zuchwale
na prawo ludzkie i boże, odnieść zas-
łużoną karę, zawstydzenie i kara. Który

Dobrze czyniący mówi Jezus pójdą na żywot wiecz-
ny — ale co złe działali, na potępienie wiecz-
ne. Abyśmy byli godnymi do żywota wiecz-
nego zmartwychwstać potrzeba

a. przyswoić wiarę S. Jezusa bez której ani Bogu
podobać się ani zbawionym być niepodobna, i według
zasad zastosowane nienaganne prowadzić życie,
~~wszelkie grzechy~~ gdyż Pana nie słuchacze. ale wykona-
wcy słowa tego zostaną przed nim usprawied-
liwieni. Pielgrzymi do lepszej ojczyzny, tęsk-
niący mamy tej przez Jezusa wysłużonej, tej drogi
słuszności bezdrożów, na które nas namiętno-
ści nasze i złych przykład innych naprowadzają
a dolegliwości i trudy po tej drodze znosić z miłości Boga
oddawać się na wolę Tego, Który nas ukochał
i za nas umarł. We wszystkiem Pawła naśladow.
II Kor. IV cierpimy utrapienia i prześladowa-
nia, zawsze nosząc w sobie umartwienie
Jezusa, aby żywot Jezusa okazał się w śmiertel-
nym ciele naszem: albowiem wiedząc, że ten
który wzbudził Jezusa i nas z nim wzbudzi

dziedzictwo które się stało całemu światu — dziś u-
padać, w duchu wiary, przed tym ubogim żłobkiem

Z nim; przeto nieustawaiący w dobrem, a ta...
Boga niech obfituje w Was ku chwale B...

6. Gdy atoli jedni w skutek nieudolności
ludzkiey, drudzy z tym przystali dnia umarł-
ni, inni nareszcie niebaczni na ciągłą
słabość godności i przeznaczeniu, od drogi pra-
wdy oddalili się, i szata niewinności władza
na chwilę ich opanowali; tym Bracia Moi! po-
zostaje pokuta, jako środek zwykle ratowania
się, którey błogich skutków iuż tyle doznał-
to, a Sam Jezus oświadczył że nie przyszedł
wzywać sprawiedliwych lecz grzeszników —
szukać i tego co zginęło. Dla tego upomina
nas Paweł S. Rzymian VI w 4 Rozdz. Czyli nie
wiecie mówi że ochrzczeni jesteście w imię Jezusa
a przeto w śmierci Jego ochrzczeni? Tożeś
i stało dla tego, aby jako Jezus z umarłych
wstał, i więcey nie umiera, tak żebyśmy i my w nowości życia
chodzili; umarli dla grzechu i sprawiedliwości. Niech że tedy
nie panuje grzech w śmiertelnym ciele waszem
i byście posłuszni byli jego namięt...

nościom, ale wydawaiąc się Bogu, jako z umar-
łych żywi, a członki wasze narzędziem spra-
wiedliwości bożey; do Kolossan III. tuż wyraźniey
jeszcze pisze, gdy naucza: złożcie starego człowie-
ka z uczynkami jego, a obleczcie się w
Nowego przebranego we wszelkie cnoty, boć ta
jest wola boża. Kto więc pragnie, a któż
jest któryby nie pragnął z umarłych powstać do ży-
wota wiecznego, ten po utracie niewinności,
niech się odrodzi; i stanie nowym, jakie tak po-
wiem człowiekiem. Tym ~~to~~ celem troskliwa o zba-
wienie Nasza Matka, Kościół Swięty, zaleca nam
w tym czasie szczególniey, przyięcie Sakramentu
Pokuty, i Ołtarza, ~~o~~bycznej przyięciu Taiemni-
cami wiary S. wszedłszy w Siebie, doszczepiłszy
Łaski boskiey w tychże Sakramentach do
nowego zachęcali się życia; i wytrwali w do-
brem aż do czasu, w którym błogiey dojdzie-
my nieśmiertelności; ale
C. O jak mało jest takich, którzyby po
Spowiedzi i Kommunii Wielkanocney tym

wieckiego słowo które się stało całemu Swiatu - dziś u-
padać, w duchu wiary, przed tym ubogim żłobkiem

postanowieniom zostali wiernemi! Ktorzyby
(do ulubionych nie powracali nałogow!)
Płakał niegdyś Xerxes jak pisze S. Hieronim
oglądając swe dzielne stutysięczne woysko
i zapytany dla czego? odpowiedział: bo po
lat stu żadnego żywy nie będzie. Gdyby
nas także ktoś mógł w dniu dzisieyszym, o tych
skowych z grzechu — ułożonych skromnie; i roz-
rzewnionych do siebie pewnem łaską wielkiey szczęśli-
wości — widząc że J. często zapominamy o
Jezusie, czystyby się zaiste! Tak wielkim
w nas usposobieniem; lecz nie potrzeba lat
stu, ani miesięcy ani dni, a jak mało zo-
stanie w tych dobrych postanowieniach
i wytrwa w łasce Bożey. Dziś przepełnione
kościoły, pozamykane miejsca wszystkie
i wszystkim, każdy spieszy wstać z martwych
upadłego i żyć niejako zmartwychwstały
do nowego i porządniejszego życia — ale przez
zmienione dni tu wszystkie, zaginą te zbytki
i uciechy światowe, a pospólstwo też same

niestałość wraża i obraża Boga. A toż to ma być wytrwanie w dobrem? Podobni je-steśmy do wód rzeki Jordanu, które gdy przecho-dziła Arka Pańska zastanowiły się, lecz po przejściu tejże, znowu ubiegały — Tak i wielu z nas biorąc Komunię ś. przestała grzeszyć, lecz gdy ją pożyli, znowu płyną w swe nieprawo-ściach a ślady ich poprawy nie pozostają; co w społeczności być nie powinno. Xtus umarłych wskrzesił więcej nie umiera, a i my powstał-szy z grzechu do nowego życia, wytrwać w niem powinniśmy jako Piotr, jako Magda-lena nowe zacząć życie, a jako Mateusz [illegible] i Zacheusz dawniejsze postępowanie zarzucić na-wet stokrotnego, nagradzając dawne zgor-szenie i ustępując krzywdy.

Z tych tedy krótkich uwag B. Br. moi pozna-liście, że zmartwychwstanie Xtusa jest zadatkiem i rękojmią naszego w przyszłości zmartwych-wstania — poznaliście przekonania, że będąc z Xtusem chwalebnie zmartwychwstać, lub nie

[...]dziestwo które się stało całemu Światu — dziś u-padać, w duchu wiary, przed tym ubogim z tobą[...]

winnie należy sprowadzić do słowa życia; bez
z grzechu powstać, odrodzić się w duchu, i poże-
gnać się z ulubionemi nałogami, bo nic
zmazanego grzechem, nie wejdzie do Królestwa
Niebieskiego. Ćwiczmy się więc i radujmy
się, gdyż po krótkiem wypoczynku w gro-
bie, zmartwychwstaniemy, i połączymy się z
Chrystusem, a ta radość nie będzie tem więk-
szą, że ciała nasze nie podpadną więcej zepsu-
ciu ani słabościom – będą wspanialsze i nie-
śmiertelne! Nieśmy brzemię niedolę i dole-
gliwości zgodnie z wolą Boga cierpliwie, a
widząc sobie w Tajemnicy Zmartwych-
wstania Jezusa, dołączmy i to niezbędne ży-
czenie: abyśmy mocą takiej i tako-
wej tajemnicy zmartwychwstali peł-
ni dobrych uczynków, do wiecznej radoś-
ci i szczęśliwości

Amen

…Towie-
…árow;
…ńsnia
…torego
…dry-
…dysia
… i ble-
…hie!
… wdy.
…47^{mu}
…dy lud-
… obcho-
…ldy:
… na
…lo do-
rodzonego słowo które się stało całemu światu — dziś u-
padać, w duchu wiary, przed tym ubogim żłobkiem w

1847.

124

Kazanie

na dzień Narodzenia Jezusa

A słowo stało się ciałem i mieszkało między nami.

z Jana R. I w. 14.

Jeżeli ~~[illegible]~~ dzień przyjścia na świat, człowieka, powołanego do spełnienia najwyższych zamiarów; ważnem jest najwspanialszym zdarzeniem, o iléż ważniejszym jest dla nas ~~dzień~~ dzień Narodzenia Jezusa, którego celem było zbawienie całego Świata? którego Bóg już w raju pierwszym obiecał rodzicom - Patryarchowie z upragnieniem oczekiwali, którego przyjście prorocy ~~Jego~~ przepowiedzieli, a świat cały za nim wzdychał i błagalnemi modły o przyspieszenie tego przyjścia ~~[illegible]~~. A dziś jest dzień! Zbawiciel, którego oczekiwały wieki, w przeczystej Dziewicy Maryi wnętrznościach stał się ciałem - przed 1847miu laty narodził się w Bethlejem, zamieszkał między ludźmi, a uroczystą pamiątkę Narodzenia Jego dziś obchodzimy. Dziś tedy z Aniołami zanucić nam należy: Chwała Bogu na wysokości, a pokój ludziom na ziemi, którzy są dobrej woli. Dziś opiewać to dobrodziejstwo które się stało całemu Światu - dziś upadać, w duchu wiary, przed tym ubogim żłobkiem

ktoremu po narodzeniu został złożony, i zawołać z
Aniołami: Godzien jesteś o Panie wziąć moc i m-
drość i bóstwo i chwałę i błogosławieństwo, albo-
wiem odkupiłeś Nas Krwią Twoją, i uczyniłeś kro-
lestwem Boga... ~~Albowiem~~ gdyśmy byli jak mówi Augustyn niewolnika-
mi grzechu, pozbawieni łaski, Synami zatracenia
Narodziłeś się, aby nas z niewoli grzechu, i pie-
kła odkupił, a opatrzywszy hojną łaską u-
dział drogę, którą postępując możemy odzy-
skać utraconą szczęśliwość.
Wszakże niedosyć byłoby poprzestać na tych chwilowych
Uniesieniach — niedosyć pozdychać lub ~~rozmyślić~~ radować się trzeba zatem rozważyć w Uroczystości dzi-
siej, trwalszych ktoreby Zbawicielowi Boga i naszemu potrzebowało korzyści; co ~~[illegible]~~ skuteczniej nastąpi
jeżeli dobrodziejstwa z ~~[illegible]~~ przychodzące [illegible] wdzięcznie
i z nich korzystać dla zbawienia ~~[illegible]~~ nauczymy
Dla tego postanowiłem o tem dziś do was mówić, a mianowicie
Jakie dobrodziejstwa spłynęły na ród ludzki
z przyjścia na Świat Zbawiciela 1°.
Z jakiem usposobieniem dzień ten mamy obcho-
dzić, byśmy się onych stali uczestnikami 2°.
Boże litości i Ojcze! któryś Jednorodzonego Syna
Twego, dla podźwignienia upadłego człeka na ten
Świat zesłał, wesprzyj mówiącego i słuchających Twoją

łaskę, byśmy błogie skutki okupu tego poznali;
i z nich korzystać mogli. Przybądź nam z Twoją
pomocą N. Marya Panno &c

I

Chociaż wyszliśmy z rąk najmędrszego Stwór-
cy i nieposzkodzonemi co do ciała i duszy, a celem stworzenia nasze-
go było wieczna szczęśliwość, jednakże gdy pierwsi
Rodzice w raju utracili ten świetny przywilej
przez nieposłuszeństwo, postradali łaskę Boga,
stali się synami gniewu — a udziałem ich było
nędza, łzy i narzekania w tem życiu, w przyszło-
ści zaś wieczne odrzucenie.
Taki stan człowieka, który sam sobie nie mógł do-
pomódz, w stanie wymagał nieoceniony ofiary,
na przebłaganie Majestatu bożego; potrzeba było
wynagrodziciela, któryby nasze grzechy i kary za nie, wziął-
szy na siebie, zadosyć sprawiedliwości bożej u-
czynił — i od piekła nareszcie, któryby nas z nie-
woli grzechu, tego ducha i ciała wykupił
z Bogiem pojednał i zbawił. Tym zaś właśnie
był dla nas Jezus, którego pamiątkę narodze-
nia dziś obchodzimy. On dotknięty nie człowieczeństwem od-

Zkupił nas z niewoli grzechu i czarta, boc wszedł
nie przez krew kozłów i cielców do świątnicy Pań-
skiey jako mowi Paweł S. do Żydow Hebr. IX w 11 ale
przez krew własną i nie pokalaną ofiarowawszy
się Bogu za Nas. On stał się pośrednikiem mię-
dzy Bogiem a człowiekiem, dał siebie na okup-
nie za wszystkich I Tim. II — i pojednał nas z Oy-
cem, gdy byli my nieprzyiaciołami Jego — nareszcie
wykupił nas od przeklęstwa, ktore ciężyło na Nas. Paul. ad Gal. III 13 wdzięczny
za przeklęstwo Nasze gdyż napisano jest przeklę-
ty, ktory wisi na drzewie, abyśmy Paul. ad Rom. V. ja-
ko w Adamie wszyscy umarli w nim wszyscy zo-
stali odkupieni. Ktoż więc swoją głowę schyli! upa-
day na kolana przed tą dziś narodzoną dzieciną, bo
ona jest twoim Panem Zbawicielem i odkupicielem!
Z wysokości niebios zstąpił, na ziemię ubostwo i nędze
i upokorzył się by się wywyższył, dał du-
szę swoją abyś ty nie umarł, i był zbawiony.
II Jnny powod tego, ktore uciskało grzeszne ple-
mię Adama, był to, że dom skażony rodzaiu czło-
wieka serca — namiętności panowały nad nim,
a wola ku złemu więcey skłonna, czyniły że

był niemiły Bogu
się nie jął z Cnotą, nie miał prawdziwego duszy po-
koju, ani też nadziei przyszłego szczęścia.
Lecz i temu zaradził Js. przyszedłszy na świat, i On
dał Światu naukę, którą ani starożytni ani mniej
nowocześni Mędrcy poszczycić się niemogą. On własnym
przykładem jak święcie, jak niewinnie Bogu
miło prowadzić życie — wskazał wzory, na które
zapatrywać się, zostawił środki których chwycić
się należy, by za łaską Jego potrafić prawdę zwal-
czyć namiętności i pozostać na drodze Cnoty lub
wpadłszy w grzech ~~pozostać~~ powrócić do tejże ~~[illegible]~~. W zasługach swoich
zostawił nam Skarbnicę łask ku wzmocnieniu
niedołężności naszej, owszem pozostania wiernemu
Bogu i Cnocie pomimo burz i nawałności
tego Świata! Z resztą na cóż mam się silić, abym
okazał wielkość dobrodziejstw i łaski które dziś
narodzonemu zawdzięczamy Jezusowi? Wy którzy
tak często, i z taką ochotą, [illegible] przez [illegible]
słuchacie słowa bożego — wy wiecie, Bracia
Moi! wiecie ile Jezus dla nas uczynił — wy wiecie
że przez okupu, pojednania z Bogiem, wyjednania
utraconej łaski i zapewnionego zbawienia, przedsię

wszystko dla nas się stało, w nim ruszamy się i jesteś-
śmy i bez niego niczem na czas i wieczno-
ści nieuwodzeni. Lecz i to Wam nietayno, że
ani dobrodziejstwa okupu naszego przez Jezusa, ani
udzielone łaski bez wspołdziałania naszego będą
skutecznemi — dlatego potrzeba nam samym pracować, i
własnemi siłami zasługiwać o niem

§ II.

Okupieni onego krwią Jezusa I Cor. w którym mamy prze-
baczenie i łaskę, pojednani z Bogiem i wprowadzeni do oy-
czyzny ~~łaski~~ nadzieją wieczney szczęśliwości II ad Thessal.
XIV. winniśmy Mu największą cześć duszami i w dzie-
łach nosić, które te cnoty zalecają nam, abyśmy wdzięcznie serca
poddali pracom Jezusa, i stosowali się do wspołdziałania
Jemu przypodobać starali się, albowiem bez tego ~~[illegible]~~, całe dzieło okupu na-
szego stałoby się bezskutecznem. i Wiara bardzo ~~[illegible]~~
Wraz z wszelkiemi cnotami † Ubrać możemy i przeciwić
się ~~[illegible]~~ z tem i wszystkiem ~~[illegible]~~ teraz
~~[illegible]~~. † pancerz sprawiedliwości Ephes VI.

a. By godnie obchodzić dzień Narodzenia Jezusa, odro-
dzić się mamy co do wiary, to jest poddać go dzisiejszy wiek, a potem dotąd względem
prawd Jezus. S. Religii byliśmy obojętnemi, teraz ucząc
w nie wierzyć; [illegible] pojmujemy lecz serdecznie

gdyż bez wiary podobać się Bogu niemożna.
Takiż to nieoszacowany, szczególniej naszej ~~[illegible]~~ ubogo naro-dzona Dziecina, ~~[illegible]~~ jest Zbawicielem i Królem ~~[illegible]~~ jest ~~[illegible]~~ w raju obiecanym odkupicielem — jakkolwiek nie stacza walk i nie podbija Narodów — Jego sławą jest prawodawstwo boskie i świata podźwignienie — Nie przelewał on świat cały, i pojednał niebo z Ziemią. On cierpiał jako Mu zapowiadali Prorocy, abyśmy nie cierpieli — przedany dostał aby nas uwolnił, wbity na krzyż ~~[illegible]~~ uległ katowskiej śmierci aby dał nam życie, powstał nareszcie z grobu by zapewnić nam nieśmiertelność. O bądźmyż myśl tej tej wiary Pana! Żadna moc niech nam nie doda [illegible] kałową! cieszmy się jak mówi Tertulian ~~świętego Zbawcy naszego~~, bo jak ta kropla [illegible] z tob — tem [illegible] są niegodne Boga, odpowiadają jednak potrzebom duszy naszej; bowiem gniew Boga złagodzony, winy darowane, człowiek do Boga zbliżony!

6. Do godnego obchodzenia pamiątki Narodzenia Jezusa Należy jeszcze prócz wiary i ufności w Nim, zachowanie tego wszystkiego co Nam zalecał; to bowiem

uchyli nas wiernemi Bogu — uczestnikami łaskawego Zbawiciela, a tem samem naysłodszego dziedzicem Nieba. Wy przyjaciołami moimi jesteście, jeżeli czynicie to com Wam nakazał mówi Jezus, a na innem miejscu: Jeżeli się nie staniecie jako dziatki nie wnijdziecie do Królestwa niebieskiego.

Jesteśmy ale dziś tak usposobieni? jestże prawdziwa, prawem serca naszego? działamyż dobrze z pobudek wyższych, lub tylko dla świata? Jestże wdzięczność dla Jezusa w sercu naszem, któraby wzniecała pragnienie nieustające podobania się Jemu? jestże wreszcie miłość ojca dziecinna, okrywająca nam grzechy jako dumę wagę Majestatu Boga, a zachęcająca we wszelkiej dobie życia do wykonania woli? Szczęśliwi! o zaiste trzykroć szczęśliwi, jeżeli z zadowoleniem stanem naszym w obec Boga, na te zapytania odpowiedzieć sobie możemy, bośmy się odrodzili w Bogu a niewinnego Świętego Zbawiciela, świętemi i niewinnemi dziś wołamy sercem. Który zaś w tej chwili na te zapytania zadowalniające sam sobie nie dał odpowiedzi, źle szatami swe

sumienie grzechem, lub błądził po bezdrożach wy-
stępków, niech się z nim tedy samém sumieniem Chrześcianina,
gdyż nic innego bez Boga nikt wynosić chyba
Nas prawdziwemi Jego Uczniami — niech niech ofiaru-
je dziś Nowonarodzonemu bo ofiar z rąk nieczy-
stych nie przyjmie, a prożny odtrąca. do serca
ale niech przyjmie które Jana S. Poprzednika Jego
Godnymi drogi Pańskie czynić prostemi ścieżki Jego.
Wszelka dolina niech będzie napełniona a pagórki
zniżony, miejsca krzywe niech będą proste, dro-
gi ostre niech się staną gładkiemi a oglądać będzie
wszelkie ciało zbawienie boże. Czyli jak Paweł S
w I ad Titum II w 12 zaleca Okazała się łaska Pana
i Zbawiciela naszego wszystkim ludziom, nauczająca
Nas, abyśmy zaprzawszy się niezbożności i poża-
dliwości, trzeźwo sprawiedliwie i pobożnie żyli,
i do Ephez. III by Nas utwierdził Bóg duchem swo-
im, i Xtus zamieszkał przez Wiarę w Sercach naszych.
Takiem bowiem postępowaniem odwdzięczymy się w
Dziecię i damy mu dowód najwyższej czci wdzięczności
i miłości za dzieło okupu i zapewnienie nam
Łask upragnionego Zbawienia.
Otoż wyże są Łaski i dobrodziejstwa które zawdzię=

szamy przyjścia na Świat Jezusa, oto sposoby, którymi Zasługi Jezusa na nas i wieczność sobie możemy przywłaszczyć. Ochoczo zatem weźmy się do dzieła; Wiara Ojców, pomimo bezbożności Wieku, niech się odrodzi w sercach naszych i ustali — przykładem tylko pobożnych przodków niech stale przyswoi owoc szczęścia moralności i szczęśliwości życia, co to tylko wyjednać Nam Zbawiciel, który ~~[illegible]~~ Nas wyszedł i dla którego na Świat przyszedł!

Gdy tak zakończyłem założony przedmiot, pozwólcie jeszcze Bracia Moi! przemówić do Siebie, według zwyczaju, za Ubogiemi — ~~[illegible]~~ Jeżeli kiedy, to w tym czasie, ucisku zimna ~~niedostatku~~ Jeśli i Nędza Ani za braci naszych, równie jak dla nas tak i dla nich przyszedł na Świat Zbawiciel! oni ponadto aby razem z nami wielbili Boga i wysławiali Miłosierdzie Jezusa, ulżymy ich cierpieniom — opatrzmy dobroczynnością, na jaką każdy zdobyć się może, a Bóg, który każdy uczynek miłosierdzia zważa jako ofiarę, obfitem je nagrodzi błogosławieństwem. Amen.

...tra pierwsi Lwowianie;
i często powtarzali: cobyście
z jednemu z tych ustąpili
mnie się ustąpili
Tyś raz jednemu dobrym uczynkiem
ten dzień więcej uświet-
nili;

Kazanie na Wielki Czwartek

Weźcie, i podzielcie to jest ciało moje — pijcie z tego kielicha — bo ten jest kielich krwi mojej N. T. która za was będzie przelana

Łuk. XXII w. 19-20

Dzień wielki dzień S. bo pam. śmierci Zbawcy naszego Jezusa obchodzimy dnia dzisie! Dzień w którego zdarzeniach po sobie następujących zatopiona dusza nasza, rozważa i pamiątkę łaski i dobrodziejstwa Boga, a złość niewdzięczności napotyka się wszędzie. W dniu dzisiejszym widzimy Zbawiciela pomimo zbliżającej się śmierci, dającego nauki i przestrogi Uczniom swoim a w ostatku ustanawiającego N. Ołtarza Sakrament tę bezkrwawą pamiątkę Męki i Śmierci

srebra będziecie okupieni — i na innem miejscu XL. Pocieszcie się pocieszcie ludu Moy. bo skończyła się złość twoja,

Swojey, by po odeyściu nawet do bycia,
ustawiczny z nami do końca zostawał Sa-
kramentem i posilał go po wszystkie dni ży-
cia. O niezgłębiona tajemnico dobroci
i Miłosierdzia Zbawiciela! coż to jest czło-
wiek że go tak wyprzedzasz? a cóż człowie-
dzie tyle tylko poświęcasz dla Niego? Pracowa-
łeś o Jezu Najsłodszy całe życie, cierpisz, prze-
lewasz krew swoją Nayśw. i umierasz
byśmy wiecznie żyli, zasilasz ciałem
i krwią twoją naydroższą w podróży
do wieczności!
Ach! jeśli śmiertelną jakąś rozkoszą na-
pełnia się serce wspomnieniem zga-
słych dla krewnych dobrodziejów,
o jakże wielką pociechą powinno przyjm-
ować czułem sercu Ach rozpamiętywanie

całego życia, a mianowicie ostatnich chwil
Jezusa, które całkiem poświęcił zbawieniu
Świata; dlatego wtedy chcieli pobożnego
Zgromadzenia w duchu wiary stanąć
w Jeruzalem uważaymy co dzień dla naśladowa-
nia Jezusa do świętych zachęcimy się postanowień
Za nowię: Jezus zmartwychwstając nas,
dał dowód Nayprzejrzystszy ku Nam miło-
ści — a nieprzejrzenie tym się jest każde-
go z nas powinnością
Gdyż w niebiosach wzięli duchem Twoim
na Mnie uciekającego, bym złożona,
prawdę godnie mogł słuchaczom Moim
wyłożyć, za zmartwychwstaniem się Twojim pod
krzyżem boleiąca matko Ty.

I

Wszystkie urządzenia w starym testamen-
cie były przeobrażeniem i figurą Nowego,
w którym Bóg pobudzony litością miał
spełnić swoje odwieczne przeznaczenia i zbawić

srebra będziecie okupieni — i na innem Mieyscu XI. Po-
cieszcie się powiesz ludu Moy, bo skończyła się złość twoja,

Swiat cały. Pomiędzy innemi Paschady
dowodem odmiennego z jedney strony pamiątki
wyprowadzenia ludu Izraelskiego z niewo-
li Egypskiey, w oczekiwanym przez Zbawiciela Podaniem obiecaney
wiarę w wyswobodzeniu przez Jezusa narodu ludz-
kiego z niewoli grzechu i czarta, i przeprowa-
dzenie Jego do oyczyzny sprawiedliwey oyczyzny w
Niebie, do ktorey grzech pierworodny zam-
knął wrota. W tym celu posłał Bog
Syna na Swiat, aby Swiat przezeń był
Zbawiony, a Syn boży przyjąwszy natu-
rę ludzką na siebie — z miłości ku człowie-
kowi poświęcił się oddaniu Jego. Komuż niewia-
domo w jakich okolicznościach przyszedł
na świat? jakie ubostwo i nędza towarzy-
szyły Jego narodzeniu? w urzędowaniu
Nauczycielskim jakie trudy — prześladowa-
nia nieprzyjaciół i ich zgubne zabiegi
nie przeszkadzały Jego boskim zamiarom?

Kto [naraził] wszystkich do boju, ilek niepodlegano [którą Miłością do Żydów spełnia]
mniemanych powodów? Czy przeciez poświęcał
dni i Nocy — poświęcał wszystkie swoie siły
nie dla własnych korzyści, ale by odkupił
Świat — zbudował mu szczęście i zapew-
nił doczesną [wieczną czyni w nim] i wieczną szczęśliwość.

6. Ta miłość Jezusa ku narodowi Izraelskiemu
nie zmnieyszyła się w ostatnich życia Jego
chwilach; owszem umiłowawszy go raz aż
do końca umiłował: w przedśmiertnych
chwilach do nayważszego podniosła się
stopnia. Widząc jak mówi pismo
iż przyszła godzina, aby odszedł do Oyca
zgromadza Uczniów swoich w Wieczerni-
ku — odprawia prawem Moyżesza prze-
pisaną Wieczerzę — daie przestrogi i Naukę
przepowiada bliską swoią Mękę — wskazuje
swojego Zdraycę, który go ma wydać, a
spełniwszy czyn pokory przez umycie nóg

srebra będziecie okupieni — i na innem Miejscu XL. Po-
cieszcie się pocieszcie ludu Moy, bo skończoła się złość twoja,

Uczniom daje dowod ostatni miłości swojej
zostawia pamiątkę cudowną — otwiera źrzodło
nieodzownych wytryskających nadzwyczaj-
ny lekarstwo na wszelkie niemocy duszy
bo im daje ciało swe na pokarm, a
krew swoją za napoy. Bierze chleb w
[illegible] ręce, daje Uczniom mowiąc
Weźcie i pożywajcie to jest ciało moje
ktore za Was wydane będzie; a podawszy
kielich z winem mowiąc [wypijcie] to jest kielich
krwi mojej N. T. ktora za Was będzie przela-
na, to czyńcie na moją pamiątkę.

To jest Bracia moi Jezus ustanawiający Nay-
świętszy Sakrament dał nam to wszystko mowi
z Augustynem S. co tylko dać mogł, chcąc
pocieszyć z nami na wieki wspierać nie-
dołężność naszą, a niemocy naszey może po-
dawać skuteczne lekarstwo — Ale cały

mowi o Bozu S. oddał się ku pożytkowi naszé-
mu, by odnawiając pamiątkę męki swojey
i Jego w neypodleyszé wiebi, gdy już wszé-
dzie nie prawiny bywa - z litości Jego tak się
rozognieni do Synow Bogu miłych dache-
cało się, a Ludziom ciałem i krwią Jego
tajemniczo pod ...
Neyśw. ... przeciw grzechom i
dobijali się Krolestwa Niebieskiego Oczem
Sam powiedział Kto pożywa ciało Moje i
pije krew Moją niechybnie wytrwa ja w
Nim, ten ma żywot wieczny. ~~...~~
Z tej-to Miłości od osiemnastu wieków dotychczas
na okaz Swiata utaja Swoje bostwo na
Oltarzach naszych pod skromnemi postá-
ciami Chleba i Wina woła do Nas: Przy-
dźcie do Mnie ktorzy obciążeni jesteście a
ja was wzmocnię: przystępujcie i pożywaj-
cie Miod i Mleko ktore wam zgotowałem
a się kupowali o tey krwi ... ktorą da-
srebra będziecie okupieni - i na innem Miejscu XI. Po-
cieszę się powiesz ludu Moy, bo skonczyła się ktora twoja,

tyra udzi głosem miłości, gdy przyjmuje Zbawiciela
albowiem z nim połączoną [illegible] przyjmuje
obfite owoce dobrych i bogumiłych czynów zasług
na życie wieczne!

Gdy więc z Miłości przedziwnie tu stanu uniżony
Zbawiciel ustanowił dla nas. Ohto jest który
w tej chwili wrodzonej pociągnie obojętny
[illegible] duszy upadnięty przed nim na ziemi
tej oddając mu część pokłon i chwałę
błogosławieństwa. Kto on na przez Zbawiciel i
pobudzony do wdzięczności i wdzięcznego o dniem

II

Wdzięczność za odebrane dobrodziejstwa jest
najpiękniejsza cecha, jest obowiązkiem wdzięcznej i złoty, jeśli
to nie na czczem uczuciu, lecz na dobrodziejach
zasadzie się. Jeżeli z Miłości ku nam
nas postanowił i lekarzowi na swoją pamiątkę
łę sprawowować i przyjmywać rozkazał;
naprzypisane że winnim obowiązany wdzięczność
jeśli tego rozkazu dopełniać, a często i godnie

do tego stołu pańskiego przystępować będzie.
Wy przyjaciołami Moiemi jesteście jeśliby to
uczynicie co wam zalecam.

1. Godne atoli przyjęcie N.S. żądałoby nayprzód od
nas osobliwie umysłu, duszy ochotney z żywą
wiarą do tey S. uczty przystępowali bez
wiary bowiem nie można podobać się Bogu
a zatem ani z podziękowaniem tym Nayśw. Sakr.
przyjmować, ani skutecznie pomocy w po-
trzebach duszy ani pociechy w troskach
ani ratunku w niebezpieczeństwach. Trzeba
wierzyć że, chociaż zmysły nasze zewnę-
trzny chleb uważaią, w tey Hostyi nie-
ograniczony Majestat Boga utajony
znayduje się, przed którym na twarz
upadają Anieli a cała gromada duchów
niebieskich opiewa chwałę Jego.
trzeba mówić wraz
z Pawłem S. Korynthyanom zaleca;

srebra będziecie okupieni — i na innem Miejscu XI. Po-
cieszże się pocieszże ludu Moy, bo skończyła się złość twoja,

szyma rodzice, niedzy codziennem posyp-
niem o tym Chlebem anielskim, ~~łaga~~
x Kto ~~tego~~ niegodnie niedzyni, tego policza ludzkiego[?]
Ktot to podad niegodnie przyjmującego
i nie dowierzych, ~~nie~~ [illegible]
2. W ~~[illegible]~~ sy wiary należy dobrze uspo-
sobić Sumienie Swoje, przygotować i odpo-
go tob, by tyl stało godnem tak wielkiego
gościa Mieszkaniem. trzeba jak mowi
Paweł S. zgromadzić się i dośmiadczać i tak
przystępować Kto bowiem niegodnie przyj-
muje sąd i potępienie sobie przyjmuje.
a ~~[illegible]~~ jak mieszkam
Na czem że tak się to dosmiadczanie
Siebie samego? oto wejść w Siebie i
zpytać się, jest dusza moja czysta i wol-
na od ~~[illegible]~~ grzechow. dopuściłem się wszystkich moich
przewinień. posiadanie jakie
te niewinności, ktore tylko godnym czynić
~~[illegible]~~ ~~wszystkie zagady~~ z Nieporaźlonego baranka

Któż? obyśmy moje były zgodne z nauką
tego, którego mam przyjmować; a jeśli
głos wewnętrzny iwiadczy po sumieniu, wszystko
też pobudzić szczerego żalu i wyznania
[i przedsięwzięcia poprawy]
nieprawości [illegible]
i w pokorze serca: Panie nie jestem godzien
na gody baranka – Samiż siebie nauczmy
sądzić obyśmy nie byli sądzeni, zawczasu
błogich skład korzyści, gniewu Boga na
siebie nie ściągali.

3. Gdy na koniec sobie odczuwamy sumienie
nie nadto do godnego przyjęcia N. S.
w dowód wdzięczności ku Jezusowi przy odbiera-
niu miłości Jego – tą miłością, która jakoż jest pod-
stawą cnót wszelkich, tak od Boga i Jezusa nam
zalecona: Synu daj mi serce twoje.
[więc kochajmy Boga nadewszystko, który mówi]
Mnie miłuje ja i Ojciec mój do niego przy-
dziemy i u niego mieszkanie zrobiemy
Ale czyliż nie mamy do tego pobudek? Oto
z miłości ku Nam Ojciec Niebieski posłał

srebra będziecie okupieni – i na innem miejscu XI. Po-
cieszże się przecież lud mój, bo skończyła się złość twoja,

Syna swojego na świat – Syn boży stał się
z niebios i ciałem i ofiarował się na krzyżu
z miłości dał nam siebie samego w Mo[illegible]
abyśmy z nami na wieki pozostał i zbawił
z miłością więc gorącą miłością odpłacić
mu możemy jego miłość w rodzicach
w cnoty i dopełnić jego zamiarów.

Kiedy więc jako uradowaliśmy z nieograniczonej
[illegible] ludzkiemu w dzień dzisiejszy postanowił
nas. rozpamiętywając te dziwy które nam uczynił
odnówmy ku niemu uczucia rodzicielskie i miło-
ści; a znając ułomność naszą, w te dni poświęco-
ne Męce Jego, przykładem pobożnych przodków
do pokuty, i żalu za grzechy pobudźmy się.
jako niewyrodne syny Katolickich Naddziadów
poświęcimy te dni ś. wzorowej pobożności
i rozpamiętywaniu ich nas tęskny żywot
~~Królestwa~~ jako nas Js ukochał ~~z [illegible]~~ nie
wytrwajmy w dobrem, a tak Święto jako i Świę-
te Zmartwychwstanie godnie obchodzić bę-
dziemy Amen.

1848.

136

Kazanie na Narodzenie Pańskie

A Słowo stało się ciałem i mieszkało między nami. u Jana S. I w 14.

Dobrotliwy i wierny przyrzeczeniom swoim jest Pan i Bóg nasz Χνε! co widzimy zaraz po upadku pierwszych obiecał Rodziców; i następnie ~~przyrzekł~~ ~~[illegible]~~kał prorokom, to dziś najuroczyściej spełnia, zsyłając na świat Syna swojego Jezusa, aby świat był przezeń zbawiony. Syn Boży, — Bóg z Boga Słowo przedwieczne wstępuje w czyste Maryi wnętrznoście, staje się człekiem i mieszka między nami, a tego wielkiego zdarzenia dziś obchodziemy pamiątkę. Tą obietnicą w czasie spełnić się mającą, cieszyli się Ss. Patryarchowie Duchem Bożym natchnięci Mężowie i do wspólnej tej radości zachęcali osoby.

Powstań Jerozolimo (Izaiasz 52) ocknij się z prochu Syonie — wesel się i przywdziej szaty ochędóstwa, albowiem mówi Pan, darmo jesteście zaprzedani, i bez srebra będziecie okupieni — i na innem miejscu XL. Pocieszcie się pocieszcie ludu Mój, bo skończona się złość twoja,

odpuszczone jest nie prawość Swoją. Widział Zbawi[illegible]
wid w duchu dzień Pański, i wzradowałby się; Widzie-
wnie to Pasterze i usłyszeli, a Anieli ogłaszający
to wesele wielkie Swiatu, ośpiewali Chwałę Boga na
wysokości, a pokoy ludziom Na Ziemi ktorzy są dobrey
Woli: Tak jest BB. Moi! Z narodzenia Jezusa radowało
się Niebo – radował Swiat, bo pierwsze miało pomno-
żyć się S. mieszkańcami, a drugi przez Niego osięgnąć Na-
dzieję nabycia utraconego prawa do tey Swiętey dziedziny.
A kiedy tak jest, mamyż my dzisiay pozostać obojęt-
ni? mamyż ani jedney Chwili nie poświęcić tey
Duchowney radości? Wyznaymy: ~~[illegible]~~ [illegible]
my Mamy wiele do tego powodów – wionie i na nas wiel-
kie spłyną te dobrodzieystwa boże – przez Narodze-
nie Jezusa i także ~~nie~~ odrodzeniem naszym, a dzień Jego Naro-
dzenia, jest: ~~Pamiątk~~ Pamiątkiem Duchownego naszego odro-
dzenia. Zaiste Wielkie słowo – godne zastanowie-
nia naszego – godne głębszey uwagi naszey; dla
~~tego celu~~ rozebranięż go przedmiotem dzisieyszego kaza-
nia, na większą Cześć i Chwałę Boga i nam
zbawienny pożytek, przez przyczynę NP. Maryi

Człowiek

Na obraz i podobieństwo Boga stworzony, i po
stągnieniu szczęśliwszego bytu do ~~wieczności~~ nieba ~~stworzony~~
~~Z~~ i przeznaczony ~~ab~~ nie dochował mu stały-
nie wierności Bożej. Z pożyciem zakazanego
owocu postradał łaskę Boga, utracił jak mówi
Sobor Trydencki Sess. V. świętość i sprawiedliwość
ściągnął na siebie gniew boży, poddany stał
mocy ciała, ~~a~~ tem i przyćmił rozum i zepsuł
wolę, z których pochodzące niecne występki,
przyprawiły go o śmierć doczesną, i wieczne
zbawienie. A ponieważ dla nieograniczonego
Majestatu Boga, obraza była wielka; miłosier-
ny atoli Pan zabłąkanemu obiecał ratunek
i przebaczenie - obiecał zesłać odkupiciela
który i sprawiedliwości bożej dosyć uczy-
ni, i nieszczęśliwym skutkom grzechu zaradzi.
Tę obietnicę odnawiał Bóg po wszystkie
po upadku wieki - coraz bardziej wyjaśniając
Sam i przez proroki swoje, aż przyszedł
czas gdy się spełniła na Jezusie, ~~który przy-~~
~~szedł na świat dnia ... obchodzimy~~;

Tak bowiem umiłował Bóg świat, że Syna swojego
jednorodzonego posłał na świat, aby każdy który
weń wierzy nie zginął, ale miał żywot wieczny. Naro-
dzenie zatem Jezusa było początkiem odrodzenia
naszego. gdyż z Jego życia naucza [illegible] Jezus
stał się dla nas Mądrością od Boga, sprawiedliwo-
ścią i poświęceniem i odkupieniem

Stawmyż nad tem uwagę

I

Jezus Chrystus stał się dla nas mądrością od Bo[ga]
On bowiem wyprowadził nas z mocy ciemności i błędów
swoich - nauczył poznać jednego prawdziwego Boga i je[go]
swoję - wskazał stosunki w jakich do niego je[steśmy]
stoimy, i z stąd wynikające obowiązki.
Cóż go świat przed Chrystusem zaledwie domyśl-
wał się, że człowiek nie jest szczęśliwym przypad-
kiem najpiękniejszem dziełem Stwórcy, ~~że tylko~~
~~rod~~ żywotów wieczystym - że obdarzony duchem
boskim, a istnienie jego nieograniczone tej na-
szym krótkim biegiem życia, ale dosięga nieśmier-
~~że opatrzność kieruje losem naszym bez jego woli ale wszystkimi~~
telności, to wszystko ~~[illegible]~~ objawił nam Jezus, jego
nauka dowiodła że szczęście, którego jest pożądanie
dany to wyjaśnia że
w sercu naszym, [illegible] w doganiamy [illegible]

Oycze nasz który iestes w niebie i z Dzieci swe [illegible]
[illegible] dnie, Boże nasz, jak cu-
[illegible] [illegible]
downe jest imię twoje, tylko od Aniołów i niemowląt
łeś niemowlęcym uchronowałeś [illegible] Chwałę
i cześć i postanowiłeś nad dziełami rąk two-
ich. Psal. 8.

Te i tym podobne pojęcia dobre, rodzą w nas uczu-
cia, które niemogą być inne, jak tylko wdzięczności
pokory, czci, uwielbienia i miłości ku Bogu, niemi
przepełniony rodzic ku Chrześcijaninowi przedmiotem
starań i gospodarowaniu boskiej. Czyli więc pozostaje
w duszy jego wątpliwości pod względem wiary,
przekonanie, że to jest dobre co Bóg zaleca, każe
mu poddać rozum i serce, i nierozwątpliwie wierzyć.
Czyli nim miota namiętność i niesie w stronę
przeciwną Bogu i cnocie, myśl że według Pawła
S. Złe nie ma godne chęci które się w nas na
objawiać poskramia duch i zwraca na drogę
cnoty. Czyli nie szczęściem błogosławi, uważa
to jako dar niezasłużony — czyli go dotyka, i zasmu-
ca, całuje rękę, która go dla jego dobra dotyka; i
i niema podobnie we wszystkich [illegible]
Ulituje się Zamiarów, słowem bo w wszystkich
kolejach szuka rady Wszechmocnego, który go
kocha, z której [illegible] w tajemniczej miłości na

go odwieść nie potrafi ad Rom VIII w 35 ani głód ani
ucisk, ani nagość, ani głód, ani żadne inne niebezpieczeństwo.
To uczucie miłości Boga połączone jest ściśle z innem tojest z miło-
ścią bliźniego. Mocą tego widzi on w każdym
człowieku, równego sobie brata - dziecię tego Same-
go Ojca który jest w Niebie, i współdziedzica królestwa
Jego. a zatem obowiązek założył gotów chętnie siły i mają-
tek - poświęcać dla wspólnego dobra, płakać z pła-
czącemi a radować się z wesołemi - chętnie przeba-
czać tym którzy go obrazili - modlić się za swych prze-
śladowców, błogosławi nawet tym, co go przeklinają
złorzeczą, albowiem według Pawła S. miłość nie zazdrości, wszystko
niczym niepogardza niezazdrości, cierpliwa jest łaskawa,
wierzy, wszystko cierpi, wszystko zwycięża;
wszystkiego się spodziewa się.
Tem sposobem widzimy iż uczucia nie były dane
ludziom przed Chrystusem, tych albowiem albo szpeciło
bałwochwalstwo, albo i gdy wierzyli w jednego
Boga przedstawiali Jego niegodne wyobrażenia
z kąd najsprzeczniejsze i upadlające postanowie-
nia i zwyczaje, które nawet owczesne ustano-
wiło prawodawstwo. Jeżeli dosięgnął oświecił świat z pro-
stot błędne wyobrażenia, nawet co ma słuszne, odwodził
go

i udoskonalili, i nuyśmy tęż odrodzeli:

II

Jako dobre drzewo wydaje dobre owoce, a złe drzewo ~~rodzi~~ złe owoce, tak te szczytne pojęcia i uczucia w człowieku zdolne rodzą ~~[illegible]~~ podobnych czynów. Nie czuje tylko dziecię podług swego takiego upodobania jemu wszystko wolno, co schlebia namiętności ziemskiej ~~[illegible]~~ Ża na słuchacz, bo żyją dla teraźniejszości; w wykonaniu dobrego odstraszają go trudności, bo nie ma rozględu na przyszłość o której albo żadnego nie ma, albo spaczone i człowiekowi swoim odpowiednie ~~[illegible]~~ wyobrażenie, nie ma w ostatku rozglądu na innych bo on sobie samemu jest celem. Z tąd to pochodziła owa prawie ogólna niemoralność w wielu ludach przed chrystusowych – z tąd ~~pochodziły~~ ofiary gwałty, wszeteczeństwa okrucieństwa ~~i krwawe~~ dzieszty i upośledzenia Natury ludzkiej aż do bydlęcości! Ale gdy się okazała łaska Jezusa, szczodrotliwy Nas, abyśmy zaprzali bezbożności i pożądliwości, abyśmy trzeźwo i sprawiedliwie żyli; oczekując błogosławionej wieczności i przyjścia Jego, gdy swą wylał hojną łaskę, przez narodzenie Ducha Św. obsypał darami ~~wylał~~ wszystkich wiernych, Ty odrodził się Tkź na wzór Jego żyli

Świat — ułagodziły się [i wszędzie] obyczaje, dzikość i okrucień-
stwa zamieniły się w łagodność i pokorę. Pierwszy
Chrześcijanin działał dobra, i nauka tego dla wszystkich
pobudek — trudności w wykonaniu przeciwnymi
przełamaniem do pełnionej powinności, a chociaż
by w świadectwie Boga i prawdy, przyszło położyć
życie, daje je chętnie, bo mu wiara ~~[illegible]~~ rozkazuje
wiernie nieśmiertelności. Stąd to podziwiamy
i uwielbiamy ową świątobliwość i niewinność
~~życia~~ pierwszych Xtianów — ową miłość Boga
i bliźniego we ~~[illegible]~~ [wszystkich, a nawet trudnych] życia okolicznościach
[aż do heroizmu] ~~stoi~~ poświęcenie się, cierpliwość i męstwo wśpo-
śród prześladowań. Sama nawet śmierć mę-
czeńska, dla Boga prawdy i cnoty, którą
świat nawet podziwiał pogański, i naśla-
dował, gdyż i oni w Jezusie odrodzeni byli, [przez siebie...] i stali się
nowemi ludźmi według serca bożego.

III Nauczyciele

Odrodziliśmy się w Jezusie co do naszej przeszłości.
~~Ale bowiem stał się odkupicielem naszym.~~
~~[aby uratować świat od wiecznego zatracenia]~~
Nie dosyć było zepsutego człeka nauczyć, oświe-
cić, przełamać i zachęcić do dobrego; ale na to

potrzeba za ~~wyrządzoną~~ stworcy zniewagę zado-
syć uczynić: ~~[illegible]~~ to zdziałać sam człowiek niebył
w stanie, ile że nieskończona ~~ta~~ obraza, nieskończo-
nego a zatem ~~mojej~~ siły Jego przewyższającego wyna-
grodzenia zadosyć uczynienia. Ani całopalenia,
ani jako też krew bydląt, ani ofiary święcących kapła-
nów mogły pojednać człeka z Bogiem, trzeba potrze-
ba było istoty wyższej, człeka Boga - bez zmazy,
~~[illegible]~~; kapłana jak mówi Paweł S.
niepokalanego, oddzielonego od grzeszników, wyż-
szego nad Niebiosa; któryby krwią własną wszyst-
kie winy świata a ~~[illegible]~~ śmiercią swoją wybawił człeka od
śmierci; winnym ~~[illegible]~~ takiego odkupiciela dał nam Ojciec
Niebieski w Jezusie. od upadku w raju aż do Na-
rodzenia Jezusa jako największy początkowi stworzenia że obcelając, ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
~~[illegible] sposób odkupienia ludzkiego. z [illegible]~~
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ Paweł S. naucza Gal. III że w Jezusie mamy od-
kupienie przez krew Jego, i odpuszczenie, on bowiem przeto był

duszę swoją za nas. Paweł S. nareszcie I Epl. II v 21

tylekroć naucza nas że Jezus znosi grzechy nasze

umartwszy na drzewie, ~~[illegible]~~ [illegible] abyśmy umarłszy grzechom

żyli sprawiedliwie, a krwią Jego odkupił nas

od wszelkiej zmazy bez których Bogu żyć [illegible]

Ale Pan ~~[illegible]~~ prawie przykładem swojego

pokazał: że przyszedł zbawić co zginęło, potrzeba

żywić i krew swoją przelać za grzechy świata, aby

wiedzieć. ale miał żywot wieczny — [illegible]

Kościół S. wreszcie głosi gdy opiewał o Jezu: że śmierć

naszą umierając, zniszczył, a powstając zmartwychwstanie

żywot nasz naprawił

Kiedy więc mówię z Bernardem S. super Cant. serm. 1. Jezus

stał się nam Mądrością nauczając nas i wyprowadzając

z ciemności błędu, sprawiedliwością, i pojednaniem

przestrzegając grzechu i wskazując drogę świętego

bliźniego przyjęcia — odkupieniem nareszcie od wiecznego

zatracenia męką i śmiercią swoją, oblubieńcy zaiste

nowemi ludźmi — odrodziliśmy się wszyscy w Jezu,

i łaską Jego, i sprawiedliwa abyśmy się dziś z na-

rodzenia Jego, gdyż to odrodzenie nasze wzięło początek

narodzeniu — radując się przypominajmy sobie że [illegible]

ludzi częstowa ‖ odnoszonej dziś wysłowane ożywione postanowienia
zostać Mu wiernemi [illegible] pozwolić dziś [illegible] Jezusowi naszemu niech
każdy sprawiedliwie dobrego postanowienia naszego spełnione
[illegible] życie albowiem dopo-
sobem byli spełnimy nasze zdanie staniemy się godnemi wypłaconego przy-
jęcia Nieba. Amen.

‖ miłości Mu darowali; wstrzymując naresszcie przykazania
Jego zachowywali; bo on sam mówi Jeśli mnie
kochacie zachowywajcie Moje przykazania

1849

142

Kazanie

Na Niedzielę Wielkonocną

O zmartwychwstaniu naszem i ztąd wypływających uwagach

Jezusa szukacie Nazareńskiego ukrzyżowanego. niemasz go tu — zmartwychwstał u Marka 5 XVI.

Kiedy po dopełnionych Mękach, umarł na krzyżu Zbawiciel nasz Jezus, a ciało Jego złożono do grobu; pobożne niewiasty, które Mu za życia towarzyszyły rozstać się chciały pobożnie oddać ostatnią wdzięczność i poszanowanie, i ciało Jego drogiemi namaścić maściami. W tym celu udały się do świtu dnia następnego do grobu, a myśl że wielki kamień zakrywa dla tobie ukochanego Mistrza że nie będą w stanie same usunąć ciężar, nabawiała ich kłopotem. Lecz gdy przybyły na miejsce, zobaczyły odwalony kamień, i zobaczyły siedzącego w Grobie Anioła, który do nich

przypomniał: Jezusa szukacie Nazareńskiego &c
Strach opanował ich – zdumiały się, a schodząc
z miejsca spieszyły do Apostołów, oznajmić
im co widziały i słyszały. Na ten głos pospie-
szyli, i Apostołowie do grobu, i przekonali się o prawdzie
a następnie oglądając się Jego wielością, przekonał
Świat, że dopełniając wyroków Najwyższego i prze-
łamując niejako dział okropnych [illegible], i stał się
Zmartwychwstał.
Tak jest Bracia moi Jezus [illegible] rzewnie przez śmierć [illegible] – zmartwych-
wstał chwalebnie a tego cudownego zdarzenia dziś
wszyscy obchodzimy pamiątkę! a dziś wesoli się
cały świat bo nań zlana jest [illegible] wiecznego [illegible]
niewola ducha zamieniona się w godność synów
Bożych – niewolność [illegible], że on nam
na i [illegible] wiecznego szczęścia ustalona! Ale
Zmartwychwstał i my zmartwychwstaniemy,
po tem usiadł na tronie Ojca Niebieskiego,
i nad [illegible] ducha [illegible] życie, gdyż on zapewnia
gdzie ja jestem, tam i uczniowie moi będą. O zmar-
twychwstaniu więc tem dziś mówić będę, a jako

O jakże jest smutno br[acia] moi! Widząc
ludzi – nadużywających się źrzodła wolnemi-
mi – którzy bez prawdy nie przestrzegają
Nieszczęśliwi! Nawet rozsądek będą-
ce oświecony ich – Zmysłowość odu-
rzyła, że sobie szczęścia szukają na Ziemi
dogadzanie ciała za najwyższe
poczytują szczęście – a łaknący
się dla swoich bezprawiów przedmio-
tom, ruchy całowane zapewniają.

Illustrissime ac

Podałem się na żo
wydobyć z wielkiej
nie chcą oddawać,
tylko sto morgów
dochodów zebrać n
ciot i sług nie u
w budowanie i p
Zatem prawdziwe
nieczne potrzeby
na stawie innego
Racz się Illustrissi
szczęśliwym i m

Lecz przepisałaś czas, żeś ocuciła się z tego letargu
[illegible] pozwolono ich wszystkich o fałszy-
wości przyjętych zasad Szcza dotkliwy
ich skutki nieuchwali!

Więc spełniwszy swoje poselstwo odszedł do Ojca, tak i my z naszey strony dopełnić mamy warunków od których błogie zmartwychwstanie nasze zależy. Oby tylko Bóg pobłogosławił usiłowaniom moim Was zaś dodał siły do przyjęcia tey prawdy i ko-rzystania z owych przestróg które nam nastręcza. Królowo Nieba! wstaw się za nami, a my ci zanucim hymn uwielbienia: Zdrowaś Marya

I.

Gdybyśmy o zmartwychwstaniu naszem innych nie mieli dowodów; przez samą naturę zastanawia-jąc się nad nią, powinnibyśmy przekonać o tey praw-dzie. W naturze bowiem nic nie ginie do szczętu, lecz tylko przeistacza się, zniszczenie i odmiana, zepsucie się jednego, jest [illegible] zmartwychwstaniem drugiego. Czas wiosny o jakże wyraźnie mówi za tą prawdą! Obumarłe ~~[illegible]~~ pola ~~[illegible]~~, po twardym śnie zimowym ~~przychodzą~~ dziś do życia, rzucone ziarno w rolę, gdy się zdawało niszczeć, zielone wydaje roślinę; uschłe łodygi odmładzają się i nowe wydają kwiat-ki; i drzewa ogołocone ze swey ozdoby przyodziewa-

ją zielonością ~~życia~~ - zamarłe owady wracają do no-
wego życia a szkaradna zupełnie gąsiennica
pięknego rodzi motyla: Kiedy więc Stwórca Nasz
Bóg wszystko tak urządził, że nic nie ginie zupełnie
jeno odnawia się przez śmierć i doskonali; miał-
żeby sam tylko człek - najdoskonalsze Jego dzieło, u-
mierając zupełnie ~~[illegible]~~ i na zawsze tracić się?
O nie Bracia moi! On potężny on dobrotliwy - On
naszym Oycem; kiedy nas duchownego stworzył i nad
zwierzętami rządcą swoich postanowił, zaiste nie zgoto-
wał gorszego nad inne twory losu, on i nas wyno-
si do lepszego i doskonalszego życia. W tym duchu
przemawia Tertulian XII de vera Relig. Wszystko ~~[illegible]~~
powracające do stanu z którego wyszło, zaczyna się gdy
się kończy — kończy się by znowu zaczęło. a to cało
odnawiane w świecie jest świadectwem zmar-
twychwstania, które Bóg w przykładzie dziełami natu-
ry oznaczył, nim je głosem ludzkim opowiadał.
6. Rozum ludzki równie domyśla się, i domaga się
prawdy. Rozum nasz spostrzega nieustanny

dążność w naturze do większego coraz i udoskonalenia — niemoże przeto dopuścić, żeby same tylko ciało nasze niedoszło tego udoskonalenia. Coż ma niedopięło by to ciało jako towarzysz i współpracownik ducha nieśmiertelnego, rozłączone od niego nigdy niedoszło w celu ~~wyższego udoskonalenia~~ i odebrania za prace i trudy, należney nagrody, gdy ma nareszcie nawet w ludziach niemaiących światła wiary i na pół dzikich wzbudzaiąc poszukiwanie zmartwych wstania ciał, owszem okazuie im takowe, chociaż ich błędnemi poięciami i wyobrażeniami oznaczone; co jest niezbitym dowodem wychowania Boskiego dowodem, ktory tylko ludzie bez wszelkiey ~~Wiary, albo ważney w tym stopniu dziesięciolecie zapalenia, tych sposobem siebie nadzieią i Sumienie tey wdzięczności za naywyższe pochylenia~~ szczęście.

c. Z resztą na co nam tey błąkać po ścieszkach wyobraźni naszey, i dochodzić rozumem to, co nam Religia ś. jako niezbite i żadney wątpliwości niepodpadające † ogłasza. Możnaż wyraźniey

widzieć tę prawdę, jako w słowach cierpiącego Proroka
XIX który wołał w niedoli: pocieszał się dniem ostatecz-
nym powstaniu i w ciele swoim będę oglądał Boga
Zbawiciela swego? jako w onych siedmiu braci Ma-
chabejskich pod Antiochem i bohaterską ginąc wychodzą-
cą z męstwem: że Bóg, Pan świata wskrzesi
ich, którzy dla obrony Ś. praw Jego giną? Mach. II. 7
nad słowy Marty oddawającej się do Zbawiciela: wiem
Panie że brat mój Łazarz zmartwychwstanie
w dzień ostateczny? jako nareszcie w słowach same-
go Jezusa że idzie godzina w której wszyscy co są w gro-
bach powstaną na zmartwychwstanie żywota,
lub zmartwychwstanie sądu — a na innym miejscu
Jam jest żywot i zmartwychwstanie, kto wierzy
we mnie, chociażby umarł żyć będzie na wieki
Tak jest Bracia Moi Nadzieja zmartwychwstania
naszego opiera się na niezbitych wyrokach Boga-
razem zmartwychwstaniem Jezusa, o którym Paweł
S. tak był przekonany że nie wahał się powiedzieć, jeśli
ci którzy mniemali zmartwychwstać, ani kto nie

Zmartwychwstał. Jan zaś S. Damascen jest [illegible]
Zmartwychwstaniu - mniema Boga - mniema opatrzno-
ści i wszystko dzieje się trafem - czego żaden rozumny
dopuścić niemoże

Dzięki więc składajmy Bogu że nas o przyszłem
upewnił zmartwychwstaniu - dzięki niezliczone Jezusowi że
że nadto swojem ustalił zmartwychwstaniem
z niey bowiem czerpiemy zaspokojenie - w boleściach
ulgę - w nieszczęściu pociechę, odwagę nawet i męstwo
w godzinie śmierci. A kiedy tak jest o mniemany
Bracie! o jakże słuszną i sprawiedliwą jest rze-
czą abyśmy z tey prawdy zbawienne wyciągnę-
li wnioski i ku zbudowaniu wspólnemu po-
mione powzięli nauki; lecz o tych

II

Dwojakie jak wspomniałem rodzaj będzie
zmartwychwstanie nasze, jednych na żywot wieczny,
a drugich na odrzucenie - kto zatem pragnie
pierwszego zmartwychwstania, niech się stara duchem
któryby go do onego świetnego zaprowadził przybytku

niech postępuje drogą którą mu wskazał Zbawiciel
bo on sam rzekł: Jam jest drogą prawdą i
Życiem, kto wierzy we mnie żyć będzie na wieki.
O wy wszyscy którzy mię słuchacie! Uczniowie
Jezu-sowi wiecie, jaka wiara w Ojca niebieskiego
jaka ufność w Jego Wszechmocy nieodgadnionej i sprawiedliwości
towarzyszyły mu naszey pielgrzymce? jaka
gorąca miłość Stwórcy i bliźnich, która nay-
szczytniey w całym Zawodzie przebijała się w
każdey chęci myśli i czynności? Taką wiarę
któraby była światłem drogi i bramą. Jezus
ta sobie mówi S. Ałton, taką ufność któraby
by była podstawą życia we wszelkich kłopotach
~~życia~~ — taką miłość która powodowany opu-
ścił niebo, zstąpił we wnętrzności pamięci i nie lękał
się naywiększych ofiar, dla Boga, żarliwy nawet Święty
Augustyn. żąda po nas Jezus — tem właśnie nas
co raz Świętszemi — podobnieyszemi Stwórcy
i Bogu a tem samem godnieyszemi owych

przybytkow, dokąd wstąpił zgotować nam miey-
sce gdzie Mądrość Ciała i wielkiy panuje
spokoy. Dla tego przypomina nasz Paweł S. gdy mowi
Zmartwychwstaliście z Xtem? więc myślcie o
tem co jest w gorze, gdzie jest Xtus na prawicy
Oyca, nie zaś o tem, co jest na ziemi; bo on
powołał nas z krolestwa ciemności w krainę
swiatła wiecznego.

2o Takie usposobienie umysłu i serca powinnościa
świętości i nieśmiertelności okazuiąc w ciele, przez
dopełnienie stateczne woli Bożey i Jego przyka-
zań. Mający niegdyś zmartwychwstać staniemy
się godnemi ostatniey wielkiey przemiany
tego udoskonalenia, jako nas uczynił Bog przez
Jezusa Zmartwychwstanie przystępuiące z grzechow grzesznych i dostą-
pienia w Synowstwie łaski i dziedzictwa nieba. Rom.

VIII. Do tego szczęśliwości życia prowadzi nas
całe życie nasze kościoł S. swoią działalnością;
do tego celu dąży szczegolniey w obrzędzie wielko-

postnym już to słuchaniem nabożeństwy, i sło-
wami, już o powadzeniu pobudki - już na-
kazaniem umartwieniem ciała, już nareszcie przy-
kładem oczyścimy w czasie wielkanocnym oczy-
ściwszy sumienie z grzechów przez spowiedź S.
opłakali nieprawości a [illegible] ciałem
Niewinnego Baranka tem ochotniej wolnymi by-
śmy grzechowi - pozostali na drodze cnoty
i tak pełni niewinnej radości obchodzili pa-
miątkę Zmartwychwstania Jezusa oraz [illegible]
błoga naszego własnego. Bo to woła i dziś
do nas z Pawłem S. I Corint. V. Wyczyście stary
kwas abyście byli nowem zaczynieniem, albowiem
Pascha nasza ofiarowany jest Chrystus, a więc po-
stępujmy nie w starym kwasie złości i nie-
wstydliwości, ale w przaśnikach szczerości i praw-
dy. A czyliżeśmy tak uczynili? opuściliżeśmy
grób ~~grzechu~~ błędów, nieprawości? odwaliliżeśmy
kamień grzechu z serca naszego i otworzyliśmy

Kapłanowi? uniżaliżeśmy ulubionych nałogów
na grobie? liżeśmy uległymowi krzywdy? Nawoł-
deśmy odpór niewinności? Zamieszałże
w Nas Umiłowy Światłości w stanie bieżącey, która dna-
mionuje niewinność? O! tego nam błogo,
jeśli na to wszystkie zapytania z dobrem-
niemi odpowiemy sobie; a ja ~~[illegible]~~ Zwyczajem Was: proszę z Pawłem
I Cor. 15 Bądźcie statecznemi w przedsięwziętych
dobrych — pracujcie daley nad udoskonaleniem każdem
i bądźcie pewni, że praca wasza nie będzie da-
remna w Panu

Zdziwiszcie wy więc nowy, moja sądzę ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ przełożeli, że siedzi Bożanie umarł [illegible] stanie Jeśliby
zapewnią tam własną, cieszący się więc za-
bo ciw [illegible] który nam Bóg przydał
długimy się — bo prędzey lub później, wszystkich
doczekliwości tego życia, w świetle Boga wejdzie
my przybyli gdzie ani płaczu ani narzeka-
nia ani boleści ani nawet ~~[illegible]~~ śmierci
Bóg otrze wszystkie łzy z oczy naszych. a my jako

Swiadomie jesteśmy będziemy przychodzącemi świątej
niewinności. Lecz nie przepominajmy
o tem że tylko zastrzeże należy relacyie, a przy
obiecana Nagroda! Wiara więc nasza w Jezusa niech
żywa niech będzie mowa, niech będzie
będzie stateczną a życie nasze obrazem życia
Jezusa. Przestańmy z dotychczasowych niezdolno
ści; doskonalmy się coraz bardziej w cnocie
obudzi nas ręka Boga
a bądźmy pewni, że po śmiertelni śmierć nigdy
a Zmartwychwstawszy, gdzie będziemy na wieki
szczęśliwi
Amen

Jmoiego

Na Niepokalane Poczęcie

149

O nabożeństwie do NMP.

a: potrzebne jest nabożeństwo do Maryi bo jest Córką Boga Ojca Matką Syna, Oblubienicą Ducha Ś. więc słuszne jest być może

b. Aby stać się godnym Jej opieki trzeba Jej cnoty naśladować —

Exordium

O od Fundacji M. Cz. i wdzięczności od 1392 do 1851 czcili ją nasi przodkowie i mieszkańcy tego miasta

Jako S. przeniosło to Nabożeństwo
do Kościoła tego dla czego bo
ja dnia i zawsze była nasza matka
opiekunka i przyczynicielka -
za Jej przyczyną dostawali pó-
kotnie nam Jey pomocy &c

Potrzebna i pożyteczna jest dla nas
aby udawać się do M.
a Może nam do pomocy
b Chce nam do pomocy
podostaje nam ... i ... na...
Godna jest M. wszelkiey chwały naszey
Godna jest ale da ta Ofiar nam podo...
Lecz dla tego wszelkich przymiotów
dla których dla wszystkich korzystne

I Czci powinniśmy Maryą dla Jey wielkich przymiotów
II dla wielkich na nas spływających korzyści

ad 1mum Od grzechu pierworodnego uwolniona nie jest a to godność gdy inni podlegli grzechowi

b na Matkę Bo. przeznaczona – wspólnika [tylko bycia Bożą] jako Jego narodzenia – oblubienica Ducha Bo. przyjmuje nam łaski do zbawienia

c. ~~Zyczenie nas...~~ zachowała nieskażitelną tę Niewinność i ... wdzięczność ... udzieloną sobie łaskę

Przez ozdobienia nia od ... ze z Bogiem

jako istota doskonała Matka tego który Bóg umarł dla Stworzenia świata Modlimy ... ... z kościołem.

ad II

Ona jest Matką opiekunką każda która ... zostawia za nami w sprawie zbawienia prośby nasze wysłuchiwane przez Jej przyczynę. i obficie daje łaski ~~...~~ i wieczność.

Lecz aby ta cześć była Jey miłą, i nam ... przyniosła korzyści – cnotom Jej Matki starajmy naśladować

Wpłynęło do kassy przez ręce Księżnej — 100 zł
od P. Dłuskiej — 40
140

Expens podług kwitów 63 — 63

oddaję gotowizną — 77 złp.

147

Szkielet Kazania
na Wielkanoc 1847

Chr. Zmartwychwstał I

My zmartwychwstaniemy II i [illegible] zmartwychwstać powstań

I

Już w S. P. Zmartwychwstanie Chr. pod wielu obrazami odmalowane i przepowiedziane – i tak: Genes. I Józef [illegible] zazdrości od braci w studnię wrzucony [illegible] – od [illegible] obwiniony do więzienia wtrącony; lecz [illegible] zwycięstwa [illegible] [illegible] od br. odbierał pokłon tak Jezus – odebrał władzę na niebie i ziemi Matth. 28 w 18. 2° Samson Libr. Jud. XVI. Jonasz I na którym sam Jezus Matth. 12 w 39 [illegible] Mojżesz Exod I Jezus Ps. III 6. Ps. XXI 4 Ps. XXX [illegible] 20. Ps. LXI 8. Ozeas. 6 w 3. [illegible] Hestor. [illegible] To widząc faryzeusze [illegible] Matth XXVIII ale [illegible] Matth. XXI w 30 ani [illegible] ani [illegible] I Cor. I 19–20 w [illegible] [illegible] którą [illegible] [illegible]! Aby zaś to zmartwychwstanie niewątpliwe [illegible] [illegible] do [illegible] Matth XXVIII. 5–7 – [illegible] Matth XXVIII 9 [illegible] Luc XXIV do Emaus [illegible] – po 8 dniach [illegible] XX [illegible] Joan. [illegible] na morzu tyberiadzkiem Joan. XXI. – 500 braciom I Cor XV 6. 7 – apostołom na górze Oliwnej Apost. Acta I

II

Pierwsze Zmartwychwstanie nasze [illegible] jak nauka Pawła S. przez [illegible] grzechów do nowego życia – [illegible] [illegible] [illegible] Rom VI. w 4. 12. 13 [illegible] Marc XVI. 6 Rom VII 19 O nawróceniu Magd. – [illegible] Rom VI. 4. Coll. III 9–19 Ezech. XVIII 31. [illegible] Ps. 50–12. Drugie co zadał nam S. na wzór Chr. abyśmy wytrwali [illegible] i [illegible] byli Rom 6 w 9. 10. Ale o jakże mało jest aby nie upadli – aby nawróceni [illegible] nałogami nie byli porwani – [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] z góry [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] po 100 latach [illegible] z nich [illegible] [illegible] [S. Hieron.] Gdyby kto spoglądał dziś na [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] obiecało [illegible] [illegible], ale [illegible] [illegible] ale [illegible] jeden [illegible] dni a wielu [illegible] [illegible]

co by wystrzegał w hey łasce bożey — Ots powracaj wiecie życie, pocz

do ulubionych nałogów [illegible] wkrótce w błotach dawnych na-

miętności o daisse [illegible] nalezało i zbawienia [illegible]

nosię ludzi [illegible] nowemu życiu dziś przepadanego [illegible]

ziello już niebyło a [illegible] już wiele — [illegible] niebędzie

dziś zamknięty każdy zabawy [illegible] jeszcze jeden podnieci pokusie [illegible]

dać a pojście bez zamiaru [illegible] [illegible] jak dawniej

Żalu gdy Achez nie roczu wody [illegible] Jordanu a potem [illegible]

siebie wielu biorąc Komunię Wielkanocną postanowiając grzeszyć [illegible]

potym znowu [illegible] w hey pracowaniach aż do [illegible]

to jest do śmierci. Nie sobie wspólne zmartwychwstania [illegible]

zmartwychwstań i niezmienna [illegible] VI 9. Że [illegible] co oddalić

do śmierci grzechy jako [illegible] jako Zacheusz a więc [illegible] stat [illegible]

cadat I Cor. X 12 2 Joan VIII

Niezmienny [illegible] f. 743 II

dowód zmartwychwstania [illegible] ciała

b. Ze Starego ~~kościoła~~ Nowego Testamentu. Daniel XII [illegible] w

spoczywają w grobach powstaną jedni do żywota wiecznego drudzy

na hańbę wieczną — Job XIX Credo [illegible] Chr[istus] [illegible]

Nolumus vos ignorare fr. I Thes. IV — 12 — 15 I Cor XV — 52 Joan [illegible]

a/ 2 rozumu [illegible] umierających źli bez kary — umierają dobrzy bez

nagrody owszem wszystko, a więc potrzeba sprawiedliwości [illegible]

magały

Przykłady Ezech. XXXVII. ossa arida — IV Reg IV [illegible] wskrzesił

syn Elizeusz — IV Reg XIII w grób Elizeusza wrzucony umarły

ożył. W N. T. Córka Jaira — syn wdowy — Tabitha Apostoł

Łuka IX Łazarz — przy śmierci [illegible] wiele — [illegible] grobowy [illegible]

Lecz może powiecie w proch się obracają ciała [illegible]

Paulus. I Corinth. XV w 36 — 38 Jeżeli [illegible] ciała [illegible]

jak [illegible] to [illegible] Może wyjść [illegible] ossa arida Ez. 37

a więc zmartwychwstaniemy. Ciała będą nieśmiertelne Apoc XXI 4 — Apoc.

De damnatis IX 6. Joel III 20 21, nie podpadające [illegible] I Cor XV 52

nie [illegible] — w Spanie Daniel XII [illegible] Math XIII Mat XVII

Cud: [illegible] jak [illegible] [illegible] zbycie [illegible] w [illegible] podobieństwie [illegible] 12 — VI — 12 Col. III 5. I Cor IX 27 — [illegible] 24

Twoje, [illegible] to wszystko przez [illegible] Ś.

ad a: Ale niegodny [chcę nad [illegible] do [illegible]] pomimo [illegible] [illegible] chcę wspomnieć [illegible]. [illegible] w [illegible] spracowany [illegible] [illegible] — grzesznik niepokalanej [illegible] tak niejednak przebaczenie i łaski ale [illegible].

I

Niezrodzone są zawsze, bracia moi; abym był wstanie godność wielką i cześć N. Panny [illegible] ze wszystkiem co Pismo Ś. co [uczy] Kościoł Ś. o niej wielbi i uczy, przedstawiam wam [illegible] [illegible] do wiary [illegible].

a: Kiedy pierwsi rodzice [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] do ~~[illegible]~~, a wszystko to przez [illegible] ich [illegible] miało być [illegible], ulitował się Bog nad dziełem rąk swoich łącząc sprawiedliwość z miłosierdziem, postanowił ich odkupić od złego, obiecując że z niewiasty narodzi się ten, który ~~[illegible]~~ pokona kusiciela i ludzi od śmierci i wiecznego zatracenia. Za niewiastę Br. miała być ~~[illegible]~~ [illegible] obiecywał Bog Patryarchom Abr. Js. Jacobowi [illegible] [wszystkie pokolenia] którąby [illegible] narodził, czyli jako Izajasz Pr. wyraźnie mówi: Oto Panna pocznie i porodzi Syna — ten będzie Synem Najwyższego, który on zbawi lud od grzechów. A kiedy czas dobiegł odkupienia, a [illegible] Najwyższego narodzić się miało [illegible]; podeszłym i niepłodnym Joachimowi i Annie daje Bog ~~[illegible]~~ [Córkę], przeznaczając do godnego Macierzyństwa [illegible] Ś. w samem poczęciu się [illegible] uwolnił ją od grzechu pierworodnego, gdy wszyscy [illegible] się w nim. To niewiasta [illegible]

była nay dostoyniejszą chwałą Ktorey Zesłanego niepokalanego
Zaleceniem Pocżęcia Tey dziś obchodziemy uroczystość
Polskiej w niey pobożney Katolikom ale piękne przyjaciół
~~Ktorą~~ Kardynał Pawslim ~~..~~ w ktorey Duch obecny poczerpany
ney Ks. Maria - Cud Tal. IV w. 7.) Owa błogosławiona, ~~ktora~~
dnia będą Kardynał I. 18, to jako mowi Bernard. i bo daje jej
i chwałę wszystkie - w niey się ~~..~~ drugi niebieskiej
~~...~~ Ktorey niey grzesznicy odpuszczenia, przez nię powszechnie
wszystko cokolwiek przez Szatana było zgubione - przez
owa Ktorey Bog wielki uczynił dziwny ~~..~~ wszystkich stworzeń
wszechczasy życia szczegolniey w poczęciu Jej zwalniając
od tego, a obejmując ostatecznie łaski. a że tak wielkie
pocieszenie połączone ~~...~~ szczegolniey
~~..~~ szczegolności od całego świata nie pocieszyła się
drugiej do Jej tak niey wielkiej pobożnie i uwielbienia
Tak Wy. Ojcu Kościoła przyjęte z uwielbienia
grzechu pierworodnego ~~..~~ Jej godności Matki Syna
Syna bożego jest S. Katolika obowiązkiem
b.) Cud niemniejszy Ojca i Wielbiciela godna jest Ma-
ryja niepokalanie poczęta jako Cyla Cyca Niebieskiej
Matka Jezusa i Oblubienica Ducha S. to nam przypomina
Łaski do stawienia wszystkiej dla nami - Ławy dla ..
Żywota Mojż z Dawidem Ps. 30. Błogosławiony Pański
Ktory uczynił dziwną Miłosierdzie swoje w Mieście obronnym
w szczegolności Miastem obiecanym jest Maria - Ty Wieża
Dawidowa z niezdobytemi warowniami - Miastem Ucieczki
i Schronienia w ktorem grzesznicy zapalonemi i nawro-
ceni znaydują wolność Schronienie i przebaczenie
Jako w starym Żeby dla Cud Bożego - Zachował Bog od

posagu ~~[illegible]~~ bogatki — jako Józef wolnik
nie Izraela z niewoli — dla Świątobliwości i ...
kiedy z urodzenia przyszłaś przyjście ... ...
w N. Łonie przez M. ~~[illegible]~~ łaski, i Miłosierdzia
Świętości — S. Piotra i Cyrylowi z ... ...
M. do Arki ... przez Salomona ...
Jeruzalem ... Arka ... w Sobie
~~[illegible]~~ ... M. wydała nam ~~[illegible]~~
Swoim ... i ... — Jako Arka ...
Jer. nayprzedniejsze ... miejsce, Tak M. ...
Bogu ... wyniesiona i postawiona, ja-
ko Arka ... ~~[illegible]~~ przytomność Arki domowi ...
... błogosławił, tak przez M. spływają na nas wszel-
kie łaski i błogosławieństwa jako Duch S. mówi ... ...
... fons gratiae et veritas
Przeto ... Moi ... z Bogiem S. ...
mówisz ~~[illegible]~~ Najwyższego M. Że Cię błogosławioną
zwać będą wszystkie narody Cię I błogosławioną
jesteś bo wszystkim ... i ... — w Sobie ...
... druhy niebieskie — przed Tobie ... ...
... — Sprawiedliwie ... łaski ...
... wszelkie stworzenie ... ...
... w Sobie przed Ciebie ... ... ~~[illegible]~~
na ... — co było przed ~~[illegible]~~ ...
... Moi ... i ... S. ... był ...
... gdyby ... Pana Swoim ...
... ~~[illegible]~~ i Wielbi wie dusza moja Pana
... z Maryją Że ... na ... ...
... i nasze ... ...

uną do Połotenia dla każdego Jego – Mocą zaccacą
wszechmocnego wszystkich ocalbiona i dobrej
nadziei nadzieję, bo ta jest przymilsza lepszą
Aniołowi; Którym ją wskazujący wskazała
Macierzyństwa czyni swojego pokornego —
c. Wszystkim jeżeli osobiście lub w drugiego ją
na się i uwielbienie powszechne, i jeśli podług
względem na największe dzieło po Bogu. Zasługa
Marya. Pominąwszy że jest zawsze Boga
przyjaciółka i dziecięcy pierworodnej w której
niemasz z jakiemiś nie poczęta grzechu od
urodzenia aż do grobu żeby ta jej podobna
Odwzorowała czystości i niewinności — głęboka
pokora usilnie poddawana się na wolę Boga

Nro 71.

Note

Da man mit hohem Gubernialdekrete vom 6. d. M. Zahl 13006 wegen Einsendung der geheimen Notizen über das Lehrpersonale des hiesigen Gymnasiums für das Schuljahr 842 betrieben wird; so hat man die Herrn Katecheten d. d. Provinzial Studiendirektorate mit Beziehung auf die verordnete Zuschrift vom 7. Juny Zahl 59/ex. 9t Juny mit welcher Herrn Katecheten d. d. Provinzial Studien Direktorats diese Notizen zugestellt wurden, zu ersuchen, diese Notizen der hohen Landesstelle vorzulegen, oder die etwaigen Hinderungen derselben zu würdigen.

Tarnow d. 18t July 842

154

Wielką uroczystość nam ~~dzisiejsza~~ dzisiejsze S.
godzinę Wniebowzięcia N.M.P. gdy opiewa
Świata że z niey narodził się który godziną
Ani wielką Jey godność opiewa Kościół
gdy celniejsze [illegible] gdy dzisiaj wciąga
[illegible] do Wspaniałego przestania dzieci
Zgromadzeniu, aby ustrzec jey niepokalana
w żywocie Anny S. poczęcie, oraz uwiel-
bić miłosierdzie Boga, który [illegible] wieli
postanowiwszy zbawić ~~lud~~ świat wybrał ją
na Matkę Zbawiciela i uwolniwszy
od zmazy grzechu pierworodnego godne
Mu w Jey wnętrznościach zgotował
mieszkanie.
Jak [illegible] wielką Jest wstąpić do nieba, Matka
od wiernych [illegible] doznawała
uczczenie a w Wiary [illegible]
w Świecie – i [illegible] M. [illegible]

Lemberg
15 JUL. 1842

9 8

15 Julii 1842

150

Mariae Assumtio festum [illegible] Luc X v 42.

Exord. Der Leib - und nach der frommen Meinung der h. Väter nicht blos Marh... sondern auch auch in den Himmel aufgenommen. [illegible] der Kirche [illegible] dieses Geheimniß; [illegible] Verwunderung für die ganze kath. Kirche, denn so lassen sich auch die hochgeb. Mutter des Erlösers Maria [illegible], daß sie [illegible] wie jenem Menschen [illegible] zum [illegible] ihr Leben [illegible]. [illegible] ihr Leben so den Tod - selig das Leben - selig den Tod - nun ist sie im Himmel erhoben über Engel u. Heilige [illegible] ihrem Sohne - [illegible] ihrer Heimath.

I

Wo die [illegible] unseres Leibes, dessen [illegible] Stellung zum Himmel erhobenen Leib - [illegible] (nunmehr) [illegible] auch Wissenschaft - nach [illegible] [illegible], im Gegensatze zur Vergänglichkeit(?) u. zu den [illegible] der Welt, der Vergänglichkeit u. dem [illegible] Wechsel menschlicher [illegible], dem Vergänglichkeit aller sichtbaren - [illegible], welche den Mensch für die [illegible] nicht blos geschaffen sei; u. seine [illegible] Bestimmung nicht [illegible] können.

Die Erinnerung

Als Jacob zu seinem Sohne Jos nach Egypten kam fragte ihn dieser König nach seinem Alter. Und [illegible] Genes. XLVII. 9. 130 Jahre meiner [illegible] wenige u. böse u. reichen nicht an die Tage meiner Väter, während [illegible] sie Fremdlinge waren. Eben so David im Gebete I Paralip 29.15. Wir sind Fremdlinge vor dir u [illegible], wie alle unsere Väter. Unsere Tage sind wie ein Schatten auf Erden u. es ist kein bleiben darauf(?). Paul ad Hebr. XIII. 14 [illegible]

hic manentem civitatem, sed quaerimus futu-
ram. – Hebr. XIII 14. Daher wollen wir [illegible]
[illegible] sind u. [illegible] [illegible]

I. [illegible] Moral. [illegible] ist unser [illegible]
[illegible], [illegible] wir dem [illegible]
[illegible] zu [illegible] – [illegible]
[illegible] [illegible] wir, wie [illegible]
[illegible] den [illegible] [illegible] [illegible]. Also [illegible]
[illegible] sind wir auf dieser Erde – [illegible]
ist nicht [illegible] [illegible]; die [illegible]
ist [illegible], wo [illegible] ein [illegible]. [illegible]
[illegible] [illegible] – [illegible] [illegible]
Geist. [illegible] [illegible], [illegible] ist [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] – [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]; [illegible]
[illegible] [illegible] u. [illegible] [illegible] alle [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] u. [illegible]
[illegible] u. [illegible]. [illegible] ist [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] zu [illegible] –
[illegible] zu [illegible] u. [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible]
[illegible] [illegible] wir [illegible]
[illegible] ist Joh. XVII 24 – [illegible] [illegible] Cyprian [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] –
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] u. [illegible]
[illegible] [illegible]. [illegible] [illegible]
[illegible] u. [illegible] [illegible] alle [illegible]
[illegible] – [illegible] ist [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

II [illegible]

O wer sollte sich nicht [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]; wer nicht [illegible] so
[illegible] [illegible] u. [illegible] ist, [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

wünschen mit Paulus 2 Cor. V. 4. ad Philipp. I 23
[illegible] die Israeliten in Egypten
sie kommen von den Ufern des Flusses Babilons
wo sie an [illegible] [illegible] ihre Sehnsucht ging nach
dem gelobten Lande .. [illegible] · den [illegible]
[illegible] zu wandeln [illegible] [illegible] [illegible] u
[illegible]. Und wie [illegible] es uns auf diesem [illegible]!
[illegible] [illegible] [illegible] ist nicht [illegible] [illegible]-
[illegible] u wie [illegible] [illegible] die [illegible]? [illegible] [illegible]
[illegible] sie die Sünde? welcher Zweifel! [illegible]
wie [illegible] [illegible] ist sie [illegible]! wie
oft [illegible] ohne [illegible] u [illegible]! [illegible] /
[illegible] [illegible] [illegible], [illegible] mit [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible] mit [illegible] [illegible] &c
[illegible] ist nicht ~~[illegible]~~ [illegible] den [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] zu werden &c
2 doch soll das [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
sein u in [illegible] sich [illegible], das [illegible] nicht!
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible], die [illegible] [illegible]
unser [illegible] soll [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] sein
das [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible]
[illegible] sich [illegible] das [illegible] mit [illegible] [illegible]-
[illegible] die h. Martin [illegible] [illegible] zu
[illegible] – [illegible] [illegible] [illegible] die [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] h. Ignatius [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], nichts [illegible] die [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible]
soll [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Gold – Silber – [illegible]
[illegible]; [illegible] wie Maria &c —

5 Bern. Maria ist Zuflucht der Sünder – [illegible]
der [illegible] unserer [illegible] [illegible]
[illegible] in [illegible] in [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] Maria [illegible] [illegible]. [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
von diesem [illegible] ab. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].
[illegible] [illegible] sich [illegible] – wie [illegible]
[illegible] [illegible] zu [illegible] [illegible], wie die
[illegible] des [illegible] u [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] Herr Herz gleichgültig ist [illegible] das Schiff [illegible]
[illegible] schlagen [illegible] [illegible] Herz [illegible]
hält sie dich so wirst du nicht fallen, schützt sie
dich so wirst du nicht fürchten, führet sie dich
so wirst du nicht irren, ist sie dir gnädig
so wirst du glücklich in den Tagen [illegible]
ewigen Glückseligkeit verlangen &c

Concl. wenn der Herr Gottes [illegible], [illegible]
Geist der [illegible] [illegible] alle Zeit. [illegible]
der Geschöpfe dem Herrn Gottes [illegible]
[illegible] Maria dem göttlichen Herrn [illegible]
Noth &c [illegible] [illegible], [illegible]
zu Maria zu wenden [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
zu [illegible] [illegible] [illegible] und [illegible]
und zeigen [illegible] [illegible] ihr [illegible]
die [illegible] Altar und [illegible] [illegible]
sei &c [illegible]

Napisy do Portretów Tulczynieckich

Do Portretu Generałowey z Mniszków Potockiey —

Twe mieysce w ślubnym łożu inna zastąpiła
Lecz Ją Świat ma w pogardzie Twa pamięć nam miła

Do Potockiego Jey Męża Marszałka Konfederacyi Targowickiey —

Co ten znaczy Bałwan obraz zasępiony
Umysł twoy obłąkała nadzieia Korony
Chciałeś fałszować Cnotę, lecz dumą zhukany
W krotce zrzuciłeś maskę w którąś był odziany
Wszystkich Zbrodni Szkarado, zhańbiwszy swe Plemię
Głupie zgubiłeś Siebie y Oyczystą ziemię
Zdraycą Narodu swego Mężu wiarołomny
Niewdzięczny dobrym z twoich Przyiaciół niepomny
Ciemięzycielu Szlachty a oddanych biczu
Całą szpetność twey duszy widać w twym obliczu

Do Matki Jego Woiewodziny Ruskiey —

Pyszna, Mściwa, obłudna y zabobonnica
Zato Słodka zewnętrznie, wewnątrz szkaradnica
Piersią matczyną pełnych Jędz oznowiony gadem
Takiem Syna karmiła na Śmierć braci jadem

Do Męża Jey Woiewody Kijowskiego Potockiego —

Czego dziki Ofryszczeli postać się twa srozy
Darmo dusza Sumienie chce się oprzeć zgrozy
Zmazałeś się niewinną krwią pięknej Synowy
Cierniś raczey w kołysce niestarł syna głowy

Ciemięzyciele etc

Do Szczęsnego Naystarszego Syna Potockiego —

Z tego Oyca następco Syna [illegible]
Zawołany Kostero, Kasirodzie iawny
Nie uydą winy Oyców. Dziś Jch bezkarnie
Dobro, Cześć y maiątek rozpraszasz marnie
Nie zostawisz rozpustny po sobie plemienia
Od twey głowy Bóg zaczął karę pokolenia —

Do Wittowey powtórney Żony Potockiego —

Grecie w Jatkach Stambułu krwią się twoią szczycą
Doskonałaś w swey Sztuce stara Nierządnica

Wszystkie

Wszystkie Stany zgorszywszy Płci twoiey Sromotą
Nakoniec złączyłaś się z publicznym niecnotą
Wolą sforniejszey pary nie wydały piekła
Jego ludzkość a Ciebie skromność oczy wysiekła

X. LUK. BARANIECKIEGO KAZANIA T. II